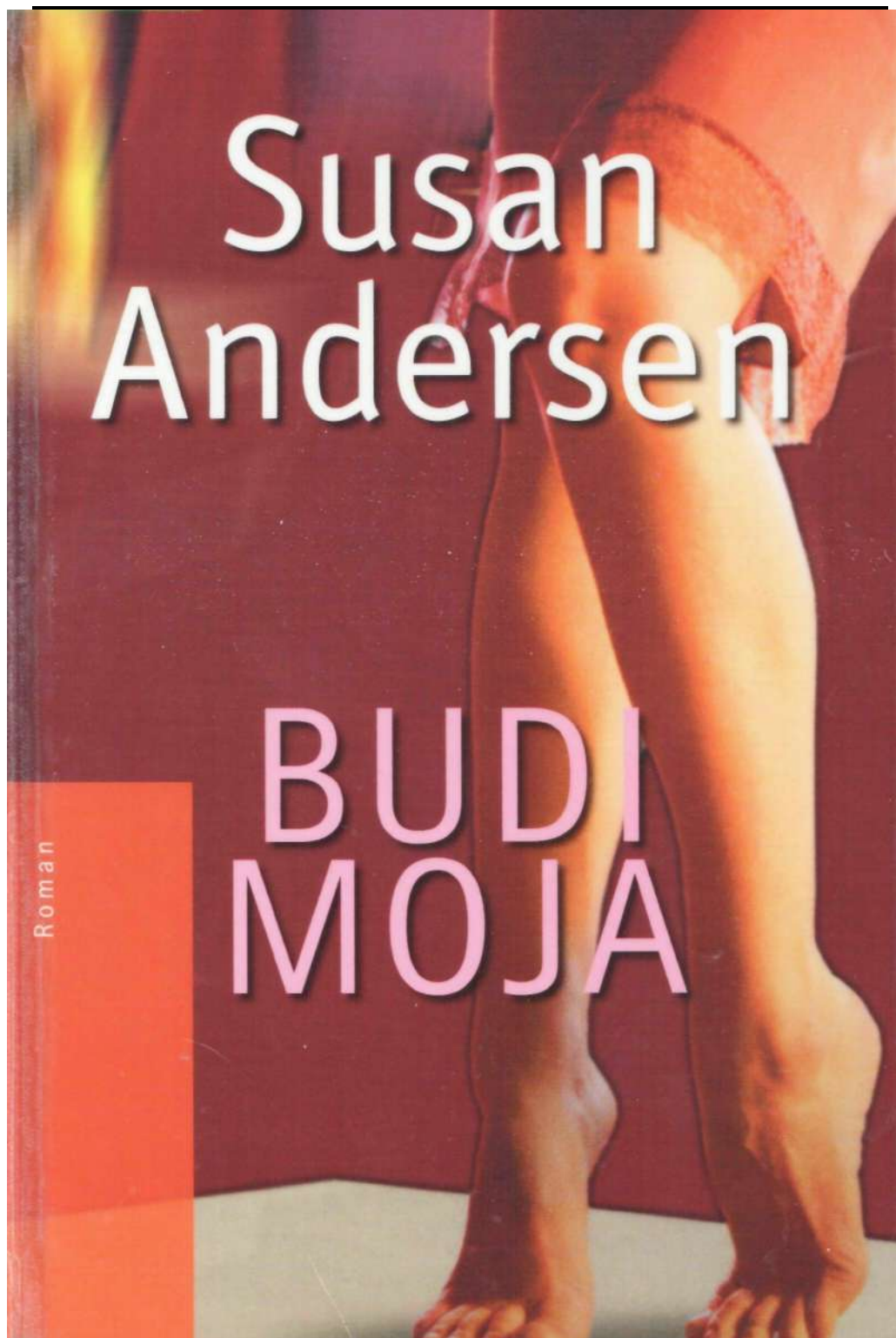


NASLOV IZVORNIKA: BE MY BABY



*Za sve kolegice  
s puno zahvalnosti i ljubavi*

*Mojoj dobroj prijateljici  
i partnerici u potrazi za novim idejama  
Caroline Cross  
koja me izvlači iz ponora u koje padam*

*Mojoj agentici Meg Ruley  
koja me vodila kroz minska polja*

*Mojoj urednici Micki Nuding  
koja mi je pomogla da budem bolja*

*Svima u Avon Ladies of the Internet  
Za podijeljeno znanje, poduku i smijeh*

*I svim čitateljima ljubavnih romana  
Budale nas omalovažavaju,  
ali mi dobro znamo tko smo.*

## 1.

**J**uliet Rose Astor Lowell je zastala u sjeni mramornih stupova ispred policijske stanice osmog okruga i diskretno otrla čelo. Duboko je udahnula i blago izdahnula. Bože, kako je bilo vruće. A tek sparno. Kratka šetnja od rashlađene limuzine sasvim ju je iscrpila. Povukla je laganu tkaninu svoje haljine koja joj se bila prilijepila uz bedra i blago ju protresla kako bi omogućila protok zraka. U New Orleans je stigla prije manje od jednog sata, no već joj se sve činilo drukčije nego što je zamišljala kad je odlazila iz Bostona.

Ipak je to bilo zbog ovog neplaniranog zaustavljanja. Nadala se da će ovdje imati barem malo više slobode. Mislila je da ne traži previše. Naposljetku, bila je daleko od bakinog strogog nadzora, u gradu čije je ime bilo sinonim za užitak, a čiji stanovnici sasvim sigurno nisu unaprijed od nje imali velika očekivanja samo zato što pripada obitelji Astor Lowell. Osim toga, nije planirala nikakvu raspojasanu zabavu koja bi uključivala skidanje i plesanje na stolovima. Željela je samo malo olabaviti vječitu stegu, tek toliko da može uistinu duboko udahnuti.

No i to joj je bilo uskraćeno. I ovaj put je otac sve uredio a da ju nije ništa pitao. Ovu vruću vijest priopćio joj je preko telefona u limuzini i tako ju stavio pred gotov čin. Korporacija Crown Hotels primila je pismo u kojem se prosvjeduje protiv otvaranja hotela Garden Crown u New Orleansu. Pročitao joj ga je preko telefona, a činjenica da je njoj pismo zvučalo više kao strastvena rasprava protiv oskvrnuća povijesnih znamenitosti nego kao prijetnja jednostavno nije igrala nikakvu ulogu. Otac je želio da bude pod zaštitom policije i tako se našla ovdje bez ikakve mogućnosti izbora. Otvorila je vrata i ušla u zgradu.

*Pompea*

Sluh joj je još uvijek bio prilagođen jasnom govoru Nove Engleske, pa joj je sporo, meko otezanje policajaca postavljenih na prijemnom pultu zvučalo gotovo kao strani jezik. Dok je prateći njihove upute hodala prema uredu zapovjednika neupadljivo je ali požudno promatrala sve oko sebe. Još nikada nije bila u policijskoj stanici i sve joj je bilo neobično i puno energije.

Muškarac koji je ustao od svoga stola kad mu je pokucala na vrata nije bio niti jedno od toga. Izgledao je poput uspješnog, dobro uhranjenog političara. Njezin je otac uglavnom bio okružen takvim ljudima i na njih je bila navikla. Čovjekova smeđa kosa bila je oblikovana u skupu frizuru, rumeni obrazi sjajili su mu se nakon pomnog brijanja, pametno krojeno odijelo prikrivalo je struk koji se počeo širiti. Izgleda da su plaće policajaca bile bolje nego što je ona mislila.

- Zapovjednik Pfeffer? Ja sam...

- Gospođica Juliet Lowell - prekinuo ju je s puno entuzijazma. Barem je njegov glas pun rastegnutih samoglasnika slatkih kao med bio neobičan. Zaobišao je svoj stol i pružio joj meknu manikiranu ruku.

*Astor Lowell.* Potisnula je poriv da ga ispravi, premda joj je želja da to učini čitav niz godina bila usađivana u bakinom krilu. Pristojno se nasmijala i rukovala se.

- Izvolite - rekao je i uveo je u svoj ured tapšući njezinu ruku poput kakvog prisnog ujaka ili strica. - Samo uđite i sjednite. Dugo sam razgovarao s vašim ocem tako da sam očekivao vaš dolazak.

- Da, znam. - Juliet je sjela. Iako je to vjerojatno bilo uzaludno tiho je ustrajala u svom stavu. - Bojim se da se tata malo prenaglio. Stvarno nema potrebe da prisvajam usluge policajca čije bi vrijeme bilo bolje utrošeno negdje drugdje.

- Gluposti. Narednik Dupree je sretan što vam može pomoći. Ne razbijajte si vi time vašu lijepu... no. - Pročistio je grlo. Sigurno je u izrazu njezinog lica primijetio nešto što ga je upozorilo da je krenuo krivim putem. - Policija New Orleansa uvijek rado pomaže lijepim damama - rekao je srdačno, no njoj se niti to nije činilo puno bolje. -Vjerujemo da najboljima tre-

ba dodijeliti najbolje. Načelnik je osobno odabrao mene da zamijenim zapovjednika Taylora kad je otišao na produženi odmor. Isto tako sam ja osobno odabrao detektiva koji je najprikladniji da bude vaš pratilac.

Julietin osmijeh se zaledio, namrštila se. - Detektiv? Ali... zar niste rekli narednik? - Situacija je postajala sve gora i gora. Kao da već nije bilo dovoljno loše što će za sebe prigrabiti usluge policajca, sada je zamišljala kako zbog nje odvlače detektiva s istrage ubojstva.

- U policiji New Orleansa službeno ne postoji čin detektiva. Većina ih ima čin policajca trećeg stupnja ili narednika. - Zatim je prekinuo objašnjavati razlike među činovima. - Moram dodati da smo svi jako uzbuđeni što su hoteli Crown odlučili uljepšati naš lijepi grad jednim od svojih zdanja. Pa u društvu skoro da se samo o tome govori.

U to baš i nije vjerovala, ali bila je ponosna na hotel Garden Crown. Godinama je čekala na priliku da sudjeluje u stvaranju hotela od same početne zamisli do otvorenja; hotel u New Orleansu bio je njezino dijete. - Da, i mi smo jako uzbuđeni - složila se.

- Tako i treba. Ne morate se bojati za svoju sigurnost dok obavljate svoje poslove, jer smo mi tu da se pobrinemo da niti u jednom trenutku ne budete sami i nezaštićeni.

Upravo toga se Juliet i bojala.

- Koliko sam shvatio prije otvorenja vas očekuje čitav niz zanimljivih događanja - nastavio je zapovjednik.

- Da, tako je. - Juliet je ukratko objasnila raspored društvenih zbivanja koja su je očekivala. Kada je završila Pfeiffer ju je promatrao s toliko iščekivanja da je s automatskom uljudnošću morala reći: - Vi i vaša supruga morate nam se pridružiti na nekom od događanja.

- Hvala vam, gospođice Lowell, znam da bi moja supruga rado došla. Znaite, i ona je Collier. Od Collirovih iz Savannahe.

- Tako dakle. - Juliet nije imala pojma tko su Collierovi iz Savannahe, ali je pretpostavljala da ta veza objašnjava zapovjednikovo očito bogatstvo. Na temelju svog dugogodišnjeg iskus-

tva zaključila je da on najvjerojatnije nije potomak neke od starih i bogatih južnjačkih obitelji. Na vrlo odbojan način trudio se na nju ostaviti dojam što ju je podsjetilo na očeve ulizice. Međutim pristojnost koja joj je odmalena usađivana zahtijevala je jedini prihvatljivi odgovor. - Najvjerojatnije ste onda već na popisu gostiju, ali svejedno ću reći mojoj asistentici da vam pošalje pozivnicu. - Diskretno je pogledala na sat.

Pfeffer je to primjetio, što bi svakako užasnulo njezinu baku, no barem je shvatio da treba požuriti. - Znam da vam se žuri i zato je najbolje da pozovem Dupreea.

Posegnuo je za telefonom na svome stolu, ali Juliet je ustala. - Nema potrebe da ga smetamo. - Njezin otac je možda poput kakvog feudalca bio uvjeren da je dobrobit Lowellovih važnija od svega, no baka je podržavala mišljenje da niti jedan pravi Astor Lowell ne uznemirava druge zbog vlastite udobnosti. Baka, koja ju je odgajala nakon majčine smrti, imala je i više nego dovoljno vremena da joj to utuvi u glavu, pa su tako bakina pravila imala prednost u Julietinom odgoju. Otac bi se pak tek s vremena na vrijeme pojavio u njezinom životu i nametnuo pokore pravilo prije nego što bi ponovno uronio u svoju voljenu korporaciju. - Molim vas - bila je uporna. - Možemo mi otići do njega.

Pfeffer je nastavio birati brojeve. - Vjerujte mi, moja gospođice, naredniku Dupreeu od početka morate dati do znanja da ste vi šef. Uvjeravam vas da je on jedan od naših najboljih ljudi, ali ako mu date i najmanju priliku pokazat će svoju sklonost nedisciplini. Bolje da ga pozovemo ovamo.

Juliet uopće nije željela policijsku pratnju, a kada je vidjela kako se ovaj snishodljivi čovjek, za kojega je bila sve sigurnija da je običan mali diktator, nimalo ne obazire na njezine želje shvatila je da je to previše. Izravno ga je pogledala i ledenim glasom rekla: - Ali ja inzistiram.

Na trenutak se na Pfefferovom licu vidjela ljutnja, no odložio je slušalicu i ustao. - Da, naravno - Rekao je pomirljivo. - Kako god vi želite. - Zaobišao je stol i s poslušnim osmije-

- Zaratio sam s Josie Lee - Beau Dupree se zlovoljno povjario svom partneru. - Kaže da se prema njoj odnosim previše zaštitnički, da ju gušim i da će se odseliti. - Pogledao je Lukea Gardnra. - Misliš da se ponašam prezaštitnički?

- Da.

Beau se namrštio. - Sranje. K vragu, da nema ovog slučaja sam bi joj spakirao kofere. Sanjam da više ni za koga ne budem odgovoran. Kako sada stvari stoje odselit će se preko mene mrtvoga. - S gađenjem je zatresao glavom. - Vraga ja nju pretjerano štitim.

- Bau, za Boga, čuješ li što govoriš? Čovječe, kada ćeš se konačno prestati žderati zbog toga? Nisi ti kriv.

- Vraga nisam. - Još se više namrštio. Dopustio je svojoj mlađoj sestri da kasno navečer dođe u striptiz klub. Nazvala ga je na mobitel i uporno tvrdila da joj treba auto. Nije mu dala da se vrati poslu dok iz čiste nemoći nije pristao na to da ju prijateljica doveze do kluba po ključ. Bez obzira na sve to i bez obzira što se vozio s Lukom trebao je ustrajati na tome da njemu treba auto. Naravno, natjerao ju je da mu obeća da će ju prijateljica zatim odvesti do auta koji je bio parkiran u blizini postaje i pričekati dok ne uđe u vozilo. Ali, kako da ne.

On i Luke su nadzirali klub zbog Kradljivca Gaćica, čovjeka koji je provaljivao ženama u domove, pištoljem ih prisiljavao da sa skinu i predaju mu svoje donje rublje. Prestravio bi ih nerezanim mogućnostima na koje bi ih također mogao natjerati prije nego bi se stopio s tamom i nestao sa svojim plijenom. Bau je dobro znao da je klub bio jedino što je povezivalo perverznoznakove posljednje dvije žrtve i zato nije smio pustiti Josie Lee ni blizu.

- Nije da mi ne bi dobro došlo da imam svoju gajbu, Gardneru. Rado bi imao čitavu kuću za sebe. Živim za dan kada ću ponovno imati seksualni život. - Prikazao je problem manjim

nego što je bio, jer o tome danu je maštao već dugih deset godina.

Luke se nacerio. - Jesu ti jaja već poplavila?

Beau ga je prostrijelio pogledom. - 'Ajde probaj ti odgajati tri tvrdozglave sestre, pa da vidiš što će biti s tvojim jajima. Baš i ne živim kao razuzdani neženja kao što sam živio prije nego što su starci umrli. - Onda se i on nasmijao. - Ali čim Josie Lee ode nastavljam tamo gdje sam stao. Prvo ću si naći plavušicu s velikim sisama.

- Hm, Beau?

- Ili možda dvije plavuše, ili plavušu i crvenokosu, neću sitičariti. Onda ću se uvući u krevet s jednom ili obadvije i ne izlazim tjedan dana. - Ova misao mu je razvukla lice u osmijeh koji se raspao kada mu je partner udarcem maknuo nogu s donje ladice stola gdje ju je Beau bio naslonio. Beau se ljutito uspravio. - Koji ti je vrug?

- Narednice Dupree - iza njegovih leđa ga je Peter Pfeffer, vršitelj dužnosti zapovjednika, strogo prekorio. - Molim da pazite kako se izražavate pred damom.

Beau se okrenuo na svojoj stolici. Ma, krasno, njegov omiljeni činovnik. A kao da to nije bilo dovoljno da mu uljepša dan, Popišani Pfeffer bio je u društvu dugonoge žene koja ga je promatrala velikim sivim očima kao da je nekakva rijetka životinja u zoološkom vrtu. Zauzvrat ju je polako odmjerio od glave do pete.

- Želim ti predstaviti gospođicu Juliet Lowell - Pfeffer se prepredeno nasmijao što je Beaua uvijek činilo nervoznim. - Tvoj novi zadatak - dodao je pakosno se naslađujući. - Gospođice Lowell, ovo je narednik Beauregard Dupree.

Juliet je odjednom osjetila kako napetost u prostoriji raste. Shvatila je da je pogriješila što nije dopustila zapovjedniku Pfefferu da pošalje po svog detektiva. Sve joj je ovo mirisalo na odmjeravanje snaga koje se na njezinu želju odvija pred očima javnosti.

Čovjek kojega su prekinuli u razgovoru lijeno se okrenuo u svojoj stolici i procjenjivački ju promatrao crnim očima ukrasne -



nim vrlo gustim trepavicama. Juliet je u sebi molila da je zgodni, ćelavi muškarac ljubaznog osmijeha iza njega njezin novi tjelohranitelj.

Naravno, nije bila te sreće. U grudima joj je srce počelo glasno udarati kad je crnokosi detektiv ustao i dobro ju odmjerio. Nije bio posebno zgodan. To je bilo sasvim u redu, jer da je bio još i zgodan bilo bi stvarno previše. Bio je nevjerojatno... muževan. Bio je muževniji od bilo kojeg nositelja kromosoma Y kojega je ikada sreća. Kroz misli joj je prošao djelić njegovog razgovora. *Tjedan dana neprekidnog seksa s više partnerica?* Dobri Bože, zar ljudi to stvarno rade? Piljila je u njega osjećajući istovremeno i odbojnost i opčinjenost.

Uzvratio joj je pogled, podigao jednu debelu tamnu obrvu i nakrivio kut usana kao da je upravo saznao nešto što ga zabavlja. Onda se okrenuo zapovjedniku Pfefferu, a obrve su mu se spustile. Oči svih prisutnih bile su uperene u njega. Svi kao da su zadržali dah u očekivanju eksplozije. No on je samo razmijenio poglede s drugim detektivom i rekao s blagošću koju je Juliet instinktivno prepoznala kao lažnu, »Ja već imam zadatak, Pete.«

- Za tebe sam Zapovjednik Pfeffer! - Pretpostavljeni je soptao od bijesa. - Tvoj zadatak je ono što ja kažem, Dupree, a ja kažem da je to gospođica Lowell.

Detektiv je bio prosječno visok, možda kojih 180 centimetara. Ramena su mu bila široka, a kukovi uski. Imao je vitke, izdužene mišiće kakve imaju plivači. Crne dlačice pokrivalo su mu podlaktice i izvirivale iz raskopčanog rasporeda majice. Iako je bilo tek jedanaest ujutro sjena na njegovim vilicama bila je tamna kao da je već pet poslijepodne. Djelovao je čvrsto i sposobno dok je promatrao zapovjednika. Zbog Beauove hladnokrvnosti njegov je pretpostavljeni pored njega djelovao mlitavo i skoro histerično. Zato se iznenadila kad je detektiv iznenada slegnuo ramenima i okrenuo se prema njoj u skladu s Pfefferovom naredbom.

- Gospođice Lowell - umiljato je rekao dok joj je pružao ruku. I on je govorio sporo, lijeno rastežući riječi, ali Juliet je u

dubini njegovih crnih očiju primjetila odlučnu srdžbu. - Ovo je moj partner...

- Nemaš partnera, Dupree - prekinuo ga je Pfeffer.

- Odbij - izazvao ga je Beau, ali je ipak nastavio objašnjavati - Luke je bio moj partner sve dok 1996. nije provedena decentralizacija policije New Orleansa, a sada je prekasno da ga počnem zvati bivšim partnerom. - Pokazao je na čovjeka glatko izbrijane glave. - U svakom slučaju, ovo je narednik Gardner.

- Gospođo - rekao je detektiv. Iako je Juliet na njegov pozdrav pristojno kimnula glavom nije mogla odvojiti oči od narednika Dupreeja.

Tanki sloj znoja sjajio se na prednjoj strani njegovog vrata. Znoj mu je također na nekoliko mjesta prilijepio crnu pletenu majicu na prsa i trbuh. Ipak, ruka s dugim prstima koji su ovili njezinu ruku bila je suha, preplanula, čvrsta i vrlo, vrlo topla.

Zbunjena i nervozna, Juliet je ispustila njegovu ruku čim joj je to pristojnost dopustila. Stegnula je prste, a osjet njegovog dodira širio se ispod nabora njezine suknje. Osjetila je kako joj toplina preplavljuje obraze. Muškarci koji su ju okruživali imali su glatke, blijede i nekako hladne ruke. Osjećaj nelagode klimnuo joj je niz leđa.

- Beauregard će vam biti na usluzi tijekom vašeg boravka u New Orleansu — zapovjednik Pfeffer je pompozno objavio i prodorno pogledao detektiva. - Je li tako, Dupree?

Ne odvajajući pogled od nje Beau joj se skoro previše približio i podrugljivo naherio glavu. - Postoji li neki poseban razlog zbog kojeg trebaš dadilju, zlato?

Nenavikla na tjelesni kontakt, Juliet se povukla natrag. Makar je bila predobro odgojena da bi se pobunila protiv načina na koji je ju oslovio, izbacila je bradu i zaustila kako bi uzvratila kakvim prikladnim odgovorom kad se Pfeffer umiješao.

- Gospođica Lowell je došla otvoriti hotel Garden Crown, krasan novi dragulj u blistavoj tijari koju čine hoteli Crown - rekao je srdačno.

- Da, i? Već su ju okrali, pa treba murjaka? - Beau ju je drsko gledao. - U tom si slučaju, srce, dobila najboljega.

-~ Pazi kako se izražavaš, Dupree. Gospođica Lowell je primila prijeteće pismo i tvoj je zadatak da se pobrineš za njezinu sigurnost.

Svi prisutni u prostoriji zadržali su dah i odmakuli se kao da je Beau tempirana bomba koja samo što nije eksplodirala. Juliet nije bilo jasno što se to, do vraga, događa. Očito je čitavi događaj imao skriveno značenje koje ona nije shvaćala. Tamne oči narednika Dupreeja blistale su čistim bijesom kada mu se pogled odvojio od Juliet i zaustavio na zapovjedniku.

- Moram biti pas čuvar? - rekao je kroz stisnute zube.

- Njezin otac je bio vrlo uporan, a ipak je on Thomas Lowell. Ovdje je kopija pisma. - Pfeffer ju je gurnuo u Beauove ruke. - Siguran sam da ćeš ga htjeti proučiti. Također će te veseliti što ćeš pratiti gospođicu Lowell na svim svečanostima koje prethode otvorenju - naslađivao se.

- Sranje - netko je promrmljao.

Beau je pažljivo pregledao pismo. Kad je podigao pogled njegove tamne oči zaustavile su se na njoj. - Tatica sigurno ima dobre veze - rekao je blagim glasom punim prezira. - Jer ovo - udario je papirom po svojim dugačkim, tamnim prstima - je čisto sranje, ali izgleda da je tatica svejedno svojoj curici kupio novog dečka.

Srce joj je već ionako ubrzano tuklo pod utjecajem, njegovog početnog šarma, a sav taj bijes usmjeren na nju samo je još više pojačao taj mahnuti, nepravilni ritam. Ovaj čovjek je nekako razorio njezinu inače neuništivu sabranost i ostavio ju sasvim rastrojenu.

*Nikada nemoj zaboraviti tko si.* Bakina arogantna maksima nenadano joj je pružila utjehu, a u ovom trenutku joj je trebala svaka mrvica snage.

Smireno mu se nasmijala.

Stisnuo je oči i bezobrazno rekao: - Nešto si mi šutljiva, je li, anđele? Takve mi se žene sviđaju.

Gardner je preokrenuo očima, a zapovjednik je prasnuo: - Sad bi bilo dosta, naredniče. Ponašajte se pristojno i oslovljavajte ju s gospođice Lowell.

Beau je svoj oštar pogled s njezinog lica usmjerio na zapovjednikovo. Glas mu je izgubio slatku lijenost. - Ili što, zamjenice zapovjednika Pfeffer? Maknut ćete me s ovog slučaja i staviti na neki manje... važan, kao na primjer slučaj Kradljivca Gaćica?

-Zaboravi taj idiotski slučaj! - Pfefferova ugladenost je nestala. Ratoborno se unio u Beauovo lice. - Dao sam ti zadatak i učinit ćeš kako sam ti rekao, inače ćeš ostati bez značke. — Ta pomisao ga je očito veselila.

-Ali, molim vas... -Juliet je umorno protestirala, ali Beau ju je prekinuo.

- Idemo, gospođice Lowell. - Zgrabio ju je za ruku i krenuo prema vratima vukući ju za sobom.

- Dupree! - Pfeffer im je odlučnim glasom naredio da se zaustave, ali Beau nije usporio korak.

Posrćući za njim Juliet je kratko preko ramena pogledala zapovjednika i narednika Gardnera i bespomoćno slegnula ramenima. Onda ih je izgubila iz vida, a topla ruka koja ju je zarobila snažno ju je gurala kroz vrata.

## 2.

*P*rokleti, birokratski kurvin sin! Dok je njegov automobil jurio prema Garden Districtu Beau je do kraja pritisnuo papučicu gasa. Ovo se nikada ne bi bilo dogodilo da je kapetan Taylor bio ovdje. Ali zato je Taylor bio pravi policajac, a ne neiskusni, arogantni, uobražni političar kao Popišani. Pri pomisli na Popišanog Beau je samo prezirno frknuo. *Možeš misliti kako ću zaboraviti taj tričavi slučaj.*

U redu, on, kao i svi ostali u stanici, nije u početku ozbiljno shvaćao Kradljivca Gaćica. Policajci su se susretali s prilično jezivim zločinima, a ovaj perverznojak barem nikoga nije fizički ozlijedio. To, naravno, nije značilo da je bezopasan, jer svojim je postupcima prestravio više od pola tuceta žena, koje zapravo nisu znale da ih neće ozlijediti sve dok se maskirani provalnik ne bi izgubio jednako nečujno kao što je i stigao. Zasad ipak nije ozlijedio niti jednu od svojih žrtava, pa su mu s bezobzirnošću uobičajenom za policijske postaje prisili niz bezobraznih titula od kojih je Kradljivac Gaćica bila najmanje uvredljiva.

Beuov ležeran stav ispario je kao magla na neumoljivom podnevnom suncu kad je Josie Lee postala jedna od žrtava. Stvar je postala osobna. Beau je čvrsto odlučio strpati napadača iza rešetaka, gdje mu je i bilo mjesto.

Sada, s teretom ovog izmišljenog novog zadatka obješenim oko vrata, to će biti puno teže postići. Većinu vremena potrošit će izigravajući psa čuvara gospođice Lowell, a sve to zato što je bio uhitio zapovjedni kovu unuku tinejdžericu.

Sad mu je vraćao milo za drago.

Najluđe od svega bilo je što te večeri prije malo više od mjesec dana uopće nije bio na dužnosti. Beau isto tako nije bio prometni policajac. Međutim, dok je tutnjao niz most Hueyja P.

### *Pompea*

Longa\* nije mogao zanemariti krivudanje automobila ispred sebe. Na kraju je morao odlučiti hoće li zaustaviti vozilo ispred sebe ili će živjeti s činjenicom da je mogao spriječiti smrt koju bi očevidno pijani vozač eventualno skrivio. Ako se uzme u obzir da je jedan prokleti pijani vozač skrivio smrt njegovih roditelja, Beau zapravo i nije imao izbora.

Zaustavio je djevojku, priveo je i završio na vrhu zapovjedničkove crne liste.

Sindikata ga je štiti od otvorene odmazde, pa su Beauovi kolege očekivali da se toga jutra Beau pozove na sindikat. Odjelni detektiv ni u kom slučaju ne bi trebao izigravati pratnju nekoj uštogljenoj jenkijevskoj dami. U normalnim okolnostima ta bi zadaća zapala nekog puno niže na ljestvici hranidbenog lanca.

No zapovjednik je imao jake veze i u ovom slučaju Beauova pritužba ne bi ukazivala na ozbiljnu zlouporabu položaja. Već je znao kako bi glasio odgovor. Kažete da morate pratiti zgodnu ženu kamo god ona želi ići? A sve ide na račun grada ili hotela? O, da, Dupree, vidimo kako prema vama loše postupaju.

Ništa se tu nije dalo učiniti, Beau je zaglavio s gospođicom Lowell.

Potajno je pogledavao svoju putnicu dok su klizili niz St. Charles Avenue. Bože, kako je bila uštogljena s tim hladnim očima boje kiše i kosom boje meda čvrsto stegnutom u malu francusku punđu. Da ne govori o njezinoj oh-tako-sam-suzdržana' tankoj i prozračnoj haljini koja je otkrivala nježna krila njezinih ključnih kostiju, vitke ruke i gležnjeve, ali ništa više od toga. Svaki put kada bi ju pogledao obuzela bi ga luda želja da ju raskuštra.

Ne. Do vraga, ne, gdje mu je bila pamet? Naglo je ponovno usmjerio pažnju na cestu. Ona nije bila tip žene koju bi čovjek raskuštrao, a njega nikada nije privlačio niti jedan drugi tip.

Pogled mu je opet odlutao do nje i zalijepio se na njezinim usnama. Premda nije koristila ruž, usne su joj bile iznenađujuće sočne, sličnije usnama kakve porno kraljice. Zbog ove

\* Huey Pierce Long (1893.-1935.), guverner Louisiane, kasnije senator. Ubijen u atentatu 1935.

neočekivane sličnosti jedna se strana Beauovih usna iskrivila u podrugljiv osmijeh.

Eto kako izgled može prevariti. Činilo se da joj je on posebno odbojan. Teško ju je bilo zamisliti opuštenu s bilo kojim muškarcem, no kad mu je uputila pogled vidio je kako joj oči postaju hladne. Svoj mali, aristokratski nosić podigla je u zrak kao da je namirisala nešto ocvalo.

Beau je nestrpljivo trznuo ramenom. E, pa ne možeš imati sve. Bilo je, međutim, jasno da ga smatra siromašnom, primitivnom seljačinom iz Louisiane. Štoviše, seksom opsjednutom seljačinom, s obzirom da je načula završetak njegovog razgovora s Lukeom.

Na trenutak kao da se sve u njemu sledilo. O, sranje, to je bilo to. Zašto se toga nije ranije sjetio?

Nije bilo načina da ga Popišani razriješi ove dužnosti. Trebala je to biti kazna ne samo za uhićenje zapovjednikove unuke, već i za ranije Beauovc sukobe s Popišanim.

Bez obzira na to, Popišani je bio provjereni ulizica i ako ukočena gospođica Lowell zatraži njegov premještaj Popišani neće imati drugog izbora nego da udovolji njezinim željama.

Beau se okrenuo i uputio joj veliki, divlji osmijeh. - Na koju adresu idemo, šećeru?

Trepnula je svojim sivim očima. - Oprostite?

- Garden Crown, Jules? Gdje se nalazi?

.- Oh. - Pocrvenjela je, što joj se, koliko je mogao primjetiti, često događalo, i odgovorila mu.

Praćen vriskom kotača skrenuo je u Fourth Street, zatim u Coliseum Street, pojurio uz posljednji blok zgrada, protutnjao kroz filigranom ukrašena vrata i uz škripu kočnica zaustavio se ispred natkritog ulaza bivše palače koja je pretvorena u hotel Garden Crown.

O, Bože, pa ovo je fantastično. Ponovno se nacerio.

Nije mu promaklo da mala gospođica Juliet, izgleda, ne voli kad se ne poštuje prostor njezine privatnosti. Oblizao je usne promišljajući sve mogućnosti koje je nudila tako suzdržana osoba. Bit će dovoljno da joj se malo više približi. K vragu, mogao

bi ubiti dvije mušice jednim udarcem ako ju, dok bude radio na svom zadatku, odvuče u neke od manje ugodnih ustanova ovog grada. Upozna li ju s nekoliko ne tako pomno odabranih osoba izvan njezinih ekskluzivnih društvenih krugova, neće proći puno vremena prije nego što zatraži njegov premještaj.

Iskočio je iz auta i zaobišao ga sprijeda kako bi joj otvorio vrata. - Stigli smo, slatkice. Dovezao sam te živu i zdravu, baš kao što se od mene i očekuje. - Skoro da je prema njoj osjetio nježnost dok ju je promatrao kako otkopčava sigurnosni pojas. Pružio joj je ruku da joj pomogne izići iz niskog automobila. - Mogli bi ući i baciti oko na tvoj raspored.

Ignorirala je njegovu ispruženu ruku i ostala sjediti u njegovom moćnom automobilu kao da sjedi na prijestolju: njezina uspravna kralježnica jedva da je doticala naslon kožnatog sjedala, gležnjevi su joj bili priljubljeni jedan uz drugi, a ruke je sklopila u krilu. Šarcnice boje kiše obrubljene kao ugljen crnim porubom čvrsto su se zagledale u njega. - Ime mi je Juliet - hladno ga je obavijestila. - Bila bih vam zahvalna ako biste me zvali Juliet, ili Juliet Rose ako baš morate, ili gospođica Astor Lowell. Ali, molim vas, nemojte koristiti kratice. Nadimci su vulgarni.

Mislio je da njezino tijelo nikako ne može poprimiti još uspravnije držanje, no, do vraga, nekako joj je to ipak uspjelo. Suzdržao se da se ne nasmije. - Kako god želiš, Ružice moja. - Posegnuo je, uhvatio ju za ručni zglob i izvukao iz auta.

Čovječe, ovo će biti tako lako.

Julietina asistentica Roxanne Davies zaklopila je rokovnik kojeg su ona, Juliet i Beau upravo pomno ispitali na recepciji hotela i promatrala detektiva kako lijeno izlazi iz hotela i nestaje u zasljepljujućem vrtlogu svjetla. - Čovječe, ne mogu vjerovati. - Dok se hladila energično mašući rokovnikom okrenula se prema Juliet. - A ti si mislila da policijska zaštita *nije* dobra ideja.

Juliet je jedva uspjela prigušiti histerični smijeh koji je skoro provalio iz njezinog grla. - Još uvijek nisam uvjeren - njezina smirenost je bila za svaku pohvalu.



- Šališ se? Pa dobila si pravu muškarčinu, Juliet. Takav frajer sluša svaki tvoj mig. Mogu zamisliti i puno gore stvari od toga.

Vjerojatno zato što bi ti znala što ćeš s 'pravom muškarčinom'. Juliet je još uvijek gorjela kad bi se sjetila svojih riječi: Nadinanci su vulgarni. Dobri Bože, baka joj nije imala što prigovoriti - nije se mogla ponijeti sitničavije i uobraženije. Naglas je samo upitala: -Jesi li se već našla s Haynesovima?

- Ne želiš razgovarati o pastuhu, ha?

Juliet se lecnula. Zaposlila je Roxanne usprkos očevom upornom protivljenju. S neuobičajenom tvrdoglavošću opirala se njegovim prigovorima da mlada žena 'nije jedna od njih'. Možda doista nije bila i svakako je bilo prilika u kojima bi se Juliet skamenila zbog djevojičinog bezbrižnog nedostatka obzira. No Roxanni je posao bio potrebniji više nego bilo kojoj od kandidatkinja s diplomama prestižnih sveučilišta, bila je potpuno kvalificirana, a Juliet se poprilično divila njezinoj neustrašivoj iskrenosti. Bilo je predivno moći slobodno izricati riječi bez prethodnog vaganja.

- Daj - pokušavala je Roxanne iz nje izmamiti. - Slažeš se barem da je jebozovan, zar ne? Mislim, dok ti se onako primicao, sigurno si osjetila kemiju. U svakom slučaju je drukčiji od buržujčića koji te obično prate.

- Roxanne, stvarno ne želim o tome razgovarati.

- No, dobro, ali mislim da će ovo putovanje biti jako, jako zanimljivo.

Juliet je prošla kroz prazno predvorje i ušla u svoj ured. Roxanne ju je pratila u stopu. Juliet je zauzela svoje mjesto za stolom i uputila pogled svojoj asistentici. - Haynesovi?

- Edward je baš drag. Njemu pripada prekrasna zbirka karnevalskih maski u Plavoj sobi. Osim toga, mislim da njemu možemo zahvaliti što je vrt tako predivan.

- A Celeste?

- Želi dogovoriti sastanak kako bi porazgovarate o popisu svećanih priredbi koje je do sada dogovorila, kao i o dužnostima koje korporacija Crown očekuje da ona obnaša. Bila je... dražesna, ali imam osjećaj da joj je ispod časti imati posla sa

skromnom asistenticom. - Filozofski raspoložena Roxanne je slegnula ramenima. - Dogovorila sam sastanak za sutra u tri sata poslijepodne, ako ti odgovara.

- Hvala, Roxanne. To je u redu. - U godinu dana što je Roxanne radila za nju Juliet je naučila cijeniti sud svoje asistentice. Već je znala da su Haynesovi bili osiromašeni južnjački aristokrati kojima je bila povjerena briga i održavanje prekrasne palače u novogrčkom stilu prije nego što su je kupili hoteli *Crown*. Sada je Juliet također čula i letimična zapažanja o paru kojeg je korporacija zadržala da joj pomogne ući u društvene krugove New Orleansa.

Ustala je. - Iz tvoje opaske o Plavoj sobi zaključujem da si imala priliku za razgledavanje. Ja još ništa nisam uspjela vidjeti osim ovog ureda i predvorja i jedva čekam da vidim kako su preuredili. Ideš sa mnom istraživati?

Bilo je neobično što istodobno osjeća takvu tromost i takav nemir, no imala je očajničku potrebu za kretanjem. Njezina uznemirujuća tjeskobnost bila je najvjerojatnije posljedica zajedničkog utjecaja nesnosne vrućine, za koju se mogla zakleti da ju osjeća i unutar ovih klimatiziranih zidova, i spoznaje da je po prvi put u potpunosti odgovorna za pokretanje hotela. Dio bi se možda mogao pripisati i potrebi za policijskom zaštitom, što je, isto tako, remetilo njezine navike.

No to sasvim sigurno nije imalo veze s njezinim pratiocem. Pa gotovo da je zaboravila da on uopće postoji.

Bila je večer jambalaye\* u Beauovoj maloj kreolskoj kući u Bywater Districtu, a kuhinja samo što nije počela pucati po šavovima od ljudi koji su se u njoj natiskivali.

Miomirisna para proširila se iz lonca s rižom kada je Beau umiješao rajčice i sve začine koje je njegova najmlađa sestra Josie

Lee pronašla u ostavi. Udarila ga je laktom kada je pronašla začim koji još nisu bili stavili u lonac. Beau je pružio jednu ruku dok je drugom kušao mješavinu koja se kuhala i nije ju ni

\* Kreolski specijalitet od školjki, račića i piletine ili šunke kuhane s rižom.

pogledao. Sasula je čitavu posudicu u njegov otvoreni dlan. Njegova, po starosti srednja, sestra Anabel stajala je bok uz bok s njim i na daščici sjeckala rakove i šunku. Luke je pirjao celer i luk na štednjaku pored njega, a Beauova najstarija sestra Camilla i njezin suprug Ned Fortenay zajedno su pripremali salatu na uskom stolu u kutu sobe. - *Heey, good-lookin'* - Buckwheat Zydeco\* je zavijao iz dnevnog boravka.

- *Whaaat cha got cookin'?* - Anabel je pjevala zajedno s glazbom, zatim se iznenada zaustavila kako bi izdala naredbu - Ubaci to zelenje u lonac, Luke. Treba mi tava.

- Da, gospodo. - Zamijenili su mjesta i Anabel je sastrugala mješavinu mesa, školjki i rakova u tavu za pirjanje. Ukrala je kockicu šunke, ubacila ju u usta i pogledala svog brata. — Hoćeš mi pogledati stanje na čekovnoj knjižnici poslije večere? Imam sve u torbi.

- K vragu, Anabel - bunio se Beau - imaš dvadeset i četiri godine. Kad ćeš to sama naučiti?

- Znaš da loše stojim s brojkama, Beauregardc.

Prezirno je otpuhnuo i rekao: - Zato, slatkice, postoje digitroni -premda su svi prisutni znali da će joj nakon večere pogledati stanje na knjižnici. Prije deset godina pružio je odgovornost za svoje sestre kako bi održao obitelj na okupu i te se navike nije bilo lako riješiti.

Ipak, jedva je čekao da se oslobodi te obaveze, a izgledalo je da će mu to konačno i uspjeti. Čim se sredi situacija s Josic Lee bit će slobodan kao ptičica. Više neće imati stalne brige i odgovornosti i ponovno će moći izvući svoju malu crnu knjigu s imenima svih raspuštenih žena New Orleansa.

Malo kasnije svi su sjeli za mali stol na kraju dnevnog boravka. Stropni ventilator se polako okretao komešajući guste i spore vrtloge vlažnog zraka dok su se oni prijateljski podbadali i uživali u jambalayi.

Popularna grupa koja izvodi zydeco, plesnu glazbu francuskih kolonizatora, na koju je utjecao blues, a koja se izvodi na harmonici, gitari i violini.

- Moram vam nešto reći - Josie Lee je rekla kada je nastupio trenutak tišine. - Dodaj mi salatu, Camilla. - Napunila je tanjur povrćem i bez riječi nastavila jesti.

Beau ju je pogledao s druge strane stola. Kao svi s očeve strane obitelji i ona je imala tamne oči. Ipak, od svih njegovih sestara Josie Lee je zbog svoje kovrčave crne kose, izduženih ruku i nogu i ubojitog osmijeha najviše nalikovala majci. Anabel i Camilla naslijedile su očevu smeđu kosu prošaranu od sunca izbljedjelim pramenovima, no dok su Josie Lee i Camilla bile prilično visoke i prsate, Anabel je bila nježno građena. Ali zato su sve tri bile jednako tvrdoglave i bez dlake na jeziku.

- I? ~ Zahtijevala je sada Anabel.

Camilla se pravila da će vilicom izbosti Josie Lee.

Josie Lee se nasmijala. - Dobila sam posao u 8. okrugu - rekla je. - Tajnica upravnog referenta.

- Bravo, sekice - rekla je Camilla u istom trenutku kada je Ned uzviknuo. - Čestitam!

- Ne znam, Josie Lee - Anabel je glumila sumnjičavost. - Jesi li sigurna da želiš raditi rame uz rame s Bauregardom i Lukeom?

- Nema za nju boljeg mjesta - rekao je Beau. - Ovako ću je lakše držati na oku.

- Koliko puta moram reći da me nitko ne treba čuvati? - glas joj je bio razdražen. - Osim toga, sudeći po onome što sam čula danas popodne u stanici, ti ni sebe ne znaš čuvati. Čula sam da si se jutros zakačio sa svojim omiljenim zapovjednikom. - Pogledala je brata nevinim očima. - Je li istina da su te odredili da pratiš neku bogatu Sjevernjakinju po gradu?

Vilice su se zaustavile u zraku, a sve su se oči sa zanimanjem zagledale u Beaua. On se široko osmjehnuo svojoj sestri. - Neće to dugo trajati, medena.

Luke se iznenada zaustavio i odložio vilicu. - Čovječe, Beau, što smjeraš?

- Ništa posebno. Samo malo prijateljsko uvjerenje da bogata cura sa Sjevera shvati da treba zatražiti drugog pratioca.

- Kakvo prijateljsko uvjerenje? A da popričamo o tome?

- O čemu da popričamo? K vragu, pa vidio si gospodičnu Juliet Rose. Bit će tako jednostavno

- Čekaj malo. - Luke je skupio obrve. - Ne znam otkuda ti ta ideja. Koliko sam ja shvatio, gospođica Lowell je došla otvoriti novi hotel i to bez ičije pomoći. Da sam na tvom mjestu ne bih je samo tako otpisao.

Beau je samo podigao jednu obrvu.

Luke je opsovao i zagledao se u svog partnera. - Ozbiljno ti kažem, Beau. Ne podcjenjuj ju, moglo bi te to skupno koštati.

- Ma da, baš mi je ona neki izazov. - Beau se posprdomo nasmijao. - Pa žena nosi lepršave haljinice, za Boga.

Camillina ruka se u zraku zaledila dok je vadila još jambalaye. - Kako molim?

- Rekao sam da žena nosi lepršave haljinice. Znaš o kakvima govorim, onim haljinama za djevojčice napravljenim od metara i metara materijala, koji kao da je proziran, ali svejedno pokriva sve njezine dobre dijelove. - O, sranje. Haljina njegove sestre bila je od mekog, opnastog materijala i sada se odjednom sjetio da je također bila i dugačka. Istog trenutka promijenio je brzinu. - Zaboravi što nosi. Ona je komplicirana, osjetljiva mala Jenkijevka.

- A po čemu si to zaključio, Beau? - Anabel je zahtijevala odgovor. - Po tome što ne nosi uske, oskudne haljine i ne gura ti svoje velike sise pod nos?

- Koje to velike sise? Iznenađio bih se ako uopće ima sise.

- A to joj je bez sumnje još jedan veliki minus - zgražala se Josie Lee.

Brcau se obratio partneru za pomoć. - Izvuci me, Luke.

- Neće ići, kompa, izvlači se sam. - Luke mu se nasmijao s druge strane stola, zavalio se natrag i prekrižio ruke na prsima.

- Super. Baš ti hvala. Lijepo je znati da se na prijatelje možeš osloniti. - Bacio je pogled prema šogoru. - Ned?

- Nemoj mene gledati - savjetovao mu je Ned. - Ja sam davno naučio da ne ulazim u raspravu sa sve tri odjednom. — Ručkom je protrljao Camillina leđa. - Moja strategija je podijeli pa vladaj.

- K vragu. - Beauov stolac je zacvilio u znak protesta kad se zavalio natrag. Prešavši pogledom svoje sestre, koje su sve tri imale zgađen izraz lica, sa zgražanjem je rekao: - E, pa, do vraga i s tim. Ništa vama nije jasno, a ja se ne mislim ubiti objašnjavajući vam.

- Naravno da ne želiš opteretiti naše krhke ženske mozgiće - složila se Anabel.

- Nisam to rekao! Isuse Kriste, samo mi je ovo trebalo. Zašto je zapovjednik baš sada morao otići na Aljasku?

- Treba čovjek upecati nešto ribe, Beau. A tu su i ljetna vrućina i uragani koje treba izbjeći. - Lukeova lijepo oblikovana i glatko izbrijana glava sjajila je ispod stropne svjetiljke dok se lujljao na stolici.

Beau je bijesno zurio u njega. Što se njega tiče Luke je bio kriv što se uvalio u sve ovo. Da se barem bio suzdržao komentara... - Ako pukne stolica, Gardneru, kupit ćeš mi novu.

- Smiri se - promrmljala je Josie Lee dok je ustajala od stola. - Donijet ću kavu i Anabeline praline. Možda će te malo slatkog oraspoložiti. - Dok je prolazila iza njegove stolice pokroviteljski ga je potapšala po glavi.

Beau je zarežao. Bože, žene stvarno znaju biti gnjavaža. A on je isto trebao znati da od ove tri ne može očekivati ni mrvicu suosjećanja kada čuju da su mu na vrat natovarili još jedno žensko čeljade. Proklete su se žene uvijek držale zajedno, a izgleda da je ovaj put čak i Luke mislio da imaju pravo.

Beau je trznuo ramenima kao da želi otresti njihovu osudu. E, pa vrlo važno. Kao da se nikada do sada nisu razilazili u mišljenjima.

još uvijek je, međutim, bio zadovoljan što mu neće trebati dugo da se riješi gospođice 'oh-baš-sam-prava-stara-frajla' Lowell.

Juliet je za sobom zatvorila vrata svog apartmana i odmah prstima počela tražiti češalj dugih zubaca koji je držao njezinu francusku punđu čvrsto skupljenu na potiljku. Na putu do dnevnog boravka oslobodila je svoju kosu dodatne hrpe ukosnica i, jed-

va se zaustavljajući prije ulaska u spavaonicu, sve ih ubacila u rukom obojenu zdjelicu koju je ranije samo u tu svrhu postavila na ormarić. Istog trenutka kosa joj je počela bujati i rasti poput spužve koja upija vodu. Snažni valovi kose pupali su dok se ta gusta masa oslobađala svoje tijesne tamnice. Zabila je prste u kosu i silovito protrljala tjemenu. — Bože, kako je ovo ugodno.

Ušla je u spavaonicu, spustila se na klupicu i izula svoje cipele s niskom petom. Svukla je samostojeće najlonke i bacila ih sa strane, a zatim je ispuštajući dugačak, zadovoljan uzdah olakšanja skliznula sa sjedala presvučenog satenskom tkaninom i skljkala se na stražnjicu. Ispružila je nožne prste najdalje što je mogla, protegla ruke iznad glave i posegnula prema natrag pokušavajući dosegnuti zid. Pustila je da joj glava padne na sjedalo pri čemu je njezina raspuštena kosa, kao kakav dodatni jastuk, poslužila kao podloga.

Lekcije iz dobrog vladanja bile su, međutim, preduboko ukorijenjene da bi si predugo dopustila tako šlampavo držanje. Još se jednom protegnula, a zatim se upravila u sjedalo i ustala posežući za skrivenim patentnim zatvaračem svoje haljine.

Bilo je tako divno imati par minuta samo za sebe. Od trenutka kada je sletjela činilo joj se da prolazi kroz jedan osjećajni vihor za drugim.

Nije to bilo samo zbog nepredviđenog posla s policijom, premda je i to svakako doprinijelo. Mislila je radije da su njezini zbrkani osjećaji uzrokovani susretom s nepoznatim gradom te uzbuđenjem i stresom zbog odgovornosti za uspjeh otvorenja hotela Garden Crown.

Ona i Roxanne bacile su se s najvećim žarom na posao gotovo od trenutka kad je narednik Dupree iz nje izmamio obećanje da se neće micati iz hotela i otišao. Smatrala je da je izuzetno važno da se nađe s najpotrebnijim osobljem i provjeri svaki odjel kako bi se uvjerala da svi znaju što trebaju raditi i da to uistinu bude učinjeno. Sada joj je jednostavno bio potreban trenutak opuštanja negdje gdje nitko neće promatrati svaki njezin pokret. Nakon toga bit će sasvim dobro.

*Pompea*

Svukla je haljinu preko glave, objesila ju na podstavljenu satensku vješalicu u ormaru, pokupila odbačene najlonke i stavila ih u mrcžastu vreću za rublje koje je čekalo pranje. Ostala je odjevena samo u oskudne bikini gaćice i grudnjak bez naravnica od ledeno plavog satena i čipke. Još jednom se s užitkom protegnula uživajući u hladnom zraku koji je oplakivao njezinu tek otkrivenu kožu. Pustila je da joj ruke padnu sa strane dok je okretala glavu.

Zgrčeni mišići i nategnuti živci počeli su se opuštati. Meko i bešumno otapkala je do kreveta s debelim madracem i bacila se na poplun.

Vrisak joj je proparao grlo kad je velika crna *stvar* izletjela ispod pokrivača, skočila na pod do njezinih nogu i sitnim koracima pobjegla u tamu ispod kreveta.



### 3.

Nekoliko sekundi ili nekoliko sati kasnije - nije mogla odrediti koliko je prošlo - začulo se kucanje na vratima njezinog apartmana. -Juliet! - u Roxanninom glasu čula se hitnja i zabrinutost. -Jesi li dobro? Otvori mi.

Juliet se osovila na noge i krenula prema vratima. Protrčala je kroz prostorije, žurno otvorila vrata i skoro se sudarila s Roxanninom podignutom šakom.

Ruka njezine asistentice mlohavo je pala kao da je pogođena metkom. Zapiljila se u Juliet. - Moj Bože - zadihano je govorila - kosa ti je prekrasna. Zašto ju nikada ne nosiš raspuštenu?

Juliet je stajala u malom predsoblju i tresla se kao prut. Lice mora da joj je poprimilo prazan izraz, baš kao što joj je i glava bila prazna. Roxanna je rukom mahnula ispred Julietinog lica i progurala se u apartman. -Jesi li dobro? Ej curo, pa ti si praktički gola. Nije ti loše ovo rublje. - Ovila je ruku oko Julietinih golih ramena, a Juliet je bila toliko smetena da se nije ukočila od tog dodira. Roxanna ju je kroz predsoblje odvela natrag do dnevnog boravka.

Kad su se, međutim, približile vratima spavaće sobe Juliet je ustuknula. Nije imala ni najmanju namjeru vratiti se u tu sobu.

Roxanna je proučavala njezino užasnuto lice. - Što se, k vragu, unutra dogodilo? Dobro, nema veze, čekaj malo. - Duboko je uvukla zrak, glasno izdahнула i jurnula u sobu. Trenutak kasnije pojavila se noseći smeđezlatni svileni kimono u koji je nježno umotala Juliet. - Dobro sad, reci mi što te toliko prestrašilo - odlučno je zatražila dok je preklapala prednji dio ogrtača i vezivala ga oko Julietinog struka.

— Oprostite -prekinuo ih je profinjeni južnjački glas koji se začuo s vrata. - Čuo sam vrisak. Mogu li vam kako pomoći?

- O, gospodine Haynes. - U Roxanninom glasu čulo se olakšanje kada se okrenula prema predsoblju.

- Edward, draga - blago ju je ispravio. - Sjećate se? Molim vas, zovite me Edward, ja inzistiram.

- Da, naravno. Uđite, molim vas. - Kad je muškarac u ranim šezdesetima zakoračio u dnevni boravak Roxanne je posegnula za Julietinom podlakticom. - Ovo je Edward Haynes, Juliet. Edwarde, Juliet Astor Lowell. Njezin ste vrisak mogli čuti, ali još uvijek nisam saznala zašto.

Dolazak dotjeranog sjedokosog gospodina natjerao je Juliet da se sabere. - Tamo unutra - isprekidano je govorila uperivši drhtavi prst prema vratima spavaonice. - Bilo je u mom krevetu, veliko i crno, i, Bože, kako odurno. I samo što mi nije skočilo na nogu kad sam povukla pokrivač. U životu nikada nisam vidjela nešto takvo. I onda je - zadrhtala je, a prsti su joj zatreperili - pobjeglo pod krevet.

- Je li to bila nekakva životinja, draga? Možda štakor?

- Ne. Buba. Ali ne mala bubica. Velika. Čudovišna!

- Pričekajte ovdje - naredio je Edward. - Da vidimo što će naći. - Nestao je u sobi.

Čule su kako šuška po sobi. Dok su čekale Juliet se okrenula svojoj asistentici. Šok je počeo popuštati i s olakšanjem je osjetila kako joj se vraća djelić njezine uobičajene pribranosti.

Po prvi put otkad je insekt istrčao iz plahti shvatila je gdje je. Primjetila je da je i Roxanne odbacila svoje poslovno odijelo i zamijenila ga lijenom satenskom pidžamom boje senfa. I ona je oslobodila svoju kovrčavu, crvenu kosu iz ugladene pundice koju je za radnog vremena nosila na vrh glave. Sada joj je kosa bila skupljena u konjski rep. Divlji slap kose bio je osiguran crnom mrežastom čarapom vezanom u labavu petlju. Ovaj pretjerano kićeni izgled podsjetio je Juliet na dan kad je Roxanne došla na razgovor za posao. Činilo joj se da su Roxannina odjeća za posao, kao i njezino ponašanje u javnosti doživjeli velike promjene otkad je počela raditi za korporaciju Crown.

Nije da Juliet i ranije nije primjetila te promjene. Prihvaćanje određenog izgleda i nastupa bili su uvjet za Roxannino za-

pošljavanje. Ipak, sve do ovog trenutka nije shvatila u kolikoj se mjeri njezina asistentica promijenila. Osim toga, primijetila je da se Roxanne prepušta tom ležernijem dijelu svoje osobnosti samo kad su njih dvije nasamo.

Juliet je osjetila privrženost. - Hvala ti, Roxanne - rekla je s prikrivenim žarom. - Da se nisi smjesta pojavila i preuzela kontrolu vjerojatno bi završila vrišteći i trčeći niz hodnik u donjem rublju.

Na Roxanninom licu bljesnuo je osmijeh koji je nastojala zatomiti. Juliet je znala kako ju njezina asistentica u tom trenutku zamišlja - kao kakvu razgolićenu junakinju davnih gotskih romana - i ta spoznaja natjerala ju je da neuglađeno frkne. Istog trenutka se pribrala, ali onda su im se pogledi susreli. Obje su potpuno izgubile kontrolu i prasnule u grohotan smijeh.

- Stvarno - rekla je Juliet kada je ponovno došla do daha. - Hvala ti.

- Bilo mi je zadovoljstvo. - Roxanne je obrisala oči. - To mora da je stvarno bila ogromna buba. Još te nikada nisam vidjela da se tako treseš.

Juliet nije mogla vjerovati koliko je silno željela razgovarati s Roxanne kao s prijateljicom i otkriti joj kako je kukac koji je prema njoj bio pojurio izazvao gotovo iskonski strah koji je izbrisao svaku racionalnu misao u njezinoj glavi. Baka ju je odgojila u uvjerenju da se jedan Astor Lowell drži podalje od svojih zaposlenika, no u tom trenutku nije doživljavala svoju asistenticu kao svoju podređenu već kao toplu, suosjećajnu ženu koju bi željela bolje upoznati. Zaustila je...

Zatvorila je usta kad se iz spavaonice pojavio Edward noseći u ruci djevičanski bijeli rupčić omotan oko nekakvog predmeta. Premda uopće nije znala što je htjela reći imala je neobičan osjećaj da je jednu priliku upravo propustila.

- Jeste li ovo vidjeli? - Edward je rasklopio rub monogramom ukrašenog rupčića, a obje žene su istodobno ustuknule. Juliet je pretpostavljala da im se na licima pojavio jednak izraz užasa kada su ugledale velikog, mrtvog insekta umotanog u savršeno čiste nabore rupčića.

- Moj Bože - s gnušanjem je rekla Roxanne. - Koji je to vrag? Nikada nisam vidjela nešto tako odurno. Mora da ima bar deset centimetara.

- To je žohar.

- Fuuuuj! - Nevoljko je bacila pomniji pogled i sumnjičavo rekla: - Ma nemojte. Žohari nisu tako veliki.

- O, ovdje ih imamo svih veličina, od sasvim malenih do većih i od ovoga ovdje. Nažalost, žohari su u New Orleansu pravi problem, čak i u najfinijim zgradama.

- O, moj Bože - nemoćno je rekla Juliet.

- U svakom slučaju, ovdje ih nikada nismo imali. Ako vam je to neka utjeha - Edward se sućutno nasmijao njihovom vidljivom užasu. - Pronašao sam samo ovog jednog i siguran sam da se radi o čistom slučaju. Svejedno, preporučio bih vam da sutra ujutro pozovete službu za dezinfekciju i za svaki slučaj pregledate zgradu. Također bih raspremio krevet.

- Ja u tom krevetu ne mislim spavati - kategorički je ustvrdila Juliet. U ovom apartmanu teško da ću i oka sklopiti.

- Ja bih svakako dao da se posteljina dobro opere u slučaju da je ostavio jajašca. - Nježno ju je potapšao po ruci. - Tako mi je žao, draga moja. Niste se ovako trebali upoznati s New Orleansom.

- Hvala vam, Edwarde. Također vam se želim ispričati. Obično sam puno pribranija, što se iz mog večerašnjeg ponašanja ne bi moglo zaključiti.

- Gluposti, draga moja. Naravno da ste se uzrujali. Ne razbijajte si time glavu.

- Idemo, Juliet - blago ju je pozvala Roxanne. - Pomoći ću ti da se preseliš u drugu sobu.

Nije im trebalo dugo, jer se Juliet još nije bila raspakirala. Prenijele su njezinu prtljagu u sobu na suprotnoj strani hodnika. Roxanne je ostala s njom sve dok nije provjerila svaki pedalj sobe tražeći nepozvane pripadnike svijeta prirode. Kad se malo kasnije konačno uvukla u krevet bila je gotovo sigurna da je epizoda sa žoharom samo nesretan slučaj.

Bez obzira na to prošlo je nekoliko sati dok se nije dovoljno opustila da zaspi.

Sljedećeg jutra Juliet je tražila Edwarda. Na kraju ga je pronašla u Plavoj sobi gdje je zadubljen u časopis o vrtlarstvu udobno sjedio u dubokoj stolici. Na stolu pored njegovog lakta nalazila se prazna šalica na tanjuru posutom mrvicama.

Pokucala je o okvir vrata i nagnula se u sobu. - Dobro jutro. Smijem li ući?

- Naravno, draga moja! - Skinuo je naočale za čitanje tamnih okvira, odložio ih na stranu zajedno s novinama i ustao. - Nadam se da se ne ljutite što sam se raskomotio. Ovo je bila moja posebna soba čitavih... pa, čitav niz godina.

- Ne, naravno da se ne ljutim. - Shvatila je koliko je točno soba odražavala ovog čovjeka. Bila je vrlo uredna, topla i dobro namještena. Izlizanc kožne naslonjače krasila je meka patina, police su bile pune debelih svezaka i časopisa, a zid prekriven karnevalskim maskama bio je spektakularno egzotičan. - Mora da vam je prilično teško što su stranci odjednom preuzeli vaš dom.

- Zapravo je baš lijepo što su ovdje svi ti ljudi i čitava ta gužva i strka. Premda će mi ova soba i vrt nedostajati kad odemo. - Nježno joj se nasmijao. - Ali siguran sam da ćemo naći nešto što nam savršeno odgovara - dobrohotno je dodao. - I nadam se da vam ne smeta, draga moja, što još uvijek ovdje čuvam nekoliko svojih dragocjenosti.

Juliet je osjetila lakako ju prožima osjećaj krivnje. - Naravno da ne smeta. Ne vidim razlog da mijenjate svoje navike prije nego što je to bude apsolutno nužno. U stvari, nisam vam željela smetati, samo sam vam još jednom htjela zahvaliti što ste mi pomogli prošle noći.

Pokušao ju je uvjeriti da mu ni najmanje ne smeta i ispričao se što je bilo tko u njegovom domu morao doživjeti takvu traumu, a kamoli tako fina dama kao Juliet. Kad se Juliet konačno zahvalila i otišla više nije znala bi li se smijala ili plakala. Edward je bio tako drag stari gospodin.

- 'Dan, gospođice Roxanne. Je li šefica spremna za pokret?

Roxanne je podigla pogled s papira ispred sebe i promotrila narednika Dupreeja kako nehajno prilazi njezinom stolu. Nije mogla spriječiti da joj srce ne zakuca malo brže. Bože, bio je prekrasan. Ipak, uputila mu je sumnjičavi pogled, jer je imala snažan osjećaj da on ima vlastite planove u vezi Juliet. To možda i nije bilo loše, no zadržala je pravo da se suzdrži od donošenja konačnog zaključka dok ne bude imala više podataka.

— Sjednite, naredniče - rekla je svojim najprofesionalnijim glasom koji je dugo bila uvježbavala. - Obavijestit ću gospođicu Astor Lowell da ste ovdje. - Pritisnula je dugme interfona i prenijela informaciju.

Roxanne je obožavala Juliet. Bila je u potpunosti upoznata s neodobravanjem koje je Juliet pretrpjela od svog oca zato što je zaposlila nju a ne neku od onih mladih cura ukočene čeljusti koje su se bile prijavile za posao. Thomas Lowell se nije usučavao pokazati da Roxannu smatra inferiornom, a nitko nije primjećivao bolje od Roxanne koliko se Juliet trudi udovoljiti ocu. Ipak, Juliet mu je prkosila i svaki put kada bi se njih troje susrelo postavila bi se između Roxanne i njegovog prezira.

Roxanne je smatrala Juliet damom u pravom smislu riječi i nastojala ju je oponašati na sve moguće načine, makar samo zato da njezina šefica nikada ne požali što je preuzela rizik i pružila joj priliku. No bez obzira na sve to ne bi imala ništa protiv da vidi kako se jednom u životu netko prema Juliet ponaša kao prema ženi.

Roxanne još nikada nije vidjela da je netko *dodirnuo* Juliet. Nisu ju dodirivali ni njezin uštogljeni otac, ni bolno pristojna baka, ni netko od njezinih bijelih-anglosaksonskih-protestantskih pratilaca koji su se s njom pojavljivali na različitim svečanostima. Možda neki od njih nasamo nisu bili tako pristojni, no Roxanne je u to sumnjala. Potajno je promatrala Beaua kao nestrpljivo prelistava časopis. E, pa ovo je bio *muškarac*, i to muškarac koji nije izgledao kao da bi se ustezao od fizičke prisnosti. Bilo joj je drago vidjeti kako se prethodnog dana primicao Juliet.

Ipak, prokleta mu je bolje da su njegove namjere prema Juliet dobre.

S druge strane uredskih vrata Juliet je duboko udahнула, zastavila disanje i polako izdahnula. Otrčala je nepostojeće mrvice s donjeg dijela svoje haljine i dlanom zagladila svoju francusku punđu, iako to nije bilo potrebno. Na lice je namjestila izraz hladne pristojnosti i otvorila vrata.

Baš kao i prethodnog dana srce joj je počelo nepravilno tući čim je ušla u mali ured ispred svoje sobe i ugledala Beaua Dupreeja izvaljenog na jednoj od lomljivih antiknih stolica na recepciji. Podigao je pogled dok mu je prilazila. Odjednom su joj usta bila sasvim suha. Dok je potajice oblizivala usne gledala ga je kako odbacuje časopis i ustaje.

Njegove crne oči su ju lijeno odmjerile, a onda je podigao svoju tamnim čekinjama prekrivenu bradu u znak skraćenog pozdrava. - Gospođice Juliet.

- Naredniče Dupree.

Jedan kut usana mu se nakrivio. - Najbolje da me zoveš Beau, srce. Ionako ćemo zajedno provesti dosta vremena.

- Onda neka bude Beau. - Odlučila je da se neće protiviti što ju je oslovio sa 'srce'. Zapravo se trebala usprotiviti njegovoj namjeri da ju odvuče od posla baš sada kada je trebala učiniti još stotinu stvari kako bi pripremila veliko otvorenje.

Ali nije. Narednika Dupreeja su odvukli od njegovog posla da bi joj pružio uslugu koju su oboje smatrali nepotrebnom. Smatrala je da mu se zauzvrat dužna prilagoditi. Jednostavno će morati raditi do kasna i tako nadoknaditi izgubljeno vrijeme.

- Jesi li spremna za pokret? - Pitanje je očito bilo retoričko, jer nije pričekao odgovor, već je stegnuo njezinu nadlakticu i uputio se prema vratima. - Vidimo se kasnije, gospođice Roxanne.

- Očekujem da mi vratite Juliet do tri, naredniče. Ima dogovoren sastanak.

- Da, gospođo.

Čim su izašli podnevna vrućina se svom snagom obrušila na Juliet, nadjačavajući čak i toplinu Beauove hrapave ruke, koja

joj se ovijala oko nadlaktice. Zrak je odisao stalno prisutnim mirisom močvare, koji je počela povezivati s New Orleansom. Povrh tog mirisa osjećao se i miris cvijeća, čije raznolike, erotične nijanse nije mogla razaznati. Njezina svilena haljina istog joj se trenutka prilijepila uz tijelo. Pritisnula je dva prsta na prsnu kost i pokušala dovoljno duboko udahnuti. Osjećala se kao da diše kroz mokru vunu.

- U početku te sasvim dotuče, zar ne?

Juliet je pogledala Beaua koji se zaustavio kod svog automobila i otvorio joj vrata. - Koliko je potrebno da se čovjek na ovo navikne?

— Nisam siguran da se ikada navikneš. Ja sam ovdje rođen, a još uvijek se nisam sasvim naviknuo na ljetnu sparinu. Pazi glavu.

Juliet se spustila na meku kožu sportskog sjedala i uvukla svoju suknju, a Beau je zatvorio vrata. Oduševljeno je kroz spuštenu prozor rukom prešla preko ulaštene, kao šuma zelene karoserije. Oduvijek je željela imati takav frajerski auto. Umjesto toga vozila je staloženu Mercedesovu limunzinu, koju je bio odabrao njezin otac. Prethodnog dana bila je preuzrujana zbog mnoštva događaja da bi primjetila detalje, ali sada se, dok je Beau obilazio izduženu haubu, sa zanimanjem osvrnula oko sebe i registrirala pažljivo održavanu unutrašnjost, mali, drveni volan i plišani sag pod svojim sandalama. Šteta što se krov nije mogao spustiti.

Jedna sjetna misao natjerala ju je da sjedne još uspravnije. Dobri Bože, pa zar ona ovdje sjedi kao kakva romantična školarica koja uživa u pomisli da će se provozati brzim autom? Imala je trideset i dvije godine i vozila se limunzinama i letjela konkordom u Pariz. Ovo ipak nije bio batmobile, već dobro očuvani stari auto s niskim ovjesom. Velika stvar!

Čim je Beau pokrenuo motor osjetila je kako njegova snaga vibrira duž njene kralježnice. - Zgodan auto - ovaj kompliment je izrekla hladno kako bi pred njim i pred sobom prikrila koliko joj se sviđjelo osjetiti energiju kako struji ispod nje.



- Nije ovo auto, slatkice, ovo je Royal Bobcat GTO iz 1969.  
- Beau je s ljubavlju milovao ploču s instrumentima. - Ova beba je klasik koji svjedoči o genijalnosti Detroita.

- O, oprosti mom neznanju - rekla je Juliet i bez razmišljanja promrmljala: - Bože, dečki i njihove igračke.

Okrenuo je glavu i pogledao ju. Pogled njegovih očiju ispod teških kapaka prikovao ju je za sjedalo. - Imam ja i druge igračke koje bi ti mogao pokazati, draga. Čak ću ti, ako me lijepo zamoliš, dati da se s nekima poigraš.

Bilo joj je neugodno kada je shvatila daje naglas izrekla svoje misli. Osim toga, izjedala ju je znatiželja da sazna jesu li mislili na iste igračke. Ali... sigurno nisu. Za slučaj da ipak jesu podigla je bradu i niz nos mu uputila hladan, obeshrabrujući pogled.

On joj se samo nasmijao, a zubi su mu bljesnuli bjelinom koja se još više isticala pored njegove crnomanjaste puti. Onda se odjednom nagnuo nad nju. Lica su im bila samo nekoliko centimetara udaljena, a prsa gotovo ččšala, dok mu lijeva ruka skliznula niz njezinu desnu i tapkala joj pored kuka tražeći nešto. Juliet se povukla u svoje sjedalo, srce joj je divlje udaralo. - Što to pokušavaš učiniti?

- Učvrstiti tvoj pojas. - Činilo se da se obraća njezinim usnama, no kada ih je nervozno oblizala trznuo je glavom. Crne obrve su mu se spojile kad je podigao glavu da im pogledi budu u ravnini. Onda je zakopčao njezin pojas i smjestio se natrag iza volana. Odmjeravao ju je s podrugljivim poluosmijehom. - Pa,

- Ja sam predstavnik zakona, Ružice. Sigurno ne želiš da namjerno prekršim važnu zakonsku odredbu vozeći se s nevezanom suputnicom, zar ne?

- Stvarno ne bih znala. - O, zaboga, ako bude još samo mrvicu ukočenija, pretvorit će se u dasku za surfanje. Ovaj prokleti frajer kao da ima neugodnu sposobnost da ju bez ikakvog posebnog truda prisili da izgovara idiotarije.

*Pompea*

- O, ne, Beauregard, to stvarno ne bismo željeli. - Nije mogla vjerovati da je taj sarkastični ton došao iz njezinih usta, no on je u njoj probudio bijes za koji nije znala da je sposobna. Više se jednostavno nije mogla obuzdati, čak ni da joj je život o tome ovisio.

- Tako sam i mislio. Daj se opusti, slatkice, i uživaj u vožnji.  
- Prebacio je mjenjač u prvu brzinu i uz tutnjavu se sjurio od ulaza, jedva usporavajući kad se približio ulici.

Topao i vlažan zrak strujao je kroz prozore dok su jureći napuštali taj dio grada. Smireni jazz začuo se iz zvučnika čim je Beau uključio stereo. Motor automobila podrhtavao je od obuzdane snage na svakom semaforu na kojem se morao zaustaviti i Juliet je shvatila da radi upravo ono što joj je bio naredio da radi - uživa u vožnji.

Zabacila je natrag pramenove koje je oslobodio vjetar i upijala južnjačke zimzelene hrastove koji su se dok je auto hitao avenijom pretvorili u nejasnu, mahovinom obraslu mrlju. Okrenula se prema njemu. - Je li drveće između kolnih trakova stvarno tako staro kako izgleda?

- Ovo je N'Awlins, draga - letimičan osmijeh urezao je nabore pored njegovih usta. - Mi ovdje nemamo zelene površine između kolnih trakova, mi ih zovemo neutralne površine. Ali da odgovorim na tvoje pitanje: da, vjerojatno, ovisi o tvojoj definiciji starog. Ovi hrastovi nisu najstariji u gradu, ali ipak su stari više od sto godina.

Široke avenije uskoro su zamijenile uže ulice Francuske četvrti. Juliet je s velikim zanimanjem gledala kroz prozor dok je Beau kružio ulicama tražeći parkirno mjesto.

Posvuda je ležalo smeće, a zrak je prožimala glazba. Bila je to stara četvrt s uglavnom niskim zgradama, uskim uličicama i željeznim ogradama ukrašenim filigranima. Sve je izgledalo vrlo europski, a kako nije bilo nebodera skoro da su mogli zamisliti da su se vratili u osamnaesto stoljeće. Razuvjerili su ih striptiz klubovi, dućani za proricanje sudbine i prodavaonice seksualnih pomagala nanizani uz uske pločnike.

Beau je pronašao parkirno mjesto i zaustavio automobil. Trenutak kasnije pomogao joj je da iziđe iz auta, stegnuo svojim dugim prstima njezin ručni zglob i odmah krenuo niz ulicu. Premda je Juliet sebe oduvijek smatrala profinjenom, kad je u jednom izlogu ugledala ogrlicu u obliku penisa, voodoo salon s izloženim kovčegom ispunjenim nečime što je izgledalo kao osušeni dijelovi životinja, te pornografski dućan s predmetima kojima nije mogla odrediti svrhu, očajnički je željela usporiti i sve detaljno pogledati. Samo to ju je moglo odvratiti od buljenja.

Na ulici u vrijeme najveće popodnevnne vrućine nije bilo puno ljudi koji bi ju promatrali. Beauregard je bio zaokupljen što bržim dolaskom na neko neodređeno odredište. Uzevši u obzir obje činjenice oprezno je udovoljila svojoj znatiželji. Vrata svih lokala bila su širom otvorena, a dim i glazba prelijevali su se na ulicu. Ispred nje na pločniku stajala je kredom ispisana ploča, koja je vrlo živopisnim rječnikom reklamirala seks nastup uživo, koji se odvijao unutra. Nikada nije ni sanjala da takve stvari postoje, pa je dok su prolazili usporila koliko joj je Beauov stisak dopustio i pokušala provirila unutra.

Još uvijek je gledala preko ramena kad ju je ugurao kroz vrata susjednog lokala. Zjenice su joj se raširile zbog neočekivane tame u kojoj se našla, a dimna izmaglica, koja se poput vrtloga spuštala sa stropa, natjerala ju je na kihanje. - Ispričavam se - promrmljala je dok je prekapala po svojoj torbici tražeći maramicu. Bila je tek djelomično svjesna blues instrumentala začinenog jakim ritmom trube, koji se razlijevao iz zvučnika. Beau ju je doveo do barske stolice i posjeo ju. Oči su joj se postupno priviknule na promjenu svjetla.

Otkrila je da žena s nemoguće velikim grudima čuči na cipelama visokih, šiljastih potpetica točno ispred nje. Julietina glava trgnula se prema natrag kada je žena odjednom široko razdvojila koljena i otkrila međunožje pokriveno samo oskudnim gaćicama od zlatnih šljokica koje su, čini se, skrivale manje od tri mekane, presavijene novčanice zataknete u njih. Žena se rukama poduprla o koljena i neznatno podigla stražnjicu dok je

izuzetno lascivno miješala bokovima. Dobri Bože, pa ona se nalazila u striptiz klubu.

A to je bilo tako očaravajuće.

#### 4.

Josie Lee je provjerila svoj ruž, a zatim je okretala svoju malu kutijicu za puder u svim mogućim smjerovima dok je namještala svoje tamne uvojke. Dizalo se zaustavilo na drugom katu. Zatvorila je kutijicu za puder i ubacila ju u svoju torbicu. Vrata su se otvorila. Poravnala je majicu i duboko udahnula. To je bilo to.

Otkada se sjeća bila je zaljubljena u Lukea Gardncra, ali on je u njoj uvijek vidio samo sestricu svog partnera. E pa to će se promijeniti. Dok je Beau zbog svog zadatka boravio izvan ureda njoj se otvorio čitav niz mogućnosti koje je u potpunosti namjeravala iskoristiti. Krenula je u akciju.

*Bože, samo da ne povratim.*

Ne. Ona to može. Uvukla je zrak kroz nos i izdahnula kroz usta. Obrisala je vlažne dlanove o lanenu suknju omotanu oko bedara. *Sada ili nikada, curo. Plivaj ili potoni. Možeš ti to.*

U trenutku kad je ugledala Lukea s telefonskom slušalicom priljubljenom na uho i toliko zgrbljenog nad stolom da mu se košulja zategnula preko ramena svi su joj se živci rastopili. Još uvijek bi joj u njegovoj blizini čitavo tijelo preplavila užarena toplina, ali strah je nestao kao gruda snijega na kipućem srpanjskom banketu, kako bi rekli starosjedioci. Činilo joj se da se već Čitavu vječnost moli Franciski Rimskoj\* za ovog muškarca. U svom tinejdžerskom žaru bila je zaključila da ako ijedan svetac zna nešto o čekanju onda je to Franciska Rimska. Josie Lee je živjela u smrtnom strahu da će Luke pronaći nekoga prije nego što ona naraste. Ali, hvala Bogu, nije, barem nikoga tko bi ostao.

Francesca Romana, zvana Ceocolella (1384-1440.), utemeljiteljica ženskog ogranka reda olivetanaca (benediktinaca).

I tako je sada postala odrasla i više nije željela strpljivo sjediti i čekati da ju on primjeti. Ako on to ni ovaj put ne učini, to neće biti zato što ona nije imala hrabrosti krenuti u napad. Još jednom je duboko udahнула da skupi snagu i krenula prema stolu.

Razočarano je usporila kad ju je presreo jedan od bratovih kolega.

Luke je jednom rukom držao slušalicu prslonjenu na uho, nagnuo se nad stol i prekapao po neredu koji je tamo vladao. Gdje mu je, dovraga, notes? Konačno ga je pronašao na mjestu za koje je bio siguran da je već bio provjerio i žurno počeo prelistavati stranice prekrivene nečitljivim rukopisom dok nije našao bilješku koja mu je trebala. Pročitao je potrebnu informaciju policajcu na drugom kraju telefonske linije i zavalio se u svoju stolicu. Iznenada mu se pred očima stvorila zaobljena ženska stražnjica.

Vau. Jako lijepo. Cerekao se uživajući u pogledu. Stolovi su bili nabiti jedan do drugoga, a ta žena se dlanovima oslonila na McDoskeyjev stol točno ispred njega. Zadubljena u razgovor nagnula se naprijed, a njezina svjetlosna lanena suknja joj se udobno rastegnula preko skladnih bokova tako da se već ionako kratak porub još malo podigao. Krajičkom oka opazio je komešanje pored sebe. I Bettencourt se udobno naslonio kako bi bolje pogledao ženu. Na trenutak su im se pogledi susreli i obojica su se nasmijala. Glasno izdahnuvši Luke se nekoliko puta brzo udario po prsima pokazujući kako mu zbog nje srce brže kuca. Zatim je ponovno usmjerio svoju pažnju prema ženi koju nije prestao promatrati dok je odgovarao na pitanja postavljena preko telefona. Čovječe, imala je baš slatku guzu, ali noge su bile te koje su stvarno zaokupile njegovu pažnju: bile su stvarno prvoklasne. Pita se tko je ona.

Kad je okrenula glavu i kada je shvatio daje to Beauova sestra osjećao se kao da ga je netko bježbol palicom udario u pleksus.

Isuse, pa Josie Lee je bila još dijete. Dobro, možda ne baš dijete, mislio je, jer upravo je bila diplomirala na Sveučilištu Tu-

lane, što znači da sada ima koje dvadeset i dvije godine. Ali ipak. Beau ga je jučer pozvao na stranu i zamolio da ju pripazi dok je on vani na zadatku. Luke je bio prokleta siguran da njegov partner pri tome nije mislio na piljenje u njezinu guzu i noge.

Detektiv na drugom kraju linije nešto ga je pitao i Luke je po nestrpljivom tonu njegovog glasa zaključio da mu to pitanje nije prvi put postavio. - Što? - rekao je bez uvijanja. Zatim je ispravio taj za njega neuobičajeni propust u profesionalnom ponašanju. - Oprostite, iskrsnulo je nešto što mi je odvrtilo pažnju. Ponovite pitanje.

Gledao je kako se Josie Lee uspravlja. Rekla je McDoskeyju nešto što ga je nasmijalo, okrenula se i krenula oko Lukeovog stola dok je on završavao razgovor. Spustio je slušalicu baš kad je stigla do njega.

- Ej, Luke - rekla je mekano i uputila mu ubojiti osmijeh kakav je imao i njezin brat. - Dugo se nismo vidjeli, ha?

Luke je vidio da ju McDoskey još uvijek gleda blago ošamućenim pogledom. To ga je iz nekog razloga smetalo, pa je kratko odgovorio: - Hej, malena. - Beau ju je ponekad tako zvao i znao je da joj to smeta.

Međutim ona mu se samo tajanstveno nasmijala i sjela na rub njegovog stola. Kratka suknja sklznula joj je uz bedra kad je prekrížila noge.

Otrgnuo je pogled od hipnotizirajućeg njihanja njezine noge i odlučno je pogledao u lice. - Hm, je li ti ovo prvi radni dan ili si samo svratila srediti papirologiju?

- Ne, jutros sam počela raditi. Sada imam pauzu za ručak, pa sam mislila pozdraviti Beaua.

- Danas je vani.

- Da, sjetila sam se dok sam pričala s McDoskeyjem. - Slegnula je ramenima i polako kružila stopalom prvo u jednom onda u drugom smjeru. Primjetio je da su joj gležnjcvi tanki, a nokti obojeni crvenim lakom. Govorila je ushićenim glasom. - Mislim da će mi ovaj posao biti baš super, Luke. Ispada da je bratić šogorice Camilline najbolje prijateljice muž moje šefice.

- Nasmijala se. - Obožavam ovaj grad, a ti?

Luke je osjetio kako se i njemu usne izvijaju u osmijeh. Stavnici New Orleansa ništa nisu voljeli više od svojih tračeva i rodbinskih veza. Bio je to vjerojatno najveći grad na svijetu koji je toliko uživao u svom provincijskom mentalnom sklopu.

- Znaš - Josie Lee je skliznula sa stola i povukla prst po Lukcvoj podlaktici - sigurno imaš puno posla, pa te neću zadržavati. Samo sam te htjela pozdraviti. Tako sam uzbuđena zbog posla i htjela sam to s nekim podijeliti. Drago mi je da sam te našla. - Mahnula mu je svojim prstićima. - Vidimo se.

Luke nije mogao odvojiti pogled od njezinih zanjihanih kuka dok je odlazila. Odsutno je protrljao užarenu crtu pod kožom svoje podlaktice, pitajući se što se to ovdje upravo bilo dogodilo.

- Nije li to Beauregard Butler Dupree glavom i bradom! Nisam mogla vjerovati kad mi je Tommy rekao da tražiš moju malenkost. Čemu dugujem ovu čast, gospodine? Konačno si me odlučio izvesti? - Oskudno odjevena, prsata plava konobarica, koja se odjednom pojavila iz zadimljene tame lokala, pogledom je s Beaua prešla na Juliet. - Opa, izgleda da ipak nisi, ha? Inače se, valjda, ne bi pojavio s curom.

- S kim? S njom? - Beau je glumio nevjericu dok mu je pogled lutao od konobarice do Juliet i opet natrag do konobarice. - Nije mi to cura, Dora, dušo. Ovo je moja... - *Tvoja što, pametnjakoviću?* Nije mogao reći da mu je sestra, jer je Dora bila prijateljica starije sestre jedne Anabeline prijateljice i nije ju mogao prevariti. - ... rođakinja Juliet sa Sjevera. Pozdravi Doru Wexler, rođakinjo Juliet.

- Zdravo Dora, drago mi je da smo se upoznale.

- Znaš da samo *tebe* volim - uvjeravao je konobaricu. - Zapravo, ona je bila upravo njegov tip žene i nije mu bilo jasno zašto ju već nije pozvao da izađu.

- O, pa znam ja to, šećeru. - Dora je prešla svojim krvavo crvenim, tri centimetra dugim noktom po njegovom čekinjavom obrazu i očešala grudima njegovu ruku kad se nagnula prema



Juliet. - Priča se da se Beauregard jedini u gradu i okolici već u šestom razredu morao brižati. Juliet, jesi li čula za to?

Beau je osjetio kako Juliet pogledom kao radoznalim prstima dodiruje njegove vječito zasjenjene čeljusti. Zatim je pažnju usmjerila na konobaricu koja se zaljepila za njega. - Ne, to nisam čula - rekla je na svoj dobro odgojen način. - Ali moja i njegova grana obitelji nisu uvijek bile... tako bliske.

Dok je nastavljala razgovor Dora je pronalazila nove načine da se stisne uz njega. - Je li onda ovo tvoj prvi posjet Crescent Cityju\*?

- Već sam ranije bila u New Orleansu, ali samo nakratko. Ovo je moj prvi posjet Francuskoj četvrti.

- Zezaš me? U Francuskoj četvrti ćeš naći pravu akciju, zlato. Ali mislim da si to i sama otkrila. Tommy - Dora je bradom trznula u smjeru barmena, koji je na drugom kraju šanka mahao krpom - kaže da ste odgledali nastup. Kako ti se svidio?

- Bio je... zanimljiv. - Slabašan smiješak zatitrao je na Julietinim usnama. - Iskreno rečeno, nikad nisam takvo što vidjela. Mislim da je Boom Boom LaTrece stvarno nevjerovatna.

- Sise su joj stvarno posebne, zar ne? A najbolje je to što mora platiti još samo tri rate i bit će sasvim njezine.

Beau se migoljio na svojem stolcu. Bilo je prevruće da se još neka žena po njemu vješa. Dorin parfem mu je postajao sve slatunjaviji. Zašto je, do vraga, Juliet bila tako dobrohotna? Bio je uvjeren da će svoj mali, uski nosić dići visoko u zrak. Očekivao je barem da će se s visoka obraćati Dori, zbog čega bi joj Dora sigurno oderala kožu, što bi rado bio pogledao. Prokletstvo. To se očito neće dogoditi. Bilo je vrijeme da se prestane igrati i baciti se na posao.

Skinuo je Doru sa sebe. - Čujem da vam je Clyde Lydet stani gost. Moram s njim razgovarati.

Mrzovoljno ga je odmjerila. - Mislila sam da si došao mene vidjeti.

-I jesam, slatkice. Ali sam i na zadatku i bilo bi nemarno kada bi ga zapostavio zbog vlastitog užitka.

Ponovno se začula glazba kao najava sljedeće točke, pa je Dora povisila glas. - Zašto onda vučeš svoju rođakinju sa sobom ako si tako zaokupljen poslom?

- Izvrsno pitanje - Juliet je pohvalila konobaricu i podigla obrvu u znak pitanja. - Zašto me vučeš sa sobom?

- E pa, rođakinjo Juliet, pravi si mali vrag. - Primjetio je da se jedan uvojak njezine kose skoro oslobodio iz punđe. Nagnuo se bliže njoj, zakačio prstom neposlušni uvojak i uputio joj veliki, vučji osmijeh. Ispravno je predvidio da će se ona trgnuti natrag i tako potpuno osloboditi svoj uvojak. Oslobođena kosa je odmah nabujala i postala začuđujuće valovita. - Stvarno si čudna. Sad se praviš da si zaboravila koliko si bila uporna da me vidiš u akciji. - Omotao je njezin uvojak oko svog prsta i odsutno ga trljao dok mu je pogled prelazio na Doru. - Baš je šaljiva. Pokušavao sam joj objasniti da me čeka posao, ali je li me poslušala? Ne, naravno da nije. Molila me i molila da ju povedem i nije prestajala oduševljeno pričati kako joj je to jedinstvena prilika da vidi najboljeg na djelu. - Skromno je slegnuo ramenima. - I što sam mogao učiniti?

- U stvari - hladno je rekla Juliet - mislim da si *ti* bio taj koji se proglasio najboljim. I ne sjećam se da sam te molila da me bilo gdje povedeš. Pusti mi kosu, Beauregardc.

Oslobodio je pramen svoga prsta, a Dora je zajedljivo dodala: - Vi zapravo niste rođaci, je li tako? - Činilo se da joj je to po volji.

Beau je nepogrešivo usmjerio pogled na Julietinc pune usne koje nisu bile pokriveno ružem. E, pa situacija je stvarno zahtijevala da okusi te usne. Nagnuo se prema njoj. - Pa ne bih baš rekao - promrmljao je. - Stvarno to ne bih rekao. - Naravno, to će učiniti samo u svrhu ostvarenja svog cilja.

- Ali ja bih. - Juliet mu je izmakla skliznuvši sa svog barskog stolca. Stajala je sasvim uspravno okrenuta prema njima, a neposlušni uvojak visio joj je preko oka. - Dora, imaš izvanrednu moć zapažanja. A sada me, molim te, ispričaj, idem popraviti frizuru.

- Mrzi kad joj se kosa razbaruši - promrmljao je Beau, ali samozadovoljni osmijeh je nestao s njegovih usana dok je Juliet odmicala niz mračni hodnik. Shvatio je da pogledom prati svaki njezin korak. Okrenuo se Dori sasvim službeno. - Evo ti moja posjetnica. Napisat ću ti također broj mobitela i kućni broj. Hoću da mi se javiš čim se pojavi Clyde Lydet. To mi je važno, Dora.

Onda joj se nasmijao. - Mogla bi i ti meni dati svoj broj, slatkice. Nazvat ću te čim riješimo ovaj slučaj. Mogli bi se naći.

Lijeno i koketno je razmijenio još par riječi s konobaricom. Onda je gledao posljednju striptizetu dok se Juliet nije vratila. Čim se iz mraka stvorila pred njim ustao je spreman da krenu. Ako ga uistinu i je preplavio neobjašnjiv osjećaj olakšanja kad je vidio da joj je kosa uredno zalizana, nije se na to obazirao

*Pozdravi Doru, rođakinjo Juliet. Pozdravi Charleen, rođakinjo Juliet.*

Juliet je ukočenog pogleda piljila u krajolik koji je promicao munjevitom brzinom dok je Beau natjeravao svoj dragocjeni GTO\* ulicama grada. *Ej, Tammi Mae, upoznaj svoju rođakinju Juliet.* Što bi dala da mu može reći što misli o njegovom frajerskom ponašanju.

U početku je bilo zabavno, ali brzo joj se zgdilo. U posljednjem baru u koji ju je odvuкао skoro je u trenutku lakoumnosti dlanom pljesnula po onom dijelu tijela koji jedan Astor Lowell nikada ne bi ni spomenuo i rekla mu *Tu me poljubi, rođaće Beau.*

Ali to, naravno, nije učinila.

Trebala bi se ponositi svojom samokontrolom: ostala je vjerna svojem odgoju, manirima koje joj je usadila baka. No zašto je onda bila tako ogorčena?

Zaustavili su se na semaforu. Prijeteća tutnjava automobila bila je jedini zvuk koji je remetio tišinu koja je vladala otkada su napustili Francusku četvrt. Beau ju je pogledao. - Ej, Ružice, nekako si mi tiha. Znam, uvijek si tiha, ali sada - proučavao ju

Gran Turismo Omologato - oznaka za automobile koji se mogu koristiti u utrkama.

*Pompea*

je s hinjenom zabrinutošću - kao da si se mrvicu zarumenila. - Guste trepavice spustile su mu se kad je oborio pogled na njezina bedra. Juliet mu je pratila pogled. Obrazi su joj se još više zažarili kad je vidjela kako joj se bedra ističu ispod materijala koji se od vlage prilijepio za njih. Pogled mu je odlutao natrag do njezinog lica i lijeno se osmijehnuo. - Ovo je Big Easy\*, draga. Zapamti da se ovdje čarape ostavljaju u ladici.

Ovaj čovjek je bio prijetnja za sve žene. Promatrala ga je kako koketira gdje god su bili i kako skuplja brojeve telefona s istim oduševljenjem s kojim djeca razmjenjuju sličice. Prema njoj se ponašao kao da je priglupi psić na uzici i nastojao ju posramiti tako što se pravio da će ju poljubiti. Bilo joj je vruće, bila je oznojna i osjećala se izmanipulirano i iskorišteno.

E, pa sad je bilo dosta.

Zadržavajući mu pogled, Juliet je izula cipele. Kroz svilu haljine napipala je elastičnu čipkanu vrpču na vrhu lijeve čarape, malčice podigla nogu i spustila vrpču niz nogu tako da joj više nije prijanjala uz bedro. Onda je posegnula ispod ruba suknje i podižući ju što je manje moguće, spustila najlonku do polovice lista. Najlonka joj se pretvorila u svileno klupko oko gležnja. Ispružila je nožne prste, povukla osjetljivi najlon preko njih i oslobodila jednu nogu.

Što se tiče striptiza bila je sigurna da je smrtno dosadan, ali nikada ga u životu ni pred kim nije izvela, a kamoli još u automobilu, usred grada, pred muškarcem opsjednutim seksom. Ipak, dok ga je promatrala kako pilji u opnaste čarape žućkasto-bijele boje koje su joj visjele na njezinim nožnim prstima i kada je čula njegovo - Isuse! Što to radiš, Juliet? - znala je da se isplatilo bez obzira na neugodu.

- Pa samo slušam tvoj pametni savjet. - Ohrabrena, Juliet je isto ponovila s desnom čarapom i blago ga upozorila: - Zeleno je, Beau.

Psujući sebi u bradu dok su vozači iza njega trubili ubacio je u prvu i jurnuo naprijed ostavljajući tragove guma na asfaltu. Juliet je složila čarape u uredni smotuljak i udobno se smjesti-

Big Easy - naziv za New Orleans.

la u sjedalo osjećajući se puno mirnije. Naleti hladnog zraka koji su joj dodirivali noge također nisu bili na odmet.

Trebala je znati da to neće potrajati. Malo kasnije Beau je skrenuo ispod natkritog ulaza hotela i parkirao. Kada je zaobišao haubu i otvorio joj vrata uputila mu je prazan, uvježban osmijeh i pružila ruku u nadi da će ga tako preduhitriti da je po svom običaju primi gdje stigne kako bi ju izvukao iz auta. - Dakle, ovo je bilo vrlo... edukativno - promrmljala je kad joj je pomogao s minimalnom ljubaznošću. - Onda se sutra, valjda, vidimo, s obzirom da izgleda ne možemo izbjeći... - Nije se potrudio pomaknuti natrag, pa je nakon što se izvukla iz auta i uspravila ustanovila da joj stoji preblizu.

Znoj mu je priljepio majicu za prsa, a valovi topline strujali su iz njega. Položio je dlanove na krov automobila i zarobio ju tako između svojih ispruženih ruku. Osjetila je kako joj puls ubrzava. - Zaboravi sutra, šećeru. Danas još nije završilo. Moram odraditi još pet sati.

- Molim?

- Ostajem s tobom još pet sati.

- Ali to nema smisla.

- Naravno da nema, ti to znaš i ja to znam. Ali čula si »zapovjednika« Pfeffera: moj posao je štititi te, a ja se ponosim time što dobro radim svoj posao. - Onjušio je zrak. Onda je onjušio ponovno blizu njezine sljepoočnice kao lovački pas koji njuši plijen. Odjednom je sagnuo glavu i skoro joj zabio nos u vrat. Juliet se činilo da će joj srce iskočiti iz prsa. Beau je duboko udahnuo kroz nos dok je ona stajala potpuno mirno. Polako je podigao glavu izdišući kroz usta. - Znači ovako miriši bogatašica - promrmljao je dok ju je proučavao snenim pogledom. - Lijepo.

Onda je odstupio ispruživši vitku smeđu ruku u znak da ona krene prva. - Hoćemo li onda ući?

Nastojeći ostati mirna ušla je u Garden Crown, a on ju je slijedio. Bio je lud, jednostavno potpuno lud. Nikakvo drugo objašnjenje nije postojalo.

## 5.

Jesi li ti skroz poludio? Trebao si ju izluditi tako da zatraži novog pratioca, a ne - Beau je grubo prekinuo ovu misao. Nije uopće želio razmišljati o tome kako se njegov takozvani plan izokrenuo i počeo djelovati protiv njega. Ruku prekrštenih na prsima i nogu ispruženih ispred sebe potonuo je na istu stolicu na kojoj je sjedio pred Julietinim uredom prije njihovog pohađanja u Francusku četvrt i mrko gledao Roxannu.

Nju to ni najmanje nije pogađalo. Suzdržao se da prezirno ne otpuhne. Očita lakoća s kojom ga je crvenokosa asistentica ignorirala podsjećao ga je na njegove sestre. Makar na nju nije bio ljut bila je zgodna zamjena za stvarni predmet njegove ljutnje. Bio je bijesan na sebe.

Koliko god se trudio zanemariti razloge svoje ljutnje misli su mu se stalno na njih vraćale kao jezik koji stalno prelazi preko ruba okrhnutog zuba. Nije shvaćao što je to ušlo u njega. Juliet Astor Lowell nije čak bila njegov tip. Sviđale su mu se male, dobro građene i drske žene, ne visoke, vitke i suzdržane. Pa zašto ga je onda, zaboga, uzbudio pogled na njezine noge?

Dovraga, to mora da je bio najjadniji striptiz koji je ikada vidio... ponovno se uzbudio čim ga se sjetio. Mora početi češće izlaziti; u tome je čitava stvar. Njegov seksualni život bio je smijurija i to već čitavih deset godina od kada su mu poginuli roditelji. Mi, k vragu, kao da je postojalo drugo rješenje. Zar se trebao povući i gledati kako mu se obitelj raspada? To nije došlo u obzir. I budimo realni, teško da je bio u mogućnosti dovesti žene u kuću: njegove sestre su bile premlade i prepovodljive. Također nije imao ni obilje slobodnog vremena kako bi mogao potražiti kakvu akciju. Sve je to doprinijelo njegovom siromašnom i sporadičnom ljubavnom životu.

No sve će se to uskoro promijeniti, a u međuvremenu stvarno nema razloga da se osjeća ovako jadno. Pa Juliet Rose ga svojom malom točkom nije ni namjeravala izazivati. Bila je to samo manja pobuna protiv podrugivanja kojim ju je htio otjerati. Ali koža joj je bila blijedožlatna i glatka kao med, a uspio je opaziti i ogoljeli list njezine noge te vitke gležnjeve. A tek noge, čovječe, nije znao što je to bilo s nogama, no bile su dugačke i vitke s visokim lukovima i dugim, uskim prstima. Nokti na nogama bili su joj obojani djevičanski ružičastim lakom, premda je on očekivao da, baš kao i nokti na rukama, budu kreposno bezbojni. Bio je tu i njezin miris...

Mrmļajući prostote pokušavao se udobnije smjestiti.

- U redu Dupree, sad bi bilo dosta - Roxanne je odjednom prasnula. Iznenadeno ju je pogledao. Na trenutak je zaboravio gdje se nalazi.

Pokazala mu je vrata. - Provjeri hotel, ispituj osoblje, obidi teren. Radi što god već radiš, ali radi to negdje drugdje. Svaki tren treba stići žena koja ima dogovor s Juliet u tri, a koja me smatra društveno inferiornom. Ja možda moram trpjeti njezin rafinirani prezir, ali ne moram ovdje sjediti i slušati tvoje psovanja. Idi.

- E pa, gospođice Roxanne, sad ste me stvarno zgazili. - Beau se osovio na noge. - Ali, čujte, izbacivali su mene i iz boljih mjesta. - Opazio je kako je skeptično podigla obrvu, slegnuo ramenima i iskrivio usne u osmijeh. - Dobro, možda ne boljih, mislim, ovo je prilično udoban hotelčić. Ali su me zato izbacivali opasniji tipovi nego što ste vi. Uostalom, koliko Juliet ima sastanaka ako ne računamo snoba kojeg očekujete.

- Nijedan.

- Ma stvarno? - Živnuo je. - Mislite da će biti gotova do pola četiri?

- Možda. Do četiri svakako hoće.

- Dobro. Recite joj da u četiri i pet minuta bude spremna za pokret.

Opet je podigla obrvu. Zabio je ruke u džepove i nestrpljivo ju promatrao. - Što?

- Reći ću joj da ste ju zamolili da vas počasti svojim društvom...

Beau se prezirno nasmijao.

- Ali ne mogu vam obećati da će pristati. Možda ima druge planove.

- Neka ih otkaže.

Roxanne mu se samo nasmijala. Beau je položio dlanove na stol i prijeteci se nagnuo nad nju. - Slušaj, dušo, ja sam ovdje na njezin zahtjev...

- Ne, dušo, ti si ovdje na zahtjev njezinog oca. Očito uopće ne poznaješ Juliet, pa ćeš mi morati vjerovati na riječ da ona sama nikada ne bi bila tražila zaštitu i da ne očekuje nikakvu poniznost.

Upravio se. - Ne očekuje?

- Moj Bože, naravno da ne.

Pa to znači da ga se mala gospođica Juliet itekako želi riješiti. Potisnuo je samozadovoljan smiješak i samo rekao: - Ha.

- Ah, vi brbljavi dečki - Roxanne je rekla mrtva-hladna. - Kako cura pored vas uopće uspije doći do riječi?

- Baš ste duhoviti, gospođice Roxanne. A i slatki. - Beau joj je uputio iskrivljeni osmijeh dok je odlazio prema vratima. - Je li vam to već netko rekao?

- Stalno mi govore, naredniče Dupree, stalno mi govore.

- Četiri i pet minuta - ponovio je. - Recite Juliet da očekujem da bude spremna. - I uz malo sreće već sutra u ovo vrijeme moći će se baviti onime što mu je najbolje išlo: pravim policijskim poslom.

Juliet je završila potragu za nestalom pošiljkom stolnjaka za blagovaonicu i pogledala na sat. Bilo je skoro pola četiri, a Celeste Haynes se još nije pojavila. Slobodnom rukom posegnula je za tipkom interfona kad se kao duh oslobođen iz boce oglasila Roxanne.

- *Stigla je gospođa Haynes, Juliet.*

Julietina ruka spustila se na stol. - Hvala. Pošalji ju unutra, molim te.



Jedva da je izgovorila posljednju riječ, a vrata su se već otvorila i kroz njih je na diskretnom oblaku skupog parfema dolebdjela fino uređena žena u ranim šezdesetima. Bila je prilično sitna, ali zbog uspravnog držanja i klasično krojene odjeće djelovala je gotovo visoko. Juliet je ustala i zaobišla svoj stol. - Tako mi je drago da smo se konačno srele, Celeste. Ja sam Juliet Astor Lowell.

Bijela, natapirana kosa starije žene kraljevski se protresla kada je kratko kimnula u znak pozdrava. - Naravno, draga. - Poput carice ispružila je mekanu, bijelu ruku ukrašenu prstenjem. Nije ponudila nikakvu ispriku za svoje kašnjenje.

Juliet se pitala očekuje li ova žena da poljubi ponuđenu ruku kao što su to nekada radili dvorjani. Nespretno je primila ispružene prste i protresla ih. Nakon što je pustila ženinu ruku rekla je: - Raskomotite se, molim vas - i vratila se na svoje mjesto za stolom. Prije nego što je Juliet uspjela sjesti Celeste je prošla pored stolice namijenjene posjetiteljima i otišla do sofe na drugom kraju ureda. Sjela je i potapšala jastuk pored sebe pozivajući Juliet da joj se pridruži.

- Dođite ovdje, draga. Rekla sam Lily da nam donese malu zakusku. Moramo razgovarati i upoznati se.

- Hm, Juliet? - prštao je Roxannin glas preko interfona. - Ovdje je žena s pladnjem. Kaže da joj je rečeno da... Čekajte, gospođo! - Glas joj je postao tiši kao da se okrenula od slušalice. - Ne možete samo tako...

Vrata su se otvorila i ušla je stara žena odjevena u crnu uniformu s bijelom pregačom noseći veliki poslužavnik. Okrenuli se i dovikla ravno do Celeste. -Vaš čaj, gospodo Celeste.

Celeste je pokazala na mali stolić sa strane. - Ovdje ga odložite, Lily.

Na vratima se pojavila Roxanne i zakolotala očima. - Oprostite - njezine usne su nijemo rekle ovu ispriku uz malu grimasu. Juliet joj se slabašno osmjehnula. Roxanne je pridržala vrata staroj sluškinji i oprezno ih za njima zatvorila.

Dođite, draga, sjednite. Lily nam je donijela fini ledeni čaj od mente. Hoćete li šećera? - Celeste je podigla bijelu obrvu

pokazujući srebrnim kliještima na kockice šećera u zdjelici od Sevres porculana.

- Ne, hvala. - Juliet je sjela pitajući se kako se poslovni sastanak pretvorio u čajanku. Odjednom se osjećala kao da se njezin lijepi hotel pretvorio u privatnu kuću u kojoj je ona uljez.

- Želite li sendvič od potočarki ili od krastavaca? - Celeste joj je pružila pladanj.

- Od potočarki, molim. - Juliet je odabrala poslasticu veličine kovanice i stavila ju na krhki porculanski tanjurić koji joj je Celeste dodala, a zatim odložila tanjurić sa strane. - A sada što se tiče rasporeda, Celeste...

- Kolačić? - Ponudila joj je novi tanjur.

- Hvala, ne bih. Što...

- Pričajte mi o svojoj obitelji, draga.

Juliet je skoro uzdahnula. - Moj otac je iz obitelji bostonskih Lowella. Majka mi je bila Astor. Odgojila me baka s majčine strane, Rose Elizabeth Astor. - Juliet je uzela mali gutljaj ledenog čaja.

- Mora da je vaša baka prava dama, draga. Vidi se po vašim dražesnim manirima.

- Hvala vam, ljubazni ste. A sada...

- Moj Edward je, naravno, iz obitelji Haynes, a ja sam posljednja od Butlerovih. Ova palača je skoro dvjesto godina bila u posjedu Butlerovih, draga. Ali s obzirom da sam žensko, ne mogu ju naslijediti. No, kao što znate, Edwardu i meni je bilo povjereno njezino održavanje sve dok vaša korporacija nije ponudila da ju otkupi od zaklade.

Zapravo su ljudi iz zaklade Butler ponudili imanje hotelima Crown, ali Juliet ju nije ispravila. - I vi ste ju izvrsno održavali - dodala je Juliet, a onda odlučnije nastavila. - Da se vratimo sada na kalendar događanja koja ste organizirali. Htjela bih o tome razgovarati s vama tako da mogu svoj raspored prije velikog otvorenja prilagoditi vašem. Ustala je i otišla do stola. Pritisnula je dugme interfona i rekla: - Roxanne, dođi, molim te, i donesi rokovnik.

Dok se vraćala do svog mjesta na sofi asistentica je ušla. Juliet je sa smiješkom podigla pogled. - Dovuci stolicu. Celeste, mislim da ste već upoznali moju asistenticu Roxanne? Vas ćete dvije morati surađivati na koordinaciji programa.

- Mislila sam da ću raditi s vama.

- I hoćete, ali ja, naravno, neću uvijek biti u uredu. Roxanne je uvijek tu.

-Ali ona je samo...

- Moja desna ruka.

- Da, naravno - Celeste je afektirala, ali nije uspjela zavarati Juliet. Celestini besprijekorni maniri prikrivali su strogo shvaćanje društvenog položaja. Društvo u koje je Juliet ušla bilo je puno takvih žena. Njima je važnije bilo nečije podrijetlo nego postignuća koja su osobu činila onime što danas jest i baš svaka takva gospođa koja bi iz bilo kojih razloga došla u dodir s Roxanne smatrala ju je tek priprostom sekretaricom.

Juliet se obratila svojoj asistentici: - Želiš li sendvič, Roxanne? Celeste, imate li još jedan tanjurić?

- Ne, bojim se da je Lily donijela samo dva.

- Ah, sigurna sam da ćete joj reći da će nam ubuduće trebati tri. U međuvremenu Roxanne može uzeti moj. - Juliet je uzela svoj sićušni sendvič bez korice i držala ga između dva prsta savinuvši pri tome mali prst. Dodala je Roxanni prozirni porculanski tanjurić, ubacila zalogajčić od potočnica u usta, uzela pladanj sa sendvičima i stavila ga pred svoju asistenticu. - Uzmi od svake vrste po jedan. Kolačić?

- Ljubazno se zahvaljujem. - Roxanne se čedno nasmijala. - Rado ću se poslužiti.

Juliet joj je dodala kolačiće. - A sada se vratimo poslu. Celeste, jeste li donijeli popis događanja na kojima se trebam pojaviti?

Juliet je obično izuzetno uživala u svom poslu. Danas, međutim, kako se sastanak otezao, osjetila je samo staru nervozu izazvanu ograničavajućim dužnostima, koju je poznavala još iz djetinjstva kada je prikovana za stolicu iščekivala završetak još jednog beskrajnog čaja s bakom i promatrala kako vrtlarova djeca trče bosonoga. Bilo joj je teško mirno sjediti i koncentrirati

se. Umjesto toga nemirno se vrpaljila i žudjela da ustane i trči, trči i okreće se u krug kao balerina, sve dok ju vrtnja ne izmori i ne sruši se u vrtoglavo klupko.

No, naravno, nije to učinila. Ipak, kad su se vrata iznenada otvorila i kada je Beau provirio i zarežao: - Sadaje četiri i trideset. Jesi gotova?- morala je upotrijebiti svaku mrvicu pribranos-ti da ne skoči sa stolice i ne poviče - Da, da, da, vodi me odavde.

- Uđi, Beauregarde - mirno je rekla i ne obazirući se na Roxanninu podignutu obrvu okrenula se Celesti. - Celeste, ovo je Beauregard Dupree. Beau, Celeste i laynes.

- Čast mi je upoznati vas - rekao je Beau i bez oklijevanja se nagnuo do Celestine ispružene ruke i poljubio ju. Zatim se odmah obratio Juliet. — I, jesi spremna ili ne?

Osjetila je kako ju hihot škaklja u grlu. Stisnula je usnice i potisnula poriv da se prepusti smijehu. Doista ne bi trebala ohrabrivati njegovo nepristojno ponašanje. Okrenula se Celesti, koja je promatrala Beaua kao da je kakva divlja i nepredvidiva životinja. A kako i ne bi: zbog svojeg čekinjama pokrivenog lica, sportske odjeće koja je prijanjala uz njegovo mišićavo tijelo i sirove, opipljive energije kojom je zračio izgledao je opasno i svjetlosnim godinama udaljeno od svojeg prirodnog okoliša.

To ipak nije značilo da će Juliet dopustiti da joj izmakne ova prilika.

- Žao mi je, Celeste, ali naš sastanak je prešao predviđeno vrijeme, a ja imam drugu obavezu. Ostavit ću vas u Roxanninim sposobnim rukama. Ako imate kakvih pitanja slobodno me večeras potražite u mojoj sobi. - Okrenula se svojoj asistentici. - Roxanne, molim te, složi itinerar za Beaua i... - Nije uspjela do kraja dati upute, jer je Beau krenuo prema vratima i povukao ju za sobom. Nije protestirala. Smušena i vesela, osjećala se kao dijete koje markira. Osjećajući kako joj hladni zrak klimatizacije lebdi oko njezinih golih nogu zadovoljno ga je pratila u stopu.

U malom, elegantnom uredu koji je ostavila za sobom Celeste je napućila usne u znak neodobravanja i kiselo gledala niz prazan hodnik. Dakle, stvarno! Ljubazno je odvojila vrijeme

kako bi gospođici Astor Lowell olakšala ulazak u društvene krugove New Orleansa, a zašto? Da bi se ovako prema njoj ponašali? Kako se samo ta balavica usuđuje?

Celeste je nesvjesno dopustila da je se dojmi Julietino podrijetlo, ali upravo ovakvo ponašanje pokazivalo je da se kada je riječ o Jenkijima, čovjek ne može pouzdati u dobar odgoj.

Izravnala je leđa, skupila noge i s ledenom se pristojnošću posvetila tipkačici-skorojevički i njihovom dogovoru. Onda je zalupila svojim rokovnikom i dostojanstveno ustala. - Poslat ću Lily da počisti za nama... - hladno je rekla i napustila sobu.

Kao da nije bilo dovoljno ponižavajuće što je njihov prekrasni dom pretvoren u hotel i što je sva njezina i Edwardova osobna posluha osim Lily postala osoblje korporacije Crown, ohola gospođica Astor Lowell morala je još otplesati s njihovog sastanka ruku pod ruku s nekim razbijačem i ostaviti ju u društvu obične sekretarice. Celeste je bjesnjela dok se uspinjala do soba koje su bile dodijeljene njoj i Edwardu.

Trebala je reći Lily da stavi čitavo tuce žohara u krevet te male kurvice.

Dakle, situacija se nije razvijala u očekivanom smjeru. Beau je bacio pogled na Juliet dok je svojim trkačim automobilom s hotelskog kolnog prilaza skretao na ulicu. U čemu je štos? Svaki put kada bi pomislio da je sve dobro odigrao i da će ju konačno natjerati da sasvim izgubi kontrolu ona bi reagirala na potpuno neočekivni način. Isuse, stvarno je puna proturječja.

Kao da je osjetila njegov pogled prekrizila je gole noge, podigla koljena prema upravljačkoj ploči i okrenula se prema njemu. - Smijem li? - Posegnula je prema radiju i ne čekavši njegovo dopuštenje stišala zvuk nekoliko decibela.

- Ej, ne obaziri se na mene, anđele - bunio se on. - Ponašaj se kao da si kod svoje kuće.

Osjetio je da ga proučava pogledom i razveselio se. Znači sada će mu održati govor o pristojnosti i profesionalnom ponašanju koje se očekuje u ophođenju s jenkijima visokog roda kao što je ona. K vragu, trebao je znati da ga neće izgrditi pred Roxannom i onom velikom damom. Za to je bila prepristojna. Javni prijekor jednostavno nije bio u njezinom stilu. Oprezna i metodična kakva je bila sigurno je čitavo vrijeme u glavi vježbala lekciju koju će mu održati.

Krajikom oka vidio je kako prstima prelazi po rubu sjedala. Nekoliko sekundi kasnije upitala je: - Tko je Clyde Lydet?

- Ha?

- Pitala sam se tko...

Odmahnuo je rukom. - Čuo sam što si rekla, ružice. To stvarno nisam očekivao. - Prostrijelio ju je pogledom, a onda opet usmjerio pažnju na cestu. - Clyde Lydet trguje ukradenim oružjem. I to ne bilo kakvim oružjem, kužiš? Specijalizirao se

za antikno oružje. - Slegnuo je ramenima. - To možeš naći samo u N'Awlinsu.

- Zašto ga tražiš?

- Zato što mislim da je povezan sa slučajem Kradljivca Gaćica, u vezi kojega si me jučer sigurno čula kako se svađam s Popišanim.

- Sk i m ?

- Totalnim bezveznjakom Pfefferom, zamjenikom zapovjednika. - Gotovo se mogao zakleti da je na trenutak opazio kako su se njezine pune usne izvile u lukavi osmijeh. No kad je odvojio oči od ceste i izravno ju pogledao već je bila obuzdala smijeh i dočekala njegov pogled potpuno ozbiljna. Ipak, nešto joj je gorjelo u svojoj dubini očiju, nešto što radije ne bi želio otkriti. Hitro je odbacio ove misli. - Lydet navodno svraća u Francusku četvrt, a meni je puno važnije pronaći njega nego dokoličariti ispred tvoga ureda.

- Što je učinio taj Kradljivac Gaćica?

- Provalio u domove izvjesnog broja žena i prisilio ih da se skidaju dok ih je držao na nišanu svog pištolja.

- Užasno. - Zamislila je sebe na mjestu jedne od žrtava i osjetila kako ju prolazi jeza. - Zar ga nitko ne može identificirati?

- Misliš da se pojavljuje otkrivena lica? - Beau je nestrpljivo objašnjavao. - Ima zbirku karnevalskih maski koje koristi za prerušavanje.

- O, moj Bože. - Prestravljeno ga je pogledala. - Edward Haynes ima veliku zbirku karnevalskih maski.

- U ovom gradu nema čovjeka koji negdje u ormaru nema barem jednu karnevalsku masku - rekao joj je. - Maske o kojima govorim mogu se jeftino nabaviti bilo gdje u gradu.

- Da, naravno, trebala sam se toga sjetiti. - Namrštila se. - Ali kakve veze ima Lydetovo trgovanje oružjem sa čovjekom koji tjera žene da se skidaju?

- Razmisli malo, slatkice. Moja sestra Josie Lee je njegova posljednja žrtva i...

- O, Beau - prekinula ga je Juliet. - Tako mi je žao. Mora da je to za nju bilo jako traumatično.

Kradom joj je pogledao lice i na njemu otkrio iskreno suosjećanje. Trgnuo se i ponovno vratio pogled na cestu. Sranje. Nije htio da ona u vezi ovoga bude tako draga. Nestrpljivo je trznuo ramenima kako bi odbacio njezinu sućut. - Ma da, ali ako nju pitaš, to je bilo traumatičnije za mene. U svakom slučaju - žurno je nastavio, jer nije želio čuti njezino mišljenje - pištolj koji koristi Kradljivac Gaćica je antikni. Josie Lee ga je jako detaljno opisala, a ja sam siguran da sam već ranije naišao na isti opis. Nešto me u tom opisu podsjetilo na davne dane, možda na nešto iz vremena kada sam kao početnik uhitio Lydeta.

Juliet ga je zadivljeno pogledala. - Tvoj posao je sigurno strašno uzbudljiv.

- Pravi policijski posao možda i je uzbudljiv, što se za ovo izigravanje dadilje ne bi moglo reći - rekao je sarkastično.

Ne komentirajući njegovu otresitost okrenula se naprijed. Nekoliko trenutaka je bila tiha, zatim se ponovno okrenula prema njemu. - Pokušavam te zamisliti sa sestrom, ali ne mogu.

Prasnulo je u smijeh. - Ne? Zamisli ovo: imam ih tri. - Gledao je cestu ispred sebe, ali bio je svjestan da joj oči lutaju njegovim licem.

- Bože, kako predivno - mrmljala je tako mekim glasom da je pomislio kako razgovara sama sa sobom. Onda se pomaknula i rekla: - Ja sam jedinica.

Osjetio je čudno stezanje u želucu kada je čuo sjetu u njezinom glasu. Uspravio se. A, ne. Ne, ne, ne, ne, ne. Neće ga ova-ko preveslati. Bio je on prepametan da padne na suosjećanje. I otkuda, dovraga, ta njezina brbljavost? Okrenuo se prema njoj i brzo ju bezobrazno odmjerio od glave do pete. - Jadna mala bogatašica. Sigurno ti je tatica kupovao čitave kamione igračkaka da popuni prazninu.

Pogledala ga je zaprepašteno kao da joj je opalio šamar. Iako je negirao osjećaj krivnje odahnuo je kada je njezin izraz postao hladan i rezerviran.

- Zapravo, oca baš i nisam viđala - rekla je s tihim dostojanstvom, okrenula mu leđa i zagledala se kroz prozor.

Jebi ga. Kao da ga je briga. Kao - da - ga - je - briga.



Juliet je piljila u krajolik koji je promicao pored njih dok je negirala bol, gurala ju i zatvarala u malu kutiju tuge, koju je još prije toliko godina stvorila duboko u najskrovitijem kutku svojega uma kako bi pohranila očeva omalovažavanja i razočaranja. On je za nju tako rijetko imao vremena.

Bolje ionako nije zaslužila kad je popustila zamamnoj čežnji za malo uzbuđenja u životu. Toliko toga je trebala učiniti u tako malo vremena. Znala je da joj Beau Dupree može donijeti samo nevolje, ali svejedno mu je bez ijedne riječi protesta dopustila da ju odvuče usred sastanka, opravdavajući se slabom izlikom da ju je bio uhvatio napad lakomislenosti i daje Celeste Haynes bila zakasnila na sastanak i stoga zaslužila da ga Juliet skrati. Progutala je svoju loše zamišljenu provalu prijateljske znatiželje i sakrila se iza dobro poznatog zida rezerviranosti.

Unutrašnjost automobila bila je kao pećnica. Vjetar, težak od vlage i pun jakih mirisa, puhao je kroz otvoreni prozor, potezao joj kosu i pritiskao pluća. Od sunca izbljedjele fasade tropskih boja, pune pukotina i izguljenih mjesta, stvarale su egzotične prizore dok je automobil prolazio pored drevnih građevina.

Problem je bio u tome što se nije osjećala rezervirano. Sjeme ljutite buntovnosti smjestilo se duboko u njoj i činilo se da ga hrani sama opojnost okoline na isti način na koji je hranila i ohrabrivala paprat da raste iz najnevjerovatnijih pukotina na pločnicima i stubama ovog grada. Ista ta opojnost izazivala je putenost i slabost zbog kojih joj je već i samo uspravno držanje postajalo teško, a da ne govorimo o poštivanju svih njezinih običaja i pravila ponašanja. Izgledalo je da joj je za to u ovom gradu potrebno puno više truda, možda više truda nego što su uje/ini maniri uistinu vrijedili.

Onda su se ona i Beau ponovno našli u Francuskoj četvrti s glazbom, vrevom i otvoreno seksualnim prizvucima. Samo ovaj put su se gomile ljudi tiskale na pločnicima, a kočije koje su vukli konji usporavale su prolaz ulicama zagušenim od brojnih vozila.

Beau je našao parkirno mjesto i kao i obično ju je, bez njezina dopuštenja, fizički izvukao iz automobila i istog trenutka

krenuo dalje vukući ju za sobom. Kao i zadnji put na ulici se moglo vidjeti više stvari nego što je odjednom bila u stanju percipirati, no diskretno je pokušavala upiti što više.

Bila je toliko zaokupljena gledanjem egzotičnih i erotičnih prizora u izlozima i pokušajima da ulovi obrise odraza u ogromnim ogledalima kroz otvorena vrata striptiz klubova i seks lokala da se sudarila s Beauovim leđima kada se on iznenada zaustavio. Njegova slobodna ruka poletjela je da ju pridrži. Dugački prsti ovili su joj se oko stražnje strane bedra i kroz tanku tkaninu haljine opekli joj kožu. Onda je povukao ruku. Okrenuo se prema njoj bezizražajnog lica.

-Ja sam gladan. Jesi li ti već jela?

Žmirkala je pokušavajući odagnati još uvijek prisutan osjećaj topline na bedru. - Pojela sam sendvič s potočarkama sa Celeste.

Prezirno je otpuhnuo. - Mislio sam na pravu hranu, ružice.

Nije se mogla svladati, spontano se nasmijala kada se sjetila minijaturnog sendviča koji joj je bio jedini obrok. - Mogla bih nešto pojesti... ako misliš na neko mjesto s klimatizacijom.

- Pa nisam baš mislio na Ritz, ali znam jedno mjesto koje ima fontanu. Fino, sjenovito mjesto za nas uboge dečke.

Pobjegao joj je jedan sumnjičavi osmijeh. - Prije bi te svrstala među dečke koji se vole družiti s bogatim ženama, po mogućnosti golim.

Istog trenutka se zaprepastila ne vjerujući da je stvarno to rekla. Godinama je vježbala kako svoje bludne misli zadržati za sebe i vjerovala je da je u potpunosti usvojila takvo ponašanje.

Pa kako je onda dozvolila da joj upravo *ta* misao pobjegne?

Prije nego je uspjela uzeti daha da se iz ove situacije izvuče na elegantan način, on ju je zavrtio i svojim vitkim tijelom pritisnuo na izlog s karnevalskim maskama. Žmirkala je prema njegovom čekinjama prekrivenom licu, koje joj je bilo tako blizu usana.

- Ti si jedina bogatašica koju poznajem, Juliet Rose - rekao je dubokim, hrapavim glasom. Nevoljko je podigla pogled do njegovih snenih, tamnih očiju. - Misliš da bi se trebali svući?

U stvari ju nije dodirivao, samo ju je zarobio položivši ruke na izlog s njezine desne i lijeve strane. Ipak, podlakticama joj je pritisnuo izlog iza leđa, dah mu je bio na njezinim usnama, njegov miris ju je obavijao. Ušao joj je u prostor privatnosti koji je uvijek čuvala nedirnutim. Ugurala je ruke u prostor koji ih je razdvajao te ga, pritisnuvši dlanovima čvrsti zid njegovih prsa, odgurnula. Nije se pomaknuo s mjesta, a vlažna toplina ispod dlanova još više joj je povećala nemir.

Tješilo ju je samo što joj je odgovor bio savršeno staložen. - Ne, Beauregarde, mislim da ne bi. - Zatim se na njega oštro okomila, premda je znala da je to neoprostivo bezobrazno, ali ovaj put jednostavno više nije marila. - A da obuzdaš malo svoje hormone? Znam da si ti to ne možeš ni zamisliti, ali za promjenu pokušaj.

Oblizao je donju usnu. - Dakle, gospođice Juliet, mislim da ste me sada uvrijedili. Kad žena daje dvosmislene izjave, muškarac naravno želi znati poziva li ga u krevet. Da si muško razumjela bi o čemu pričam.

- A. da ti imaš jajnike, vjerojatno ne bi bio takav idiot. - O, *Bože, Juliet, zašuti, zašuti, zašuti.*

- Da imam tvoju opremu, slatkice, ne bi te ni pitao da se svučješ. - Onda mu je osmijeh zatitrao na usnama. Odmaknuo se od izloga. - I, idemo li na sendvič ili ne?

Odmaknula se od njega i popravila haljinu. - Valjda - rekla je i trgnula se zbog mrzovolje u svom glasu.

- Smatrat ću to potvrdnim odgovorom. - Ponovno joj je okovao ruku vitkim prstima i krenuo niz ulicu.

Ušli su u jako osvijetljenu građevinu veličine ormara, ispunjenu bogatim mirisima hrane, bez klimatizacije. Obećanoj fontani nije bilo ni traga.

- Ej, Lou - Beau je pozdravio starijeg crnog muškarca iza šanka.

- Kako ste, naredniče Dupree? Čime mogu poslužiti vas i vašu damu?

Beau se okrenuo Juliet. - Želiš li prvo pregledati ploču s jelovnikom?

- Da, molim. - Zagledala se u izbor jela ispisan fluorescen-  
tnom bojom na crnoj ploči obješenoj na zidu iznad čovjekove  
glave. - Za mene pola muffulatc\*. Broj četiri. - Posegnula je za  
svojim novčanikom.

- Spremi novac - kratko je rekao Beau. - Prokleti sendvič si  
mogu priuštiti. — Prišao je šanku. - Uzet ćemo pola broja četi-  
ri i pržene ostrige.

- Čovječe, baš ono što tvom libidu treba - mumljala je Juli-  
et ispod glasa. - Ostrige.

- Nešto za popiti, naredniče?

Beau joj se iskesio. - Da.

Izabrali su pića iz malog hladnjaka i iznijeli hranu vani. Juli-  
et je podigla svoj sendvič do usta, no zbog vrućine i vlage osje-  
tila je mučninu, pa je iskrivila lice u grimasu i spustila hranu ne  
okusivši je.

Beau ju je nekoliko trenutaka promatrao kako se bori sa sve  
slabijim apetitom i progundao: - Dođi. - Poveo ju je kroz uski  
prolaz koji je uz zgradu vodio do malog dvorišta u sjeni široke  
krošnje oraha. Dvorišna vrata otvarala su se prema rijeci s koje  
je povremeno dopirao povjetarac. Fontana veličine pojilišta za  
ptice žuborila je u jednom uglu.

- Ooo - uzdahnula je Juliet. Odložila je svoj obrok na mali  
stol, prišla fontani i uronila ručne zglobove u vodu. Ispustila je  
grleni zvuk, napola uzdah, napola stenjanje. - Da se barem mo-  
gu popeti unutra.

- Samo daj. - Beau ju je zaneseno promatrao. - Ja ću ti čuva-  
ti odjeću.

- Moj Bože, Dupree, trebalo bi te kastrirati. - Prislonila je  
mokre ruke na sljepoočnice, vratila se do stola, sjela i primila  
svoj sendvič. Promatrala ga je preko stola. - Nisi li malo prestar  
da bi stalno bio tako razvratan?

Prestravljen ju je pogledao. - Postoji dobna granica?

- Predajem se - rekla je i protresla glavom. Uzela je jedan za-  
logaj svoje mufflatte. - Oh. - Sklopila je oči što je njenom licu  
zasigurno dalo blažen izraz. - O, čovječe, ovo je izvanredno.

*Veiki sendvič sa šunkom, mozzarelom i začinjanim povrćem.*

Pojela je pola svoje porcije prije nego što ju je odložila sa strane i odmaknula stolicu od stola. Beau, koji je upravo progutao posljednji zalogaj, uputio joj je pogled s druge strane stola. - Nešto nije u redu?

- Aa-aa. Samo sam sita.

- Jedeš kao ptičica. - Posegnuo je preko stola i zgrabio ostatke sendviča. Bez kajanja se nasmijao njezinoj nabusito podignutoj obrvi. - Mrzim kad se baca dobra hrana. - Odgrizao je veliki komad.

Čim je pojeo posljednji zalogaj vratili su se na ulicu. Beau ju je vukao iz jednog lokala u drugi, a svaki je bio veća rupa od onog prijašnjog.

Juliet nije vjerovala da tako prljavi lokali uopće postoje i znala je da bi trebala biti zgrožena. Bog zna da bi baka bila zgrožena, a tata... no dobro, tata najvjerojatnije ne bi, ali on je bio muško i nisu ga čitavog života gušili pravilima i propisima. U svakom slučaju očekivao bi da *ona* bude prestravljena prljavštinom kojoj ju je Beau stalno izlagao.

No ona se bojala da joj se zabranjeno voće počinje sviđati.

Sunce je zašlo kada ju je Beau otpratio da bara na čijoj je ploči ispred ulaza pisalo: PEDESET LIJEPIH ŽENA I JEDNA...

- ...čiji je spol još uvijek upitan? - Juliet je uspjela na glas pročitati prije nego što su se s osvijetljene ulice spustili u podzemnu tamu. - Što bi, zaboga, to trebalo značiti? Glazba je treštala iz zvučnika na stropu, pa nije očekivala odgovor.

Ni nakon zalaska sunca vrućina nije oslabjela. Lokal je bio opremljen samo s dva stropna ventilatora. Dok je posrtala za Beauom na putu do šanka osjećala je kako joj kosa ukročena ukosnicama buja i raste.

- Ej, Beau-re-gardc - pjevušio je vrući glas sa šanka. - Stvarno znaš pogoditi vrijeme, šećeru. Baš sam te trebala.

- Ej, Shell-Ellen, kako je? Dobro izgledaš.

- I ti. Strašno dobro. - Konobaričin glas je pozivao. Duboko je udahнула, povukla ramena prema natrag i izbacila svoja impresivna, pjegama pokrivena prsa. - Beau, srce, možeš mi

učiniti malu uslugu? Znaš, neki dan sam dobila kaznu za prebrzu vožnju i...

- Čekaj malo, Shell, rekao sam ti zadnji put kad sam ti sređivao kaznu za prebrzu vožnju da je to zadnji put. Morat ćeš početi sporije voziti, curo.

- Ma, molim te - promrmljala je Juliet. - Rugala se sova sjenici.

Beu joj je zabio lakat u rebra, a ona je usmjerila pažnju na Juliet. - Tko je tvoja mala prijateljica, Beau?

Juliet se pripremila da ponovno glumi rođakinju Juliet, no izgleda da se Beau nije volio ponavljati. Podigao je svoje crne obrve i rekao - Ti to mene zezaš? Nemoj mi reći da ju nisi prepoznala? Pa to je slavna Rosebud LaTush i njezine Čudesne Dude. Došla je dogovoriti nekakav posao.

- A da? - Shell Ellen je sumnjičavo odmjerila Juliet. - Ti, draga moja, sigurno imaš nevjerojatan nastup, jer, priznajem, imaš duge noge, što može i ne mora biti seksi, ali sise ti stvarno nisu bogzna što.

-Kako, mol...

- Ni ne trebaju joj - Beau je uvjeravao konobaricu, a onda se okrenuo Juliet i vragolasto ju pogledao. - Pokaži joj dude cvjetiću.

Juliet je preokrenula očima. - To je taj Beauregardov smisao za humor - obavijestila je konobaricu. Žena je izgledala zbunjeno, a Juliet je slegnula ramenima. - Ograničen um, što da kažem? Ne možeš birati tko će te čuvati.

- U stvari, možeš, cvjetiću, samo pokreni tu svoju slatku guzu i učini to. Ja sam taj koji ne može birati.

Juliet se već toliko bila navikla na glazbenu podlogu striptiza, koja je svirala na svim mjestima na koja ju je Beau odvuкао, da više na nju nije svjesno obraćala pažnju. Bila je samo instinktivno svjesna tajnovite moći te glazbe da uđe u njezin sustav i opusti joj tijelo. Bilo je ipak teško zanemariti iznenadno bubnjanje koje je prethodilo sljedećem nastupu i glas muškarca koji je uzbuđeno najavljivao: - A sada, dame i gospodo, trenutak koji ste svi čekali -*gospođica Lola Benoit!*

Žena koja je izišla u ritmu basa koji se razlijebao iz zvučnika bila je očaravajuća. Niti jednom drugom riječju nije ju se moglo opisati. Bila je malo viša od 180 cm, kosa joj je bila kestenjasta, koža bijela. Njezino puteno tijelo odjeveno u čeličnoplavu večernju haljinu kretalo se pozornicom uz nevjerojatno talasanje savitljivih kukova. Istog trenutaka je zarobila pažnju svih gostiju. Juliet je otišla do podignutog podija kako bi bolje vidjela nastup.

Tek kad se striptizeta, čiji su se kukovi stalno okretali, zaustavila na rubu pozornice točno ispred Juliet shvatila je da je Beau došao za njom. Uskoro je, međutim, postalo jasno da Lola pleše baš za njega.

Bedra su joj provirivala kroz proreze na haljini dok su joj kukovi podrhtavali u putenom plesu. Polako se spustila na pete dok je svačila dugačku bijelu rukavicu sa svoje lijepo oblikovane ispružene ruke. Rukavicu je držala visoko u zraku između pruženih ruku koje su se izvijale u osmicu dok se miješajući bokovima ispravljala do pune visine, vraćala u čučanj i ponovno ispravljala. Lelujajući posljednji put smirila se u čučnju sa širom otvorenim čvrstim, bijelim bedrima. Mahala je rukavicom, posegnula prema naprijed i izazovno se osmjehujući prebacila rukavicu preko Beauovog ramena. Onda se bez napora uspravila do svoje pune visine i otplesala do drugog muškarca kojega je počastila preostalom rukavicom. Natrag na sredini pozornice ovila je prvo jednu, a zatim drugu ruku oko sebe. Iz tog zagrljaja je naglo raširila ruke, a njezina haljina se razdvojila u dva dijela. Ostala je samo u satenskom šorcu i cipelama s petama od 12 centimetara. Odbacila je kostim i zavibrirala ramenima. Ovim pokretom nije uspjela protresti svoje veličanstvene grudi, ali publika, koju nije zanimala bespriječna izvedba, svejedno je zauralala u znak odobravanja.

Juliet je promatrala potpuno fascinirana. I njezini kukovi su se povremeno nesvjesno trzali u ritmu dok se divila Lolinom umijeću. Zadržala je dah kada je žena počela izazivati publiku najavljujući uklanjanje posljednjeg odjevnog predmeta, a onda

*Pompea*

umjesto toga izvela komplicirano miješanje bokovima ostavivši šorc nedirnut.

No glazba se bližila krešendu i konačno, uz tuš ispod vrućeg, plavog reflektora, Lola je strgnula šorc.

- Moj Bože - rekla je Juliet slabim glasom.

Jer žena je ostala samo u sićušnim tangama ispod kojih se nedvojbeno nalazila nabreklih muških genitalija. Juliet je zinu i zapanjena s nevjericom buljila sve dok žena - ili muškarac? Što je ona? - nije napustila pozornicu.

- Dođi, anđele - Beau joj je otegnuto govorio u uho. - Voldem te iza pozornice da se upoznate.

Rastreseno ga je pogledala kao da ne zna tko je on, a Beau ni približno nije osjetio zadovoljstvo kojemu se nadao kad je smijljao ovo iznenađenje. Svejedno je iskoristio njezinu tišinu i povukao ju prema Lolinoj svlačionici. Što prije gospođica Juliet zatraži njegovo smjenjivanje, to bolje za sve.

Ali nakon što je pokušao na vrata i okrenuo se prema njoj otkrio je da je njezina zbuđenost nestala i da ga gleda rezerviranim pogledom koji nagađa. Na usne je zalijepila ljubazni osmijeh. Blagi alt pozvao ih je da uđu.

Lola je sjedila za toaletnim stolom, duge noge je prekrizila, a satenski kimono bio joj je labavo pričvršćen oko struka. Njegova kestenjasta perika sada je krasila žičani stalak na prenatrpanoj površini stola. Njegova vlastita kosa bila je zaglađena ispod crne uredno podvezane najlonske čarape. Prekinuo je skidati tešku šminku koju je koristio na pozornici. Oči su mu živnule kada su se zaustavile na Beauregardu. - Pa, zdravo.

- Ej - Beau je odgovorio i gurnuo Juliet naprijed. - Ovo je Juliet Astor Lowell. Htjela te upoznati.

- Ummm - Lola je odgovorila ne pokazujući zanimanje.

- Vaš nastup je veličanstven - blago je rekla Juliet. Trenutak je oklijevala, a onda dodala: - Dok vas nisam vidjela nisam znala da striptiz može biti tako poetičan.

Lola je odvojila pogled od Beua i okrenula se. - Baš ti hvala, prijateljice. Ovo je vjerojatno najljepše što sam ikada čula. - Pomnije ju je pogledao. - Joj, zlato, kakav ti potencijal imaš.



Beau se nestrpljivo meškoltio. - Juliet ne zanima njezin potencijal.

No Juliet je s vidljivim zanimanjem proučavala Lolinu kričavu šminku. - Gledano iz publike tvoja šminka je savršena. Zapravo, izvanredna. Sigurno moraš puno znati o kozmetici da nađeš pravu mjeru između ispranog i pretjeranog.

- Po tome sam poznata. - Tužno pogledavši svoje pokriveno krilo Lola se ispravila. - Dobro, ne samo po tome. U svakom slučaju, obožavam šminku. - Proučavala je Juliet. - Ti bi, prijateljice, uvijek trebala nositi ruž. Žene plaćaju čitavo bogatstvo da bi imale tako pune usnice, moraš ih naglasiti. A daja imam takvu kosu ne bih ju skrivao kao ti. - Okrenuo se i počeo pre----- po neredu na stolu. Beau je gledao Julietinu kosu. Bila je mekša, gušća i slabije učvršćena nego prije. Valovi koji su se počeli nazirati davali su dodatni sjaj njezinoj medenosmedoj punoći.

Već mu je bilo dovoljno teško ne obzirati se na njezin potencijal. Nije mu još osoba neodređenog spola trebala ukazivati na to. Privlačnost koju je osjećao prema Juliet nije imala ni malo smisla, ali sva logika i razum toga su dana očito nestali.

Lola je završila svoju potragu i pružila Juliet tubu ruža. - Probaj ovo. To je tvoja boja.

- Ne! - Beau je skoro panično povikao. Činjenica da je njegova ružica bila previše uštogljena da bi obratila pažnju na po-----jale koji su ga stalno držali za jaja bila je jedina svjetla točka sve neugodnijeg popodneva.

Juliet je srećom ustuknula u skladu sa svojim protestom. - O, stvarno ne bih mogla.

Lolinc oči postale su hladne. Spustila je ruž natrag na stol. - Naravno da ne. Nikad se ne zna gdje su moje usne sve bile, je li?

Ne - Juliet se dostojanstveno usprotivila. - To je zato što mi je baka utuvala u glavu da ni sa kim ne dijelim osobnu kozmetiku, a meni je teško odbaciti usvojene navike.

Lola se odmah pribrala. - Joj, prijateljice, ovo obožavam - tako si otmjena. Gdje li si ju samo pronašao? - pitala je Beaua. -

Čekaj, čekaj! - Kopala je po ladici svog toaletnog stola, izvukla četkicu za nanošenje ruža i pružila ju Juliet. - Što kažeš na ovo? Nova je novcata, i, vidi, obrisat ću ruž. - S riječi je prešla na dje-la, uzela tubu, okrenula cilindar s prljavoružičastim ružem i ne-milosrdno uklonila debeli sloj s vrha. Pružila je tubu Juliet.

Trenutak je oklijevala, ali onda *se* nagnula, prihvatila četkicu i zgrabila s vrha cilindra. Zaokružila je usne, nagnula se prema ogledalu i pažljivo nanijela boju. Zgrabila je još boje i nanijela još jedan sloj. Onda je predala četkicu Loli, stisnula usne i ma-lo nagnula glavu prema natrag kako bi promotrila svoj odraz u ogledalu. Nasmijala se, a njezini bijeli zubi bljcsnuli su između sada ružičastih usana. - Sviđa mi se.

Sviđalo se i Beauregardu, koji bi najradije bio zaurlaao.

Juliet je preokrenula tubu i pročitala natpis na etiketi. - Aa, Clinique. - Podigla je pogled prema Loli. - Vjerojatno pretpo-stavljate da nisam odavde. Gdje bih mogla nabaviti ovaj ruž?

- Dillard's, prijateljice. Saks, isto, ali tamo me ne poznaju - rekao je odlučno. - Reci da te šalje Lola Benoit.

- Reći ću, Lola. Hvala ti - Juliet je još par minuta provela čavrljajući, a onda se spremila za polazak. Toplo se osmjehivala dok se opraštala od Lole. Beau ju je zlovoljno promatrao. Bio je nervozan i mrzovoljan.

Kad su se vrata za njima zatvorila uputila mu je hladan os-mijeh.

- Nemoj misliti da sam glupa - rekla je odrješito, a on je sti-snuo oči hipnotiziran tim ljutitim, ružičastim usnama. - Misliš da sam maloumna? E, pa razmisli malo bolje, Beauregarde, jer nije mi promaklo da u posljednjih nekoliko rupetina u koje si me odvukao nisi pitao za Clydea Lydeta, pa sam zaključila da - Slušaš li ti mene? Što to gledaš?

- Ništa - rekao je mračno i polizao donju usnu. Podigao je pogled do njezinih očiju, ali onda mu je njezina kosa odvratila pažnju. Isuse, je li postala još gušća? Još valovitija?

- Htjela sam, dakle, reći da sam zaključila kako je jedina sv-rha odlazaka u te lokale da mi pokažeš ružniju stranu tvog gra-

da. Gajiš li ti iluzije da sam ja prefina da bi tolerirala rupetine u koje voliš zalaziti?

- O tome nemam nikakvih iluzija, slatkice.

- Znači tako me dobro poznaješ - rekla je s ledenim sarkazmom. - A proveo si sa mnom samo jedan dan.

Krv mu je ključala u žilama. Prišao joj je ne ostavljajući joj mogućnost uzmaca. - Znam da si mi zajebala život i želim da to prestane. - Unio joj se u lice. - Idi Pfefferu, gospođice Lowell. Traži da me smijeni. Ili, upozoravam te, više neću biti dobar dečko.

Promatrala ga je kao da je kanalizacijski štakor, no nije ništa rekla. Na licu joj se vidjela samo nevjericica.

- Znaš što, naredniče Dupree - konačno je rekla. - Razmisliću o tome! - Odgurnula ga je na stranu i krenula, a suknja joj se podizala pri svakom bijesnom koraku.

## 7.

**K**ad je konačno izašao iz postaje Luke je bio i više nego spreman za odlazak kući. Stanje napetosti u kojem se nalazio nije se znatno popravilo kada je na parkiralištu prepoznao slatku guzu Josie Lee okrenutu uvis, jer se njezina vlasnica nagnula preko branika svog automobila. Gornji joj je dio tijela bio skriven ispred haube. Pogled na njezine duge noge ispod kratke bež suknje samo mu je još više povećao napetost.

Razmišljao je da jednostavno prođe pored nje. Bila je zaočupljena svojim motorom, pa bi se lako bio odšuljao do svoga vozila i napustio parkiralište prije nego što bi se ona uspravila. Ni u ludilu nije bio raspoložen izigravati mehaničara.

Problem je bio u tome što ni ona nije bila mehaničar. Čuo je kako prtlja i psuje te pretpostavio da problem nadilazi osnovna znanja koja joj je Beau bio prenio. Prste je zabio u džepove, pogrbiio ramena i odšetao do njezinog automobila. - Trebaš pomoć?

Josie Lee je iznenađeno uzviknula i poskočila skoro udarivši glavom o podignutu haubu. - Bože, Luke! Na smrt si me prestrašio. - Iskobeljala se ispod haube i okrenula prema njemu. - Ideš kući?

-A-ha.

- Dobro, onda me povezi. Anabel mi je posudila auto za prvi radni dan. To je trebala biti usluga, samo što sada glupi auto neće krenuti.

Kvragu. Nevoljko je stupio naprijed. - Daj da ja pogledam.

-Joj, baš si zlatan, ali Beau će se vratiti doma za par sati, pa ću se s njim vratiti po auto. - Podlakticom je otrla čelo i počela otkopčavati dva dugmeta na vrhu svoje košulje bez rukava. Polako je mahala rasporom košulje kako bi omogućila strujanje

zraka između tkanine i svoje vlažne kože. - Sada mi je vruće, jedva stojim na nogama i samo želim otići kući.

Luke se uhvatio kako prati put kaplje znoja niz njezin vrat. Kaplja je prešla preko ključne kosti, promijenila smjer i krenula dijagonalno preko dekoltea. Naglo se okrenuo na peti i krenuo prema svome vozilu. Snažno je potegnuo vrata sa suvozačeve strane i dobacio joj nestrpljiv pogled preko ramena. - Pa, hajde, onda upadaj - otresito je rekao. - I ja bi večeras htio stići doma. Gladan sam.

Zalupila je haubom, pokupila svoju torbicu i došla do automobila. Ispod njegove ruke skliznula je na sjedalo. Nasmijala mu se, uvukla noge i povukla rub svoje suknje koja se bila podigla do granica pristojnosti. - Hvala ti, Luke. Ovo stvarno cijelim.

Nekoliko trenutaka kasnije napustili su parkiralište. Ona se nagnula naprijed prema dotoku hladnog zraka koji je strujao iz ventilacije. - Ali, blaženstvo, klima - uzdahnula je i raširila revere svoje košulje kako bi zrak mogao prodrijeti što dublje. - Ovo je tako dobro. Da se barem Beau riješi one svoje krtinje i nabavi nešto ovakvo.

- Njegova pila ima klimu.

- A-ha - hladno se složila Josie Lee. - Samo što je prestala raditi prije četiri godine, a on ju se još nije sjetio popraviti.

Luke ju je strogo pogledao. - Možda zato što je sve potrošio na tvoj studij.

Zatreptala je očima zbog tog oštrog tona, ali samo je nepopustljivo odgovorila - Imala sam punu stipendiju, Lucas.

- Koja sigurno nije pokrivala sve tvoje usputne troškove. Pusti njegovu pilu na miru, malena. To je jedini hir koji si Beau dopušta.

Okrenula se na sjedalu kako bi ga izravno pogledala. - Misliš da ja ne znam cijeliti sve što je za mene učinio? - gorljivo je zahtijevala odgovor. — Nisam više tinejdžerica koja brine samo o vlastitim željama i potrebama, Gardneru, a ti mi sigurno ne trebaš govoriti što je sve Beau žrtvovao za Camillu, Anabel i mene. Misliš da mi ne kužimo da je zbog nas uvijek bez love?

Ili misliš da nas ne boli što smo toliko ograničile njegov ljubavni život da on izbjegava svaku priliku koja bi ga mogla dublje vezati?

Luke ju je zapanjeno prostrijelio pogledom. - Znaš da vas on nikada ne bi okrivio za svoj siromašni ljubavni život.

- Naravno da nas ne krivi, voli nas - složila se Josie Lee. - Ali, je li ikada imao stalnu curu? Vidio si s kakvim se ženama nalazi kad izlazi. Kad bi se pamet mjerila veličinom grudnjaka te bi fufice vladale svijetom. Prokleta dobro znaš da izlazi samo s praznoglavim curama koje vjerojatno ne očekuju brak ili, ne daj Bože, djecu, jer je propustio godine u kojima je trebao uživati slobodu.

- Vidi, vidi, kakva zabrinutost od cure...

- Žene.

- Svejedno. - Pomirljivo je slegnuo ramenima. - U svakom slučaju od osobe koja jedva čeka da se iseli.

- Jesam li te nečime uvrijedila, Luke?

*Vidi kako izgledaš i kako se odijevaš, a još jučer bila si klinka.* - Ne, naravno da nisi.

- Pa što te onda muči? Zašto se moja briga i moja želja da se odselim moraju međusobno isključivati? - Suknja joj se podigla dok se premještala u žaru rasprave. - Beau mi je bio i brat i otac. Odvratna mi je pomisao da je zbog brige za mene izgubio nešto što ne može vratiti. Samo što ja više nisam dijete - da istakne važnost svog argumenta zabola mu je prst u vanjsku stranu bedra - a čini se da to nitko nije spreman priznati. E, pa znaš što? Odbijam biti zatvorena u svoju sobu kao kakva problematična školarica samo zato što sam bila te sreće da naletim na perverznojaka.

- Daj, smiri doživljaj. Beau te ne želi zatočiti u sobu.

- A da se ti prestaneš pokroviteljski ponašati? On želi baš to i znaš da je tako. Volim Beaua i toliko mu dugujem, ali to ne znači da on uvijek zna što je za mene najbolje, a ja nisam više poslušna sestrice koja slijepo sluša sve što on kaže.

Luke je prasnuo u oštar, zapanjen smijeh. - Poslušna? Kad si to ti, dovraga, bila poslušna? A ako te pretjerano štiti to je zato što krivi sebe što te umiješao u ovaj slučaj.

- Žao mi je zbog toga, jer za to stvarno nije on kriv. Ali što bi ja sad trebala, zaustaviti svoj život samo da bi se on osjećao bolje? - Ponovno je rukom dodirnula njegovu nogu, no ovaj put joj je njezin lagan dodir bio pomirljiv. - Čuj, stvarno ne želim biti nerazumna. Neću se spakirati i odjuriti iz kuće... u svakom slučaju ne dok slučaj Kradljivca Gaćica ne bude riješen. Ali svi- ma sam rekla što mislim. Strašno mi je žao ako vas je moje od- rastanje zateklo nespremne. Ali naviknite se na to, jer to je činjenica. Više nisam dijete i neću podnositi da se prema meni tako ponašate.

Jedan njegov dio razumio ju je i pozdravljao tu odluku, no onaj razumni dio, oprezan, policijski dio, koji je smatrao da malo kome možeš vjerovati, i dalje je govorio daje ona Beau- va mala sestra i da će za Beaua to uvijek i ostati, te da bi se svim silama trebao boriti protiv misli koje su ga čitav dan zao- kupljale.

Barem ako želi sačuvati živu glavu, jer kada je bila riječ o nje- govim sestrama Beau je stvarno imao nizak prag tolerancije.

Ostatak vožnje do Beauovc kućice u Baywateru Luke se us- redotočio na vožnju.

Ako je Josie Lee i primjetila njegovu šutnju ničime to nije pokazala. Neobavezno je brbljala tijekom vožnje zabavljajući ga smiješnim dogodovštinama svojih sestara i zajedničkih pozna- nika. Prekopala je torbicu tražeći ključeve, koje je izvukla u tre- nutku kada su se zaustavili ispred njezine kuće. Okrenula se u sjedalu i zanosno mu se nasmijala.

- Hvala ti, Luke, stvarno si super. - Nagnula se i brzo ga po- ljubila u usta. Smiješeći se naslonila se u svojem sjedalu i is- pružila ruku da mu palcem obriše trag ruža s donje usne. - Že- liš li ući? Složit ću nekakvu večeru. Bit će dosta hrane ako mi se želiš pridružiti. Želim ti se pošteno zahvaliti za vožnju.

Poljubac mu je još žario usne. U mislima su mu se pojavlji- vale slike prazne kuće i načina na koje bi mu mogla zahvaliti, od

kjih niti jedan nije bio pošten. Zavalio se u svoje sjedalo. - Ne... hm, hvala, ali stvarno nije potrebno. Drago mi je što sam pomogao. — Bože sveti. Maštao je o Josie Lee. Koji mu se to vrug događao? Da je znala kakve mu se misli roje glavom otrčala bi svome bratu vrišteći prije nego kažeš keks.

- Sigurno?

- A-ha.

- Dobro onda. Vidimo se. - Otvorila je vrata i izišla osvrnuvši se kako bi mu uputila posljednji osmijeh. Dugačkim, tankim prstom maknula je crni uvojak koji joj je padao preko jednog oka. - Hvala još jednom, Luke.

Promatrao je kako ulazi u kuću, odahnuo s olakšanjem i krenuo dalje.

U kući je Josie Lee odložila svoju torbicu, uključila stropni ventilator i uputila se u svoju sobu. Smijala se sama sebi dok je izuvala cipele i svlačila odjeću za posao.

Ovo je prošlo prilično dobro, mislila je. Zapravo bolje nego što je očekivala. Za nagradu će si napraviti neko fino, hladno piće za svoje suho grlo, a onda bolje da pozove taksi.

Mora zamijeniti rotor u Anabelinom autu i vratiti auto sestri prije nego se Beau vrati kući.

Juliet je kročila kroz Lolin klub ispred Beaua. Bila je bolno svjesna da joj on ni na trenutak ne dopušta da se previše udalji, zbog čega ju je gnjev, za koji uopće nije znala da je sposobna, još žešće pekao. Izgledalo je da se zadovoljio time da ju prati u stopu sve dok nisu izašli na ulicu. Tada se stvorio točno iza nje, a njegovi dugački, čvrsti prsti autoritativno su se stisnuli oko njezine podlaktice.

Osjetila je potpuno nesvojstvenu borbenost i pokušala se otrgnuti, ali on ne samo da ju je čvrsto držao već se pomaknuo tako da je bila praktički prikovana uz njega, zarobljena pod njegovom rukom. - Smiri se - zarežao je. Podigla je svoj hladni pogled prema njemu. Trznuo je bradom pokazujući na pješake koji su zakrčili uski pločnik. - Dobro pogledaj oko sebe, Ruži-



cc. Nije ti ovo debitantski bal. Bolje ti je da ovim ulicama ne jurcaš sama.

- Molim lijepo - hladno je odgovorila. - Astor Lowellovi ne jurcaju. - Ipak se osvrnula oko sebe kao što joj je on predložio i utihnula. Prvi put je osjetila da ne pripada u Francusku četvrt.

Noću je ovdje prevladavao drukčiji, puno opasniji ugođaj. Ulice je preplavljivala galama - od stalno prisutne glazbe, preko uličnih svirača koji su na svakom uglu svirali za sitniš, do neprekidne izmjene tonova koji su tutnjali iz lokala pored kojih su ona i Beau prolazili krećući se pločnikom. Muški glasovi oglašavali su zadovoljstva koja pružaju različiti lokali, posvuda su ležale plastične čaše, bučan smijeh se prolamao i stišavao odbijajući se od zidova na isti način na koji su pijanci teturali iz jednog bara u drugi.

Činilo se da Francuska četvrt odraslima pruža isto što pro-ljetni praznici na Floridi pružaju studentima - široke mogućnosti za zabavu, koje im dopuštaju da privremeno odbace svu pristojnost. Promatrala je kako dvije različite grupe muškaraca dosađuju ženama koje su bez pratnje prolazile pored njih dobacujući im i izvodeći lascivne pokrete rukama i tijelima.

Osmotrla je Beauov profil, njegovu čvrstu, čekinjama pokrivenu vilicu i pogled koje je govorio ne igrajte se sa mnom. Njegove oči su čeličnim pogledom upijale sve oko njih i odmjeravale svakog tko bi se suviše približio. Odjednom je bila zahvalna što ga ima pored sebe. Prije bi pregrizla jezik nego to priznala, ali znala je da im se zbog njega grupe razbijača s poštovanjem sklanjaju s puta. Zbog njega joj nitko nije dobio ni riječ. Izdahnula je. - Sada bih pošla kući.

- Tamo te i vodim, anđele. Ništa mi ne bi više odgovaralo.

- Da, sigurna sam da jedva čekaš da se vratiš svojim...

- *Sranje!*

Nije ju mogao prekinuti u povoljnijem trenutku, jer Juliet je skoro rekla nešto o svim njegovim ženama zbog čega bi joj kasnije bilo neugodno. Činjenica da je uopće pomislila da je se to tiče, ili da joj je, ne daj Bože, stalo natjerala joj je vatru u obraz. On srećom nije gledao u nju nego za automobilom koji se

*Pompea*

upravo provezao. Iznenada se njegov stisak pojačao i bez ikakvog upozorenja on je potrčao niz blok prema mjestu gdje je bio parkiran njegov auto. Posrnula je iznenađeno, a on ju je nestrpljivo povukao za ruku jedva usporavajući svoj tempo.

- Pokreni se, k vragu. Upravo sam vidio Clydea Lydeta.

- Gdje? - Zapravo nije očekivala odgovor, a on joj ga nije niti dao. Nemilosrdno ju je vukao za sobom. Usredotočila se da u trku ne izgubi svoje sandalice s remenčićima, koje nisu bile namijenjene ovakvim aktivnostima. Bojala se, međutim, da će ju jednostavno nastaviti vući po podu, ako ne bude mogla držati korak.

Kad su stigli do auta psujući je izvijao vrat pogledavajući niz ulicu. Petljao je oko brave na suvozačevim vratima, a čim je otključao naglo je otvorio vrata. - Ulazi.

Spustila se unutra i posegnula da otvori njegova vrata. Skliznuo je na sjedalo, gurnuo ključ i snažno ga okrenuo. Motor sportskog automobila oglasio se rikom. - Veži se - naredio joj je pogledavajući u bočni retrovizor. Još je zakopčavala svoj sigurnosni pojas kada se automobil odlijepio od pločnika ostavljajući iza sebe tragove nagorenih guma.

Uspio je prijeći kojih pedesetak metara prije nego što ga je zadržao gust promet u Francuskoj četvrti. Ulice su same po sebi bile uske i Beau je neprekidno psovao u pola glasa dok je izbjegavao prvo jednog pripitog veseljaka, a onda i turističku kočiju s konjima. Snažno je pritisnuo kočnicu kad se kamion za dostavu, koji je već odavno trebao napustiti četvrt, iznenada stvorio ispred njega, a Juliet je poletjela prema naprijed. Ispružila je ruke da ublaži udarac u ploču s instrumentima kad ju je odjednom zaustavio sigurnosni pojas.

Beau je posegnuo za svojim pojasom i učvrstio ga. Kamion je ušao u preširokom luku, pa je njegov vozač prebacio brzinu i natraške se vratio u uličicu. - 'Ajde, 'ajde - mrmaljao je Beau dok se kamion centimetar po centimetar kretao unatrag. Čim se stvorio minimalan prostor pritisnuo je trubu i zaobišao kamion koji se još uvijek kretao unatrag. Nagnut nad volan jednim je

okom motrio promet a drugim je pretraživao ulice ispred njih.

- Dobro, kurvin sine, gdje si sada?

Napetost koja je iz njega zračila gotovo je postala opipljiva i kao zaraza se proširila na Juliet. Srce joj je uzbuđeno udaralo kada se nagnula naprijed koliko joj je to dopuštao pojas. - Što on vozi?

- Izgledalo je kao porsche, crveni. - Usta su mu se iskrivila.

- Trgovina oružjem je očito puno unosnija nego posao u javnoj službi.

Juliet je spustila prozor i provirila van. Pogledom je pregledavala uličice pored kojih su prolazili i ulice pred njima. - Vidi! Jedan, ne, dva bloka ispred nas, mislim da je to on. Skreće desno, vidiš ga?

- Ne... da! - Beauova ruka se na trenutak odlijepila od mjenjača i brzo ju čvrsto stegnula za bedro. - Dobro obavljeno. - Trenutak kasnije i oni su skrenuli desno. Beau je mrko gledao stražnja svjetla koja su sada kad su se maknuli iz najgušćeg prometa povećala razmak. - K vragu! Izgleda da je krenuo prema autocesti. Pripremi se, šećeru. Moramo mu se približiti prije nego shvati da ga pratimo, jer ako nije raspoložen za zaustavljanje taj porsche nas može ostaviti u oblaku prašine.

Tek što je izgovorio ove riječi Beau je pritisnuo papučicu gasa, a Juliet je bila povučena natrag u svoje sjedalo. Srce joj je udaralo od uzbuđenja dok je mijenjao brzine, a noć promicala pored njih kao vruća huka vjetra.

Velikom brzinom su se približavali porscheu kada je Lydet odjednom prošao kroz crveno i presjekao put vozilima koja su dolazila iz drugog smjera. Beau je opsovao i jednom rukom počeo tražiti nešto ispod sjedala. Izvadio je prenosivo magnetsko svjetlo, pritisnuo prekidač koji je pokrenuo rotirajuć plavo svjetlo i uz tresak ga pričvrstio na krov. Povukao je ruku natrag i dlanom pritisnuo trubu koju nije puštao dok je hitao kroz raskrižje prateći porsche.

Kamionet im se približavao s Beauovc strane. Juliet je u grlu zapeo krik. Beau je izokrenuo upravljač zbog čega je njegov GTO počeo kliziti uz cviljenje kočnica. Odmah zatim je uspo-

stavio kontrolu i jurnuo kroz prostor između drugih vozila za koji se Juliet mogla zakleti da je premali za njegov veliki, američki automobil.

Doletjeli su na autocestu u trenutku kad je počeo prolom oblaka. Beau se sklizao između dva kolna traka zaostajući malo za Lydetom. Makar je potjerao GTO do granice i izmicao ostalim vozilima kao manijak, znao je da nema šanse. Crveno Čudo precizne mehanike iz Stuttgarta nadmašilo je njegov auto i niti najbolji vozač na svijetu to nije mogao nadoknaditi.

Razmak između dva automobila znatno se povećao. Opazio je da se porsche uputio prema udaljenom izlazu. Kada se Beau približio istom izlazu porsche je već bio nestao.

Znao je da može čitavu noć krstariti gradom u nadi da uz malo sreće ponovno naiđe na porsche, no ipak je prihvatio poraz, čiji je gorak okus osjećao u ustima. Zaustavio se uz rub pločnika, stavio motor u prazan hod i podigao ručnu kočnicu. Jedva da je kroz zavjesu kiše mogao vidjeti vrh haube svog ljubimca. Ruka mu se sasvim natopila vodom kada je sa krova maknuo rotirajuće svjetlo i vratio ga unutra. Podigao je staklo prozora. Okrenuvši se ka Juliet ponadao se da će mu ovaj fijasko donijeti barem jednu malu pobjedu: vrištati će da ga smijene bez njegovog daljnjeg truda.

Otkrio je da se stisnula prema njemu koliko joj je to dozvolio sigurnosni pojas i gledala ga ogromnim sivim očima. Međutim u njihovim zamagljenim dubinama nije bilo ni prigušene ljutnje ni prezira.

Odavalo ju je bilo koje joj je luđački lupalo na vratu. Njezine visoke, patricijske jagodice zarumenjele su se, a usne, još uvijek prekrivene onim prokletim zamamnim ružem, bile su razdvojene. Njeni udisaji i izdisaji ubrzano su prolazili između bijelih zubiju savršenog oblika. Oslobođeni pramenovi guste medenosmeđe kose iskočili su iz francuske punđe.

- O, sranje - glas mu je bio promukao. - Pa tebi se ovo svidjelo.

- O, moj Bože, Beau, o, moj Bože. Nisam znala da ovakvo uzbuđenje uopće postoji. - Njezin osmijeh ga je zaslijepio. -

Čitavo vrijeme radiš ovakve stvari? Milostivi Bože, ne znam bih li ja mogla podnijeti stalni ushit. Osjećam se kao da će mi srce iskočiti.

Pogled mu se spustio protiv njegove volje i odmah je poželio da nije. Vrhovi njezinih ukrućenih bradavica nazirali su se ispod svilene haljine, i premda je znao da je to najvjerojatnije posljedica navale adrenalina to mu nije spriječilo ruke da posegnu za njom. Prsti su mu se zabili u njezinu kosu pomičući nesigurno smješten češljic i nekoliko ukosnica. Privukao ju je naprijed i svojim ustima poklopio njezina.

Usne su joj bile upravo onoliko meke i pune koliko je i očekivao. Trenutno pokoravanje željama njegovih usana izazvalo mu je hrapav zvuk u grlu. Slatkoća kojom su joj sočne usne prijanjale uz njegove probudila mu je divlju želju da okusi sve njezine okuse i učini ih svojim. Ruke zaronjene u meku bujnost njezine kose pojačale su svoj stisak dok je ustima prelazio preko njezinih.

- Oh - glasno je udisala. Usne su joj se još malo raširile nastojeći se prilagoditi njegovima i odgovoriti im na silovitu novu želju.

Zatim joj je osjetio usta. Bila je tako slatka, o, Bože, tako slatka. Pritisak poljupca potiskivao je njezinu glavu sve više unatrag, pa je gorljivo tražeći sigurno uporište šakama zgrabila materijal njegove košulje. Otkrio je da mu ovo nije dovoljno, čak ni približno. Pustio joj je kosu i počeo podešavati sjedala.

Čim ju je oslobodio pojasa povukao ju je preko mjenjača. Kiša je bubnjala po metalnom krovu dok ju je namještao u svojem krilu. Zamagljeni prozori pružali su iluziju privatnosti. Opet joj se približio licu. U trenutku kada ju je ponovno okusio jezikom, svijet kao da je nestao.

Osjećao je kruženje njezinih ruku po leđima, a zatim prste u kosi. Rukom joj je prelazio tijelom i zaustavio se na dojci. Oboje su zadržali dah kada je dlanom dodirnuo malu tvrdnu bradavicu. Primio je prstima tu malu grudicu i povukao. Iz grla joj se začulo jecanje. Osjetio je kako joj se bedra šire i kako se privija uz njegovu erekciju. U potrazi za golom kožom posegnuo je

pod haljinu, no naišao je samo na hrpu tkanine. Rukom je tražio put do tople kože. Rub haljine naborao mu se oko zgloba dok su mu prsti klizili duž njezine glatke noge.

Oboje se sledilo na iznenadan oštar zvuk udaranja po prozoru s vozačeve strane. Beau je odvojio svoja usta od Julietinih. Ona se spustila s njegovog krila natrag u svoje sjedalo mahnito dovodeći u red svoju haljinu. Teško dišući piljili su jedno u drugo.

Oči su joj divlje sjajile zbog ošamućenosti i užasa kojega je polako postajala svjesna, no još uvijek su bile zamučene zaostalom požudom. Usta su joj bila natečena i zrela. Ruž su skinuli poljupci, a koža oko usana bila je izgrebena od njegovih zalizaka. Prazne glave pitao se kako uopće uspije svu tu kosu stisnuti u malu francusku punđu, jer bio je to neukrotiv žuto-smeđ oblak koji joj je ulazio u oči, eksplodirao iza ušiju kamo ga je pokušala začušljati i omatao se u valovitim, prijanjajućim pramenovima oko dugačkog vrata. Sveta majko Marijo, gdje se izgubila ona ukočena, otmjena gospodična? Bradavice su joj još uvijek bile čvrste ispod svilenog gornjeg dijela haljine. Izgledala je kao mala opatica koja je upravo navedena na krivi put.

Ponovno se začulo kucanje, ovaj put nestrpljivije, i Beau je zahvalno odlijepio oči od nje. Još se nikada nije tako neprofesionalno ponio.

Po prvi put u životu bez jasne predodžbe o tome kako se ponašati u datoj situaciji pritisnuo je dugme kojim se spušta prozor.

*K*ako si mogla biti tako lakomisljena? Jutarnje sunce je koso padalo kroz drvene kapke i na ulaštenom drvenom podu ostavljalo pruge svjetlosti. Juliet je stajala pred ogledalom i bijesno povlačila četku kroz kosu. *Ne. Lakomisljena je bila preblaga riječ. Bila si glupa. Glupa, glupa, glupa!*

Skupila je kosu u uglađenu francusku punđu i tako ju bezobzirno zagladila da je osjetila zatezanje na koži lica. Nije mogla vjerovati da se ona, Juliet Rose Astor Lowell, mazila - *navlačila* - sa seksualno ugroženim policajcem kojega poznaje točno dva dana! Dobri Bože, s muškarcem koji je više nego jasno istaknuo da je ona za njega neugodna dužnost koje bi se najradije riješio.

I da stvar bude još gora na djelu ih je uhvatio golobradi prometni policajac, koji čak nije bio na dužnosti.

Blago je zastenjala kroz stisnute zube kad se sjetila kako je popravljala razbarušenu kosu i odjeću i kako je policajac značajno pogledao Beua kao da mu želi čestitati, dok mu je Beauregard pokazivao svoju iskaznicu. Beauregardu je, doduše, trebalo priznati da je na policajčev pogled odgovarao hladnim i bezizražajnim očima sve dok im mladi policajac nije usiljeno rekao da se udalje. Ali kako će sada doći Beauregardu pred oči? Kad se samo sjeti kako se bila privijala uz njega, kako je stenjala kada joj je dodirnuo grudi, kako je raširila noge dok mu je ruka napredovala.

Prisnost nije bila nešto što joj prirodno Ježi, a muškarci koji su ju okruživali poštivali su to. Oni su bili... urbani tipovi. Nezahtjevni. Nisu imali vruće ruke, željne usne i oči crnje od vratinog perja. Seks s njima bio je sporadičan, civiliziran pothvat, koji je potajno smatrala precijenjenim, makar je uvijek pretpostavljala da je to njezina greška. Nije ni sanjala da seks može bi-

ti neobuzdan, bez svake kontrole. Da te može zapaliti iznutra, učiniti da nabujaš, ovlažiš se i da sve u tebi pulsira.

Nije znala da te može pretvoriti u osobu koju uopće ne prepoznaješ kada se pogledaš u zrcalo.

Okrenula je leđa zrcalu kao da je odraz u njemu isti onaj koji ju je pozdravio prošle noći i odšetala do ormara. Bilo je to jednostavno zastranjivanje i ništa više. Grozničavo uzbuđenje koje ju je prošle noći obuzelo bilo je samo luda posljedica brze jurnjave kišom okupanim ulicama. Usamljena pogreška koja ništa ne znači.

Manje od ništa. I koja se nikada više neće ponoviti.

Iz ormara je odabrala lanenu suknju blijedozlatne boje, koja joj je dopirala do sredine listova i prozračnu tuniku. Navukla je odjeću i popravila ukrašeni rub majice bez rukava. Dugačka biserna ogrlica i sićušne odgovarajuće naušnice bile su sav nakit koji je nosila. Otvorila je podstavljenу satensku vrećicu za čarape i odabrala par najlonki boje slonovače. Kad je sjela na klupicu da ih navuče uhvatila se kako bulji u čipkaste elastične čarape koje su joj visile na ruci.

Ponovno je ustala držeći u ruci čarape koje su se njihale. Bez obzira koliko je očajnički željela vratiti svoju staru mirnoću nije se mogla natjerati da ih navuče. Temperature u ovom gradu bile su dovoljno užasne i bez najlonki koje nisu propuštale ni mrvicu zraka do kože. Uzela je par kožnih ravnih cipela boje slonovače i posula malo pudera u njih. Dok ih je navlačila stajala je prvo na jednoj, a zatim na drugoj nozi.

Kad je Juliet malo kasnije došla u ured, Roxanne je već bila za stolom. Juliet se zaustavila pored svoje asistentice.

- Žao mi je što sam te jučer ostavila na cjedilu.

- Ma nema veze. - Promatrajući Juliet Roxanne je raskošno skupila vrhove prstiju, poljubila ih i nasmijala se. - Da komad kao Dupree dođe po mene i ja bih bila izjurila kao metak.

Juliet se histerično zahihotala. Očajnički je željela postaviti Roxanni par relevantnih pitanja o muškarcima, ženama i seksu, ali, naravno, Astor Lowellovi o takvim stvarima nisu razgovarali.



Bože, kakva su samo hrpa uštogljenih cjepidlaka bili Astor Lowellovi. Zašto je bilo tako prokleta važno pridržavati se svih tih čvrstih pravila i ograničenja koja su se, čini se, odnosila samo na njih? I, naravno, na *ljude njihovog kova*. Duboko je udahнула i polako izdahnula odlučna da jednom u životu zanemari propise na kojima je odgojena.

Na kraju je, ipak, ustanovila da odgoj koji je prihvatila u najranijoj dobi prodiere duboko u samu srž. - Kako je prošao sastanak s Celeste nakon što sam otišla?

Bila je tiha i strašno ukočena, ali uspjele smo koordinirati ostatak rasporeda.

Divna si, Roxanne. Podsjeti me da od kadrovske službe zatražim obrazac za povećanje plaće kad se vratimo kući.

- Zašto ne odmah? - Roxanne se lukavo nasmijala. - Baš slučajno imam jedan u mom fasciklu. - Izvježbanim pokretima pročešljala je ormar za spise i trenutak kasnije pružila Juliet formular.

Juliet se nasmijala. - Odmah ću ga ispuniti, a ti u međuvremenu nazovi Brentanov dućan. Barske čaše su trebale biti isporučene prije dva dana, a još ih nema. - Krenula je prema uredu, no onda se zaustavila i okrenula. - Bi li mi učinila uslugu?

Naravno.

Bi li nazvala robnu kuću Dillards i naručila Cliniqueov ruž. Naziv ruža je *Drukčije grožđe*. Ili samo *Grožđe*?

- Želiš li grimizni ruž?

- Ne purpurni, boje groždica.

Roxanne ju je promatrala. - Ooo, da. Sigurna sam da to savršeno pristaje tvom tenu. Tko ti je rekao za to?

Jedna vrlo... zanimljiva... osoba mi ga je jučer preporučila, Pošalji vozača po ruž.

Roxanne ju je neobično pogledala i Juliet je znala da je to zato što ona nikada nije koristila svoj položaj i tražila od svojih zaposlenika da joj obavljaju privatne poslove. Ako baka ikada za ovo sazna jako će se razočarati, no protivno zdravom razumu u Juliet je još uvijek bila prisutna mrva jučerašnjeg buntovništva, pa je odbacila tu misao. - Molim te - blago je dodala.

- Odmah ću nazvati.

Juliet je podigla obrazac sa zahtjevom za povećanjem plaće. - A ja idem ovo ispuniti. Najpametnije što sam ikada učinila je što sam tebe zaposlila.

Juliet je razgovarala sa šefom ekipe koja je instalirala termostate u sobe za goste. Kad je sat vremena kasnije vozač limuzine dostavio paketić ona i Roxanne bile su zadubljene u organizacijske pojedinosti. Roxanne jedva da je sačekala da vozač zatvori vrata za sobom kad se obratila Juliet. - Probaj ga, da vidimo kako ti stoji. - Kada joj je Juliet udovoljila Roxanne se zavalila u svoju stolicu i tiho zafučkala. - Curo moja, izgledaš savršeno.

Juliet se pomalo zbunjeno osmjehula svojoj asistentici. - Hvala. Sviđa mi se boja. - Rukama je zagladila tanašnu tkaninu tunike koja joj je pokrivala bokove.

Celeste je pokucala po otvorenim vratima i ušla. Držala se savršeno uspravno, a kosa joj je bila besprijeckorno počešljana. - Prijem kojeg organizira Povijesno društvo održat će se s druge strane rijeke, a na trajekt se često mora dugo čekati - rekla je zapovjednički. - Pa ako se želite pridružiti Edwardu i meni limuzina čeka.

- O, Celeste, oprostite, trebala sam vam reći. - Juliet je ustala od stola. - Samo vi i Edward idite. Mene će odvesti narednik Dupree. - Osim ako nakon jučerašnjih događaja nije dao petama vjetra.

- Narednik Dupree? - Celeste ne bi bila više zaprepaštena ni da je Juliet priznala da je pratioca našla preko novinskog oglasa.

- Da, jučer ste ga upoznali, sjećate se?

- Onaj neodgojeni mladić koji je prekinuo naš sastanak? On je policajac?

- Ponos policije čitavog N'Awlinsa, gospođo - Beau se oglašio s vrata, a Juliet je munjevito podigla glavu. Istog trenutka osjetila je kako ju preplavljuje toplina.

Bilo joj je neugodno, ništa više. Ali zato njemu nije bilo ni najmanje neugodno, pomislila je. Nije znala zašto se uopće pitala hoće li se on pojaviti ili neće. Vjerojatno je svakog dana

spuštao sjedala svog auta i upuštao se u nježnosti sa raznim ženama. Vrućina joj je pulsirala u obrazima.

Njegovi mršavi obrazi sjajili su nakon nedavnog brijanja, makar je plavičasta sjena njegove brade još uvijek bila vidljiva. Odjenuo se formalnije nego obično u crne sportske hlače, svilenu košulju kratkih rukava boje kakaa i neuredno vezanu kravatu sa crnim i žutosmeđim prugama. Samo su mu žutosmeđe visoke tenisice kvarile izgled... ili joj se barem tako činilo dok se nije približio i okrenuo kako bi prošao pored Celeste. Juliet je piljila užasnuta i opčinjena u naznake njegove kožne futrole i prijeteći kundak pištolja smješten točno iza njegovog lijevog kuka.

- Je li to stvarno nužno? - pitala je pokazujući brzim pokretom glave na pištolj.

- Zato su me dodijelili tebi, šećeru. Ej, pročitao sam ja ono strašno pismo koje ti je poslao netko koga si naljutila kada si ovu starudiju pretvorila u hotel. - Podigao je jednu crnu obrvu.

Bog dragi zna što bi se moglo dogoditi na prijemu koji organizira Povijesno društvo. Stvari bi iznenada mogle postati gadne. Prišao joj je dok je govorio i kao i obično zaustavio se preblizu.

- Ti u ovome stvarno uživaš, zar ne?

- O, da, jednostavno obožavam nositi kravatu. - Zatim mu pogled iz kojeg je nestala šaljivost naglo zaustavio na njezinim usnama. Namrštio se. - Otkud ti taj ruž? - osorno je upitao. Rekao sam ti da se bez mene ne mičeš iz hotela. Možda se oboje slažemo da je moj zadatak farsa, ali to ne znači da ga ja ne shvaćam ozbiljno.

Juliet je samo zapanjeno piljila u njega. Roxanne je odgovorila umjesto nje. - Nije napuštala hotel - rekla je. - Ruž smo naručile u Dillardsu i poslale po njega.

- Oo!

Kako si mogao znati da je nov? Pretpostavljam da zato vas detektive toliko plaćaju, ha?

Lice mu je počelo poprimati tamnu boju, no Celeste ga je spasila.

*Pompea*

- Najbolje da krenemo ako ne želimo zakasniti - odlučno je rekla. Pružila je Juliet list papira. - Ovo je popis važnih gostiju. Navela sam i njihove kratke životopise. Htjela sam ih s vama proći u autu, ali sad ćete to morati sami učiniti na putu onamo.

Beau je nepristojno frknuo, pa se Juliet okrenula prema njemu. - Budi dobar, bit će to za tebe novo iskustvo. - Prihvatila je papir koji joj je Celeste pružila. - Hvala. Ovo će mi biti od pomoći.

- Ma, svakako. Ne smijemo zanemariti nekoga tko nešto znači. - Beau ju je zgrabio za ručni zglob i krenuo prema vratima. - Da se utrkujemo do tamo? - izazvao je Celeste i na njezin ledeni smješak odgovorio velikim, neotesanim osmijehom.

- Možda sam paranoičan, ružice - rekao je dok je vukao Juliet kroz mramorom popločano predvorje - ali gotovo da sam siguran da se gospođi ne sviđam. Zamisli ti to?

Celeste se na primanju organiziranom na staroj plantaži iz razdoblja prije Građanskog rata ponašala kao političar na skupu, išla je od skupine do skupine, smijala se, brbljala, omogućavala Juliet da sklopi još važnih poznanstava kad god bi se našle u blizini. Znala je da izvana izgleda jednako kao i uvijek, iznutra ju je, međutim, tresla panika. Onaj bezobrazni mladić, u čijim očima nije bilo nimalo poštovanja i koji se ponašao kao najgori primitivac, bio je policajac.

Bila je to prava katastrofa. Ako si je njega navukla na vrat znači da je pismo koje je poslala korporaciji Crown očito bilo pogreška. Bila je tako bijesna što joj je dom njezinih predaka prodan ispred nosa i pretvoren u bezvrijedno jenkijevsko svratište da je popustila svojem porivu da napiše protestno pismo, premda je još dok je pisala znala koliko je to beznadno. O, Bože. Kako je mogla toliko pogriješiti? Eto gdje ju je dovela njezina naglost.

Izmijcnjujući pretjeranja i neiskrena laskanja s May Ellen Beudre, koja joj nikada oprostila što joj je još davne 1956. ukrala onog prekrasnog poručnika Graysona, Celeste je motrila gomilu sve dok nije pronašla narednika Dupreeja. Promatrala

ga je kako u prolazu uzima kanape sendvič s pladnja, nepovjerljivo ga svih strana proučava i zatim ga ubacuje u usta.

Bilo je jednostavno neprihvatljivo imati policajca u blizini, pogotovo bezobraznog i prodornog policajca, koji ne poštuje bolje od sebe i ne prihvaća mjesto koje mu je u društvu namijenjeno. Ccicstin pogled odlutao je zatim do Edwarda koji je stajao u predvorju u društvu Marcusa Landryja i sigurno raspravljao o najboljem gnojivu za bugenvilijc. Osmijeh joj je zatitrao u uglu usana.

Čim ga je ugledala znala je da je on čovjek za nju. Imali su savršen brak i današnja mladež mogla bi se ugledati na njih. Samo jednom, prije toliko godina, imali su problem vezan za bračne dužnosti. Određene obaveze bile su joj najblaže rečeno neugodne, a Edward si je utuvio u glavu da im ona treba udovoljiti. Štoviše, da im treba udovoljiti tijekom dana. I to ne samo u krevetu, koji je barem donekle za to bio prikladan. Dakle, neke od stvari koje je pokušao učiniti bile su potpuno neprikladne, ali kad ga je konačno izliječila od pogrešne pretpostavke da ona spada u tu vrstu djevojaka stvari su se smirile i njihov brak je otada bio uzoran.

Naravno, on se nedavno posvetio hobiju skupljanja ženskih gaćica. Nije znala što bi poduzela u vezi toga. Edward nije imao pojma da je ona upoznata s njegovom malom razonodom, a ona u svakom slučaju nije vidjela razlog da pokrene to pitanje. Jedini način da se spriječi otkrivanje takvih tajni bio je da se o njima ne raspravlja, i to ni sa kim. Osim toga, iskreno govoreći, on nije prisvajao gaćice mladih žena iz dobrih obitelji, pa u stvari nikakvo zlo i nije učinio.

Sve je u redu dok se o tome ne govori u krugovima koji nešto znače. Kao da već nije bilo dovoljno teško živjeti na rubu siromaštva, premda je siromaštvo na krajnjem jugu SAD-a ipak bilo prihvatljivo. Ovdje je, naposljetku, osiromašena otmjenost postala prava umjetnost. No ljudi vjerojatno ne bi bili tako uviđavni glede Edwardovih čudnih navika.

Pogledom je ponovno pronašla detektiva. Nije joj se sviđala njegova nazočnost u njihovim životima; ni najmanje joj se nije

svidala. Predstavljao je prijetnju postojećem stanju i to je jednostavno bilo neprihvatljivo. Problem je bio u tome što nije znala što bi u vezi njega poduzela.

Onda se ispravila. Uvijek je, dakle, mogla upotrijebiti mali trik koji je naučila za vrijeme svoje nesretne zaljubljenosti u očevog vozača onog ljeta kada joj je bilo šesnaest. Otada je, doduše, prošlo već dosta vremena, ali imala je stvarno izvrsno pamćenje i neće joj biti teško prisjetiti se čitavog postupka. Naposljetku, bila je Butler i malo toga ona ne bi mogla učiniti kada jednom donese odluku.

Ispričavši se May Ellen otišla je vidjeti što bi mogla učiniti da se zauvijek riješi narednika Dupreeja.

Poslužuju li ovdje hranu koja je veća od novčića od 25 centa?

- Ako budeš dobar, Beauregardc, kupit ću ti lijepi, veliki sendvič nakon zabave.

Beau je prstom zakačio čvor svoje kravate i potezao ga. Nakesio se matroni koja mu se približavala i pratio pogledom kako krivuda da bi presrela nekoga. Zatim mu je pažnju zaokupio trag veselja koji je izvio Julietine usne u smiješak. Nagnuo se prema njoj. - Kako bi bilo da ja budem pristojan, a ti zauzvrat tražiš od Popišanoga da me makne s tvog slučaja?

Mali smiješak je nestao. - Znaš što - odgovorila je hladnom uljudnošću. - Pusti me da radim svoj posao, a ja ću čim budem imala slobodnu minutu ozbiljno razmotriti tvoj prijedlog.

Sve je u njemu utihnulo. Polako se ispravio piljeći u nju i spustio ruku. - Hoćeš?

- Da. - U očima joj sada nije bilo veselja. Oči su joj zapravo bile tako daleke kada su susrele njegove da mu se činilo da se obraća neznancu na ulici. - Ispričaj me, molim te, moram se družiti.

Gledao je kako se udaljava. E, pa... dobro. Bit će to najbolje za oboje. Najvjerojatnije je i ona već bila umorna od svađe. I bez sumnje umorna od njega. K vragu, sutra u ovo vrijeme vjerojatno će ponovno biti na svom poslu. To je... dobro. Izvrsno. Zgrabio je šaku malih sendviča s pladnja koji mu je pružio ko-

nobar u bijelom kaputiću i povukao se u slobodan kut pored kamina od belgijskog mramora otkuda je mogao promatrati gomilu i gledati Juliet kako radi.

Nije podnosio ovakve zabave. Previše besmislenog brbljanja i previše pozera. Većina se prisutnih gostiju, doduše, iskreno zalagala za očuvanje povijesnih spomenika kakva je bila palača u kojoj je zabava organizirana, a palača je sa svojim toplim drvenarijama, debelim ožbukanim zidovima od cigle i prozorima s olovnim okvirima, čija su stakla bila ukrašena uzorcima šećerne trske i patuljaste palme, uistinu bila prekrasna stara građevina, no Beau se svime time baš i nije oduševljavao.

Slušajući kako se Juliet pristojno ophodi prema čovjeku koji nije prestajao govoriti o važnosti poštivanja stila određenog povijesnog razdoblja, Beau joj je morao priznati profinjenu nit jedne rupetina u koju ju je bio odvuкао nije ju umanjila. Prema svima se bez iznimke odnosila s istim ozbiljnim poštovanjem, koje je sada opazio u njezinom ophođenju prema članovima Povijesnog društva.

Odjednom je shvatio da se Juliet vrlo malo smije. Možda život u visokom društvu nije bio tako bajan kako se pričalo, jer nikada ju nije vidio tako sretnu kao prošle noći kad joj je vratolomna potjera na lice stavila veliki, nesputani osmijeh.

S nelagodom se premjestio s jedne noge na drugu. Razmišljati o prošloj noći nije bilo ni mudro ni produktivno.

Sat kasnije zabava je počela zamirati. Kako se broj ljudi oko Juliet smanjio Beau je počeo smanjivati udaljenost na kojoj se do tada bio držao. Vidio je da se i Celeste približava i požurio. Staroj gospođi privid je bio važniji od mjera sigurnosti i ne bi ga čudilo da predloži nešto nesmotreno.

Kad ju je čuo kako šapuće znao je da ga nagon nije prevario. - Edward i ja ćemo se za koji trenutak oprostiti. Zašto ne biste s nama pošli kući i poštedjeli detektiva - glas joj je postao jedva čujan kao da joj je mrsko otkriti njegov identitet nekolicini rastresenih gostiju koji su nekako previdjeli njegov pištolj - vožnje natrag.

Da, dobro. Samo da...

Beau je neobično razdražen stupio naprijed. - Ti ideš sa mnom - odlučno je rekao.

Celeste se okrenula prema njemu. Ta žena je bila čistih 160 centimetara snažne volje umotane u parfem i puder. - Ali, gospodine Dupree, to sigurno nije potrebno. Idemo ravno natrag u Garden Crown. Ništa loše joj se neće dogoditi.

- Potrebno ili ne, ona ide sa mnom, a ja sam tek toliko da znate narednik. - Okrenuo se Juliet. -Ja svoj posao obavljam i dok mi ne naredi drukčije, Ružice, pazit ću da ne upadneš u nevolje.

- Dakle, stvarno. - Celeste ga je promatrala s ledenim neodobravanjem. - Ona je Astor Lowell, za Boga miloga. U kakvu bi nevolju ona mogla...

- U redu je, Celeste - prekinula ju je Juliet. - Beauregard će me otpratiti kući.

-Ali...

- Svejedno, hvala na ponudi - obzirno je dodala. - Jako ste ljubazni. Vidimo se u hotelu.

-Jeste li sigurni, draga?

-Da.

- U redu. - Celeste je oštro pogledala Beaua. Zaustila je da još nešto kaže, a onda se bez riječi okrenula i otišla.

- Samo da se sa svima pozdravim - tiho je rekla Juliet.

Beau je još uvijek osjećao neobjašnjivu ljutnju kada joj je nekoliko trenutaka kasnije pridržao vrata automobila. Skliznula je unutra bez riječi ni ne pogledavši ga.

Ništa od toga nije mu trebalo biti važno.

I nije bilo. Kako bi zaboravio na iznenadnu želju da nešto iz sve snage udari usredotočio se na cestu posvetivši se vježbi vožnje, koju je već godinama prakticirao.

Namjera, mu je bila voziti bez potrebe za potpunim zaustavljanjem. Zato nije tutnjao cestom svojom uobičajenom vratolomnom brzinom. Možda je prema mjerilima većine ljudi još uvijek vozio prebrzo, ali stalno izbjegavanje kočenja zahtijevalo je puno pažnje i posvećenost svakom detalju prilikom usporavanja neprekidnog kretanja. S ove strane rijeke, međutim, pro-



met nije bio tako gust i bilo je manje semafora na koje je trebao stići, pa ovakva vožnja nije predstavljala toliki izazov. U gradu je to iziskivalo puno više vještine.

Možda se zato, kad je konačno na pristaništu za trajekt morao upotrijebiti kočnice njegovo raspoloženje nije bitno popravilo. Dlanom je udario upravljač ljut što im je trajekt upravo pobjegao. - Do vraga! - Činjenica što su prvi u redu za idući trajekt nije olakšavala promatranje ovog trajekta kako odlazi.

Juliet mu je uputila hladan pogled i bez riječi izišla iz vozila. Beau je također izišao psujući ispod glasa.

Niti jedno nije govorilo. Stajali su i promatrali brodove koji su plovili Mississippijem sve dok nije pristao sljedeći trajekt. Onda su se bez riječi okrenuli i vratili u auto.

Posljednje vozilo se iskrcalo, Beau je upalio motor i krenuo preko rampe. Tek kad je pritisnuo kočnice pripremajući se na oštar zaokret kojim je s rampe trebao sići na palubu za automobile shvatio je da su u nevolji.

Papučica kočnice propala je do poda.

- Sranje! - Pritiskao je kočnice, no bez uspjeha. Naglo je pogegnulo ručnu kočnicu.

Ništa.

Njegov teški sportski automobil zakotrljao se palubom prevelikom brzinom.

- Beau? - Julietin glas imao je upitnu intonaciju. Mahnito se primila za ploču s instrumentima.

Brodar je skočio u stranu sklanjajući se pred njima dok je Beau svom snagom okretao upravljač. Auto je krivudao u desno obišavši kormilarnicu i nastavio kliziti niz palubu. Prebacio je u prvu brzinu i otpustio kvačilo. Motor je rikao kao ranjeni lav prije nego što je sasvim utihnuo, no još uvijek su se prevelikom brzinom približavali pramcu.

- O, moj Bože, o, moj Bože -jaukala je Juliet. Onda je zavrištala. - Beau, sletjet ćemo s broda!

- Pripremi se da otkopčaš pojas i plivaš - napeto je odgovorio Beau.

Trenutak kasnije auto je probio dvostruke lance između nosivih stupova na krmi. Prednji kotači visili su preko ruba palube i auto se opasno nagnuo prema dolje. Šasija je cviljela dok je auto klizio duž ruba broda. Zatim se automobil zatresao i smirio. Škripao je naginjući se prema naprijed. Lagano se zanjihao natrag, zatim opet naprijed prema rijeci, a stražnji kotači podigli su se s palube.

U takvom položaju nesigurno izravnane klackalice auto se konačno zaustavio. Bcau je sa strane pogledao Juliet koja je bljeda kao sablast ukočeno sjedila u sjedalu pored njega.

- Ostani jako, jako mirna, šećeru - tiho ju je upozorio.

Jedan pogrešan uzdah bio je dovoljan da se strmoglave u tamnu vodu Mississippija.

**P**aralizirana Juliet je užasno piljila u rijeku. Prljavozelena pjena tjerana motorom trajekta kovitlala se i zapljuskivala korito broda. Nije mogla odvojiti pogled od tog prizora. Znala je da je ta uzburkana bujica i više nego sposobna usisati ih zajedno s autom i odvući u ponor u kojem bi ih nastavila okretati vukući ih ka dnu, kao što je čitala da krokodili rade sa svojim plijenom.

Onda je netko zaustavio brodski motor i voda se polako smirila.

Hipnotizirana rijekom kojoj su za dlaku izbjegli Juliet je tek djelićem uma bila svjesna povika i topota nogu koje su im se približavale metalnom palubom. Promatrala je kako površina vode postaje glatka i vidjela kako sunce prodire kroz njezin gornji sloj prožimljući ju svjetlećim smečkastozelenim sjajem prije nego što je ponovno postala neprobojna. U ušima je čula šum vlastite krvi, osjećala je udarce svog srca u vršcima prstiju i bila tek djelomično svjesna da joj se Beau obraća. Iako nije razabirala njegove riječi njegov duboki smirujući glas pružao joj je utjehu.

- Zlato? Čuješ li me Juliet? Odgovori mi, k vragu.

Riječi su joj odskakivale i odbijale se u glavi kao gumena lop-ta bačena u praznu kutiju. Upravo su se počele slagati u suvisle rečenice kad je posegnuo rukom preko mjenjača i dodirnuo joj koljeno.

Iznenadeno se trgnula, a hauba njihovog auta još se malo nagnula prema vodi. Beau je opsovao, Juliet je vrisnula, stražnji kotači počeli su se sve više i više podizati od palube. Čvrsto je primila ploču s instrumentima kao da će ako se o nju podupre

spriječiti daljnje opasno nagnjanje. Osjetila je kako joj se u očekivanju sudara s rijekom oči šire i naprežu.

Onda je nešto snažno udarilo u prtljažnik auta i njihovo se vrtoglavo nagnjanje prema vodi zaustavilo. Auto se polako ispravio. Juliet je oprezno pustila ploču s instrumentima i okrenula glavu.

Najveći čovjek što ga je ikada vidjela raširio se preko stražnjeg dijela auta. Imao je dugu masnu kosu, istetovirane isprepletene zmijske i gole žene prekrivale su mu mišićave ruke, prljava bijela potkošulja nije mogla sakriti njegov pivski trbuh i dlakava ramena. Nikada u životu nije vidjela ljepši prozor.

Skinuo je svoju bejzbolsku kapu s natpisom Bayou Tours. - T-Ray Breaux, gospođo, vama na usluzi. Ništa se vi ne brinite, izvući ćemo mi vas prije nego kažete keks. - Okrenuo se i povikao preko ramena: - Spuštaj tu kuku, L'Roy!

Juliet se okrenula naprijed i pričvrstila svoj pojas. Beau se nagnuo i dodirnuo joj ruku.

- Jesi dobro?

Progutala je i kimnula. - Što se to dogodilo, Beauregard?

- Kočnice su otkazale. Sigurno je negdje procurilo ulje.

Kamion za vuču dovezao se do njihovog auta. Iz njega je iskočio žilav crvenokosi muškarac, dovukao debeli kabel s kukom do GTO-a i čučnuo da ga pričvrsti za osovinu. - Uuuu. Dobro je vidjeti da tvoja debela guzica nečemu služi, T-Ray. Fin je ovaj auto.

- Ova beba je klasik, k vragu - složio se T-Ray - Bilo bi stvarno šteta da je završio u vodurini.

Trenutak kasnije auto se odjednom zatresao i tresnuo o palubu. Beau i Juliet su izišli. Čim je nogom kročila na čvrstu palubu počela se tresti. Ovila je ruke oko tijela i okrenula muškarcima leđa užasnuta što ju prisebnost napušta sada kad je sve bilo gotovo.

Beau ju je nježno okrenuo natrag prema sebi i promrmljao: - Eeej, Juliet, neka ti ne bude neugodno zbog treskavice. Ovo je stvarno bilo blizu.

Još je jače zadrhtala.

Ovio joj je ruku oko vrata i privukao ju na svoja prsa. - Šššš  
- tješio ju je mada nije ni pislula. Prislonila se na njega ukočena kao stup. Slobodnom rukom joj je prelazio po leđima grleći ju i tapšući kao jednu od svojih sestara. - Sada je sve u redu, Juliet Rose - tiho je pjevušio, njišući ju sjedne na drugu stranu. - Sve je u redu.

Kratka oštra brada koja se već pojavila na njegovom licu zapela joj je o kosu kad je okrenuo glavu da pogleda dvojicu muškaraca. Položivši obraz na toplu, vlažnu kožu njegovog vrata i ona se okrenula prema njima. Beau je rekao: - Hvala vam. Nemam pojma otkud ste se pojavili, ali spasili ste nas. Da ne spominjem moju bebicu ovdje. - Jedna njegova ruka odvojila se od Julietinih leđa i potapšala branik automobila.

- Čekali smo u redu da se ukrcamo - rekao je T-Ray.

Leroy se nacerio i kimnuo. Uputio se prema kabini kamiona. - Ako hoćete da vam odvučemo auto kod mehaničara preko, bolje da izvadim opremu.

Između praktičnih dogovora i Beauovog jednoličnog tapšanja po leđima Juliet se polako pribrala. Nespretno se odvojila od njega i popravila svoju odjeću.

Beau ju je pogledao. - Jesi sada dobro?

- Jesam. Oprosti.

- Nemaš se zašto ispričavati, draga. Zabrinuo bih se da te ovo nije potreslo. - Prišli su im članovi posade trajekta i Beau im je počeo objašnjavati što se dogodilo.

Malo kasnije su se svi popeli u kabinu kamiona za vuču, koja je srećom bila klimatizirana. T-Ray je bio tako širok da se Juliet našla prignječena između Beua i vrata, ali je pristojno odbila kad joj je Beau ponudio svoje krilo.

T-Ray i Leroyu je to, čini se, bilo jako zabavno. Juliet se nagnula naprijed i zagledala u njih. - Jeste li vi, gospodo, iz New Yorka? - Naglasak im je bio čudna mješavina bruklinškog i naglasaka koji nije mogla odrediti.

- Ne, gospodo. Rođeni smo i odrasli baš ovdje u Lou'siani. T-Ray i ja, odrasli smo na istom nasipu Irskog kanala. S'te čuli za njega?

*Pompea*

- Jesam, da. Samo, čini mi se da ne znam gdje je to točno.

To je točno prekoputa Magazinea gledano iz Garden Districta - dodao je Beau. - A tamo je odsjela ova dama iz Bostona dok boravi u našem gradu - objasnio je muškarcima. Pro-meškoltio se pokušavajući pronaći udobniji položaj. Onda se izvio, podigao Juliet i spustio ju u svoje krilo. - Evo - pro-mrmljao je prije nego što se ona stigla pobuniti. - Sada se lakše diše.

Ne obazirući se na Leroyev i T-Rayev smijeh okrenula se prema naprijed i ukočeno se uspravila koliko joj je to dopuštala skućena kabina. Oćekivala ju je dugaćka voćnja kući.

Rano idućeg dana Beau je svratio u policijsku postaju Osmog distrikta na putu do hotela Garden Crown. Odustavši od dizala grabio je po dvije stepenice do drugog kata. Odgurnuo je vrata i ušetao u detektivski odjel.

Prvo što je ugledao bila je Josie Lee koja je nagnuta nad Lukeovim stolom nešto uzbućeno govorila. Beau joj se prikrao s leća i zario joj prst u slabine, toćno na mjestu gdje je bila škakljiva.

Zacviljela je i odgurnula njegovu ruku. - Nemoj mi to raditi! Pokušavam se ponašati profesionalno i ako ljudi vide kako me brat škaklja u javnosti to neće pomoći mom imidžu.

- Ne, ali će pomoći ako se spustiš dolje do svog radnog mjesta.

- Oooo, kako smo divno raspoloćeni jutros! Samo da znaš da sam stigla ćitavih pet minuta ranije i samo sam htjela Lukeu isprićati o tvojoj jućerašnjoj pustolovini.

- Kaće da su ti otkazale koćnice? - S nevjericom je upitao Luke.

- Da. Malo je falilo da sletim s trajekta. Prednji kotaći visili su preko ruba i pali bi ravno u rijeku da se nije pojavio jedan veliki tip. - Isprićao mu je o T-Rayeu i Leroyu, neobićnim dobrim Samaritancima. - Kaćem ti, Luke, mislio sam da ćemo moja bebica, i naravno Juliet i ja, završiti kao hrana za ribe na dnu Mississippija.

- Što se, do vraga, dogodilo?

- Pojma nemam. - Beau je frustrirano zario prste u kosu. - Rekao sam im da odvuču auto u policijsku garažu. Dečki iz garaže su rekli da će me nazvati čim otkriju kvar, ali ne znam koliko imaju posla, pa bi to moglo potrajati.

Oglasio se telefon na Lukeovom stolu i Luke je Beau rukom dao znak da pričekava. Podigao je slušalicu. - Gardner ovdje. Što? Da, tu je, pričekajte malo. - Pružio je slušalicu Beauregardu. Za tebe - rekao je. - Pfeffer.

Beau je prihvatio slušalicu i sjeo na rub Lukeovog stola. - Dupree - rekao je. - Što mogu učiniti za vas, Pfefferu?

- Zamjenik kapetana Pfeffer - ispravio ga je privremeni zapovjednik odjela. - Dođi u moj ured.

- Odmah sada?

- Da. - Linija se prekinula.

Beau je pogledao nijemu slušalicu u ruci i slegnuo ramenima. Vratio je slušalicu Lukeu i uspravio se. - Vidimo se poslije - rekao je. - Popišani želi uživati u mom društvu.

- Idem dolje s tobom. - Josi Lee se također uspravila. - Vidimo se, Luke.

- Da, vidimo se, malena. - Pogledao je Beaua. Nemoj otići, a da mi ne kažeš što se događa.

- Pitam se što Pfeffer hoće - promrmljala je Josie Lee dok su trenutak kasnije silazili dugim koracima.

- Tko bi znao? Vjerojatno je čuo da sam tu i želi me ukoriti što ne čuvam Juliet.

- Ali smjena ti počinje tek za petnaest minuta, zar ne?

- Slatkice, kad sam ja u pitanju on ne razmišlja racionalno.

Potapšala ga je po obrazu kada su stigli do njezinog ureda. - Nemoj da ga strefi infarkt, ok?

- Nema frke, šećeru. - Napustio ju je s osmijehom i otišao nekoliko vrata dalje do ureda zapovjednika Taylora. Lice mu se iskrivilo u grimasu kada je vidio da je Pfeffer na vrata već stavio pločicu sa svojim imenom. Svejedno je pokucao po dovratniku i nagnuo se unutra. - Željeli ste me vidjeti?

- Udi, Dupree. Zatvori vrata.

Beau je učinio što se od njega tražilo, a zatim se spustio u stolicu za posjetitelje, naslonio se i položio gležanj jedne noge na koljeno druge. Pogledao je preko stola prema Pfefferu.

- Skidam te sa slučaja Lowell - rekao je zamjenik zapovjednika bez ikakvog uvoda.

Beau je spustio nogu na pod i uspravio se. - Što?

- Čuo si me. Meni to ne odgovara, Dupree, ali gospođica Lowell je inzistirala.

- Kada je to, k vragu, zatražila?

- Prije kojih pola sata. Kaže da ne želi dalje trošiti novac porznih obveznika zbog jednog nesuvislog pisma koje od početka nije trebalo ozbiljno shvaćati.

- Onda... dobro. U redu. U pravu je. - Beau se osovio na noge ne obazirući se na užas koji mu je neobjašnjivo stegnuo želudac. Zabio je ruke u džepove i promatrao Pfeffera kroz stisnute oči. - Želim da me vratite na slučaj Kradljivca Gaćica.

- Kako hoćeš. - Pfeffer je slegnuo ramenima. - Thomasu Lowellu se ovo sigurno neće svidjeti - promrmljao je sebi u bradu. - Ali gospođica Juliet je odrasla i pretpostavljam da je ne mogu natjerati da prihvati zaštitu. - Mrko je pogledao Beaua. - Još si tu? Bježi natrag na posao.

- Samo što nisam, zapovjedniče. - Beau mu je bezobrazno salutirao i okrenuo se na peti.

Luke je podigao pogled čim se Beau vratio na odjel. - Onda?

- Juliet je naredila da me maknu sa slučaja. - Ponovio je što mu je Pfeffer rekao.

- Stvarno? E pa, čestitam, dobio si što si htio. - Luke ga je bolje pogledao. - Zašto onda nisi sretan?

- Sretan sam. Jebeno sam ushićen.

Luke je podigao ruke. - Ej, kompa, kako god ti kažeš. Samo sam primjetio.

- Da, krivo si primjetio. Ovo je točno ono što sam priželjkivao.

- Oprosti, nisam ti htio stati na žulj.

Beau mu je uputio bezizražajan, clinteastwoodovski pogled, na što je Luke slegnuo ramenima i okrenuo se. Onda je Beau



odšetao do obližnjeg stola kako bi se poslužio jednim od računala. - Možeš misliti kako si mi stao na žulj - promrmljao je. Bacio se u stolicu ispred ekrana. Bilo je i vrijeme da nađe jednu prokletu minutu za svoju istragu.

Trebalo mu je dosta da se usredotoči, ali sat i pol kasnije bio je u potpunosti posvećen poslu. Kad je telefon na njegovom stolu zazvonio zgrabio je slušalicu i predstavio se iako mu je pažnja još uvijek bila usmjerena na ekran računala na drugom stolu.

- Ej, ovdje Harry iz garaže - rekao je glas s druge strane. - Pogledao sam vaše kočnice, poručniče, i mislim da bi bilo bolje da dođete.

- Netko ih je presjekao? - Beau je iskrivio vrat da vidi mjesto koje je mehaničar pokazivao. Osjetio je kako se Luke pored nje također isteže dok su pregledavali donju stranu automobila podignutog na postolje.

- Da. Pogledajte ovdje. - Mehaničar je primio oba kraja presečene cijevi i okrenuo ih tako da ih mogu vidjeti. - Čisti rez. Izgleda da vas netko ne voli, Dupree.

- Može biti, ali skoro čitava Lou'siana je ispod razine mora, za Boga. Imam sreću da sam igrao 'Poštedi kočnice' dok nisam naletio na jedinu izbočinu u čitavoj proklesnoj državi. Koja bi to kukavička pičkica na ovaj način izazvala nesreću?

- Možda i nije kukavička - izrazio je Luke svoje neslaganje nakon što su se zahvalili mehaničaru i otišli iz radionice. - Dovoljno je znati da uvijek brzo voziš. Stisni kočnicu kada je promet gust i zabit ćeš se u najbliže vozilo ispred sebe.

-Valjda. - Beau je zabio ruke u džepove i mrko pogledao prijatelja. - Znaš što ovo znači, je li?

- Da prijetnja gospođici Lowell nije obično sranje kako smo mislili.

- Da, a ja sam sve to odbacio.

- Da, da, ti si stvarno nepažljiv. Jesi li ju ikada ostavio nezaštićenu u svojoj smjeni?

- Naravno da nisam, samo što osim moje drugih smjena nije ni bilo, a to je neprihvatljivo, posebno ako vjerujemo da je ona uistinu u opasnosti. Od sada ćemo provoditi puno čvršći nadzor.

- Mislio sam da ti više nisi na tom slučaju.

- To je bilo prije nego što sam saznao da joj je tko stvarno želi nauditi. Sad znam pravo stanje stvari i bit će bolje da odem do Popišanog da me vrati na slučaj. - Slegnuo je ramenima. - To ne bi trebalo biti pretjerano teško. Bit će oduševljen da se vrati u milost njezinog tatice.

Luke se zanijhao na petama i izravno pogledao Beaua. - A tvoj prevažni Kradljivac Gaćica?

Beau se nacerio, iznenađen što se tako dobro osjeća. Kao da je ogroman teret skinuo s leda. - Mala gospođica Juliet Rose će morati nastaviti klipsati za mnom dok radim na njemu, zar ne?

Roxanne je prohujala kroz vrata ureda. U jednoj ruci je držala krhki tanjurić i šalicu, u drugoj je nosila prospekte. - Donijela sam ti šalicu čaja - rekla je i odložila šalicu pred Juliet. - Narednik Pastuh također kasni. Sigurno je zaglavio u prometu.

- Neće doći.

Roxanne koja se upravo spremala sjesti na svoju stolicu prekrivenu lanenom navlakom zaustavila se sa stražnjicom u zraku. Zagledala se u svoju šeficu. - Molim?

- Neće doći. Jutros sam zvala zamjenika zapovjednika i tražila da ga maknu s mog slučaja.

Roxanne se srušila na svoju stolicu. - Reci da to nije istina, Juliet. Kad je vidjela da Juliet izbjegava njezin pogled i poigrava se sa šalicom ponovila je pitanje. - Zašto?

- Nikada mi nisu ni trebali dodijeliti pratnju, Rox. - Juliet je bila toliko smetena da nije primjetila kako je oslovila svoju asistenticu. Sklonila je šalicu sa strane. - I ti i ja znamo da ono pismo nije predstavljalo prijetnju, a sasvim sigurno ne opravdava odvlačenje detektiva od ozbiljnog policijskog posla kako bi izigravao moga čuvara! To je smo još jedan primjer samovolje moga oca koji se ne obazire na mišljenja suprotna njegovom.

~ A-ha. A Dupree se složio s tobom?

Juliet se sarkastično nasmijala. - Recimo samo da Beauregard ne dijeli očevu poštovanje prema ulozi Astor Lowellovih u Božjem planu. Tko bi mu uzeo za zlo? Jučer se skoro utopio, Roxanne, a njegov auto, kojeg toliko voli, mogao je završiti u rijeci. Ovako je pretrpio određenu štetu. I to sve samo zato što je udovoljavao tatinom zahtjevu. Bilo je vrijeme da tome stanem na kraj.

- Razumijem. Ne bi tome stala na kraj zbog sebe, ali si to učinila za Dupreejevo dobro.

Juliet nije ni trepnula. - Ne razumijem što želiš reći.

-Juliet Rose, nos ti je narastao. Dobro znaš što želim reći. Sviđa ti se.

O, Bože, stvarno joj se sviđao. I previše. Osjetila je kako joj se obrazi rumene. Sviđalo joj se i uzbuđenje koje je osjećala dok su obilazili sva ona neprilična mjesta od kojih bi se baka sasvim sigurno počela tresti, a na kojima se ona osjećala tako zločesto i živo. I to što ju je uvlačio iz jedne situacije u drugu i očekivao da igra različite uloge i...

Ali ona nije bila takva, niti je to bio njezin život. Uspravno je sjela i pružila ruku prema prospektima. - Pogledajmo što tu imamo.

Roxanne je uzdahnula. U očima joj se vidjelo razočaranje. Juliet je znala daje ona uzrok tog razočaranja i jedva je izdržala pogled svoje asistentice. Roxannino lice je poprimilo služben izraz. Predala joj je fascikl, ukazala na mogući problem, a zatim su prionule na posao.

Juliet je progutala mrvicu ratobornosti. Što god da je učinila, činilo se da nikada ne može svima ugoditi. Nikako nije mogla ispuniti tuđa očekivanja. Bože, kako je bila umorna od pokušavanja. Međutim, činilo se da se stalno vrti u istom krugu. Ipak, nije mogla biti nešto drugo od onoga što jest i ako je netko zbog toga bio razočaran bilo joj je jako žao.

Užasno *Ž*ao. *Užasno* žao.

Ali sad je jednostavno morala prekinuti o tome razmišljati ako nije željela poludjeti. Morala je to izbaciti iz glave i usredotočiti se na posao.

To je i učinila. U stvari je to toliko uspješno učinila da joj je srce skoro stalo kada se s vrata oglasio Beau. - Ej, gospođice Roxanne, zdravo, Ružice. Jesi li spremna?

Spremna za što? Ne idem ja nigdje s tobom. - Uspravila se tako naglo kao da u leđima ima oprugu. - Što ti uopće ovdje radiš? - Srce joj je luđački udaralo, lice joj je gorjelo. Činilo joj se da joj je krv vruća kao užarena lava i da vidljivo pulsira ispod kože.

- Pa javljam se na dužnost, draga, kao i svakog dana. Znam da kasnim, ali imam stvarno dobru ispriku. - Osmijeh na njegovom licu dok je prolazio sobom bio je tako lak i zarazan. Mogla se kladiti da ga je taj osmijeh često izvlačio iz neprilika, posebno kad su žene u pitanju.

- Ne bi trebao biti ovdje - rekla je bez uvijanja naginjući glavu prema natrag kako bi ga bolje osmotrila dok je prilazio njezinom stolu. - Tražila sam da te maknu s mog slučaja.

- Uredio sam da me vrate natrag. - Nasmijao joj se kao kakav veliki, zločesti vuk iz bajke. Izgledalo je da se nepodnošljivo dobro zabavlja. Položio je dlanove na ulaštenu površinu njezinog stola, oslonio se svom težinom i upitao otežući svaku riječ: - Nisi valjda stvarno mislila da ćeš me se tako lako riješiti?

- Riješiti te se?

Roxanne se zagrcnula kada je čula Julietinu nevjerojatnu ljutnju i pokušala to prikriti glumeći napadaj kašlja. Beau se okrenuo prema njoj. - Slobodna si, zlato.

Prije nego što je Juliet stigla protestirati zbog njegove bahitosti Roxanne je nestala. Vrata su se za njom zatvorila uz tihi šk-ljocaj, a Juliet se skoro ugušila pokušavajući zatamiti bijes koji joj se skupljao u grlu. Nekoliko je puta duboko udahnula da povрати prisebnost. Pogled je odlijepila od vrata i usmjerila na njega.

- Usprkos tvojim paranoidnim uobraziljama - izrekla je s pohvalnom pribranošću - maknuli su te s moga slučaja samo zato što si to priželjkivao od trenutka kad te tvoj zapovjednik...

- Zamjenik zapovjednika - glatko je ubacio dok je ona glasno izdisala.

- Zamjenik zapovjednika dodijelio meni. - Proučavala ga je istinski zbunjena. - Nisi okolišao da mi daš do znanja da ne želiš ovaj zadatak. Zašto si se odjednom predomislio?

Otvoreno ju je pogledao. - Netko mi je namjerno sredio kočnice.

- Kako? - Šok je utišao njezin prikriveni gnjev. Nagnula se prema naprijed kao da nagonski traži njegovu zaštitu.

- Netko mi je namjerno onespobio kočnice. Što znači da sam potpuno krivo procijenio ozbiljnost prijete koje ti je upućena. - Očito mu to nije bilo lako priznati, ali brzo je potisnuo svoj povrijeđeni ego. - Više neću podcjenjivati opasnost. Odsada ćeš imati stalnu zaštitu.

- Ne - usprotivila se slabim glasom.

- Da. - Njegov ton nije podnosio odbijanje. Onda je skupivši obrve prstima počeo svoju čekinjama prekrivenu bradu. Zvuk struganja još se jasnije čuo u dostojanstvenoj tišini njezinog ureda. - Pretpostavljam da bih se mogao useliti...

-Ne!

- ...ali moram uzeti u obzir i svoju sestricu. - Pogled mu je klizio niz njezino tijelo, ali brzo ju je pogledao u oči i objasnio. - Od incidenta s Kradljivcem Gaćica ne volim ju noću ostavljati samu.

- I ne smiješ - složila se Juliet gorljivo. - Sve ću raditi kao i do sada i ništa mi se neće dogoditi. Neću stupiti nogom izvan hotela bez zaštite.

- Naravno da nećeš. Postavit ću ovdje nekoga i u noćnoj smjeni.

- Dobro.

Ponovno joj je darovao jedan ubojiti osmijeh. - Čovječe, što volim susretljive žene.

Skočila je na noge i zaškrgutala zubima na ovu posljednju drskost. - Ti, međutim, više nećeš raditi na mom slučaju - rekla je tonom kojim bi se baka neizmjereno ponosila. Uživala je promatrajući kako njegov osmijeh nestaje. - Želim da mi dodijele nekog drugog.

Obišao je stol. - Ono što ti trebaš, ružice, je najbolje. A to sam ja.

- Moj Bože, tvoj ego stvarno nema granica. - Nije uzmicala dok joj se primicao. Podigla je bradu, a on joj se unio u lice. Ipak je trepnula kada je ugledala iznenadni bijes u njegovim tamnim očima.

- Ne kad je riječ o poslu - kratko se složio. - Da odmah nešto razjasnimo, moja gospođice. Od početka se sa mnom nabacujete. Popišani insistira da ostavim prave slučajeve, među njima i slučaj moje sestre, da bih bio na usluzi tvojoj nadutoj maloj guzi. Sada kada konačno trebaš policijsku zaštitu nema šanse da me maknete sa slučaja. Ostajem. - Premda se činilo nemoguće još joj se više unio u lice. - I bolje se na to navikni.

I ona je svoje lice približila njegovom. - Neću se na to naviknuti. Riješit ću te se prije nego što kažeš keks. - Usta su joj se osušila u tom za nju neuobičajenom ispadu bijesa. Jezikom je pokušala vratiti vlažnost suhim usnama.

Neprijateljstvo je nestalo iz njegovih očiju jednakom brzinom kojom se i pojavilo. Usta su mu se iskrivila u osmijeh, koji je izazvao mahnito lupanje njezinog bila. S oprezom je dočekala ovaj obrat.

- Aa, sad mi je jasno - promrmljao je. - Možda malo sporo shvaćam, ali dovoljno me samo jednom ili dvaput lupiti po glavi dok konačno ne progledam. Ovo je zbog onoga što se one večeri dogodilo u autu, je li?

- Molim? - Glas joj je bio tako visok da su skoro popucali svi prozori u susjedstvu, ali više nije marila za pristojnost. - Ti si lud, Dupree, potpuno lud. Saberi se malo. *Ti* si mi rekao da zatražim od Pfeffera da te zamijeni.

- Ne treba ti biti neugodno, Juliet Rose - pjevušio je glasom koji joj je nadražio svaki živac u tijelu i podsjetio ju kako je sje-

*Pompea*

diti na njegovom krilu u autu zamagljenih prozora. Svojim hrpavim prstima dodirnuo joj je obraz. - Ne moraš se sramiti priznati da si zatražila moj premještaj, jer smo se navlačili u mom autu kao par narajcanih klinaca. - Prsti su mu putovali od njezine brade do grla. - To je samo biologija, draga, i ako ju ti možeš kontrolirati mogu i ja. Ili je možda problem u tome, ha? - Raširio je noge i opkoračio njezina bedra. Približio joj se najviše što je mogao, a da se doslovno ne zalijepi za nju. - Možda se bojiš da nećeš izdržati da ne skočiš na mene. Je li to ono što te muči, slatkice? Jer ako je, ja te uvjeravam...

Maknula je njegovu ruku koja se spuštala niz dekolte i pokušala učiniti korak natrag, ali uspjela je samo stražnjicom pritisnuti stol. - Ne budi smiješan - graknula je i prstima obuhvatila glatki rub stola kako bi zadržala ravnotežu. - I nemoj si lascati. Nisi baš tako neodoljiv. - Željela mu se nasmijati u lice, pronaći stvarno ubojite riječi kojima će baciti u prašinu njegov ogromni ego. Ali srce joj je ubrzano tuklo i nije mogla jasno razmišljati.

Lice mu je bilo tako blizu njezinog da je mogla vidjeti kako se svjetlo odbija od njegovih dubokih, tamnih očiju. Osjećala mu je dah na svojim usnama što je samo pridonosilo njezinoj zbunjenosti.

- Izgleda onda da problema nema, dobro? - procijedio je on.

Problem je, međutim, ipak postojao, samo ona nije mogla točno odrediti o čemu se radi dok se on ovako nadvijao nad nju. Položila je ruku na njegova prsa da bi očuvala udaljenost i nagula se natrag. Jezikom je nervozno prešla preko usana. - Beau-regarde ... -

Osjetila je kako se njegovi mišići napinju i pripremila se za... ni sama nije znala za što. No on je samo odvojio pogled od njezinih usana i zagledao joj se u oči. Zahtijevao je odgovor. - Dobro?

Hipnotizirana njegovim pogledom kimnula je glavom.

- Dobro. - Odmaknuo se. - Ostavljam te onda da radiš, ali, osim ako popodne nemaš brdo sastanaka, očekujem da si u jedan spremna za pokret. Svratit ćemo malo do postaje.



I prije nego što se barem prividno uspjela sabrati on je otišao.

Kao što je Beau i mislio, zbog Julietine nazočnosti na sastanku Pfeiffer nikako nije mogao odbiti njegov zahtjev za dodatnim ljudima koji bi radili na njezinom slučaju. Nije to bilo samo zato što je bila kćer uvaženog Thomasa Lowella. Zнала je gledati čovjeka tim hladnim, sivim očima, pa je Beau nakon što je podnio zahtjev i zavalio se u stolicu uživao promatrajući kako se Popišani nelagodno meškolji dok ga Juliet, sjedeći mirno i tako uspravno daje jedva dodirivala naslon stolice, probada svojim patricijskim pogledom. Premda je patrolni policajac, kojeg je Pfeiffer rasporedio da štiti Juliet ostatak vremena, bio još uvijek malo neiskusna, i to je bilo bolje nego da večeri kad se Beau nije mogao brinuti za njezinu sigurnost provodi bez ikakve zaštite. Beau je bio prilično zadovoljan postignutim.

Bio je u stvari i više nego zadovoljan. Prigušio je osmijeh dok su napuštali zapovjednikov ured. Bilo je to već drugi put toga dana da je uspio provesti svoj naum, čak je uspio nametnuti svoju volju jednoj ženi. To ga je jako iznenadilo i bio je siguran da je time postavio rekord.

- Vidi, vidi, nekako mi se činiš jako zadovoljan sobom - Josie Lee se oglasila otegnutim glasom kada su prolazili pored njezinog ureda. - Što si napravio, Beauregarde, premazao fotelju našeg neustrašivog vođe super ljepilom?

Sranje. Beau je nestrpljivo slegnuo ramenima. - Ej, Josie Lee - pozdravio ju je bez puno entuzijazma kad se pojavila na vratima. - Kako je?

Osjetio je da je njegova sestra privukla Julietinu pažnju. - Ti si Josie Lee? - Upitala je, a puna joj se donja usnica malko obesila dok je buljila u Josiee. Gotovo istog trena se pribrala i pružila ruku. Smijeh joj je potekao iz grla dok su se rukovale. - Oprosti, ja sam Juliet Astor Lowell. Sigurno zvučim kao glupča što se tako čudim, jer ti pojma nemaš tko sam. Samo... nisam mislila da si odrasla. Očekivala sam da si puno mlada.

- Joj, pa stvarno ne znam kako si stekla tako pogrešan dojam? - rekla je Josie Lee suhim glasom. Zatim je pokušala oponašati

duboki glas svoga brata. - Jesam spomenuo moju malu sestricu Josie Lee? Znae, Josie Lee je najmlađa. E, pa ja o njoj brinem još od vrtića. - Vratila je svoj normalni glas. - Je li ti pokazao sliku koju nosi u novčaniku? Onu na kojoj sam u uniformi malih izviđača?

Juliet je spojila obrve. - Brinuo se još od vrtića?

Sranje. Kog vraga se Jose baš ovdje trebala zaposliti? Na poslu nikad nitko nije dovodio u pitanje njegove sposobnosti i doista mu nije trebalo da netko analizira njegovu ulogu starijeg brata, posebno ne zato što je kao brat stalno bio izvrgnut kritikama. - Čuj - pokušao je odvratiti Julietinu pažnju - trebali bi krenuti dalje i...

- Beau ti nije rekao? - Josie Lee gaje bezobzirno prekinula, a tamne joj se oči zaustavile su se na njegovoj ruci koja je posevno stiskala Julietinu nadlakticu. Srdačno je kaskala za njima dok je povlačio Juliet prema dizalu. Kad se vrata dizala na njegovu nervozno stiskanje dugmeta nisu istog trena otvorila, nastavio ju je vući prema stubištu. - On je preuzeo brigu o nama kada su nam prije deset godina poginuli starci. Beauregard je meni, Anabeli i Camilli bio i mama i tata i brat.

Beau se sledio još uvijek držeći kvaku u ruci. Prokletstvo. Tek je sada shvatio koliko je pred Juliet uživao glumiti neumornu seks mašinu. Sestrine riječi razotkrile su koliko je zapravo dosadan.

Osjetio je kako mu je obraz zatitrao. Stisnuo je zube. Treba mu samo nekoliko mjeseci. Čim se riješi Josie Lee ništa ga neće moći zaustaviti. Nadoknadit će izgubljeno vrijeme i ostvariti sve svoje seksualne maštarije koje su mu pomogle u tolikim hladnim noćima provedenim brinući o ispravnosti odgojnih metoda koje je primjenjivao na tri tinejdžerice. Namjestio je bezizražajan izraz lica i okrenuo se prema Juliet spreman na promjenu u njezinim očima.

Otkrio je, međutim, da ona uopće ne gleda njega, nego da ozbiljno promatra njegovu sestru.

- Ti i tvoje sestre ste veoma sretne - tiho je rekla. Osmijeh koji mu je uputila nije imao ništa od hladne rezerviranosti ko-

ju mu je bila namijenila kada ju je natjerao da ga zadrži na slučaju. K vragu, nikada neće razumijeti žene, čak ni da živi sto godina. One su jednostavno bile druga vrsta.

- Da, znam. - Josie Lee se nasmijala i ramenom udarila Be-  
aua. - Beauregard je imao jedinstveni roditeljski stil.

Juliet se gušila od smijeha. - U to nimalo ne sumnjam.

- Čuj, Juliet se mora vratiti u hotel zbog priprema za otvorenje, a ja još uvijek nisam razgovarao s Lukeom. Vidimo se, Jose. - Otvorio je vrata i izgurao Juliet van.

- Čekajte, idem s vama. - Krenula je za njima uz stepenice.  
- Danas uzimam kasnu pauzu za ručak.

Beau je zadržao dah kada je Josie Lee zašutjela, jer je i bez gledanja znao da proučava Juliet. Odahnuo je s olakšanjem kada je rekla samo: - Sviđa mi se boja tvog ruža.

- Nije li savršena? Beau me neki dan upoznao s tom apsolutnom kraljicom šminke, koja...

- Nacerio se i počeo grabiti po dvije stepenice odjednom vu-  
kući ju za sobom. Bio je spreman kladiti se u svoju mjesečnu plaću da nije primjetila da je Lolu nazvala kraljicom. Bilo je neobično što je tako uglađena i profinjena žena po pitanju seksa bila tako nevješta.

Odjednom mu se u misli ušuljao prizor u kojem mu ona sjedi u krilu. Taj put nije bila nimalo nevješta. Sjetio se kako se izvijala pod njegovim usnama i dodirima. Grubo je izbacio taj prizor iz svojih misli baš kao i bezbroj prethodnih puta što mu se od one noći pojavio u glavi. Baš se i nije bio profesionalno ponio.

Odgurnuo je vrata koja su na drugom katu povezivala stubište i hodnik i gurnuo Juliet unutra. Nije se potrudio pridržati ih za Josie Lee prepustivši ju samoj sebi. Krenuo je ravno do svog stola. Bilo je dobro što je Luke bio tamo, jer mu je nakon toliko vremena provedenog među ženama bio potreban razgovor s kolegom policajcem.

- Ej - pozdravio je svog partnera čim je Luke podigao pogled. - Kako se stvari razvijaju? Dobro?

- Da - sarkastično je promrmljala Josie Lee. - Koliko te ono nije bilo? Čitavih pet sati? - Očito je bila ljuta što je pustio da joj vrata tresnu u lice.

Srećom je Luke, koji je njegove sestre poznao gotovo jednako dobro kao i Beau, bio dovoljno pametan da se na nju ne obazire. - McDoskey radi na ubojstvu na Jacksonovom trgu - rekao je. - A Murphy ima provalu dolje u Chartresu.

- I to je dobro? - Juliet je jedva prikrila nevjericu.

Obojica muškaraca pogledala su ju istim izrazom, barem je Beau tako mislio. Izgledali su bez sumnje kao dva grabčljivca kojima su upravo dobacili svježe meso. Bože, obožavao je biti policajac.

Trcprnula je očima i upitno pogledala Josie Lee koja je slegnula ramenima.

- Ne pitaj.

- Ok. - Ponovno se okrenula prema njemu. - Pitat ću nešto drugo o čemu sam također razmišljala. Koja ste vi vrsta detektiva?

- Dobra. - Beau je odmah odgovorio, a Luke je kimao glavom.

- Najbolja.

- Vidim da ste i skromni - promrmljala je i nastavila. - Ne, stvarno, Beau, dodijelili su ti moj slučaj, što znači da radiš na... provalama?

- Policija New Orleansa decentralizirana je ujesen '96., gospođice Lowell - objasnio je Luke.

- Zovite me Juliet - predložila je. - Što to znači 'decentralizirana'?

- To znači, Ružice, da više nemamo odjele u tom smislu. Ovo nije kao na televiziji. N'Awlins više nema odjel za ubojstva, narkotike ili poroke. Imamo, koliko, Luke? Dvadeset i tri? - Luke je kimnuo. - Dvadeset i tri detektiva u okrugu. Osim odjela za maloljetničku delikvenciju i seksualne zločine, koji su visoko specijalizirani, svi detektivi i detektivke ovdje preuzimaju sve slučajeve redosljedom kojim dolaze. - Okrenuo se natrag prema Lukeu. - Što znaš o policajcu Bosticku?

Luke je nekoliko trenutaka razmišljao i na kraju slegnuo ramenima. - Ništa. Zašto?

- Pfeffer ga je postavio da pazi na Garden Crown noću. Mislim da je mali tek izišao s akademije, ali sam se nekako nadao da ga je Popišani odabrao, jer se već uspio istaknuti. Ali ako ti nisi ništa čuo, onda valjda... - Slcgnuvši ramenima pustio je da rečenica visi u zraku.

- Raspitat ću se.

- Hvala, bio bih ti zahvalan. Nećemo ti više smetati. Još uvijek radiš na onoj pošiljci droge iz parka?

- Da. U tri mi dolazi doušnik u vezi Middlemyera. - Na licu mu se pojavio osmijeh. - Ali ne očekujem baš puno od toga.

- Ništa od toga, ha? - Na Lukeovo slijeganje ramenima Beau je napravio korak od stola. - Kao što sam rekao, više te nećemo gnjaviti. Vidimo se, Jose. - Uhvatio je Juliet za ručni zglob i krenuo prema vratima.

- Beau, čekaj! - Zaustavio ga je sestrin glas. Okrenuo se s upitno podignutom obrvom.

- Tužitelj večeras svira u Maxwelllovom kabareu. Nadala sam se da ćeš me voditi.

-Večeras mi ne odgovara, Jose. - Pogledao je svog partnera.

- Možda te Luke može povesti.

Beau je opazio trzaj na Lukeovom licu i odmah se povukao.

- Oprosti, kompa. Sigurno već imaš dogovor.

- Nije mogao očekivati da će njegov prijatelj ostaviti sve kako bi pričuvao njegovu sestricu.

- Nemam dogovor - odrješito je rekao Luke. Trenutak je oklijevao, a onda je bacio svoju kemijsku olovku na stol. - Vodit ću te, malena.

- Dobro. - Beau je kimnuo glavom zadovoljan što je tako brzo riješio stvar. Njegova sestra će izaći što znači da ga neće početi gnjaviti čim se večeras vrati kući, a on će se moći opustiti i usredotočiti na svoj posao znajući da je ona u dobrim rukama. Nasmijao se. ~ Vidimo se. - Bez daljnjeg okolišanja otvorio je vrata koja su vodila na stubište.

Gotovo da su izišli kada je osjetio kako se Juliet opire njegovom stisku. Okrenuo se i vidio kako je izvila vrat. - Drago mi je da smo se upoznale, Josie Lee - povikala je blago.

Josie Lee se nasmijala. - I meni je drago - rekla je. - Nadam se da ćemo se opet vidjeti.

Beau i Juliet nisu razgovarali dok su se spuštali stepenicama. Kad su, međutim, prošli kroz predvorje postaje, odgurnuli ulazna vrata i izišli Juliet se zaustavila ispod dorskih stupova na podnožju od bijelog mramora i žmirkala prema suncu. Beau je promatrao već poznati učinak vlage na njezinu kosu.

Podigla je pogled prema njemu. -Vaš javni tužitelj nastupa u kabareu?

- Da, naš tužitelj je Harry Connick stariji.

- Kao u Harry Connick mlađi\*?

- Tužitelj mu je tata. Ponekad svira džez kod Maxwella. Priлично je dobar. - Smiješak mu je zatitrao u kutu usana. - I što je još važnije, solidan je tužitelj.

Promatrao ju je kako žmirka i upija posljednji podatak. Smiješak je zatim zaigrao i na njezinim usnama.

- Bože, kako je zanimljiv ovaj grad.

Gospodin Lowell na drugoj liniji. Hvala, Roxanne. - Juliet je maknula prst s dugmeta interfona i s poznatom, nelagodnom mješavinom užitka i tjeskobe koju je već davno trebala prerasti pritisnula dugme odgovarajuće linije. - Zdravo, tata. Tako mi je drago što...

Prekinuo ju je njegov nestrpljivi glas. - Što to čujem o pokvarenim kočnicama, Juliet? Ti si bila u tom autu? Kog me vra- ga nisi istog trenutka o tome obavijestila?

Bila je programirana da mu se ispriča, no zaustavila se i umjesto toga duboko udahnula i kratko zadržala dah. Sabrala se, pribjegavajući tako svojoj uobičajenoj obrani, i tiho rekla: - Ionako mi odande ne možeš pomoći, a ne vidim razlog zašto bih te zabrinjavala. - Do sada ju niti jednom riječju nije pitao kako je. - Kako si ti, oče? Kako je baka?

Mogla bi ju nazvati i sama pitati kako je - rekao je osorno. Znaš da je starost nezaustavljiva.

- Znači nisi ju posjetio otkad sam otišla? - Odmah ju je zaprepastila njoj inače nesvojstvena podmuklost. Što se to s njom događa?

Usljedila je tišina s druge strane linije i Juliet se skoro počela isričavati kad je otac tvrdo rekao: - Još nisam vidio izvješće o tijeku radova na Garden Crownu, mlada damo.

Uspravno je sjela. - Niti nećeš. Ovo je moj projekt, oče. Ni od koga drugog u našoj korporaciji ne očekuješ da usred priprema za otvorenje sve ostavi i piše izvješće. Molim te da i prema meni budeš toliko ljubazan. A sada, ako je to bilo sve, imam dosta posla. Hvala što si nazvao, pozdravi baku kad budeš s njom razgovarao. - Spustila je slušalicu i zarila glavu u dlanove.

Kad će se konačno osloboditi potrebe da mu ugađa? Imala je trideset i dvije godine i još uvijek se borila s nagonском željom da mu udovolji, da osvoji njegovo odobravanje. Koliko će joj trebati? Hoće li čekati do trideset i pete, četrdeset i pete, pedesete prije nego konačno nauči s njim razovarati kao odrasla osoba?

Ovaj put mu se barem suprotstavila... i to joj se nije učinilo posebno teško. Nešto je u ovom gradu potaknulo promjenu u njoj, promjenu koja se mogla smatrati pozitivnom. Pružila je ruke preko stola i protegnula se. Posežući za dokumentima u proučavanju kojih ju je prekinuo telefonski poziv opazila je svoj odraz u zaobljenoj površini dobro ulaštene mjedene vaze. Privučena erotičnošću svoga lika nagnula se naprijed da ga bolje prouči. Moj Bože. Je li to stvarno bila ona? S tim punim, ružičastim usnama, žestokim pogledom u očima i kosom koja samo što nije podivljala? Naslonila se natrag.

Možda je trebala još jednom promisliti o tome je li promjena stvarno pozitivna. Jer više nije mogla prepoznati ženu čiji je lik ugledala na površini vaze.

Sljedećih dana uložila je svjestan trud da se ponovno pretvori u staru sebe. Samo tjedan ranije to bi joj bilo prirodno, no sada se odjednom trebala truditi. Kosa joj nije željela ostati skupljena u urednu francusku punđu i bilo joj je teško ne posegnuti za ružem. Također, koliko god se trudila nije se mogla natjerati da nauče najlonke po toj strašnoj vrućini. Nije, doduše, dopustila Beauregardu da ju vuče po gradu, ali je u trenucima iskrenosti priznala da joj nedostaje uzbuđenje.

Prošla su gotovo dva tjedna i ništa loše se nije dogodilo. Juliet je skoro priželjkivala da se dogodi, jer svaki miran dan pri-donosio je Beauovom nemiru. A nemirni Beau nije joj dozvoljavao da ostane ona stara. Zavodljiva sloboda koju je predstavljao bila je opasna stvar.

Ni policajci sigurno nisu tražili opasnost dvadeset i četiri sata dnevno. Lišen potjera, hvatanja sumnjivaca u zloglasnim birtijama i raznih drugih opasnih aktivnosti Beau je pažnju usmjerio na nju i bivao iz dana u dan sve neobuzdaniji.



Dan ranije bio se pojavio u majici s natpisom NAZOVI 911 I ULJEPŠAJ MURJAKU DAN na prsima. Stalno je upadao u njezin ured samo da bi sjeo na rub stola i pričao besmislice. I najneviniju izjavu znao je preokrenuti u bezobraznu aluziju. Svi njezini nagonski odgovori bili su beskorisni, jer on je bio nemilosrdan. Izgleda da je uživao u tome da izazove njezinu reakciju ne mareći radi li se o ljutnji ili sitničavosti.

Mora da je to radio iz dosade.

Sada je Juliet promatrala vrtnu zabavu koju je Celeste organizirala na plantaži River Road. Izbjegavala je pogled Beauovih očiju, mada je znala da ga poveća gomila ljudi koji su miljeli vrtom neće spriječiti da ju zadirkuje. Ako netko drugi bude u blizini znala je da će se Beau ponašati savršeno profesionalno. Ali čim bi na trenutak ostali sami nije znala što može očekivati, a par s kojim je razgovarala upravo se udaljio.

Osjćala je njegov pogled na sebi dok je jednom rukom pridržavala čašu ledenog čaja, a drugom u torbici tražila svoj popis i olovku.

- Imaš li dovoljno stvari u torbici, anđele? - lijeno je upitao kad je istresla sadržaj torbice. - Što kažeš na to da pozovem kobaru da nam donese one male sendviče? - Približio joj se i mogla je osjetiti njegov dah na obrazu. - Tako da imaš čime zaposliti svoje fine prstiće.

Učinila je korak natrag i izravnala kralježnicu. - Vrag lako nađe posla za besposlene ruke - čula je svoj odgovor i skoro zavrištala. Kako mu je samo uspijevalo? Kako ju je uspijevano natjerati na takve puritanske izjave u usporedbi s kojima bi čak i riječi njezine bake zvučale liberalno?

I naravno, njegova je bila zadnja. - Da, tako kažu - složio se mrmljajući - a ja znam kako bi zaposlio tvoje ručice, draga.

Ispustila je svoj popis iz ruku.

Sagnula se da ga pokupi. Ogljedavala se tražeći ispriku da se udalji iz njegove neposredne blizine, a da to ne izgleda kao bijeg, premda je bio.

Čučnuo je pored nje. - Sigurno bi te zanimalo kako - rekao je prigušenim glasom. Oči su joj bespomoćno ostale prikovane

## *Pompea*

za njegove ruke ovješene preko koljena. Stalno je govorio stvari koje su u njezinoj glavi stvarale slike. Žive slike kojih se nikada ne bi sama sjetila.

Izravnala je leđa. - Sigurno kakav vražji posao. - Glas joj je možda bio piskutav kao da je Minnie Mouse, a ne oštar kako je namjeravala da bude, ali barem mu je pošteno uzvratila. Pročistila je grlo. - Mislim da ćeš to što si zamislio morati predložiti nekome drugome, Beauregardc. Možda nekome tko je zainteresiran. - Na silu je odvojila pogled od njegovih dugih, preplanih prstiju. - Vidi, eno Edwarda. - Uspravila se i namjestila haljinu. - Ispričaj me. - Njezine oči joj više nisu promatrale dokono zadovoljstvo na njegovom licu. - Moram s njim kratko porazgovarati.

Skoro se glasno zapitala što to Edward radi. Srećom se na vrijeme suzdržala, jer bi i najmanja mogućnost otkrivanja i najmanje misterije ohrabrila Beau da ju slijedi, a namjera joj je bila odvojiti se od njega. Svejedno, bila je znatiželjna i promatrala je Edwarda dok se kretala labirintom od zelenike. Izgledalo je da reže cjepike sa uspravnog grma koji je rastao iz jedne od kineskih zdjela.

- Zdravo - blago je povikala približavajući mu se s leđa.

Edward joj se osobito srdačno i radosno nasmijao. - Zdravo, draga moja. Zatekli ste me. Vi također, naredniče - dodao je.

Juliet je prigušila uzdah kada se okrenula i otkrila da ju je Beau slijedio.

- Doista se nadam da me nećete uhititi - nastavio je Edward bez vidljive zabrinutosti.

- Zato što ste odsjekli par grančica nekakvog grma? - Beau je trznuo ramenima. - Nee. Ne bih rekao.

- Ali ovo nije bilo kakav grm. - Edward je zaklopio svoj džepni nožić i vratio ga u džep. - Ovo je Hibiscus Rosa Sinensis. - Pažljivo je u snježnobijeli rupčić zamotao dvije odrezane cjepike.

- Ha?

- Kineska ruža, naredniče. Kineski veleposlanik u Sjedinjenim Državama darovao ju je Otmjenom društvu za očuvanje

hibiskusa tijekom izložbe hibiskusa u Washingtonu 1990. Samo je mali broj stabala poslan odabranim ljudima. - S poštovanjem je prstom dodirnuo jedan ružičasti jastučić jednog od cvjetova koji su krasili grm. - Nisam se nadao da ću ikada imati priliku doći do Kineske ruže, pa morate shvatiti moje uzbuđenje.

- Hm, točno... uzbuđenje. - Beau jc zabio ruke u džepove hlača i ljuljao se na petama. Čini se da mene uzbuđuju sasvim druge stvari.

- Siguran sam da je tako. - Edward ga je ozbiljno promatrao. Vaše zanimanje govori da ste čovjek od akcije. Cvijeće jc za vas prepitomo, ali svi imamo svoje strasti. - Obratio se Juliet. - Koja je vaša strast, draga?

Beau ju je zainteresirano pogledao upitno podigavši obrve.

Istog trenutka u mislima su joj se pojavila zamagljena stakla njegovog auta. Brzo je učinila korak natrag. - Moje strasti? Pretpostavljam da je to moj posao i... Mislim da mi Celeste maše. Ispričajte me. - Uputila im je svoj najljepši osmijeh i okrenula se. Osmijeh joj je odmah nestao s lica. Čovječe! Zadnja stvar o kojoj je željela raspravljati pred Beauregardom Dupreejc m bila jc strast. *Spas u pravi čas, Celeste. Hvala ti.*

Celeste se nije svidjelo što narednik Dupree razgovara s Edwardom - ni najmanje joj se to nije svidjelo. Svejedno, odlučila je da se neće prepustiti bezumnoj panici. Najvjerojatnije su raz-----li o nečem sasvim bezazlenom.

Predstavila jc Juliet Georgeanni Hollister, zbog koje je tobože pozvala mladu Sjevernjakinju. Nakon nekoliko je trenutaka, međutim, napustila Georgeannu. Hollisterovi su bili novopečeni bogataši i nije znala kako su se uspjeli uvući na A listu današnjih gostiju. Posvetila se Juliet. - Kako ste, draga moja? - Hvala, dobro sam. Krasna priredba. Tata će biti zadovoljan poslovnim poznanstvima koja sam danas ostvarila.

- Da, ovo je creme de la creme. To su ljudi na položajima koji mogu privući pravu klijentelu u Garden Crown. -A ako str--- već moraju živjeti u *njezinom* domu, onda će to barem biti ljudi bliski članovima Bostonskog kluba, koji je bio toliko

ekskluzivan da čak ni Edward nije bio pozvan da pristupi. Dok je promatrala što se događa na drugoj strani travnjaka Celesti se preokrenuo želudac. - Vidim da vaš detektiv razgovara s Edwardom. Ne mogu zamisliti koju bi to zajedničku temu njih dvojica imala. - Njihov razgovor izgledao je napetiji nego prije nekoliko trenutaka.

- Kad sam ih napustila pričali su o hobijima i strastima i o tome hoće li Edward zbog svojih završiti u zatvoru. - Juliet se slabašno osmjehnula.

Krv je šumila u Celestinim ušima, no uspjela je navući uvjerljiv osmijeh. - O, Bože, zar je stari vrug nešto ukrao iz ružičnjaka? - Tapšući Julietinu ruku kao da se radi o urnebesnoj šali Celeste se ispričala dok je još bila u stanju složiti par suvislih rečenica. Krenula je prema uzvisini s maslinama točno iznad labirinta zelenike. Rukom je milovala kožu svoj torbice točno na mjestu gdje se nalazio model njezinog džepnog pištolja iz 1849. Teška, gadna stvarčica koju je nosila sa sobom već nekoliko dana nagoniski predosjećajući da bi ga u određenom trenutku mogla zatrebati.

Činilo se da je taj trenutak stigao. Sada se samo trebala sjetiti kako treba ugurati metke u cilindar i namjestiti cijev izbijača.

No već će se ona toga sjetiti. Naposljetku bila je potomak Butlerovih i udana za jednog Haynesa što je samo po sebi značilo da je za sve sposobna. Trebala se samo u potpunosti usredotočiti na postavljeni zadatak, a upravo je to namjeravala učiniti.

Jer bilo je krajnje vrijeme da zauvijek riješi problem narednika Dupreeja.

Olujni oblaci počeli su se gomilati na jugu i Beau je povjerovao da će uskoro krenuti u njihovom smjeru. Vidjevši da je Juliet ponovno sama ulovio je njezin pogled i zapovjednički joj glavom dao znak. Nacerio se kada mu je odgovorila elegantnim kimanjem. Usprkos tome poslušno je preko vrta krenula prema njemu.

Znao je da mora kontrolirati svoj jezik prije nego što pretjera i ona ga odbaci sa slučaja. No ona se skrivala iza svojih pro-

kletih bespriječnih manira, što je iz nekog razloga poticalo njegov bezobrazluk. Kružio je ramenima da smanji napetost. Pa što onda, do vraga. Dajući slobodu svojim porivima barem ju je natjerao da proviri preko zida iza kojeg se skrivala. Uostalom, bilo je tako zabavno poigravati se njome.

Njegovo veselje se, međutim, otopilo dok je gledao kako ju prvo jedan, a onda i drugi muškarac iz okupljenog društva presreću dok se kretala vrtom. Kad je konačno stigla do njega Beau je već nestrpljivo opuštao čvor svoje kravate.

- Pozvao si me? - Ton glasa bio joj je ironičan. Stupila je pred njega i zagledala mu se u lice.

- Jesi li spremna za polazak? Izgleda da se zabava bliži kraju, a meni se ne sviđaju ovi oblaci. - Kako se mutan sloj oblaka sve brže približavao nebo je postajalo sve tamnije, no gledajući joj iza njezinih leđa opazio je da, usprkos tome što je većina gostiju krenula prema parkiralištu, s druge strane plantaže nekolicina najupornijih još uvijek loč čaj i proždire sendviče. - Zar nitko od njih sutra ne ide na posao?

- Nismo svi stvoreni da budemo neustrašivi zaštitnici zakona i reda kao što si ti - sarkastično ga je obavijestila. - Bez obzira na to primi na znanje i to da većina žena koje sam danas upoznala ulaže isto toliko vremena i truda u rad svojih odbora koliko ti ulažeš u svoj posao.

- A to je baš ono što svijet treba: još jedan dobrotvorni bal.

- E pa, Beauregarde Dupree, pravi si snob!

Mrko ju je gledao niz dužinu svog nosa. - Vraga jesam.

- Jesi. Možda obrnuti, ali svejedno snob. - Izgledala je sasvim oduševljena ovim otkrićem. Napravio je korak bliže i podigao ruke da još malo olabavi svoju kravatu. - Ti dobrotvorni balovi koje toliko prezireš financiraju brojne važne akcije. - Torbicu je stavila pod ruku i ozbiljno se posvetila njegovoj kravati zatežući čvor natrag pod njegovu jabučicu. - Na njima se prikuplja puno novca za ljude koji nemaju.

Iščupao joj je kravatu iz ruku. - Da, da, da. Valjda imaš pravo. Potegnulo je čvor natrag otprilike do drugog dugmeta košulje.

Kad smo već kod formalnih događanja, imat ćemo koktel prije samog otvorenja. Moramo li za tebe unajmiti smoking?

Iskesio joj se. Što je on, socijalni slučaj? - Ovo je N'Awlins, ružice, glavno središte balova. Ovdje svatko ima smoking. Ja sam svoj naslijedio od tate. - Zgrabio joj je ruke, koje su prevršile svaku mjeru i spriječio ih da mu dalje prtljaju po odjeći. - Zašto si odjednom tako živahna?

- Izgledam ti živahno? Nije to živahnost, samo više nisam smetena, a ti si me naučio vidjeti smetenu. Mora da te zbunilo što nisam pocrvenjela.

- Da, dobro, što god to bilo, ako još jednom dodirneš moju kravatu upotrijebit ću fizičku silu... - Začuo se oštar prasak i štekatanje među maslinama iza njih. Beau je prostački opsovao, a u glavi su mu sve sirene zasvirale za uzbunu. - Dolje!

Juliet ga je gledala s tupim nerazumijevanjem. Uhvatio ju je za ruku i bacio na tlo. Bacio se na nju. Začuo se još jedan prasak, a Beau je još prije nego li se stišala jeka posegnuo za pištoljem kojeg je nosio u futroli na križima. Podigao je glavu i stavio pištolj ispred sebe uperen u smjeru iz kojeg su ispaljeni hici.

- Netko je pucao na nas? - Juliet je s nevjericom tražila odgovor.

Odjeci ženskih krikova utišali su se, ali u komešanju koje je nastalo nije bilo moguće precizno locirati strijelca. - Jebi ga - promrmljao je Beau. Ispravio se u čučanj iznad Juliet koja je ležala potrbuške. Ni trenutak nije prestajao motriti red maslina iznad labirinta zelenike. Slobodnu ruku ovio joj je oko zatiljka. - Hoću da pužiš natrag dok ne dođeš do drveta - nježno joj je davao upute. - Onda jurni iza drveta i ostani tamo. - Nije odmah odgovorila. - Čuješ li me?

- *Beau?*

Glas joj je bio nesiguran. Zvučala je kao da se želi prepirati, pa ju je u znak upozorenja jače stegnuo za zatiljak. - Jesi li me čula, Juliet Rose?

- Da.

- Dobro, kreni onda.

Osjetio je kako joj tijelo letimično dodiruje njegove listove i počinje vijugati unatrag. Onda je otišla. Brzim pogledom provjerio je je li našla zaklon, uspravio se i protrčao cik-cak pored labirinta.

Nebo se otvorilo baš kad je došao do stabala maslina. Psovao je ispod glasa dok je provjeravao mjesta koja je strijelac mogao zauzeti. Fantastično. Svi su trčali prema svojim automobilima, što je značilo ne samo da će kiša ozbiljno ugroziti fizičke dokaze, nego i da će se polovica potencijalnih svjedoka raspršiti prije nego što bude imao priliku s njima razgovarati. Odjednom mu se činilo da nije bilo pametno ostaviti Juliet samu. Ako je netko imao petlju pucati na nju dok je kojih šezdesetak ljudi miljelo okolo, što će ga spriječiti da ju sredi dok Beau traži dokaze na drugoj strani? Što je više o tome razmišljao to je bio sigurniji da se strijelac vjerojatno stopio s masom i prošao ravno pored njega. Izvukao je mobitel i utipkao broj dispečera. Dugim koracima krenuo je natrag prema stablima maslina. Izvijestio je dispečera o situaciji i zatražio da se pošalje forenzičarska ekipa i još jedan detektiv, po mogućnosti Luke. Odverglao je broj svog mobitela i zatražio da ga što prije nazove detektiv kojeg će poslati.

Juliet se šćućurila leđima naslonjena na stablo. Uspjela je osuti djelomice suha, ali haljina joj je bila zamrljana, kosa se rasula, a na desnom obrazu imala je ružnu ogrebotinu. Pogledala ga je omamljenim pogledom. Beau je čučnuo pored nje i pružio ruku da ukloni češljic sa dugačkim zupcima koji joj je visio zapegljan u pramen kose. - Jesi dobro?

Pogledala ga je kao da sumnja u njegovu inteligenciju i još i čvršće obrlila koljena. - Netko je *pucao* na mene!

- Znam, dušo.

- Onda pretpostavljam da znaš i ovo: bilo bi nepristojno da podignem haljinu i pokažem ti stražnjicu, ali kada bih to učinila vidio bi ogromnu bubu koja mi se...

- Kužim - prekinuo ju je. - Nisi dobro.

Izgledala je kao da bi joj dobro došao zagrljaj, ali on je bio izvukao svoju značku koja se sada jasno vidjela na njegovim prsi-

ma, što je značilo da vrši svoju službenu dužnost. Osim toga, bio je previše ljut. Postojala je samo jedna stvar na svijetu u kojoj je bio iznimno dobar, a to je bio njegov posao. Zbog ovog incidenta izgledalo je kao da je besposličario. - Žao mi je, Juliet. - Uhvatio ju je za ruke, podigao na noge i nježno joj maknuo prljavštinu s ruku. - Znam da si prestrašena i potresena, ali sada moram misliti samo na to kako ću uhvatiti osobu koja je na tebe pucala.

- Ali zašto? Zašto bi itko pucao na mene?

- Tako je, moramo otkriti i zašto. Želim da ostaneš uz mene dok ne stigne pojačanje, dobro? Ovdje ima previše ljudi, a nažalost ne znamo kome možemo vjerovati.

Objesila mu se oko vrata.

Do vrata. Na trenutak je samo stajao, a onda joj pažljivo ovio ruke oko tijela i protrljao leđa. - Nemoj misliti da ću te moći stalno grliti, jer sada sam na dužnosti. - Ruke mu je stegnula oko vrata, a on joj je pomilovao kosu. - Mislim da baš i nisi navikla da na tebe pucaju, je li?

Gorko se nasmijala lica zarinutog u njegovu promočenu košulju. Beau ju je odmaknuo od sebe. - Znam da ti je teško, ali moram osigurati mjesto zločina najbolje što mogu. - Pogledao je dolje u nju. - Moraš sada biti jaka. Možeš li to?

Duboko je uvukla zrak, izdahnula i pribrala se. Njezina patricijska kralježnica se izravnala baš onako kako se njemu svidalo. - Da - rekla je.

- Dobra curica. - Ovio joj je ruku oko vrata, privukao prema sebi i poljubio u čelo. Zatim ju je pustio. - Pogledajmo onda možemo li dobiti kakve odgovore na pitanja koja imamo.



Beau je udaljio ljude s parkirališta i natjerao ih u salon stare palače. Juliet je skoro morala trčati da bi pratila njegov korak, kako je zahtijevao. Bio je odlučan dok je razgovarao s ljudima i pristojan osim u par slučajeva kad je netko pokušao iskoristiti svoj društveni položaj. Onda bi njegove oči poprimile strog izraz, glas bi mu postao oštar i pretvarao se u pravu opasnost. Za nekoliko minuta sve je goste okupio točno gdje je želio.

Rekvirirao je antikni radni stol od trešnjina drveta. Osvrnuo se prema prozorima, odlučno uzeo jednu lomljivu stolicu i postavio ju nekoliko koraka natrag desno od stola. Nježno je ovdje posjeo Juliet. Zatim se obratio jednom snažnom muškarcu. - Ti - rekao je. - Pomozi mi oko ovoga.

Muškarac mu je odmah krenuo u pomoć, ali pobunila se jedna bijesna starija dama. - Ne možete samo tako premještati namještaj. Pa to su primjerci od neprocjenjive vrijednosti.

Beau i njegov regrut postavili su stol tako da je zagradio Juliet. Ostalo je samo još toliko mjesta da se Beau smjesti u stolicu. Onda se okrenuo gomili.

- Ovo - rekao je i udario rukom po površini stola - je jako lijep stol koji ću vratiti na njegovo pravo mjesto kad završim. No u stvari je to stari komad drveta. Ovo - Juliet je trepnula kada je pokazao na nju - je žena koju je netko upravo pokušao ustrijeliti. Zato ju ne mogu ostaviti da sjedi ispred nezaštićenog prozora. Slažemo li se svi u vezi toga?

Nitko nije progovorio. Beau je kimnuo. - Dobro. Našli smo se ovdje u gadnoj situaciji u koju ste nažalost svi uvučeni. Ispričavam se zbog neugodnosti, ali sa svima vama moram razgovarati, i ako svi budete surađivali stvari će teći glatko. Trudit ću se biti kratak koliko je to moguće, a uskoro očekujem i po-

jačanje, pa će onda stvari ići još brže. - Zazvonio mu je mobitel i on se ispričao.

Makar su se mnogi na razne neupadljive načine trudili prisluškivati razgovor, Juliet je sumnjala da je ikome uspjelo. Bio joj je okrenut leđima i sve što je mogla čuti bila je tutnjava njegovog glasa. Sudeći po uznemirenosti i znatiželji na licima ostalih reklo bi se da ni drugi nisu imali više uspjeha od nje.

Beau je prekinuo razgovor i spremio mobitel u džep. Onda je pogledao ljude koji su miljeli okolo. —Ja konačno namjeravam razgovarati sa svima koji su bili ovdje ovog popodneva - obavijestio ih je. - Ubrzat ćete stvari ako dok čekate da dođe red na vas razmislite o tome tko je sve otišao u vremenu otkada je ispaljen hitac do trenutka kad smo došli ovdje. To ću pitanje postaviti svakom od vas i očekujem imena. - Izvukao je notes iz džepa hlača i bacio ga na stol. Sjeo je i prstom pozvao osobu koja mu je bila najbliža. - Vi, gospodine. Počnimo s vama - rekao je i bacio se na posao.

Celeste je nestrpljivo lupkala nogom dok su ona i Edward čekali da dođu na red. Nije se obazirala ni na pritužbe, ni na uzbuđene spekulacije koje su se širile oko njih kao šumski požar.

Idiot je mislio da je gađala Juliet. I to nakon što se toliko namučila i riskirala da ju sasvim sigurno otkriju zato što je čekala da joj se ta mala djevojčura makne s puta. Kao što je od početka mislila Dupree je bio budala. Nažalost, bio je opasna budala.

Tako blizu, bila je tako blizu. Kako je mogla znati da prokleti Colt vuče na lijevo? Zahvaljujući čistoj odlučnosti i odgoju mirno je stajala pored Edwarda dok joj je žilama tekla kao lava vruća frustracija. Bilo bi ipak previše za očekivati da se suzdrži od ljutih uzdaha.

Jer propao joj je ostatak popodneva a i uništila je savršeno dobar par ljetnih rukavica.

*Netko je toliko mrzi da ju je pokušao ustrijeliti.* Juliet je sjedila u kuhu, promatrala Beua kako radi i pokušavala o tome ne razmišljati, što je naravno bilo nemoguće, posebno zato što su svi

pohlepno pratili svaki njezin pokret. Nikada ranije nije bila predmet tako aktivne antipatije, a kamoli mržnje, pa joj se ta spoznaja stalo iznova vraćala u misli. Bila je toliko zaokupljena mislima da je prevrćući stalno iste činjenice u glavi izgubila pojam o vremenu.

Bila je zahvalna kad joj je manje komešanje na drugoj strani sobe odvuklo pažnju. Podigavši pogled ugledala je narednika Gardnera kako ulazi u salon i kreće prema stolu dok se gomila pred njim razmiče kao Crveno more pred Mojsijem. Kad je vidjela tko ga slijedi skočila je na noge.

U istom trenutku i Roxanne je ugledala Juliet. - Juliet - pozvala je, pojurila preko sobe, progurala se iza stola i primila Juliet u svoj zagrljaj.

Roxannin stisak bio je snažan i utješan, i bilo je to već drugi put u manje od sat vremena da ju netko gri. Još uvijek nije mogla vjerovati da se bacila Beaugardu oko vrata, no u tom trenutku mislila je samo na to kako se osjećala sigurnom u njegovim rukama nakon nesreće na trajektu. A takva sigurnost joj je očajnički trebala. Bilo joj je čudno što on usprkos svojoj izraženoj seksualnosti zna pružiti prilično ohrabrujuću utjehu. Zamišljala je kako je sigurno bio predivan brat svojim trima sestrama.

Ipak, zbog ove njoj nepoznate potrebe za utjehom osjećala se nelagodno. Baka ju je odgajala da bude samodostatna, a Bog samo zna koliko joj je često otac ponavljao to pravilo. Mogla ih je oboje čuti kako joj govore da se pravi Astor Lowell pouzdaje samo u sebe, što ona sada nije činila. Stajala je nepomično u toplom zagrljaju svoje asistentice.

Roxanne se udaljila jedan korak kako bi ju mogla pomno pregledati. Podigla je ruku i nježno maknula kosu s Julietinog lica. - Čovječe, skoro sam se popiščila u gaće kada mi je narednik Gardner rekao što se dogodio. Hvala Bogu da si dobro. Vidi kako izgledaš! Zašto te nitko nije očistio?

Beau se okrenuo i preko ramena ju ošinuo pogledom. - Imali smo drugog posla, gospođice Roxanne - zarežao je i smjesta se vratio razgovoru koji je vodio.

*Pompea*

- E pa ja ću ju sada očistiti.

Na Julietino iznenađenje Beau se nije protivio. Nasumicc je odabrao dvojicu policajaca i naredio im da otprate nju i Juliet do kupaonice, uputivši ih da čekaju u hodniku i paze da nitko ne uđe dok su one tamo.

Juliet se slabašno nasmijala kada je nekoliko minuta kasnije u starinskom ogledalu u kupaonici vidjela kako izgleda. Lice joj je bilo prljavo, a kosa je u eksploziji pramenova, čvorova i divljih valova stršala na sve strane. Okrenula je glavu na desno kako bi pregledala ogrebotinu. - Grozno izgledam.

- Da, izgledaš - složila se Roxanne nagnuta nad umivaonik. Izvila je vrat i pogledala u Julietin odraz. - Ali nije to ništa što malo sapuna i vode ne mogu srediti.

Juliet se okrenula od ogledala. - Hvala što si došla, Roxanne - zdušno je rekla. - To mi puno znači. Uz tebe se ne osjećam tako usamljeno. Kako je narednik Gardner drag što te se sjetio dovesti.

- Nije me se Gardner sjetio, lutko. Bio je to tvoj narednik Pastuh. On je rekao Gardneru da me pokupi.

- Beaugard? - Srce joj je poskočilo.

- A-ha. - Roxanne se okrenula od umivaonika držeći u ruci mali platneni ručnik umočen u toplu vodu. - Sjedni.

Juliet je sjela i nesigurno pokazala na mali ukrasni ručnik u ruci svoje asistentice. - Mislim da se zapravo ne bi smjele koristiti ovime.

- Možeš misliti. Izgleda da imaš otvorenu ranu, a ja ju ne namjeravam obrisati hrapavim papirnatim maramicama kad imam ovaj fini, mekani ručnik. Osim toga, zato i postoje strojevi za pranje rublja. - Kut njezinih usana se podigao. - Sto posto ih je izumila neka bijela Južnjakinja kada su joj oslobodili robove, paje sama morala prati rublje.

Juliet je trepnula. - Stvarno si opaka.

- Ma ne, ja samo vjerujem da je nužda majka domišljatosti. - Podigla je Julietinu bradu i nježno joj počela čistiti mrlje na licu. Kad je obrisala sve osim ogrebotine vratila se do umivaonika i temeljito isprala ručnik. Zatvorila je slavinu i izažela višak

vode iz ručnika. Zatim se vratila do tapacirane klupice na kojoj je Juliet sjedila, podigla joj bradu i oprezno ručnikom dodirнула ogrebotinu.

Juliet je uvukla zrak. Roxannino lice iskrivilo se u grimasu. - Oprosti, sigurno te boli, ali moram ukloniti svu prljavštinu. - Uspravila se nekoliko trenutaka kasnije. - Evo. Trebalo bi vjerojatno još dezinficirati, ali barem je čisto. - Pružila je ručnik Juliet. - Sada možeš obrisati ruke. Jao, vidi kakva ti je ruka! Dođi ovdje do umivaonika.

Juliet je pogledala svoju desnu ruku. Dlan je promijenio boju, a kažiprst je bio natečen. Prije nego što je vidjela kako joj ruka izgleda nije osjećala bol, ali sada je ruka počela pulsirati. Pokušala je stisnuti šaku. - Ništa nije slomljeno. Sigurno sam pri-gnjecila prste kad sam pala na pod.

Oprala se nad umivaonikom, no kad je pokušala raščesljati kosu nije mogla čvrsto primiti četku. U očima su joj se pojavile suze nemoći zbog čega se povrh svega još i osjećala glupo.

- Daj, pusti mene. - Roxanne joj je uzela četku iz ruke, uklonila nekoliko ukosnica koje su još uvijek stajale zarobljene u masi kose i nježno raščesljala pramenove. Onda je nastavila sa temeljitim češljanjem.

Juliet je neraspoloženo promatrala kako joj kosa sa svakim zamahom četke postaje gušća i neobuzdanija. - Izgubila sam češalj i većinu ukosnica. Nikako ne mogu složiti francusku punđu.

- Nije mi jasno zašto bi to učinila. Uostalom, zašto ju nikad ne nosiš raspuštenu?

- Zato što s raspuštenom kosom izgledam kao prava divljakuša.

Ruka koja ju je četkala zaustavila se. - Čekaj malo. Da pogodim. To ti je rekla baka, je li tako?

Govorila joj je to čitavo vrijeme. Juliet to, ipak, nije priznala. Samo je slegnula ramenima Roxanninom odrazu u ogledalu.

- Juliet je li ti ikad palo na pamet da je tvoja baka mrvicu... staromodna? Pa kosa ti je stvarno božanstvena, kao na slikama preraphaelita.

- Ima je stvarno previše.

- Oo, jadna moja. - Oklijevala je, a onda odlučno rekla. - Ne znam kako bih ti rekla, ali to nije loše. Znam žene koje bi ubile za tako bujnu kosu. I kako to misliš da izgledaš kao divljakuša?

- Netko kome kosa uvijek prekriva lice, tko trči umjesto da hoda, tko podiže glas. Netko tko se zabavlja - odjednom je postala prkosna. Proučavala je svoju kosu u ogledalu. Stvarno je bila lijepa.

Roxanne je stegnula Julietino rame i vratila joj četku. - Živjele onda divljakuše.

- Tako je. - Julietin se buntovni pogled u ogledalu susreo s očima svoje asistentice. Spremila je četku natrag u torbicu. - Živjele. Čitav život se ponašam kao savršena dama, pa su me svejedno pokušali ubiti. Baka se prevarila. Dobrota nije sama po sebi nagrada.

Kad su se vratile u salon gomila se već bila prorijedila. Dokopale su se jošjedne stolice koju su smjestile iza stola pored Julietinc. Ondje su sjedile tiho razgovarajući dok su Beau i Luke završavali razgovore s gostima.

Konačno je i posljednji gost otišao. Beau je bacio olovku na stol, zavalio se u stolici i zabio glavu u dlanove. Trenutak kasnije spustivši ruke na površinu stoia postavio je pitanje: - Kako je, do vraga, moguće da nitko od sve te gomile ljudi nije vidio niti jednu prokletu stvar? ~ Pogledao je prema Lukeu. - Kako si ti prošao? Jesi li imao više sreće?

- Ma kakvi. Nadajmo se samo da je netko od gostiju koji su otišli prije nego što si zaustavio tu opću seobu vidio nešto korisno.

- Pa valjda bi bili ostali da su vidjeli nešto inkriminirajuć - protestirala je Juliet.

- Ne mislimo da je netko vidio napadača i onda mirno otišao kući - rekao joj je Beau. - Ali netko je mogao vidjeti određenu osobu dolje kod maslinika. - Vrtio je glavom pokušavajući se protegnuti. - Ako doznamo da je netko bio u blizini tog mjesta u određeno vrijeme, barem možemo od nekud krenuti.

Roxanne, koja je prišla kišom okupanom prozoru, blago mu je doviknula: - Naredniče, znate li da su neki ljudi dolje na dnu vrta?

- Da, to su forenzičari. Stigli su dok ste vas dvije bile u ku-paonici. - Odjednom mu se pogled zaustavio na Juliet. - Malo bolje izgledaš. Kako se osjećaš?

- Bit ću dobro. Na kraju krajeva.

- Izgleda da se približava netko iz forenzičarske ekipe - ob-javila je Roxanne motreći vrt sa svog položaja.

Čovjek koji je nakon nekoliko minuta ušao u sobu otresao se kao mokri pas prije nego što je prišao Beauregardu. - Nared-niče, mislio sam da bi vas ovo moglo zanimati - rekao je i na stol stavio malu vrećicu u kojoj se nalazila mala olovna kuglica. - Ovo sam upravo izvadio iz jednog hrasta.

Beau se nagnuo da prouči zrno. Luke se približio i sjeo na kut stola. Beau je bez riječi podigao plastičnu vrećicu i predao je Lukeu, koji ju je također pregledao, a zatim se smrknut ob-ratio forenzičaru. - Kakav je ovo prokleti metak?

- Ne onakav kakav možete nabaviti u svakoj prodavaonici strjeljiva. Ovo je zrno iz starinskog pištolja.

Beau i Luke su se nijemo pogledali. Onda je Beau s gađe-njem promrmljao. - Sranje. Samo nam je to falilo. Još jedan prokleti slučaj u kojem se pojavljuje antikni pištolj.

Kad je Beau konačno dovezao svoj sportski auto pred ulaz ho-tela Garden Crown već je pala noć. Kiša je popustila. Pogledom je tražio policajca koji je trebao preuzeti noćnu smjenu, ali ni-gdje ga nije vidio. Stegnuli su mu se svi mišići u vratu.

Koji je to vrag s Pfefferom? Toliko ga je gnjavio kada još nit-ko nije vjerovao da postoji stvarna prijetnja, a sada kada je pri----nja potvrđena dodijelio mu je policajca novaka kojeg nema kada ga trebaš. Samo u jebenom New Orleansu dokazani nes-posobni idiot može zauzeti visoki položaj dok je pravi policajac na dugo očekivanom odmoru.

Bacio je pogled na Juliet. Njezin inače zlatan ten bio je pepe-ljast, nije bila uspravna kao obično i izgledala je krajnje iscrplje-

no. Čak joj je i čudesna kosa djelovala pomalo klonulo kad je glavu naslonila na naslon sjedala.

Samo jednu stvar je mogao učiniti.

- Stigli smo, Ružice. - Pružio je ruku i dodirnuo njezinu koja joj je mlohavo ležala u krilu. Lagano je vrhom prsta prelazio po zglobovima prstiju sve dok nije otvorila oči. Zatim je istegnuo vrat i pogledao na stražnje sjedalo. - A vi, gospođice Roxanne, kako se vi držite?

-Ja sam dobro, naredniče.

Otvorio je vrata, izišao, obišao haubu i zaustavio se da otvori suvozačeva vrata. Otrpazio ih je unutra, pričekao da se uspnu zavojitim stubama, a onda izvukao mobitel iz džepa i šćući napuštenim prizemljem obavio nekoliko razgovora. Nakon što je dogovorio neke stvari smjestio se u predvorju. Nastojao je ne obazirati se na kruljenje želuca.

Luke se pojavio prvi. Dobacio mu je bijelu papirnatu vrećicu iz koje se širio prepoznatljiv miris sendviča od pečenih školjki. Plavu najlonsku vreću za odjeću koju je nosio u drugoj ruci gurnuo je pod stolicu na kojoj je Beau sjedio. -Jesi siguran da je ovo dobra ideja, kompa?

- Nemam drugog izbora, ako joj želimo jamčiti sigurnost. - Otvorio je vrećicu, odmotao sendvič i odgrizao jedan veliki komad. - Hvala ti, Luke. Mislio sam da ću umrijeti od gladi.

- Pa sjedimo u prokletom hotelu - Luke se osvrtao po raskušnom predvorju. - Zar nemaju ovdje restoran?

- Mislim da još nije uređen i otvoren. Barem ne za nekoga kao što sam ja. Vjerojatno ga za mene neće otvoriti ni kada Juliet sazna za moj plan. - Ni samome sebi nije priznao da je zbog svog plana osjećao malo zadovoljstvo.

- Mislim da će biti jako polaskana, zapravo preplavljena zahvalnošću. - Beau ga je prijekorno pogledao, a Luke se samo nasmejao. - S druge strane, riječ je o ženskom umu. A tko bi njih, do vraga, shvatio?

- Slažem se, kompa. - Beau je ugledao automobil svoga zamjenika za tu večer kako kruži ispred ulaza u hotel i skočio na noge. - Evo malog kurvinog sina.



Izjurio je kroz vrata i prešao hodnik. Povukao je vrata patrolnih kola još prije nego što je vozač uspio sasvim zaustaviti vozilo. - Gdje si ti, do vraga?

Policajac je trepnuo. - I-imali smo... Kod jedan... tamo kod Svetog srca i moj auto je bio najbliži - mucao je.

- Najbliži? - Beau se unio u lice novaku. - Koje je tvoje zaduženje, policajče?

Da nadgledam...

- Sveto srce? - povikao je Beau.

- Ne, gospodine. Ali ništa se nije događalo i...

- Luke je odvuкао Beua i rekao novaku - Ne upuštaj se u ovo, mali.

- Ne, gospodine. Imate pravo. - Ispravio se i susreo s Beauovim pogledom. - Ispričavam se, naredniče. Zanimario sam svoju dužnost. To se više neće ponoviti.

Naravno da neće - režao je Beau. Odgurnuo je Lukea i ponovno se mladiću unio u lice. - Zato što više nećeš...

Beau - Luke ga je upozorio mirnim glasom.

Beau se povukao. Duboko je udahnuo i izdahnuo i protresao rukama koje su bile stegnute u šake. -Vratite se na svoj položaj, policajče.

- Da, gospodine! - Novak se povukao žustrim korakom.

Beau je prešao rukama preko lica dok su se on i Luke vraćali prema ulazu hotela. - Isuse, jesmo li mi ikada bili tako mladi?

A-ha. A radili smo i veće pizdarije.

- Vraga jesmo. Nikad nismo zanemarivali svoj posao zbog nećeg većeg i boljeg.

- Sjećaš se debakla u Ulici Euterpe?

Beau se na mjestu zaustavio. -Joj, da. - Stavio je ruke u džepove i tupavo se nasmijao. - Na to sam sasvim zaboravio.

- Vjerojatno se isto tako i ovaj klinac nada da će zaboraviti ovo. - Zaustavio se pred vratima. - Ako me više ne trebaš idem kući.

-Da, samo idi. I hvala ti, Luke. Hvala što si mi donio stvari. I za večeru, također. - Promatrao je svog prijatelja kako odmiče dugim koracima. Zatim se okrenuo i na trenutak zamišljeno

gledao veličanstvenu fasadu hotela Garden Crown. Osjetio je kako mu se raspoloženje neobjašnjivo popravlja i posegnuo za kvakom ulaznih vrata.

Bilo je vrijeme da joj prenese dobre vijesti.

Julietini su osjećaji bili uzburkani, a ona ih je očajnički željela vratiti pod nadzor. Saznanje da ju je netko želio ubiti stalno je ponovno izranjalo koliko god ga je pokušavala potisnuti. Željela je da je Roxanne još uvijek s njom, no istodobno joj je bilo drago što je sama. Bila je razdražljiva i nervozna. Hodala je iz jedne prostorije u drugu ponovno pokušavajući sjesti i nastaviti s radom. Ali čim bi nešto počela čitati odmah bi to odložila i ne mogavši mirovati skočila na noge. Kad je začula kucanje na vratima požurila je otvoriti ih u nadi da je to Roxanne. Na brzinu je, hodajući bosonoga prema vratima, učvrstila pojas svoga svilenog kimona.

Najmanje od svega je očekivala da će ugledati Beauregarda, pa je na trenutak samo stajala piljčći u njega. Zatim je blago protresla glavom i podsjetila se na pristojno ponašanje. - Mislim da si otišao kući.

- Morao sam srediti neke stvari.

Učinio je korak naprijed, a Juliet se bez razmišljanja povukla natrag. Istog trenutka je ušao unutra. Vrata su se za njim zatvorila. - Mogu li nešto učiniti za tebe?

Zapravo ja ću za tebe nešto učiniti, draga. - Šarmantno joj se nasmijao, a bijeli zubi isticali su mu se na tamnom licu. -

- Sreća ti se upravo nasmijala. Useljavam se.

Da, Bože, kako je to željela. Nije znala da nešto može toliko željeti. A to ju je užasavalo. - Ne dolazi u obzir.

Bila bi luda da pristane. Vidjela ga je na djelu. Ni u ludilu nije mogla dopustiti da postane ovisna o njemu. Prije ili kasnije ovaj će slučaj završiti i on će se onda samo okrenuti i otići.

Kako će se onda ona vratiti u svoj svijet, ako sada odbaci zaštitne mehanizme koje je čitav život razvijala?

Osmijehujući se ubojitim osmijehom, koji je koristio za zbunjene konobarice i striptizete, stupio je naprijed. - Daj ne budi tako teška, anđele. Neće ti pasti kruna s glave ako priznaš da me trebaš. - Primio je viticu njezine kose koja joj je pala preko oka.

- Dobro me slušaj, naredniče. - Odmaknula se i sama zagladila odlutali pramen. - Ne. Mi Astor Lowellovi ponosimo se svojom samostalnošću. - Bože, zvučala je kao grozna cjepidlačka. Njezine riječi nisu znatno utjecale na Beaua. Njegov osmijeh ostao je jednako širok.

- Siguran sam da jeste. Posebno tvoj tatica. Ali morat ćeš progutati svoj ponos, slatkice, jer sada baš i nisi u svom elementu, i, htjela ti to ili ne, trebaš me.

- Svakako, ne znam što bi bez... - Na vrijeme se zaustavila i svjesna svoje krivnje bacila pogled prema njemu.

Osmijeh tog idiota bio je još širi, kao da je oduševljen što vidi da se ona trudi ostati pristojna. Pogled njegovih tamnih očiju polako je klizio od njezine raspuštene kose do bosih nogu, zaustavljajući se usput na određenim mjestima, da bi se onda istim putem vratio natrag. Njezino tijelo je odgovorilo rumenilom kože i ukrućenim bradavicama. Onda je odjednom ponovno postao služben, pa se pitala nije li umislila njegovo znalačko odmjeravanje. A ako je doista tako, znači li to da se pretvorila u očajnu staru curu?

- Znam da je ovo neočekivano, gospođice Lowell, i da je vjerojatno za vas prava gnjavaža, ali pomozite mi. Očito u vašem slučaju dolazi do eskalacije nasilja i ne bih vas volio ostaviti nezaštićenu u ovoj velikoj grobnici. Logično rješenje je da se uselim. Time ne samo da ću biti u boljoj poziciji da brinem o vašoj sigurnosti, nego i povećavam naše šanse da uhvatimo napadača. Preduvjet je, naravno, naša suradnja.

To je u svakom slučaju bila istina. Srce joj je bubnjalo u grudima. To je svakako bilo... logično. Bio je sasvim u pravu.

Namrštila se očajna. Što tako brzo poseže za svakom raspoloživom isprikom. - Nije mi jasno kako...

- Koji ti je vrug? - Na površinu je izbila njegova mrzovolja zbog toga što nije pala na njegov šarm ili nije odmah podlegla

njegovoj profesionalnoj racionalizaciji. - Zar ne želiš da ulovimo tog tipa?

- Naravno da želim! - *Samo sam na smrt prestrašena da mi to u ovom slučaju nije glavna briga.*

Stupio je naprijed i nadvio se nad nju. - Onda dobro razmisli, ženo!

- K vragu, Beau, ne nasrći na mene! - Rukama je pritisnula njegova prsa i odgurnula ga. Suspregnula je dah sve dok nije odstupio. Mrko je promatrao njezino prkosno podignuto lice. - Dobro, onda se useli - hladno je dala svoj pristanak kao da to nije ono što ona uistinu želi. Znala je da je pretjerala i pitala se otkud joj ta nezahvalna, djetinjasta crta. Pokazala je na vreću u njegovoj ruci i svadljivo primjetila: - Ionako si se planirao useliti bez obzira na to što ja mislim, pa zato nemojmo o tome više raspravljati, ok? Ali smjestit ću te u sobu sa žoharima s druge strane hodnika. Ako ti se ne sviđa, baš me briga. Uzmi ili ostavi.

Beau ju je na trenutak promatrao. Onda je prebacio vreću preko ramena. - Uzimam.

Luke je znao da bi trebao otići ravno kući, no umjesto toga odveo se do Josie Lee. U zadnje vrijeme to je često činio.

Prokleta prečesto. Kao da njegov auto ima samonavodeći uređaj podešen da prati baš nju. Ako Beau ikada otkrije da njuška oko njegove sestrice Luke će biti u gadnim problemima. Ali izgleda da joj ne može odoljeti. Što je više vremena provodio u njezinom društvu to mu je bilo teže razmišljati o njoj kao o klinki. Bila je zabavna, rječita i imali su mnogo zajedničkog. A tek njezino tijelo...

Bolje je bilo o tome ne razmišljati. Pokušao se udobnije smjestiti u svom sjedalu. Kada se nekoliko minuta kasnije zaustavio pred njezinom kućom sjedio je malo u autu čekajući da mu splasne uzbuđenje. Nastojao se ponašati nenametljivo. Čitava situacija ga je već pomalo izjedala, ali nije odustajao. Namjeravao je nastaviti u istom stilu.

Uzdahnua je, izišao iz auta i otišao do ulaznih vrata.

*Pompea*

Kad je odgovorila na njegovo kucanje Josie Lee je na trenu-  
tak izgledala iznenađeno. No onda se nasmijala i njegovo srce  
je skoro prestalo kucati. Bio je to jedan od onih drago-mi-je-  
što-te-vidim osmijeha koji su muškarce navodili na ludosti.  
Čovječe, što on tu radi?

- Zdravo, Lucas - rekla je tiho.

-Zdravo. Ne znam jesi li čula, ali Beau...

- ...se na neko vrijeme preselio u Garden Crown - dovršila  
je njegovu rečenicu. - Znam. Baš smo se sada čuli telefonski.

- Ne smeta ti to? Ja, hm, sam svratio da vidim trebaš li što.

- Uđi. - Odmaknula se da ga pusti unutra. - To je stvarno li-  
jepo od tebe, Luke. Jesi li već jeo?

-Jesam, maloprije.

-Jesi li za Dixie? Ne, čekaj - prekinula se u pola rečenice i  
uputila mu još jedan nježni osmijeh. - Sigurno bi radije popio  
kavu nego pivo?

Bila je tako prokleta slatka. - To bi bilo super. - Sporo je ho-  
dao za njom držeći ruke u džepovima i nastojeći ne gledati u  
njezine duge, gole noge.

- Sjedni - pozvala ga je i izvukla stolicu dok je on bešumno  
obilazio kuhinjski stol. - Idem po šalicu. - Izvadila je šalicu iz  
kuhinjskog ormarića i stavila je pred njega. Onda je sjela nasup-  
rot njega. Jednu nogu je presavinula dijagonalno preko sjedala  
stolice i položila okruglu stražnjicu na taban kao da očekuje da  
će svakog trenutka morati potrčati. - Baš sam pristavila vodu za  
kavu, pa nećeš morati dugo čekati.

- Ne žuri mi se. Lijepo je da za promjenu meni netko kuha  
kavu. I stvarno ti ne smeta što si ovdje sama? - Pokušao joj je  
odgonetnuti izraz lica, ali ono nije puno odavalo. - Ne praviš se  
daje sve u redu, je li? Mislim, nikada nisi govorila o tome ka-  
ko je biti žrtva Kradljivca Gaćica. - Osjetio je vrućinu na obra-  
zima. - Barem meni nisi. Ali možda je presmiono od mene što  
očekujem da mi se povjeravaš. U vezi napada, mislim. -*Zaveži,  
idiote, samo blebećeš.*

Bez straha ga je pogledala u oči. - Ne mislim da je presmio-  
no. Mislim da je to u stvari slatko.

- Slatko. Točno. Takav sam ti ja. - Sranje.

Nasmijala se srdačnim Dupreejevskini osmijehom kakav je imao i njezin brat. - Ne, stvarno, slatko je. I osvježavajuće. Barrem se ne ponašaš kao da mi je trinaest godina i kao da me taj tip silovao. - Stavila je lakat na stol i ne odvajajući pogled od njega naslonila bradu na svoju stisnutu šaku. - Činjenica je da je... odvratno kada te potpuni stranac prisili da se svučš. Ali mene je odgojio Beauregard, Luke, pa moj odgoj najblaže rečeno nije bio konvencionalan. Osim toga, čula sam kako raspravljate o tom slučaju prije nego što sam i ja postala umiješana, po čemu se također razlikujem od ostalih žrtava, jer sam znala na koji način taj manijak djeluje. Ono što sam osjećala dok sam gola golcata stajala pred tim perverznojkom bio je *bijes*. Nisam se bojala da će me silovati. Bila sam jednostavno luda od bijesa i razmišljala sam što bih mu mogla učiniti, ako mi da i najmanju priliku.

Luke je gledao njezine sjajne oči i rumene obraze i nasmijao se. - Kladam se da bi ga rastrgala na komadiće.

- Itekako, dušice.

*Dušice*. Dušo. Južnjakinje su iz milja često koristile tu riječ, posebno žene iz radničkih obitelji. To uistinu ništa nije značilo. Tako su općenito oslovljavale svakog muškarca kojega bi srele. Josie Lee time ništa nije mislila.

Zašto ga je onda ta jedna riječ ošinula poput munje i sve u njemu preokrenula?

Aparat za kavu se uz kлокotanje zaustavio. Josie Lee je poskočila sa svoga mjesta i otišla po kavu. Trenutak kasnije čuo joj je korake iza sebe. Nagnula mu se preko ramena da mu natoči kavu i bujnim grudima pritisnula Lukeov zatiljak. Skoro mu je srce stalo. Iznenadeno se trznuo prema natrag i udobno smjestio glatko izbrijanu glavu u sočnu punoću njezinih grudi. Obavila ga je toplina. Ukočio se. - Isuse, malena - zakriještao je.

- Ako nešto više nisam, Luke - začuo je njezin glas iznad sebe - onda nisam mala. - Povukla se natrag i toplina je nestala.

Okrenuo se na stolici. Šalicu kave koju mu je upravo nalila odložila je na radnu plohu, a lončić sa kavom vratila na šted-

njak. Trenutak kasnije okrenula se prema njemu. Obrazi su joj bili crveni, oči crne kao noć i nije morao biti jako inteligentan da otkrije njezine namjere.

- Ne želim više igrati igrice - rekla je dubokim glasom. - Vrijeme je da se prestanem ponašati kao dijete i počnem biti žena. I zato ću kao žena jasno reći što mislim. Želim te, Luke.

Njezine riječi su izravno i trenutno djelovale na njegov penis, no i dalje je očajnički nastojao držati se unaprijed zacrtanog plana. Toliko se trudio da je zaslužio jebenu medalju. Nesigurno se osovio na noge i uzmaknuo. - Ne znaš što govoriš. Bolje da odem.

- Trebao bi ostati. - Koraknula je prema njemu. - Dobro znam što govorim.

- Premlada si za mene. - Još uvijek uzmičući sakupio je svaku mrvicu cinizma koja mu je preostala i posprdno ju odmjerio. — Mene zanimaju žene, ne klinkc.

Ako joj je ovime povrijedio ego, nije to pokazala. Vratila mu je jednako pomnim pogledom, koji se prije nego što se vratio na njegovo lice na trenutak zaustavio na rasporu njegovih hlača. - Stvarno? Izgleda da tvoj veliki dečko ne misli tako.

Leđima je udario zid pored vrata. - Da, samo što veliki dečko nije baš izbirljiv. K vragu, javlja se on svaki put kada vidim dobru žensku.

Blago je naslonila svoje duge, vitke ruke na zid svaku s njegove jedne strane i toplo mu se i znalački osmjehnula. - A-ha.

- Ozbiljno ti kažem. - Posegnuo je za zglobovima njezinih ruku i odmaknuo ih, lomeći tako mekani, mirisni kavez ženske topline koji ga je zarobio uza zid.

Pokazalo se da mu je to bila velika greška, jer kada je Josie Lee izgubila oslonac jednostavno mu se srušila na prsa. Zatim se podigla na prste, udobno smjestila punu težinu svojih dojki na njegova prsa i nagnula se kako bi mu ugrizla donju usnu.

Trebao je ostati odlučan. Namjeravao je ostati odlučan. No sljedeće čega se sjećao bilo je da je otvorio usta i primio njezin jezik. Bila je vruća i slatka i sve ono što je očekivao da će biti. Zatim je on nju počeo ljubiti i gurati natrag prema stolu, s ko-



jega je jednim nestrpljivim potezom ruke bacio sve stvari. Ne obazirući se na prasak razbijenog posuđa polegao ju je na stol, prilijepio joj ruke na hrapavu površinu i popeo se na nju. Prigušeno se nasmijala i izazovno prijanjajući uz njegovu težinu razmaknula noge kako bi između njih napravila mjesta za njegovo tijelo.

A on je bio propao čovjek.

Beau je bio nemiran. I gladan. Hodao je po hotelu istražujući dijelove u kojima još nije bio. U jednom trenutku naišao je na suhu malu staricu, a miris koji se širio iz prekrivenog pladnja koji je nosila natjerao gaje da ju neko vrijeme slijedi. No nije više mogao namjerno držati kratak korak, a da ne izgleda kao da se prenemaže. Nije mu osim toga trebalo puno da shvati da se ona svojim teškim korakom zaputila u privatne prostorije koje su nastanjivali Haynesovi. Ne očekujući da će ga pozvati na zajednički objed odvojio se od žene i krenuo prema stepeništu.

Bio je tako prokleta gladan, a sve je ovo bilo takvo sranje. Trčecim korakom spustio se do drugog kata. Hodao je niz hodnik i zaustavio se ispred Julietine sobe. Podigao je šaku i pokucao na vrata.

Nije odgovarala, pa je ponovno pokucao. Onda mu je nešto što nije bilo zvuk nego više intuitivni osjećaj da je ona s druge strane vrata zaustavilo ruku.

- Što želiš, Beauregarde? - Nije otvorila vrata.

- Kako znaš da sam to ja? - zanimalo ga je. Na vratima nije bilo špijunka, što je on namjeravao ispraviti.

Začuo se prigušen zvuk. Da se radilo o bilo kome drugom znao bih da je to prezirno frktanjc. - Prepoznala sam tvoje pristojno kucanje.

Ovo ga je nasmijalo. - Otvori vrata. - Prstima je milovao bogato drvo od kojega su vrata bila načinjena.

- Mislim da to neće ići.

- Nemoj da moram primijeniti silu, ružice. - Kako da ne. Kao da si je mogao priuštiti tužbu zbog uništavanja vlasništva. Ali ona to nije trebala znati.

Prijetnja je djelovala. Čuo je kako otključava bravu i trenutak kasnije otvorila je vrata.

Bila je sva ukočena i namrštila mu se s neodobravanjem. No s obzirom na opće stanje u kojem je bila mrštenje ga nije moglo zastrašiti. Njezina nježna koža bila je oguljena i djelovala je izmučeno. Još uvijek je nosila smeđezlatni haljetak otprije, koji joj je doduše pristojno pokrivao tijelo, ali je također zbog glatke tkanine visio i klizio otkrivajući ključne kosti. Duge, seksi noge sa visokim lukovima i sirenskim, blijedoružičastim noktima bile su gole. Pita se je li sasvim gola.

A bila je tu i kosa koja mu je uvijek zaokupljala pažnju. Mo- gao se zakleti da je svaki put kada bi ju vidio imala više kose nego prošli put. Stvarno je želio zariti prste u tu neukrotivu ma- su, povući joj glavu unatrag i otkriti onaj dugački vrat, tako da može...

Zabio je ruke u džepove i pročistio grlo. - Obuci se, anđele. Idemo nešto pojesti.

Jasno je vidio kako su joj oči zaiskrile, no svejedno je prkos- no podigla nosić. - U hotelu imamo savršeno dobru kuhinju.

- Nisam ju mogao naći. Misliš da bi mi dali kakvu zobenu kašu?

Napravila je grimasu. - Iskreno se nadam da bi ti dali nešto bolje.

- Onda idemo van, slatkice, jer želim pravi doručak...

- Jedanaest je navečer!

- A doručak nije doručak bez zobene kaše i kukuruzne kru- pice. I zato nabaci neke krpice. Imaš deset minuta, a onda te vo- dim takvu kakva jesi. Umirem od gladi.

- Vječito si gladan. Želudac ti je rupa bez dna.

Njezine riječi su ga natjerale u smijeh. - Moje sestre bi rekle da si u pravu. - Pogledao je na sat. - Još devet minuta i trideset sekundi, ružice.

Okrenula se na uskoj peti i otišla. Beau je zakoračio u njezin apartman i za sobom zatvorio vrata.

Pustila ga je da čeka, naravno. Zabavljao se hodajući dnev- nim boravkom i pregledavajući razbacane sitnice, razgledava-

jući ih i odlažući kada bi ugledao nešto zanimljivije. Juliet baš i nije bila uredna, što nije bilo u skladu s njezinim otmjenim stilom odijevanja i krutim ponašanjem, no zato se u posljednje vrijeme sve bolje slagalo s njezinom kosom.

Je li prava Juliet Rose uredna ili neuredna?

Hoće li prava Juliet Rose ikada biti gotova? Nestrpljivo je pogledao na sat. Dovoljno ga je pustila da čeka. Osjećao se kao da mu očitava bukvicu. Zaputio se prema spavaćoj sobi. Letimično je pogledao na vrata i uletio unutra.

Sjedila je na stolici koja bi više pristajala kakvoj djevojčici. Još uvijek je na sebi imala svoj prokleti ogrtač. Zaustio je da ju izgrdi, ali ona ga je samo kratko pogledala i okrenula mu leđa. To ga je ušutkalo.

Zar plače?

Vidio je da ne plače kada je prišao s druge strane, no zato se tresla. Tresla se kao da je u sobi temperatura blizu ništice, a ne kojih tridesetak stupnjeva. Sjedila je postrance na maloj klupici, tijelo joj je bilo savršeno uspravno, gležnjeve je uredno položila jedan uz drugi. Obgrlila je svoje tijelo, piljila pred sebe i jedva primjetno se ljuljala.

- Heeeej. - Čučnuo je ispred nje i položio prvo dlanove, a onda i podlaktice na podstavljeno sjedalo klupice, svaku sjedne strane. Prste je ovio oko suprotnog kraja klupice i tako ju zagradio među rukama. Pogledao joj je lice. - Jesi li dobro, draga? Što je bilo?

Oči su joj se odlijepile od zida i susrele s njegovima. - Netko je danas pucao na mene, Beauregarde. - Drhtanje se pojačalo.

- Šššš, znam. - Podigao ju je na ruke i osvrnuo se po sobi. Vjerojatno će se odupirati, ako ju pokuša odnijeti na krevet, a klupica za njega nije predstavljala pravo rješenje. Odnio ju je u dnevni boravak i odabrao naslonjač prave veličine. - Čitavo vrijeme o tome mozgaš?

- Stvarno sam se trudila zaboraviti... ili barem potisnuti na neko vrijeme. Ali izgleda da to ne mogu izbaciti iz glave. - Obraz joj je počivao na mjestu između njegovog ramena i prsa ko-

je kao da je bilo smišljeno samo za nju. Koljena su joj bila savinuta, stopala je položila u prostor između njegovog kuka i meko tapaciranog naslona za ruku, a nožne prste uvukla je u pukotinu između sjedala i naslona za ruku. Zabacila je glavu unatrag kako bi mu mogla vidjeti lice. - Zašto bi me itko želio ubiti, Beau? Nikada nikome ništa nisam učinila.

- Nema to veze s tobom, draga. Očito imamo posla s psihopatom. — Spustio je ruku na njezinu голу nogu, savinuvši prste tako da prate oblik luka. - Ja mislim da se netko zakačio za Garden Crown kao simbol izgubljenih povijesnih znamenitosti, što, iskreno rečeno, u ovom gradu i nije strašno važno. - Glava joj se pomaknula kao da pluta na valu kada je slegnuo ramenima. - Ti za njega sigurno predstavljaš utjelovljenje uništenja.

- Krasno.

Dlan mu je klizio niz njezinu nogu zaustavljajući se na gležnju. - Doznat ću tko je on. - Prsti su mu krenuli uz list i pojačali svoj stisak. - Vjeruješ li mi? - Mirno je sjedio dok je proučavala njegove oči.

Kimnula je. - Da.

- Dobro. - Sagnuo je glavu i nagradio njezinu izvrsnu sposobnost prosuđivanja nježnim, kratkim bratskim poljupcem.

Kada je osjetio zrelost njezinih usana pod svojim strast je sve bratske osjećaje pretvorila u pepeo. Brzo se povukao i promuklo rekao. - Ništa ti nemoj brinuti.

- Možda ipak malo previše tražiš. - Ozbiljno ga je pogledala, ovila mu prste oko vrata i povukla ga. - Ali ako bi mi nešto odveklo pažnju...

Sranje, bila je to loša ideja. Ona je bila ranjiva, on je bio na dužnosti i...

Namjestila se tako da usnama dodirne njegove. S najboljim namjerama da se iz ovoga izvuče zario joj je ruke u kosu i ispod mekane ponoće kose prilagodio stisak obliku njezine glave.

- Molim te - šapnula je. Onda su joj usne, otvorene, tople i vlažne, pronašle njegove.

Sve njegove dobre namjere pale su u vodu.

Juliet se osjećala kao da je oslobodila nešto iskonsko. Munju, silu koju nije bilo moguće kontrolirati, a koja bi ju mogla pretvoriti u pepeo. U jednom trenutku Beauovc ruke bile su u njezinoj kosi opirući se iznenadnoj potrebi za fizičkom povezanošću. Već sljedećeg držale su ju nepomičnu pred naletom neutažive gladi, čije postojanje nije mogla ni zamisliti.

Beuova usta pritiskala su njezina, lomeći joj pečat na usnama. Osjetila ga je u ustima, njegov agresivan i nadmoćan jezik i divlju mu grmljavinu u grlu. Grozničavo uzbuđenje palilo joj je završetke živaca. Njezini prsti uspinjali su mu se uz vrat i stisnuli u šake u njegovoj kosi. Bespomoćno je prijanjala uz njega, uzvraćala mu poljupce, odbacujući sva pravila samokontrole i utapajući ih u rijeci lave, koja joj je gorjela u žilama.

Tako su prošle minute, sati, dani sve dok nije podigao glavu i zagledao se u nju. - K vragu, kako volim tvoje usne - promrmljao je. Jezikom je navlažio donju usnu. - Sanjao sam te usne kako rade stvari za koje sigurno nikada nisi ni čula.

Jezikom je samilosno prešla preko svojih usana. Bila je smetena, nesposobna odmah odgovoriti. Kad joj se glava dovoljno razbistrila da ga pita koje stvari on je već omotao bujan pramen kose oko svojih prstiju i ponovno približio glavu njezinoj. Njegova usta bila su topla, snažna i zahtjevna i bila je opet potpuno izgubljena.

Bože dragi, stvarno se znao ljubiti! Bio je tako dobar da su joj koljena zaklećala, a u ušima je začula zvonjavu.

Samo je malčice odvojio usne od njezinih. - Pusti neka zvoniti - promrmljao je i namjestio joj glavu u drukčiji položaj.

- Hmmm? - Uvukla je zrak kada je osjetila njegove usne i tek blagi ugriz na resici uha. Sjetila se svoje osjetljive kože. On-

da je zvonjava ponovno odjeknula sobom i tada je shvatila da je to telefon, a ne njegovi poljupci. Zaustavila je provalu histeričnog smijeha i pokušala uspravno sjesti. Stvarno je bila beznažno romantična.

Pritisak njegovih zubiju više nije bio tako blag. - Pusti neka zvoni, ružice.

- Ne mogu, daj mi samo minutu, molim te.

*Jesi li poludjela, Juliet?* Nije se željela javiti. Odlučila je ovaj put zanemariti svoju prokletu pristojnost i zaprepastila se kad je osjetila kako mu ruke klize do njezinih kukova i odguruju je do ruba njegovih koljena.

- Onda požuri! - To nije bila molba.

Juliet je ustala i teturajući krenula prema telefonu. Što je to bilo s njegovim krilom? Izgleda da je za nju bilo vrlo opasno, jer svaki put kada bi u njemu završila potpuno bi zaboravila na doličnost.

Zastrašujuće je bilo što joj se to sviđalo. Nedoličnost joj je bila nevjerojatno ugodna.

Telefon je ponovno zazvonio i ona je podigla slušalicu. - Molim?

- Zdravo, draga moja, ovdje Celeste. Kako se osjećaš nakon popodnevnog debakla? Jesi li se oporavila?

- O, Celeste... jesam. Ruka mi je bolje, a topla kupka me opustila. - Čula je šuškanje iza sebe i pogledala preko ramena. Beau je ustao i promatrao ju vrućim pogledom dok je svlačio košulju.

Njezini odjednom paralizirani prsti ispustili su slušalicu.

Čula je kako Celeste još uvijek govori i sagnula se da podigne slušalicu s poda očiju prikovanih za njegov goli torzo. Ramena, prsa i ruke bili su mu mišićavi, ali ne pretjerano, a ono što je smatrala ljetnom preplanulošću bila je prirodno tamna put. Crne dlačice pokrivalo su njegove nadlaktice i kao lepeza se širile njegovim prsnim mišićima. Bespomoćno je pogledom slijedila sve tanju prugu svilenkastih dlačica niz prsa, preko ravnog, mišićavog trbuha do pupka, gdje se pruga ponovno širila. Zatim se opet sužavala i nestajala ispod poruba njegovih nisko

obješenih hlača. Vidjela je kako poseže za remenom. Ispod hlača se jasno ocrtavala njegova erekcija. Brzo mu je okrenula leđa, omamljeno se uspravila i prislonila slušalicu na uho. - Oprostite, Celeste, ispala mi je slušalica. Što ste rekli?

- Kažem da mi je Lily ispričala da je maloprije vidjela narednika Dupreeja kako luta hodnicima.

- Oh! Hm, da. Ne sviđa mu se kako se stvari odvijaju, pa je odlučio privremeno useliti u hotel.

Usljedila je tišina. Juliet se borila da se ne okrene da vidi što Beau radi. Je li se već sasvim razodjenuo? Onda se začulo Celestino pitanje: - Mislite li da je to pametno, draga?

Beau joj je prislonio prsa na leđa i ovio joj tople ruke oko struka. Spustila je pogled i vidjela kako njegovi dugački prsti razvezuju pojas njezinog kimona. - Molim?

- Kažem, mislite li da je to pametno?

-Ja...

-Je li to Celeste? - Njegova brada je kao brusni papir trljala njezinu sljepoočnicu. Njegov dah je kao topli zrak izazivao trnce duž čitave desne strane njezina tijela.

Progutala je i kimnula. Zar je stvarno mislila da će biti manje opasan ako oboje stoje?

Čvor pojasa se razvezao i Beau je rasklopio njezin kimono. - Završi razgovor - naredio je.

Ispod kimona je nosila samo narančaste svilene gaćice obrubljene crnom čipkom. Vidjela je i osjećala njegovu ruku kako joj gruba i vruća posesivno prelazi trbuhom. Njegova tamna i muževna koža isticala se na blijedožlatnoj puti. Čula je Celestin glas, ali kao da je govorila na nekom njoj nepoznatom jeziku, jer Juliet više nije razabirala riječi. - Moram ići - prošaputala je i nespretno odložila slušalicu.

Iz grla mu se čuo zvuk odobravanja. Okrenuo ju je prema sebi, silovito ju poljubio i zbacio joj kimono s ramena. Čim je kimono skliznuo s tijela i složio se pored nogu Beau ju je podigao. Trenutak kasnije položio ju je na krevet u spavaćoj sobi, a onda se i i sam spustio za njom.

Kleknuo je tako da ju je opkoračio u visini kukova. Dugačkim prstom milovao joj je kožu pored usta. - Trebao sam se obrijati - promrmljao je sa žaljenjem. Bacivši pogled na njegovu čekinjama prekrivenu vilicu shvatila je da joj lice vjerojatno izgleda kao da ga je netko obradio brusnim papirom.

Nije marila.

Ispružila je ruke i dodirnula njegova prsa. Njegove dlačice bile su mekane, a mišići ispod njih čvrsti i topli. Njegove male brončanosmeđe bradavice bile su glatke. Jednu je očešala noktom i središte male bradavice postalo je tvrdo kao čavao.

Pogled je zaustavio na njezinim dojčkama, koje je odjednom poželjela pred njim sakriti. Trebala je nositi Wonder-Bra - on joj je davao barem privid bujnosti. Rukama je pokušala pokriti skromne obline.

- Nemoj. - Glas mu je zvučao hrapavo. - Nemoj se pokrivati, Juliet Rose. Pusti me da gledam.

- Nemaš puno za vidjeti. Male su. - A on je volio velike.

Stegnulo je prste oko zglobova njezinih ruku i nježno ih odmaknuo. Pritisnuo joj je ruke na madrac pored ramena. Oči su mu gorjele i činio se potpuno zaokupljen proučavanjem dojki. - One su kao ti - umjerene. I lijepe do bola.

Bradavice su joj se stegnule i Beau je glasno uzdahnuo. — Bože, kako su osjetljive. - Pustio joj je zglobove ruku i prstima prelazio uz podlaktice, preko laktova i ramena sve do grudi. Pomaknuo se niže i smjestio joj se između nogu. Osjetila je toplinu njegovog čvrstog trbuha na bedrima kada se protegnuo pridržavajući težinu na jednoj podlaktici. Na licu mu se vidjela tolika napetost da ga je Juliet počela oprezno pogledavati. Nešto na njegovom licu prisililo ju je da ostane vrlo mirna.

Beau se nastojao obuzdati. Nije se sjećao kad je zadnji put bio tako uzbuđen. Osjećao se kao kakav prokleti vampir koji je namirisao krv i mora se svim silama truditi da se ne prepusti mahnitijoj proždrljivosti, jer bi ju time nasmrt prestrašio. Nastojao je očuvati nježnost svojih dodira dok je obuhvaćao njezine grudi i blago ih gurao prema gore.



Bradavice su joj bile raskošne, male, ružičaste, nabrekljne, koje su stršale poput projektila. Dojke su bile tako sitne i slatke da su ga potpuno očarale, što ga je poprilično iznenadilo, s oblirom da je inače volio velike i bujne grudi.

Sada su mu se odjednom velike i bujne dojke činile pretjerane.

Palcem je prelazio preko blage oteklinc dojke i baršunaste aureole bradavice, a onda je stisnuo čvrsti vršak između palca i kažiprsta. Lagano je stegnuo bradavicu i povukao je. Njezina leđa izvila su se u luk, bedra razdvojila, a iz grla joj je dopirao dubok, grleni zvuk, kao da je mačka koju je upravo pustio među golubove.

- Čovječe - prošaputao je. - Ovo ti se sviđa. Baš me zanima što ti se još sviđa. Ovo? - Nagnuo je glavu i polizao ukručenu bradavicu. Stresla se. Primio je bradavicu usnama i sisao je. Kulkovi su joj se podigli uvis.

- Beau? - Zabila mu je prste u kosu i pritisnula njegova usta na dojku. Blago je zubima primio bradavicu i povukao je. Pogledao je njeno lice i vidio kako joj pogled postaje mutan. Ispustila je visoke, mjaukave zvukove koje je odmah prigušila zabivši zube u svoju donju, punu usnu.

- A, ne, nećeš. - Pomaknuo se više i punom duljinom legao na nju. Provukao je prste kroz njezinu toplu, gustu kosu, primio glavu i povukao ju natrag tako da je gledala u njega. - Ako ti se nešto sviđa, nemoj to, do vraga, gušiti. Želim te čuti. - Protrljao je prstom njezinu zarobljenu usnu i vidio kako joj se savršeni zubi povlače. Zatim je ponovno protrljao usnu, uživajući u njezinoj punoći.

Uputila mu je zamućeni pogled, otvorila usta pred njegovim prstom koji je kliznuo unutra. Skupila je usne oko njega i počela sisati.

Prizor tih usana, na kojima bi joj pozavidjele i zvijezde pornografskih filmova, kako izvode umjereniju verziju jedne od njegovih stalnih maštarija skoro je izazvao eksploziju u njegovim plućima. Gurnuo je palac dublje i prepustio ga njezinom skliskom jeziku i glatkoj unutrašnjosti usta koja su i dalje sisa-

la. U grlu mu je odjekivalo režanje. Oslobodio je palac prije nego što je popustio porivu da ga u sugestivnom ritmu počne pomicati u njezinim ustima. Umjesto toga je spustio svoja usta na njezina i ritam prepustio svom jeziku.

Okus joj je bio tako sladak i čist. Uzvrćala je poljupce s još neiskusnim žarom. Njezina erotična usta pripila su se uz njezina, njezin dah poklapao se s njegovim u ludom ritmu. Ruke mu je grčevito stiskala oko vrata, a duge, glatke noge ovila oko bedara.

Podigao je glavu i pogledao ju. Njezine sive oči gotovo su sasvim poprimile boju tamnog prstena koji joj je okruživao šarenice. Više nije mogla fokusirati pogled i od toga mu se stisnuo želudac. Prokletstvo, ovo je bilo tako ludo. Osjetio je kako se pomiče pod njim tjerana znatiželjnim nemirom. Gorio je od želje da vidi do koje mjere ju može izluditi.

- Beau? - Oblizala je svoje sočne usne. Divlje ju je poljubio prije nego što se posvetio istraživanju njezinog dugačkog vrata.

Osjeti su ju preplavili. Beauova kosa dodirivala joj je usta, usta su mu bila kao vlažna, užarena peć na njezinom vratu, jednom rukom poigravao se lijevom dojkom, masirajući njezinu oskudnu punoću i povlačeći bradavicu. Više nije mogla razmišljati, jedva da je mogla disati. Sva se pretvorila u osjete, u bubnjajuće, zupčasto bilo koje joj se smjestilo visoko između bedara.

- Bože, kakva si. - Povukao se natrag i kleknuo opkoračivši je u visini potkoljenica. Zbunjeno ga je gledala. Na sebi je imao samo sive pamučne bokserice koje su jedva pokrivale njegovu ogromnu erekciju. U širokim ramenima, strastvenim očima i čekinjama pokrivenom licu bilo je nešto mračno i iskonsko. — Kakva si, ružice - ponovio je hrapavim glasom koji je dodatno dražio njezina osjetila.

Nije željela da ju gleda. Ni približno nije izgledala kao djevojke s duplerice. Ruke i noge bile su joj vitke, no nije se mogla pohvaliti poprsjem ili bokovima.

Ali sudeći po njegovom vrućem pogledu to mu nije smetalo. Vrhovima prstiju lagano joj je prelazio niz prsa, uz nježnu uz-

visinu dojki i niz punije obline stražnjice prije nego što su mu ruke skliznule na njezin trbuh.

- Koža ti je tako meka. - Prsti su mu se raširili. Spojivši palčeve svojih ruku i savinuvši ostale prste sa strane klizio je rukama sredinom njezinog tijela. - Imaš tako dugačke, prekrasne noge. - Prstima joj je ocrtavao nagib struka i vrhom jednog prsta istraživao duboki bunar pupka. Onda je primio vitke kukove i palčevima dodirnuo uski, elastični rub, narančastu svilu i crnu čipku gaćica. Lice mu se sasvim umirilo. Pogledao joj je lice dok se desnim palcem približavao laganom uzvisini venerinog brežuljka i odlučno nastavio svoj put niz svilom pokrivenu vlažnost.

Dodir mu je bio kao strujni udar koji se preko orošenih gaćica proširio sve do unutrašnjosti. Kukovi su joj poletjeli u vis. - Isuse, moram te pogledati - promrmljao je i svukao joj gaćice. Ležao joj je na trbuhu između nogu. Bedra su joj bila sasvim raširena, širina njegovih ramena nije im dopuštala da se Zatvore. Mogla je osjetiti njegov dah *tamo*, točno tamo, na najintimnijem dijelu svoga tijela. Znala je da ju je oblilo rumenilo, jer nikada ju nitko nije gledao iz tog kuta.

Podigla se na laktovc i pozvala nesigurnim glasom: - Beau?

Mogla se zakleti da je rekao: - O, Bože, ista je kao tvoja usta - ali to nije imalo nimalo smisla. Još manje ga je razumjela kad je podigao pogled i rekao: - Jasno ti je da te moram okusiti.

U napadu panike pomiješane s vrućim očekivanjem, koje ju je zaprepastilo, naslonila je stopalo na zaobljeni mišić njegovog ramena i pokušala ga odgurnuti, no on je jednostavno zgrabio svod stopala i približio ga ustima.

Uputio joj je svoj ubojiti osmijeh. - Prvo stopalo? Dobra ideja, dušo. Nikada nisam vidio tako seksi stopala. - Onda je njegov vatreni pogled zamijenio osmijeh dok je prslanjao usta na njezinu petu, stopalo i prste. - Ne moraš mi se opirati, Juliet Rose. Želim da uživaš. - Rub njegovih usana zatitrao je u osmijeh. - Dobro, i ja želim uživati. - Dok joj je ljubio stopalo slobodnom rukom penjao se uz unutrašnjost bedra sve do malog pregiba gdje se noga spajala sa stražnjicom. Jedan dugački

prst iskrao se ispred drugih i kliznuo među pregibe klizave ženskosti.

- Beau? - Povikala je visokim glasom i bez daha. Dobri Bože, nije znala da ovakvi osjećaji uopće postoje. Noge su joj se same raširile, a nepoznati zvukovi začuli su se iz grla dok su njegovi prsti nježno klizili gore-dolje i vijugavo kružili.

Beau joj je podigao noge na svoja ramena. Bože, stvarno je bila dobra. Tako podatna, tako iznenađujuće seksualna. Trebao je to očekivati. Možda je izgledala kao oličenje dobrog odgoja i suzdržanosti, ali bilo je i suprotnih naznaka koje je zanemario. Vidio je samo suvišnu profinjenost od koje je bila stvorena, otmjenu rezerviranost koju je nje govala. Njezina kosa i usta su ga od početka privlačili, no nije se na to obazirao. Sada kada ju je svukao opazio je i druge naznake hedonističke prirode - fine, male bradavice podignute poput projektila i punoću donjih usana.

Ovo posljednje ga je privlačilo kao magnet. Bilo je tako slično... njoj. Mekane, smeđe dlačice pokrivala su malu površinu brežuljka, kao da niti jedan Astor Lowell ni na tom mjestu ne bi trpio razuzdanost i neurednost. Međutim, donje usne bile su glatke, pune i vrlo skliske, a pod njegovim prstima doslovno su vrištale *Dodirni me, kušaj me, uzmi me*. Nije mogao vjerovati da već stotine prije njega to nisu učinile, no u njezinim pokretima bilo je previše stidljivosti i bila je preiznenađena svakom novom s tvari koju joj je radio da bi pomislio kako je po pitanju seksa nešto drugo osim početnica.

Začuđujuće je bilo što ga je to toliko nagonski uzбудilo. Uvijek je tražio žene od kojih je on mogao nešto naučiti. Nikada nije želio nekoga tko bi mogao postati ovisan o njemu. Ali sada je on želio biti učitelj; želio je biti taj koji će ju natjerati da odbaci suzdržanost dobre djevojčice.

Nagnuo se naprijed i polizao putenu raspuklinu. Mirisala je kao milijun dolara, toplo, čisto i ženskasto, a okus je bio još bolji. Uživao je u nepovezanim zvukovima koji su joj dopirali iz grla, u prstima koji su mu se zapleli u kosu, u divljim pokretima njezinih kukova. Bio je preuzbuđen da bi to još dugo iz-

držao, pa se podlučio posvetiti najvažnijemu. Pomaknuo se prema gore kako bi se mogao usredotočiti na klitoris.

Na prvi dodir njegovog jezika kukovi su joj se naglo podigli u vis. - Beau? Oo! Molim te. - Glas joj je bio prigušen i pun čežnje. - Beaugarde, molim te...

Pružio joj je krajnji užitak i odveo ju preko ruba.

- Ooo. Moj. Booooožeeee. - Sa svakom riječju glas joj je bio viši. Bedrima mu je stegnula glavu. Držala ga je uklještenog dok se grčila u nasladi. Čim je stisak popustio on se povukao i prstima joj pomogao da prebrodi popratne udare zadovoljstva. Namjestio se između njezinih raširenih nogu, položio svoju erekciju na otvor i pritisnuo.

Bila je tako nevjerojatno uska da je uspio ući samo glavićem penisa prije nego što se zatvorila ne dopuštajući mu daljnje napredovanje. Prstom je milovao skliski klitoris u nadi da će primjetiti da nastoji probiti novi put u njezino tijelo. - Bože, Ružice - stenjao je - ovo si već radila, zar ne?

- Ne ovako - promrmljala je s pospanim zadovoljstvom. Sledio se.

Zar je bila *djevica*? O, Bože, nije ovo želio. Bila je to prevelika odgovornost. Kao da je tražio nevolju. Osjećao se... iskorišten. - Što sam ja, jebeni *Startrekovac*? - pitao je frustrirano gledajući u točku u kojoj su se jedva spojili. - Nisam namjeravao kročiti putem kojim još nitko nije prošao.

Nasmijala se i on je podigao pogled prema njezinom licu, jer ona se nije često smijala, a bila je tako lijepa kad je to činila.

- Onda će ti biti drago čuti da mi nisi prvi - rekla je. Mora da je izgledao jednako zabezegnuto kao što se ona osjećala. Uputila mu je mali poluosmijeh i rekla: - Opusti se, Beaugarde, bilo je drugih prije tebe. Doduše ne puno, ali ih je bilo. - Počela je vijugati kukovima i čvrsti prsten mišića koji su spriječavali njegov prodor odjednom se opustio. Uronio je u nju. - Oo! - Veselost je iščezla iz njezinih očiju, a vijede su joj se spustile u naletu ponovno zapaljene strasti.

Odgovorio joj je jecanjem koje je izražavalo njegovo iskreno slaganje. Oo, ovo je bilo stvarno dobro. Odjednom se našao du-

boko u njoj. Bilo je vruće kao u peći, a stezanje njezinih užarenih mišića prijetilo je da će ga živog spaliti. Malo se povukao i zatim opet nabio u nju. - Bože. - Njegove zategnute glasnice otežavale su mu govor, no nije mogao šutjeti. - Tako... si... dobra.

Nagnuo se da ju poljubi i kao i uvijek izgubio u mekim usnama. Položio je dlanove na madrac i stezao kukove izvlačeći se gotovo potpuno iz nje i uranjajući još dublje. Učinio je to opet. I opet, diktirajući stalni ritam.

- Beau? - Podupirući se nogama Juliet je pomicala svoje kukove u ritmu njegovih nasrtaja. Prestao ju je ljubiti i ona se zagledala u njega. Uzvratio joj je pogled, ali mislila je da ju u stvari ne vidi, jer na licu mu se vidjela slijepa usredotočenost. Njegovi kukovi počeli su se brže kretati. Svaki put je prodirao sve dublje i ona je ponovno osjetila ono zatezanje koje je već bila iskusila. Ali nije mogla... Nije bilo... stvarno... - Oo, molim te - prošaputala je i podigla bedra malo više uz njegovo tijelo.

Uspravio se na koljena. Kad su noge skliznule preko njegovih kukova stavio je ruku na unutrašnju stranu koljena i raširio joj bedra pritišćući ih prema madracu. Prije nego što joj je postalo neugodno zbog tolike izloženosti zabio se duboko u nju jednim trzajem kukova. Vrisnula je visoko i iznenađeno. Osjetila je da je dodirnuo nešto u njoj što još nitko nikada nije dodirnuo. Onda se povukao, no već sljedećeg trenutka se vratio, a ritmičko nabijanje i povlačenje njegovih kukova postalo je sve brže. Jedna ruka kliznula je uz unutrašnjost njezinog bedra i njegov se prst počeo kretati u ritmu među mokrim kovčama između njezinih nogu. Tjerao ju je riječima koje joj još nijedan muškarac nije rekao.

Onda je njegova kao željezo čvrsta muškost pogodila mjesto u njoj koje ju je natjeralo da zaboravi na sve misli i raspline se od užitka. Njezini mišići su se stezali i opuštali, stezali i opuštali. Osjećaj je bio predivan, a negdje u sobi čulo se kako žena dahće, stenje i pjeva: - O, Bože, o, Bože, o, Bože, o, Bože - glasom koji je bivao sve viši i sve očajniji. Zabila mu je prste u njezina leđa kako bi našla potporanj dok se svijet oko nje okretao.

Beau je gledao kako joj nestaje zakočenost dok je dosezala vrhunac, osjetio je kako se njezin orgazam steže oko njega kao termonuklearna šaka. Stenjanje je započelo duboko u njegovoj utrobi, popelo se kroz grudi i istriglo iz grla kao usklik pobjede. Zabio se duboko u nju i svršio u vrućim, beskrajnim udarima. Onda je klonuo iscrpljen i zahvalan, dočeka se dlanovima i nježno spustio na njezino ispruženo tijelo. Zadovoljstvo mu je pulsiralo tijelom. Zario je lice u mirisnu bujnost njezine kose. Lebdeći u sumaglici iscrpljenosti osjećao se kao najsretniji čovjek na svijetu.

Sve do trenutka kada je shvatio da se niti jednog jedinog prokletog trenutka nije sjetio zaštite.

Celeste je prividno smireno sjedila u svom širokom naslonjaču. Pijuckala je čaj i grickala pecivo koje joj je Lily donijela. Nesuvislo je i monotono čavrljala s Edwardom. A čitavo vrijeme u njoj je plamtjela srdžba.

Juliet joj je poklopila slušalicu. Ta mala djevojčura je pozvala onu zmiju Dupreeja u njezinu kuću i poklopila joj slušalicu! To je bilo jednostavno nedopustivo... i za to će platiti.

Kad se samo sjeti da joj je bilo žao što je mala gospođica Neznam-brojiti-do-tri Astor Lowell pretrpjela strah tog popodneva. Čak je promijenila svoje planove da nakon nezgode provjeri kako je Juliet, a ona je na taj način nagradila njezinu pažnju. E, pa dobro onda. Možda će idući put kad Dupree bude pred njom *stvarno* nanišaniiti Juliet.

Taj neotesani policajac ovog je trena bio u Julietinoj sobi. Celeste ga je jasno čula kada je pitao je li to ona na liniji i onda joj rekao da spusti slušalicu. Očito gospođica Astor Lowell nije bila dobro odgojena mlada dama kakvu je glumila... ali što se drugo može i očekivati od Sjevernjakinje?

Celeste nije bila od jučer - prepoznala je ono nešto u tonu njegova glasa. Sam Bog zna da je to čula dovoljno puta u Edwardovom glasu prije nego što ga je riješila njegovih navika.

Kao daje naslutio da Celeste misli o njemu Edward je iznenada ustao. Profinjenim pokretima protresao je besprijeorne nabore hlača. - Idem malo van, draga. Ne trebaš me čekati.

*Ne!* Odjeknulo je u Celestinoj glavi. Srce joj se popelo u grlo. - U ovaj sat? - s neodobravanjem je zatražila objašnjenje čim je došla do daha, uzalud se nadajući da će ga njezine riječi pokolebati. Ponekad je bilo dovoljno da mu se obrati određenim tonom. - Gdje, zaboga možeš ići u ovaj sat? - Nije se



obazirala na glas u svojoj glavi koji joj je šaputao *Znaš gdje*. Ni-  
je znala. Zapravo.

Edward joj se nasmijao svojim umiljatim osmijehom. - Mis-  
lio sam svratiti do kluba da vidim je li Yves Montague tamo.  
Ima rijetku masku koju mi želi pokazati. Kaže da bi to mogla  
biti prava stvar za moju zbirku.

- Ali Edwarde, stvarno. Kasno je. Ne bi li bilo prikladnije da  
odeš sutra?

- Vjerojatno bi, draga. Ali spomenuo sam da ću možda svra-  
titi noćas. - Sagnuo se i poljubio je u obraz. - Nemoj se uzru-  
javati. Neću doći jako kasno.

Celeste ga je promatrala kako izlazi. Nakon što je otišao još  
je dugo ostala nepomično sjediti u strahu da će njezin unutar-  
nji nemir izbiti na površinu ako samo trepne. Kad se konačno  
dovoljno pribrala ustala je, pokupila njihov pribor za čaj i od-  
ložila ga na poslužavnik da ga Lily kasnije pokupi.

Slijepo je piljila u nekoliko mrvica koje su ostale na porcula-  
nskom tanjuru u njezinoj ruci. Za sve je bila kriva Juliet. Ona i  
njezin prokleti obiteljski lanac hotela. Trebala ih je ostaviti na  
miru da održavaju ovo mjesto kao što se od njih očekivalo i kao  
što su Haynesovi već desetljećima radili. Ali ne, Juliet ne samo  
da je zaposjela njihov dom, nego je još pozvala i onog žohara  
Dupreeja... i sada je jedina stvar koja je uistinu bila važna na  
čitavom svijetu - društveni položaj koji njoj i Edwardu pripada  
- zbog nje dovedena u opasnost.

Celestina ruka se pomaknula bez svjesne volje, a porculanski  
tanjur je poletio preko sobe, pogodio zid i raspao se na mnošt-  
vo prljavobijelih, plavih i zlatnih krhotina. Neka je prokleta ta  
jenkijevska kučka. Sve je upropastila.

Ali neće se samo tako izvući. Ne, ako se nju pita. Bože, pa  
ona je bila Butler što znači da je imala bogomdano pravo da o  
tome nešto kaže. Duboko je udahnula i izdahnula i ukočeno  
prišla starinskoj uzici zvonca u kutu. Povlačeći uzicu s  
gađenjem je promatrala krhotine starinskog porculana na podu.

Lily bi trebala doći i počistiti taj nered

\* \* \*

*Pompea*

Beau je promatrao Juliet. Nije mogao vjerovati da je samo tako zaspala. Dobila je svoje i onda - bum! - ugasila se kao svjetlo. Prokletstvo, kao da je muško. Bio je siguran da njezine dragocjene knjige o lijepom ponašanju u poglavlju o postkoitalnom ponašanju ovo ne bi preporučile.

Doduše, imala je težak dan. Okrenuo se na bok i podbočio glavu na dlan. Drugom rukom joj je s lica maknuo odlutali pramen. K vragu, lice joj je bilo prilično izgrebano. Trebao se obrjati.

Prezirno je otpuhnuo što se dobro čulo u toploj, mračnoj tišini sobe. Od kada je to on bio oličenje pristojnosti i obzirnosti? Kao da je najgore oko čega trebaju brinuti malo ogrebene kože. Većinu ozljeda je pretrpjela kad ju je toga popodneva bacio na tlo, no natučena brada i par modrica još uvijek su bolji od metka u glavi.

Baš-su-mc-dobro-poševili izgled će izbljedjeti. S druge strane, posljedica njegovih djela mogla bi narasti u nešto što zahtijeva novac za studij. Nije mogao vjerovati da je bio toliko uzbuđen da je jedva čekao da uđe u nju i da se nije sjetio.

Niti jednom prije nije propustio zaštititi partnericu - niti jednom. Još kao tinejdžeru otac mu je utuvio u glavu nužnost sigurnog, odgovornog seksa. Kad je odrastao i imao više obaveza nego što je bilo uobičajeno uvijek je jako, jako pazio da bude spreman. Uvijek. K vragu, nitko mu ništa nije mogao predbaciti. Nakon što je sa svojim sestrama tri puta prolazio hormoni- ma i raznim emocijama opterećene tinejdžerske godine nije ni najmanje bio spreman započeti sljedeću generaciju Dupreejevih.

I što je sada napravio? Začeo jednog malog Dupreeja i to baš s Juliet Astor Lowell od svih žena. Uopće nije trebao spavati s njom, a ipak je to učinio. Nije si mogao pomoći, k vragu. Bože, kako je samo bilo dobro.

Predobro. Promatrao je njezina od poljubaca otečena usta, divlje razbarušenu kosu, meku kožu vrata i ramena i osjetio kako ga hvata panika.

Imao je planove za sljedećih nekoliko godina koji nisu uključivali nju. Grad je bio pun žena koje su ga željele i proklet bio ako se veže za jenkijevsku princezu velikih očiju i dugog vrata, bez obzira koliko je slatka u krevetu. Zapravo ako je imalo pametan, izvući će svoju jadnu guzicu iz kreveta i odmagliti niz hodnik. U njihov odnos treba vratiti malo profesionalnosti. Uspravio se i spremao učiniti upravo to kad je Juliet promrmljala nešto u snu i okrenula se prema njemu. Njezin dlan je tapkao po madracu dok nije pronašla njegovu ruku, zatim njegova prsa i brzo se privila bliže. Trenutak kasnije sklupčala se uz nje. Jedno koljeno povukla je opasno blizu njegovog ponosa i sreće, nos pritisnula o njegova prsa. Njezin topli dah lepršao je prema njegovoj bradavici pri svakom izdahu.

E pa... sranje. Spustio se na leđa, a ona se odmah namjestila još bliže prebacivši jednu ruku preko njegovih prsa, a bedro preko njegovih nogu. Vrpaljila se dok nije pronašla udubinu između njegovog ramena i prsa. Onda je uzdahnula i opustila se kao topao i povjerenja pun teret koji ga drži prikovanog na jednom mjestu.

Beau je uvukao bradu kako bi ju bolje pogledao. Dobro, sada ju ne može jednostavno baciti na tur i otići. Ne bi bilo u redu da ju otrese i iskrade se iz sobe. Osim toga, imala je gadan dan i nije imalo smisla da joj prekida san, jer, sudeći po tamnim sjenama ispod očiju, zadnjih se dana baš i nije propisno naspavala. Razdvojio je prste koje je do tada držao pažljivo isprepletene ispod glave i oprezno dodirnuo kožu njezinih ramena. Dlanom joj je prešao preko ruke ispružene preko njegovih prsa. Na kraju joj je jednu ruku položio na kuk, a drugu joj prebacio preko ramena. Malo se pomaknuo i naslonio bradu na njezinu glavu. I tako će noćas ostati ovdje - zapravo i nije imao drugog izbora.

Ali zato će odmah ujutro vratiti njihov odnos na profesionalnu razinu, gdje mu je i bilo mjesto.

Juliet je bila okružena toplinom, a ispod uha joj je ugodno odjekivalo daleko ritmično kucanje. Zijevarajući je otvorila oči.

U početku je vidjela samo tamu i tek nakon što se nekoliko trenutaka napingjala da vidi shvatila je da joj je teška sjena ispred lica zapravo vlastita kosa. Maknula ju je s lica i žmirkala prema sjajnoj zruci mjesečine koja je dopirala kroz žaluzine i padala na krevet osvjetljavajući ga.

Sljedeće što je ugledala bila je meka pruga crnih dlačica i bradavica veličine novčića čija je boja pod mjesečevim svjetlom izbljedjela. U trenutku se sjetila prošle noći i shvatila da je u krevetu s Beauom.

On je ležao na leđima, a ona na boku. Tijela su im bila isprepletana, njezina noga bila je između njegovih, ruku mu je prebacila preko trbuha. Okruživale su je njegove ruke, jedna joj je labavo počivala na kuku, a druga zapletena u kosi.

Ležala je nepomično, pokušavajući složiti mnoštvo osjećaja koji su se pojavili. Osjećala se... dobro. Nekako bestjelesno i zadovoljno. Također osjećala je da je izgubila ravnotežu - bila je pomalo postidjena zbog svoga ponašanja prošle noći, a opet je bila moćna kao kakva božica seksa. Prije nego što joj je Beau pokazao da je to moguće nije istinski vjerovala da je tako veličanstven užitak moguć osim u knjigama.

Postojao je, međutim, djelić nje koji nije bio zadovoljan svojim sudjelovanjem u noćasnjim događajima. Bila bi sretna da to može poreći, ali Beau je napravio čitav posao. Ona se uglavnom držala njega i puno stenjala.

Ali ipak...

Nije se činilo da mu smeta njezin nedostatak iskustva. Izgledalo je, u stvari, da neizmjereno uživa. No sve se odvijalo tako prokleta brzo da nije imala priliku razmisliti o čitavoj situaciji prije nego što su stvari izmakle kontroli. Nije imala vremena pozabaviti se njime.

Veći dio posteljine završio je na podu tijekom onoga što su radili. Ostala je samo plahta koja je ležala prebačena nisko preko njezinog struka, što znači da je Beau bio pokriven malo iznad struka. Gužvajući mekanu tkaninu plahte među prstima ležerno ju je povukla malo više i otkrila njegova dugačka stopa-

la i dlakave listove. Onda je iznenada prisvojila čitavu platu i ostavila ga obasjanog mjesečinom.

- Oo. - Bio je... izuzetan nije bila odgovarajuća riječ, nije bila dovoljno muževna riječ, a on je bio utjelovljenje muškosti. Kao da joj je znatiželja pomutila razum pogled joj se spustio niže, jedva se zaustavljajući na čvrstim pločicama njegovog trbuha i na njegovim bedrima prije nego što se usmjerio na njegov penis. Spustila se malo niže kako bi ga mogla bolje pogledati.

Do sada ih nije puno susrela i nikada nije imala slobodu da ovako pomno prouči kojeg od njih. Brzo se još više približila, a Beau se u snu pobunio kad mu se ruka odvojila od njezine kose. Pogledala ga je, no on je nastavio mirno spavati, pa se ponovno posvetila njegovom penisu.

Bio je dugačak i taman. Ovako položen uz bedro izgledao je puno bezazlenije nego što ga se sjećala od prošle noći. Prešla je rukom preko njegovog čvrstog trbuha. Vrhovima prstiju rasčešljala je guste dlake koje su okruživale njegov penis, dodirivala mu unutarnju stranu bedara, protrljala pregib gdje su se spajala s tijelom, nehotice je palcem očešala njegove teške testise. Nekoliko puta je poželjela dodirnuti mu penis, ali bi se u zadnjem trenutku prestrašila. Onda je on praćen njezinim fasciniranim pogledom počeo bubriti. Pulsirajući se odvojio od bedra i nastavio se podizati sve dok, kao vojnik koji salutira, nije dodirnuo trbuh. Ponovno je pogledala njegovo lice. Je li se pravio da spava? Ne, izgledalo je da stvarno spava.

Kružila mu je rukom po trbuhu. Zagrizla je usnicu i pružila jedan prst spreman za nova istraživanja. Slijedila je obris njegovog tupog glavića oblikom sličnog gljivi, spustila se sve do glatkog hrpta koji ga je dijelio od ostatka tijela, a onda je povukla prst u gustu dlaku koja je pokrivala donji dio njegovog trbuha. Bedra su mu se nemirno razdvojila. Ona se namjestila između njegovih nogu i nagnula bliže da bolje vidi njegovo čudo.

Možda je toplina njezinog daha prouzrokovala njegovo trzanje. Ovila je ruku oko njegovog debla namjeravajući ga spremi ti natrag, no onda se predomislila. Umjesto toga ga je lagano

stisnula. Površina mu je bila nevjerojatno glatka, ali ispod meke kože krila se čvrstoća. Rukom je napravila pokret prema gore, zatim prema dolje. Beau je zaječao, pa je podigla glavu prema njemu. Piljio je u nju sanjivim očima. Iznenadena što ga vidi budnog nenamjerno je pojačala stisak.

- O, Bože, Juliet. - Glas mu je bio dubok i promukao, a oči pune strasti. Gledao je njezina usta. Tek tada je shvatila koliko su joj usne blizu njegovom penisu. - Poljubi ga - zarežao je.

- Molim?

Neznatno je pomaknuo kukove. - Molim te.

I tako je napučila usne i poljubila vrh penisa. On je muklo zaječao kao da umire. Svidjelo joj se njegovo jecanje, pa ga je ponovno poljubila, ovaj put malo manje ukočeno. Rukama joj je skupio kosu i prcbacioju na jednu stranu kako bi ju mogao promatrati. Pocrvenjela je, ali je otvorila usta i sklopila ih oko meke kože njegovog glavića.

Bedra su mu se ukočila, pritisnuo je pete u krevet i podigao kukove s madraca. Tako je ušao još dublje u njezina vruća usta. Ovila je ruku oko korijena njegovog debla i pokušala uskladiti različite pokrete. Mislila je da ono što radi odaje njezino strašno neiskustvo, no on je izgledao kao da je u raj, što joj je dalo nevjerovatan osjećaj moći. O, Bože. Ovo joj se sviđalo.

Nije se sviđalo samo njoj. Beau se osjećao kao da se probudio usred svojeg omiljenog erotskog sna. Kao da su mu ponudili djelić raja. Sve mu se na njoj sviđalo - izgled, dodir, pogled tih velikih sivih očiju prije nego što ih je oborila. Nasmijao se zabavljen tim prizorom. Vidio je kako joj u očima sjaji spoznaja o vlastitoj nadmoći i svo to čedno treptanje nije ga nimalo zavaralo.

Dah mu je postao isprekidan dok su njegovi kukovi nametali vlastiti divlji ritam. Pomalo je mahnito povukao pramen njezine kose koji je držao u šaci.

Zvuk koji joj se začuo iz grla označio je njezin protest. Još je gorljivije počela sisati, a on je na trenutak zatvorio oči suočen s ovim izazovom. Onda ju je jače potegnulo za kosu.

- Moraš prestati, draga - puhao je. Uslijedilo je: - O, Kriste, Juliet kako si dobra! - Na silu je vratio svoje kukove natrag na krevet. Moraš prestati prije nego što dobiješ više nego što si očekivala. Dođi gore i poljubi me.

Pustila ga je i sjela mu između nogu. Njezine male grudi dizale su se i spuštale dok ga je promatrala. Onda se spustila na sve četiri i krenula prema njegovom licu kao kakva otmjena, velika mačka. Vrh jezika joj je provirio van i polizao kut usana. - Uživala sam u ovome, Beauregarde.

- Da, vidio sam. - Još uvijek je bio malo zadihan, no vjerojatno je bio sretan što uopće diše. - I ja sam uživao. - Primio je njezin zatiljak i privukao ju naprijed.

Njegov poljubac bio je pomalo divlji, no nije se više mogao obuzdavati. Primio ju je za grudi, a duboki uzdah uzbuđenja koji je ispuštala natjerao je njegove kukove da se opet odvoje od kreveta u nagonskoj potrazi za vlažnom toplinom između njezinih nogu. Gotovo su se spojili kad je zazvonio telefon.

Juliet je zacvilila od jada. Telefon je opet zazvonio i on ju je pogledao. - Javit ćeš se?

- Ne. - Njezino odbijanje je zvučalo spontano i definitivno, ali onda ga je neodlučno pogledala. - Kad netko zove usred noći uvijek pomislim da se nešto dogodilo mojoj baki.

- Da. Ja mislim na svoje tri sestre.

Duboko je uzdahnula. - Možda je nešto hitno.

- Sranje. - Dohvatio je slušalicu i pružio joj je.

- Molim? - Zvučala je sabrano i efikasno kad daje u uredu u pol bijela dana. Onda su joj se obrve skupile. - Da, ovdje je. Samo trenutak. - Pružila mu je slušalicu i uzela plahtu koju je omotala oko sebe dok je izlazila iz kreveta.

Beau je prislonio slušalicu na uho. - Da, ovdje Dupree. Bolje da je nešto važno.

- Oprosti, Beau - rekao je Luke. - Pokušao sam te dobiti preko dojavljivača, ali valjda su ti se baterije istrošile.

Ili se dojavljivač nalazi pričvršćen za pojas hlača koje je odbacio i ostavio u drugoj sobi. Što je?

- Samo sam mislio da bi te zanimalo što mi je Bettencourt javio. Dobio je novi slučaj i po svemu sudeći Kradljivac Gaćica je ponovno napao. Izgleda da imamo još jednu žrtvu.



Roxannu je probudilo glasno lupanje na vratima. Mutnim pogledom potražila je budilicu čiji su crveni brojevi pokazivali 4:15. Sklonila je kosu s lica, izvukla se iz kreveta i potražila svoj ogrtač. Tko bi joj, zaboga, mogao tako rano kucati na vrata?

I prije nego što je otvorila prepoznala je Beauov glas s druge strane. - E, pa udovolji mi - rešao je. - Ili Roxanne ili ću te ostaviti na milost Celesti Haynes. Drugo ti ne preostaje, Ružice. Biraj sama.

Čim je Roxanne otvorila vrata gurnuo je Juliet unutra. - Zdravo, gospođice Roxanne. Moram vas zamoliti za uslugu.

- Žao mi je, Roxanne - promrmljala je Juliet. - Pokušala sam ga odgovoriti od ovoga, ali tvrdoglavost mu je drugo ime.

- Skoro si pogodila - složio se Beau. - Oprez mi je drugo ime.

Obje žene su se s nevjericom prezirno nasmijale, na što im je odgovorio svojim ubojitim osmijehom. Roxanne je zatrepala očima. - Dobre krpice - komentirao je njezin satcnski ogrtač boje senfa i djelomično otkrivenu jarko crvenu spavaćicu. - Divim se ženama koje se ne boje malo jarkih boja.

Zatim je ovio ruku oko Julietinog zatljka i povukao ju gore tako da je stajala na vrhovima prstiju. Roxanne je skoro očekivala da ju poljubi, no on joj se samo agresivno unio u lice. - Ne miči se odavde - grubo joj je zapovjedio i pustio ju. Stežući šake piljio je u nju, a na licu mu se očitavala prolazna neodlučnost. Onda je zakoračio natrag u hodnik, odvojio oči od Juliet i bijesno pogledao Roxanne. - Zaključaj vrata i nikog ne puštaj unutra. Neka ostane tu dok se ja ne vratim. Je li to jasno, Roxanne?

- Nema problema.

- Dobro. Pred hotelom je policajac, a ja ću se nastojati što prije vratiti, ali vjerojatno će mi trebati barem tri sata. - Bacivši posljednji pogled na Juliet zatvorio je vrata između njih.

Roxanne ih je zaključala kao što joj je bilo naređeno i okrenula se prema Juliet po prvi puta ju pažljivije gledajući. - Ej, curo - promrmljala je. - Treba mu reći da se češće brije.

Očekivala je u stvari pristojno poricanje svoje šefice, no Juliet je umjesto toga vrhovima prstiju pažljivo opipavala kožu oko usta. - Sumnjam da bi to koristilo. Možeš skoro golim okom pratiti kako mu raste brada. - Blago se nasmijala. - Priča se da se brija već u šestom osnovne. Barem mi je tako rekla neka žena u jednom baru.

- Onda bi možda morala uvijek pri ruci imati obrano mlijeko da zacijeliš ogrebotine.

Juliet ju je upitno pogledala i Roxanne se nasmijala. -Vjeruj mi, nije dobro samo za liniju, nego radi čuda kod ogrebotina od čekinja. Nažalost meni je baš ponestalo obranog mlijeka, ali daj dođi u kupaonicu, imam kortizonsku kremu koju možeš staviti. A kamo je narednik tako užurbano odjurio?

Dok je slušala Julietino objašnjenje Roxanne je primjetila da ogrebotine nisu ograničene samo na kožu oko Julietinih usta, ali suzdržala se od komentara. Nije spomenula ni Julietinu divlju, raspuštenu kosu, ni natečene usne. Hodajući prema kupaonici nekoliko koraka iza Juliet primjetila je klonulost u njezinoj inače besprijekornom držanju. Na licu joj se pojavio mali osmijeh zadovoljstva.

Beau nije bio presretan kad je čuo da je Kradljivac Gaćica dodao još jedno ime popisu svojih žrtava, ali morao je priznati tom perverznojaku da stvarno zna odabrati trenutak za svoje napade.

Do vraga, zaspao je s čvrstom odlukom da svoj odnos s Juliet vrati na profesionalnu razinu i što je onda umjesto toga učinio? Probudio se s podivljalom erekcijom i skoro se ponovno upustio u igru zvanu Napučimo-svijet-malim-Dupreejima.

Sranje. Isto tako je mogao zaigrati ruski rulet svojim službenim pištoljem.

Ubuduće će se držati podalje od Juliet Rose i prekinuti tu ludost. Motor auta zavijao je dok je Beau ugledavši ispred sebe crveno svjetlo, mijenjao brzine. Obavit će svoj prokleti posao, pobrinuti se da joj se ništa ne dogodi, a onda neka svatko krene svojim putem.

Njegov život vratit će se u normalu.

Posljednja žrtva živjela je u stanu na drugom katu iznad bara za homoseksualce. Galerija ograđena željeznom ogradom sličnom čipki bila je jedino što je zgradi davalo trunku otmjenosti. S galerije se pružao pogled na jednu od prometnijih ulica Francuske četvrti.

Beau je ušao u dvorište i uspeo se stepenicama. Nije morao biti detektiv da bi otkrio u kojem stanu živi žrtva: vrata su bila širom otvorena, svjetlo je padalo na stubište, a glasovi koji su iznutra dopirali kao da su svi istodobno govorili.

Pokazalo se da je unutra manje ljudi nego što bi se prema buri očekivalo. Unutra je bio forenzičar, koji je vjerojatno bio nov, jer ga Beau nije poznao, Bettencourt iz Beauovc postaje, izblajhana plavuša s ogromnim grudima i bijesnim izrazom lica i starija crnkinja sjede kose. Ona je sjedila pored plavuše na otrcanom kauču i tješila je tapšući njezinu ruku. Primateljica ovih nježnosti izgledala je kao da bi mogla žvakati čavle.

Forenzičar, koji je upravo pokušavao skinuti otiske s kvake, zastao je i sumnjičavo pogledao Beaua svojim stisnutim zelenim očima. Bio je to jedan od onih tko-si-do-vraga-ti pogleda u kojima su policajci bili tako vješti. Čim je ugledao značku oko Beauovog vrata vratio se svom poslu. Beau je prišao ostalima.

Bettencourt je podigao pogled. - Ej, Beau - rekao je.

- Ej. Smeta ti ako slušam razgovor?

- Ni najmanje. Da vas upoznam. Ovo su Shirl Jahncke i njezina susjeda Ernestine Betts. Gospođice Jahncke, ovo je narednik Dupree. Radio je već na ovim slučajevima.

Plavuša je ljutito zurila u njega. - Znači vi ste odgovorni što je taj kurvin sin još uvijek na slobodi? Bolje vam je da ga nađete

*Pompea*

prije mene, jer, kažem vam, ako se ikada dočepam tog malog seronje glavu ću mu otkinuti.

- Hej, Shirl - tješila ju je crna žena pored nje. - Smiri se, curo.

- Vraga ću se smiriti. Briga mene što sam se morala pred njim skinuti. Pa od skidanja, k vragu, živim. Ali uzeo mi je najnovije gaćice iz Fredericksa! Baš sam ih u ponedjeljak dobila preko kataloga i mogu vam reći da baš i nisu bile jeftine. - Njezino negodovanje odnosilo se jednako i na Beaua i na Bettencourta. - Iz mojih usta u vražje uši. Ako ikada naletim na tog jebeno pristojnog kurvinog sina, zaboravite na zakon i pravila. Ne namjeravam vas zvati, odvući ću ga u močvaru i baciti aligatorima.

- Kako mislite pristojnog? - Beau je čučnuo ispred kauča.

- Mislim na to da me čitavo vrijeme oslovljavao s gospođice i pitao ako bi bila ljubazna i dala mu gaćice. Isuse, kao da je na jebenoj čajanki. - Ljutito je izdahnula i pogledala ga. - Tip sto posto nije iz mog kvarta. Kad bolje promislim bio je i prilično skockan. Da nije imao taj šminkerski pištoljčić lako bih ja nje ga sredila.

- Koju boje kose ima?

- Ne pitajte, kako bih ja, k vragu, znala boju njegove kose? Nosio je jednu od onih maski koje pokrivaju čitavu glavu, znate na što mislim? Onakvu s velikim, kukastim nosom koji izgleda kao ptičji kljun ili tako nešto. I stajao je tamo u sjeni - pokazala je mjesto lijevo od prozora, iza samostojeće lampe - pa mu ni oči nisam vidjela. Jebeni perverzljak.

Beau je proveo još jedan sat u razgovoru sa žrtvom. Prikupljao je podatke zajedno s Bettencourtom, koji ga je upoznao s novim forenzičarom koji je upravo zatvorio svoj kofer i spremao se otići. Ime mu je bilo Chris Andersen i vjerovao je da otisci koje je pronašao vjerojatno pripadaju žrtvi i njezinim prijateljima. Svoju teoriju namjeravao je potvrditi ili pobiti u laboratoriju.

Na kraju je Beau ostao s već otprije poznatim podacima koji su se odnosili na Kradljivčevu visinu i približnu težinu te nje-

govu omiljenu vrstu maski. To je bilo prokleta malo. Činjenica da je bio profinjen bila je novi detalj u njegovom profilu. No s druge strane, ako se uzme u obzir žrtvin položaj na društvenoj ljestvici New Orleansa sve postaje relativno i teško je reći koliko je tip u stvari profinjen. O tome će još morati porazgovarati s Josie Lee.

Kad je malo kasnije izišao na ranojutarnji zrak obavio ga je miris rijeke. Stavio je ruke u džepove i njihao se na petama dok je još jednom prolazio kroz sve noćasnje događaje i pokušavao odrediti što bi dalje trebao učiniti.

Onda je izvukao ključeve iz džepa i krenuo prema autu.

Josie Lee je prišla Lukeu s leđa u kuhinji i zagrlila ga oko struka privijajući se i pritišćući grudi na njegova snažna, gola leđa. - Zdravo, veliki dečko - promrmrljala je i požudno zijevnula.

Nakrivio je glavu preko ramena i nasmijao se. - Zvučiš kao žena koja se prošle noći nije naspavala.

- Znam. - Zabila je bradu u njegovo rame i nasmijala mu se. Osjećala se predivno. - Grozno kad ti nešto tako poremeti san, je l' da?

- Apsolutno - složio se. - Znaš da mi je spavanje prvo na listi prioriteta. - Protrljao je svoju mišićavu stražnjicu o njezin trbuh, okrenuo se natrag prema tavi na štednjaku i ugasio ga. - Palenta je gotova. Uzmi tanjur.

-Ja ću samo kavu.

- Ma nemoj. - Okrenuo se prema njoj. - Kakav ti je to početak dana? -Ali čuđenje je brzo nestalo i na njegovom se licu pojavio zanos kad ju je dobro pogledao. - Moj Bože, kako dobro izgledaš - rekao je hrapavim glasom i posegnuo za njom.

Podigao ju je na kuhinjski šank i zario lice u oskudnu majicu od rebrastog pamuka koja joj je pokrivala grudi. U tom trenutku u kuhinju je ušao Beau.

Nije se znalo tko je bio više iznenađen. Sve troje se na trenutak sledilo, Josie Lee na šanku, Luke zgrbljen iznad nje s glavom okrenutom preko ramena, Beau na vratima. Onda je Josie Lee

osjetila kako joj srce luđački udara. Beau se bez riječi zaletio preko kuhinje. Luke se uspravio i okrenuo prema njemu.

- Znam kako ovo izgleda - rekao je i raširio ruke - ali...

Beau ga je šakom opalio u usta.

Josie Lee jc vrisnula i spustila se sa šanka dok je njezin ljubavnik posrtao natrag. Luke je gornjom stranom dlana dodirnuo usta. Na ruci mu jc ostala krvava mrlja. - Jebi ga - promrmljao jc. Zatim jc krenuo naprijed s namjerom da uzvрати udarac.

Luke se zaustavio kad jc vidio da jc Josie Lee zgrabila tavu sa štednjaka, jednim pokretom izvrnula hranu na šank i zamahnula tavom prema bratovoj stražnjici. Odjeknuo je udarac.

- Jebemu, Jose! - Beau se primio za stražnjicu i okrenuo prema sestri koja jc ponovno zamahnula tavom i pogodila ga u trbuh tako snažno da je ostao bez daha.

- Udario si ga! - okomila se na njega. - Drži svoje prljave šape dalje od njega, Beauregarde Butler Dupree, ili ćeš požaliti dan kad si se rodio! - Očito izvan sebe od bijesa podigla jc tavu iznad svoje glave. Luke se strahujući za Beauovu glavu umiješao, zgrabio ju i odvuкао dovoljno daleko da ne može dosegnuti Beaua. Njezine raskošne grudi podizale su se i spuštale pod njegovim rukama koje su ju obuzdavale. Boreći se da dođ do daha maknula jc crnu kovrču koja joj je pala preko očiju i mrko gledala brata.

- Isuse, Josie Lee, jebena tava jc bila *vruća*. - Beau jc podigao košulju i pogledao veliku, crvenkastu mrlju na trbuhu.

- Baš dobro! Kako se uopće usuđuješ udariti Lukea i ponašati se prema meni kao da mi je dvanaest godina! Kada ćeš konačno shvatiti, Beau! - Ispružila jc ruku i zapovjednički uperila prst prema vratima. - Nisi dobrodošao ovdje. Želim da odeš.

Beau jc otvorio usta da nešto kaže, a onda ih opet zatvorio. Namrštio se prema Lukeu. - Nemoj misliti da jc ovo gotovo, kompa. Još ćemo mi razgovarati kad ona ne bude naoružana.

Onda se okrenuo i otišao. Luke jc spustio Josie Lee na noge. Pažljivo joj uzeo tavu i stavio ju na štednjak pored njihovog prosutog doručka. - Strašna si, malena - rekao je i dodirnuo

njezin topli obraz. - Podsjeti me da te nikad ne smijem razljutiti u kuhinji.

Beau bi najradije bio razvalio vrata Roxannine sobe, no zadovoljio se jednim kratkim udarcem prije nego što je gurnuo ruke u džepove i odmaknuo se od vrata.

Trebalo mu je dosta da se iz Bywatera doveze u Garden District. Onda je dobrih petnaest minuta rešetao novaka koji je pazio na glavni ulaz dok ga nije bilo kako bi se uvjerio da nitko nije pokušao ući i da su ostala dva ulaza još uvijek zaključana, a njihove brave nedirnutе. Konačno je svratio u svoju sobu da se otušira, obrije i presvuče u čistu odjeću.

Ali to još uvijek nije bilo ni približno dovoljno vremena da zatomi nemoć koja ga je ispunjavala, divlju srdžbu i izdaju koju je bio prisiljen progutati. Sad ipak nije imao vremena za osobne probleme. Još uvijek je morao obaviti posao. Duboko je udahnuo, pogrbiо ramena, protegnuo napete mišićе vrata i zakleo se da će taj dan učiniti jednu dobru stvar. Ponašat će se profesionalno prema Juliet, pa makar to bilo posljednje što će učiniti. O Josie Lee će razmišljati kasnije.

No negdje u njegovoj glavi glas pun bijesa je ponavljao: Ne mogu vjerovati da moj partner, moj dobar i iskren prijatelj, ševi moju sestricu! Poželio je nešto udariti.

Umjesto toga još je jednom pokucao na vrata. Trenutak kasnije Roxannin glas je upitao tko je.

- Dupree. Otvori.

Otvorila je vrata i trepnula očima. - Zdravo, naredniče. Oprostite... čekate li dugo? Zaspala sam i tek sam sada čula da kucate.

- Tek sam stigao gospođice Roxanne. Bi li mi pozvali Juliet?

- Da, naravno. Uđite. - Ostavivši vrata otvorena okrenula se i otapkala natrag u salon. Dok je Beau za njom ušetao u sobu ona je već bila u spavaćoj sobi. Čuo je kako ulazi u kupaonicu, a onda je dojurila natrag. Bila je nekoliko nijansi bijeda, pa su se pjege na njezinom licu isticale kao mrvice džumbira na obranom mlijeku. - Nema je.

Beau je opsovao i istrčao iz sobe. Trenutak kasnije naglo se zaustavio pred Julietinim apartmanom. Preko ramena je dobio pogled Roxanni koja ga je pratila. - Imate li ključ ove sobe?

- Ne.

- Sranje. - Izvukao je svoj pištolj i odmaknuo se od vrata spremajući se razvaliti ih nogom.

Onda su se vrata otvorila, a na njima se pojavila Juliet. Svileni ogrtač joj se na nekoliko mjesta priljepio uz tijelo, voda se sjajila na vratu i golim nogama, oko glave joj je kao turban bio omotan ručnik. Pogledavala je u pištolj u njegovoj ruci i u njegovo lice. - Beau? Što se dogodilo?

- O, čovječe - čuo je kako Roxanne mrmlija i odlazi, vjerojatno natrag u svoju sobu.

- Dogodilo? - rekao je blagim glasom. Vratio je pištolj u koricu i krenuo prema njoj. Sigurno mu se nešto vidjelo na licu, jer kako se on primicao tako je ona odmicala sve dok nisu stigli u salon. - Što bi se dogodilo?

Zaustavila se na sredini prostorije. - Ljut si.

- Baš ste vi bogatašice lukave, je l' da?

Ukočila se. Podigla je bradu i pogledala ga je dobro uvježbanim pogledom koji je govorio ti-si-smeć-na-đonovima-mojih-cipela. Međutim nije ništa rekla čime je samo dolila ulje na vatru.

Beau se svladavao. Bio je na rubu eksplozije. - Jesam li ti ili nisam rekao da se nigdje ne mičeš? - škripao je zubima.

Oholo je digla obrvu.

Isti bijes bi ga bio obuzeo i da mu je rekla: *Popuši mi, seljačino*. No uspio je sačuvati smirenost i ostati hladan. — Misliš li, Ružice, da ja naredbe izdajem zato što volim slušati vlastiti glas? Tvoja sigurnost već je dovoljno puta bila ugrožena i ako ti kažem da ostaneš negdje imam prokleta dobar razlog.

- Morala sam se istuširati.

- Nisi mogla u Roxanninoj sobi?

- Htjela sam u svojoj sobi.



- I tako si ugrozila vlastitu sigurnost, jer ti je, da probam pogoditi, baka rekla da nikada ne smiješ koristiti tuđi sapun, je l' da?

Po izrazu njezinog lica znao je da je pogodio bolno mjesto. Izbacila je svoju elegantno oblikovanu bradu. - Za Boga miloga, Beau, bila sam oprezna. Provjerila sam ima li koga na hodniku kada sam izlazila iz Roxannine sobe i zaključala sam vrata svoje kad sam došla.

Njegov bijes pojačao se za još nekoliko stupnjeva. Zakoračio je prema njoj. - A da je netko svejedno uspio ući što bi učinila? Savladala ga svojim pristojnim ponašanjem?

Uzmaknula je jedan korak još uvijek držeći bradu visoko podignutu. - Ja se savršeno dobro znam brinuti za sebe.

Napravio je još jedan korak naprijed. - O, da. Vidim da si strašno hrabra. Prava si frajerica. - Nije se obazirao na glas u njegovoj glavi koji mu je govorio da njegov bijes nije proporcionalan njezinu prijestupu. I dalje joj je prilazio dok je ona uzmicala. Nervoja koja se pojavila u njezinim očima izazvala je u njemu nemilosrdno zadovoljstvo. - Zaboravimo da je osoba koja ti želi zlo najvjerojatnije naoružana. Pretpostavimo da ovaj put ne nosi oružje.

Leđima je udarila u zid. Beau je pljesnuo dlanovima po zidu. Prislonivši obje ruke na zid, svaku pored jednog njezinog ramena, prikovao ju je na mjestu. - Uzmimo na trenutak da sam ja on. Baba Roga. Baš mi i nije bilo teško satjerati te u kut, slatki-cc. - Povukao je prst niz njezin vrat, preko ključne kosti i uz rub dekoltea sve do mjesta između dojki gdje se ogrtač preklapao. Gurnuo je prst pod tkaninu i povukao. - A kad te jednom satjera u kut i s tobom je sasvim sam u sobi, može ti raditi što god želi a da ga itko pokuša zaustaviti.

Grudi su joj se dizale i spuštale ispod svilenkaste tkanine, ali njezin pogled je bio ozbiljan.

Samo što to nitko nije učinio. Osim tebe. A tebe se ne bojim.

- Trebala bi, anđele — insistirao je mekim glasom. Povukao je ogrtač i sasvim otkrio jednu dojku. - Trebala bi me se jako, ja-

ko bojati. - Ruka mu je sklznula na njezinu dojku, a usta spu-  
stila do erotičnih, punih usana.

Nije to bila nikakva nježna žudnja - osjetila je zube i snagu njegovih usta - ali nije se odupirala. Uzvratila je strasnim poljupcem i on je brzo izgubio kontrolu. Bio je svjestan dodira njezinih božanstvenih usana, njezinog okusa, toplog i slatkog, na svome jeziku. Uslijedio je bljesak strasti - njegova usta istraživala su joj grudi, leđa joj se izvila u luk kako bi mu pružila više, ruke su prvo uronile u njegovu kosu, zatim se borile sa zatvaračem njegovih hlača dok su joj se bedra ovijala oko njegovih nogu i kukova. U sljedećem trenutku spustio je svoje gaće dovoljno da se oslobodi, podigao ju je uza zid i počeo ulaziti u nju.

- Čekaj, čekaj - prošaputala je i odgurnula ga pritišćući ruke na njegova ramena. - Ovaj put moramo biti pametni, Beau. Moramo upotrijebiti kondom.

Sledio se dok su mu se prsa dizala i spuštala pokušavajući doći do daha. - O, Bože, Juliet. Nemam kondom. Molim te draga. Neću...

- Imam ja. Roxanne mi je dala čitav paketić. Rekla je da će meni vjerojatno više trebati nego njoj.

- Gdje je? - Kada mu je rekla gdje, spustio ju je na noge. Skinuo je i bacio svoje gaće. - Ne miči se.

Sigurno nikada ništa nije tako brzo napravio. Vratio se skoro istog trenutka s potrebnom opremom i našao ju još uvijek naslonjenu na zid. Ručnik kojim je omotala kosu ležao je pored nogu, njezin svileni ogrtač visio je otvoren. Podigao ju je i ušao u nju jednim laganim pokretom. Prikovao ju je uza zid i nepomično zatvorenih očiju uživao u tom osjećaju. — O, Bože - uzdisao je sa obožavanjem. - Imao sam tako usranu noć, a ti si tako dobra.

Kretala se nemirno i čeznutljivo. - Beau?

Pokreti su mu bili spori kao da je želio da ovo što dulje potraje. Seks s njom bio je gotovo spiritualno iskustvo. To je bilo ludo - znao je da je ludo - i da se vjerojatno tako osjećao zbog svog trenutnog raspoloženja, no ovo je svejedno makar na kra-

tko potisnulo frustraciju prethodnih sati. Klizio je u nju centimetar po centimetar, povlačio se i onda se polako ponovno bacao unutra.

Nagradila ga je kratkim povicima žudnje. Položila mu je ruke na lice i vatreno ga ljubila. Zatim je odmaknula svoje lice uzdišući. - O, Bože, Beau. Molim te. - Nemirno je prstima milovala njegove obraze, a pogled joj se odjednom usredotočio na njegovo lice. - Oo. Glatko je. Mislila sam da ti lice nikad nije ovako mekano. - Onda je izvila leđa gurajući svoje grudi na njegova prsa. Rukama je zgrabila njegova ramena i pokušala se kretati prema njemu, no pokreti su joj bili ograničeni, jer je bila priklještena između njega i zida. - Molim te, Beau, možeš li malo jače?

- Reci mi što želiš, Juliet Rose. Pričaj mi prostote.

Trcnpula je. Vjeđe su joj bile otežale i činilo se da ne može jasno vidjeti. - Molim?

- Pričaj mi prostote i dat ću ti - zabio se duboko u nju - malo jače.

Bila je sablažnjena. - Ne mogu!

- Kako hoćeš. - Njegovi kukovi prestali su se pokretati. Osjećala ga je kao sporo i slabo podrhtavanje slično kakvom uskomješanom sirupu. Sagnuo je glavu prema njezinim grudima.

Juliet se nekoliko trenutaka odupirala. Onda mu je šapnula naredbu sastavljenu od bezobraznih riječi, koje vjerojatno nikada u životu nije izgovorila. Njegovi pokreti su se malo ubrzali, a ona je govorila... govorila, i govorila, i govorila dok joj je on davao ono što je željela prodirući sve dublje u nju. Njegovi udarci postajali su sve brži i jači. Doveo ju je do vrhunca uživajući u njezinim vriskovima zadovoljstva. Beau se grčevito trzao dok ju je pratio u stanje orgazmičkog zaborava.

Oboje su bili umorni i prekriveni znojem kad se Beau spustio na koljena povlačeći i nju još uvijek ovijenu oko njegovih bedara. Osjećao se bestjelesno i opušteno.

Juliet je podigla glavu s njegovog ramena i zagledala se u njega. Kosa joj je bila divlja griva napola suhih podivljalih valova. Maknula je jednu kovrču s lica. - Izgleda da se ne možemo suz-

držati, Beauregarde. - Zarumenjela se. Tražila je nešto na njegovom licu. - Ne mogu vjerovati da si me natjerao da kažem sve one riječi.

Kad je bolje promislio nije ni on mogao vjerovati, no kao da se brani rekao je: - Svidjelo ti se.

Blago je slegnula jednim svilom prekrivenim ramenom. - Možda. Možda nije. Ali to u svakom slučaju govori da imamo različita iskustva. A kad smo već kod toga, posebno kod tvoje sklonosti seksu bez zaštite, zanimao bi me tvoj zdravstveni karton.

Juliet se već osjećala dovoljno posramljeno što je tako brzo pristala govoriti o svojim seksualnim željama. Ni najmanje joj nije trebao njegov zapanjeni pogled i glasan smijeh. Čučnula je i rukama se oslonila na njegova ramena kako bi se uspravila. Lice joj je ponovno počelo gorjeti kada je osjetila kako joj se izmiče.

Jednu ruku ovio joj je oko struka i povukao ju natrag. Jedna noga joj se izmakla, pa se opružila nogama opkoračivši njegova bedra.

- Oprosti - rekao je. Vidjelo se da pokušava zatomiti smijeh.  
- Samo što je to, s obzirom na moju prošlost, prilično smiješno. Slušaj...

- Drago mi je što te to zabavlja - glas joj je bio leden. - Sigurna sam da ću se, s obzirom na tvoju prošlost, smijati čitavim putem do bolnice. Osim ako mi ne želiš reći nešto stvarno gadno.

- Ne, draga, to je to. - Prošao je svojim dugim prstima kroz kosu. - Čist sam k'o suza, kunem se. Bože, stvarno mi je teško priznati, jer to što me ti vidiš kao velikog ljubavnika godi mom egu. Ali istina je, slatkice, da sam zadnjih deset godina toliko bio zaokupljen podizanjem mojih sestara da seksualni život gotovo nisam ni imao. A što se tiče ono malo seksa što je bilo, uvijek sam pazio. - Slobodnom rukom je milovao njezino bedro. - Jedino si me ti toliko zapalila da sam zaboravio staviti kondom.

- Piše li mi možda 'Lakovjerna' na čelu, Beau? - Osjećala se izdanom kada je vidjela koliko ju smatra glupom misleći da će ju zavarati tako bjelodanom izmišljotinom. Snizila je glas i dala mu posebno samozadovoljan ton oponašajući ga: - *Vjeruj, mala,*

*Pompea*

*ti si jedina.* - Vratila je svoj normalni glas. - Zaboravljaš da sam te vidjela na djelu. Ako sam neiskusna ne znači da sam glupa.

- Ne muljam ti, Ružice. Kunem ti se Bogom. Pitaj moje sestre, pitaj Lukea. - Lice mu je iznenada postalo bezizražajno i Juliet ga je sumnjičavo pogledala.

- Molim?

- Možda Lukea ne bi trebala pitati. Trenutno je zaokupljen time što mi ševi sestricu.

- Kako? - Gorčina u njegovom glasu natjerala ju je da ga pažljivije pogleda. Nešto na njegovom licu govorilo je da joj možda ipak ne laže.

-Jutros sam svratio kući prije nego što sam se vratio ovdje. Htio sam razgovarati s Josie Lee o nečemu što je iskrsnulo u slučaju zbog kojeg sam otišao. - Licem mu je preletjelo nešto što Juliet nije mogla protumačiti. - Zatekao sam nju i Lukea u... nazovimo to kompromitirajućem položaju

Juliet je osjetila napetost u njegovom tijelu. - Smatraš, dakle, da to nije u redu.

- Ona je moja mala sestrice.

- Ali ona nije više mala. Rekla bih da je u ranim dvadesetima. Jesam li u pravu?

Namrgođeno je slegnuo ramenima. - Dvadeset i dvije godine. - Ispod površinske hladnoće i plamtećih znakova ljutnje naziralo se nešto sumnjivo nalik... povrijeđenosti.

Juliet je znala da će se uvaliti u velike neprilike ako padne na taj prolazni znak ranjivosti. O, Bože, imala je jako, jako ružan osjećaj da se zaljubljuje u njega. - Misliš li da Luke na bilo koji način vrši pritisak na tvoju sestru?

Mišići na njegovim bedrima napeli su se i on se uspravio na noge. Jednu podlakticu položio je pod njezinu stražnjicu da ne bi pala. Ispustila je nedostojanstven krik kao djevojčica koja je ugledala miša. Primila se za njegova ramena i nogama mu obgrlila kukove. Napravio je nekoliko koraka do stolice i srušio se na nju. Julietine noge namjestio je da mu vise preko bedara. Onda je protresao glavom. - Ne. Dao bi mjesečnu plaću kad bi

mogao tvrditi suprotno. Ali kad sam ga lupio Jose me napala vrućom tavom.

- Udario si ga?

Pogledao ju je kao da je rekla nešto nevjerojatno glupo. - K vragu, da, udario sam ga. Slušaš li ti što ti govorim? Zatekao sam ga kako navlači moju sestricu i učinio ono što bi svaki brat učinio: pokušao mu promijeniti lični opis. I da ti odmah pokazem kako mi je ona zahvalila. - Naglo je podigao košulju. - Vidi što mi je učinila: ovo mi je nagrada za sav moj trud.

Na čvrstom trbuhu vidjela se tamna mrlja, ali to nije bilo ono u što je Juliet buljila. Osim kondoma Beau je bio sasvim gol od struka dolje, a ona je zajahala njegovo krilo noseći samo svoj ogrtač koji je visio otvoren. Užarenih obraza preklopila je krajeve ogrtača i zavezala pojas.

Pratio joj je pogled i maknuo kondom. Skinuo ga je i odbacio u košaru za smeće. Onda je primio rub njezinog ogrtača i prebacio ga preko prepona. - Je li sada bolje? - Podigao je jednu obrvu. - Nemoj misliti da je Beau Dupree preprimitivan da bi slijedio pravila postkoitalnog ponašanja Gospođice Pristojnosti.

- Bože, zar i o tome postoji knjiga? Tu mi baka nikada nije dala da čitam.

Iskrivio je lice u osmijeh koji je skoro odmah izbljedio. - Što da radim s Josie Lee, Juliet? To me izluđuje.

- To primjećujem, ali mislim da mi nije sasvim jasno zbog čega - oprezno je priznala. - Mislim, nemaš li dvostruka mječila ako misliš da je u redu da ti i ja vodimo ljubav, ali tvoja odrasla sestra i partner kojeg je odabrala moraju se suzdržavati? -

Uvidjevši da Beau nije racionalno razmišljao kad je bila riječ o ljubavnom životu njegove najmlađe sestre pripremila se za njegov bijes.

No iznenadio ju je. - Ne znam, možda. Do vraga, ako mislim razumom, siguran sam da si u pravu. Ali ako uključim osjećaje dođe mi da zgazim Lukea i zaključam Josie Lee u sobu dok ne navrši tridesetu. - Dlanove je snažno pritisnuo na čelo kao da želi zadržati glavobolju koja samo što nije izbila. Onda

je glasno uzdahnuo, spustio ruke do njezinih bedara i podigao pogled do lica.

- Možda je to zato što je Jose imala samo dvanaest godina kad su mama i tata poginuli. Od nas četvero nju je to najteže pogodilo. Mislim, to su godine kada curi najviše treba mama, zar ne? A imala je samo mene. Meni je bilo dvadeset i četiri kad se to dogodilo i tko, do vraga, može reći jesam li bio uspješan? Uvijek mislim da sam s njom učinio najviše pogrešaka i to se nikada neće promijeniti. K vragu, prije kojih pet-šest tjedana nisam ju uspio spasiti od prokletog Kradljivca Gaćica. Ona odbija priznati da je susret s tim perverznejakom ostavio i najmanju traumu, ali ja prokletu dobro znam da je morao. - Skupio je obrve što mu je davalo silovit izgled. - A sada ju ševi dobri, stari Luke.

- Stvarno si to lijepo rekao.

- E pa oprost, ali tako se osjećam, dobro? - Ljutito ju je promatrao, ruke su mu napeto počivale na njezinim nogama. ~ Isuse, Juliet, izbacila me iz vlastite kuće samo zato što sam taknuo njezinog dragog Lukea, tog izdajničkog kurvinog sina.

Ali, sada joj je bilo jasno. - Zvuči kao da se bojiš odvajanja.

-Što?

- Strah od odvajanja. Tvoja curica odrasta, ostavlja gnijezdo i umjesto na tebe oslanja se na drugog muškarca i to te boli. - Nasmijala mu se i podigla ruku kako bi prstima dodirnula njegov glatko obrijani obraz. - To je zapravo baš slatko. - Opasno slatko: To je ozbiljno ugrozilo njezin obrambeni sustav, koji je podigla da se pokuša obraniti od njegovog kataklizmičkog djelovanja.

- To je sranje, eto što je to. - Gledao ju je kao da je nekako povrijedila njegovu muškost. - Nemam ja nikakav prokleti strah od odvajanja. Pa ja, k vragu, brojim dane do njezinog pre-seljenja. - Namjerno ju je lascivno pogledao i razvezao čvor pojasa koji je njezin ogrtač držao zatvorenim. Raširio je ogrtač i jednim ih brzim pokretom oboje razgolitio. - Vraga je to slatko. Gdje su ti kondomi da ti ja pokažem što je slatko.

\* \* \*



Beau je nogom zatvorio vrata kupaonice ostavljajući iza sebe Julietin krevet i Juliet koja je u njemu spavala. Pogledao je svoje lice u ogledalu. Baš kad je mislio da je siguran...

Koji se to vrag događa s njegovim životom? Jednog trenutka sve je išlo glatko, a već sljedećeg je plivao među krokodilima.

Mislio je da je svoje probleme sa ženama ostavio u prošlosti i da će odsada svake večeri jedini problem biti koju ženu da pozove na vrući sastanak. A evo ga sada sa tom užtogljenom Sjevernjakinjom koju nikako nije mogao prestati dodirivati i sestricom koja bi mu radije razbila glavu tavom nego ga udostojila jednog svog pogleda.

Sranje.

Otvorio je slavinu s hladnom vodom. Iz iskustva je znao što muškarac može napraviti kad se previše žena i problema koje one donose počnu uplitati u njegov život. Može se jedino izgubiti u poslu.

Ispljuskao je lice vodom, zatvorio slavinu i posegnuo za ručnikom. Nakon kratkog pregleda stanja svojih zubiju pro-našao je Julietinu pastu za zube, istisnuo malo paste na prst i ta-- očistio zube koliko je mogao.

Činjenica je bila da se posljednjih nekoliko tjedana nije dovoljno posvećivao poslu, barem ne s onom ozbiljnošću koju je on smatrao potrebnom. Ali to će se promijeniti. Gotovo je sa čuvanjem djece, bez obzira koliko dijete bilo slatko. Pa on je bio policajac, do vraga. I bilo je vrijeme da se konačno počne ponašati kao policajac.

Vratio se u spavaću sobu. Juliet je leđima okrenuta njemu sjedila na suprotnoj strani kreveta. Leđa su joj bila dugačka i uska. Nježne kosti kralježnice nazirale su joj se ispod žutosmeđe kože dok se naginjala naprijed tražeći rukom nešto na podu.

Izbočine kralježaka povukle su se u glatku brazdu kralježnice kada se uspravila, okrenula i pogledala ga preko ramena. Zatim se uspravila na noge i omatajući oko svoga tijela plahtu koju je povukla s kreveta i okrenula prema njemu. Nježno rumenilo obililo joj je obraze.

-Skrivaš nešto što još nisam vidio, anđele?

Dostojanstveno je podigla bradu. - Nemamo svi tu sreću da se dobro osjećamo kad smo goli, Beauregarde.

Spustio je pogled na svoje tijelo i vidio da je njegov ponos izložen cijelom svijetu da mu se divi. Vratio je pogled na nju i nacerio se. - Odjeća mi je u drugoj sobi. Želiš da se odjenem?

- Samo ako misliš da bi danas trebao i nešto raditi.

Bila je u pravu. Odšetao je u drugu sobu u potragu za svojim hlačama. Navukao ih je i odlučno zatvorio patentni zatvarač. Kada je podigao pogled vidio je da ga je Juliet slijedila. - Što si maloprije tražila na podu?

- Svoje gaćice.

Nasmijao se prisjećajući se. - Kad sam se pojavio nisi ih imala, slatkice.

- Da, sjećam se.

Čovječe, držala se tako uštogljeno i on je dobio luđačku želju da joj istrgne tu plahtu iz ruku i raskuštraj joj kosu da prestane biti tako ukočena.

Ali taj poriv morao je staviti na nisko mjesto svoje ljestvice prioriteta. Uspravio se. - Odjčni se, Juliet Rose. Imam jedan prijedlog za tebe.

Izvila je jednu urednu obrvu i pogledala ga kao da pretpostavlja kakav bi jeziv prijedlog mogla čuti iz njegovih usta. Ali nije mu protusloвила. Okrenula se na peti i povukla u svoju sobu.

Vratila se za manje od deset minuta. Ponovno je izgledala kao pristojna gospođica Astor Lowell. Kosu je bezobzirno sputala u profinjenu francusku pundu, a senzualne dijelove svoga skromnog tijela opet je sakrila lepršavom haljinom s cvijetnim uzorkom. Samo su njezine duge, gole noge, sirenski lak na nožnim prstima, bujne usne pokrivene ružem koji je pozivao na poljupce i još uvijek vidljiva ogrebotina na bradi kvarile njezin uštogljeni imidž. Beau joj je pokazao da sjedne odupirući se niskim strastima da ispod svog tog sjaja potraži senzualnu ženu koju je upoznao. Čučnuo je ispred nje.

- Slušaj, kad je riječ o tvom slučaju čini mi se da ne napredujem nego nazadujem. Krajnje je vrijeme da to promijenimo.

- Beau, od prvog dana me vuččeš po Francuskoj četvrti. Ne bih rekla da nazaduješ.

- To je bilo vezano za slučaj Kradljivca Gaćica, ne za tvoj slučaj - nije se složio. - Makar sada kad se i u tvom slučaju pojavio antikni pištolj, možemo valjda reći da nismo gubili vrijeme u Francuskoj četvrti. - Zatresao je glavom. - Ali sve to ničemu ne vodi, draga. Činjenica je da je vrijeme da se primim onoga što najbolje znam.

Pogledala je prema spavaćoj sobi na što se on nasmijao. - Ne, nisam na to mislio. Mislio sam na detektivski posao.

- Oo. - Porumenjela je. Onda je prasnula u tako bestidan smijeh da je ostao zapanjen. - Onda mora da si stvarno dobar.

Zgrabio je naslone njezine stolice. - Dolazim u napast da te odnesem tamo i pokažem ti još malo mog drugog talenta. - Osovio se na noge. - Ali ja sam čovjek s misijom. Bi li se htjela malo igrati policajca?

-Ja?

- Dobro, ti ne bi trebala raditi policijski posao. Mislio sam da ideš sa mnom dok radim ono za što sam obučen.

- Ali, Beau, ja imam samo još par dana do koktela koji pret-hodi otvorenju.

- Znam, ružice. Zato imam prijedlog. Ne sviđa mi se sve što ti se u zadnje vrijeme dogodilo i čini mi se da bi bilo kontraproduktivno da te ostavim bez zaštite dok ja tražim krivca. Što kažeš na kompromis? Kako bi bilo da se ujutro posvetimo tvojim obavezama, popodne pretražujemo kompjuterske baze podataka ili papirologiju povezanu sa starim slučajevima u kojima se pojavljuju antikni pištolji, a navečer tražimo Lydeta koji bi nam puno pomogao da ubijemo dvije muhe istim udarcem?

- Zvuči kao puno posla.

- Ali je efikasno. Jesi li za?

-Da.

- Super. - Nagnuo se naprijed i dao joj kratak, čvrst poljubac. Nije se imao volje odvojiti od nje, zbog čega je osjetio nelagodu. Ali, k vragu, ona neće zauvijek boraviti u New Orleansu i nema razloga zašto ne bi uživao u ovom odnosu dok je ona

u gradu. Imat će dovoljno vremena da se posveti svome dugoočekivanom planu kada se ona vrati na hladni Sjever. A ako je zbog pomisli na Julietin povratak u Boston i na njezinu uštogljenju obitelj osjećao probadanje u želucu, bilo je to vjerojatno od gladi.

- Izbjegavaš me, malena?

Josie Lee je podigla glavu od kompjutera i ugledala Lukea kako stoji na vratima. Bacila je pogled prema referentici kojoj je bila asistentica, a onda opet pogledala Lukea. - Naredniče Gardner, stvarno nije zgodan...

Posegnuo je preko stola i uhvatio ju za nadlakticu. Okrenuo je glavu da vidi što radi referentica. - Ispričajte nas na trenutak, Constance. - Bilo je jasno da se ne radi o molbi već o zahtjevu.

Constance Warner mu je uputila poluosmijeh. - Naravno. Zapravo, zašto ne bi sada otišla na pauzu, Josie Lee? Radiš bez prestanka još od ručka.

Josie Lee je napravila grimasu. - Hvala. Neću dugo. - Dopustila je Lukeu da ju odvuče iz ureda, ali kad su izašli na mramorni hodnik oslobodila je ruku njegovog stiska. Hladno mu se obratila. - Je li to stvarno bilo neophodno pred mojom šeficom, Luke?

- Vjerojatno nije. - Rukom je zagladio svoju glatko izbrijanu glavu i frustrirano piljio u nju. - Ali stekao sam dojam da me izbjegavaš, Jose, i uhvatila me panika.

Jednom rukom dodirivao je zatiljak, pa mu je lakat stršao u vis. Zagledala se u njega i srce joj se stegnulo. U glavi je presložila svoje prioritete. - Oprosti - rekla je. - Izbjegavala sam te. Stvarno glupo, jer uopće ne mogu objasniti zašto. - Prstima je dodirnula njegov triceps. Spustio je ruku. - Ovo će ti sigurno zvučati ludo - rekla je - jer znam da je Beau jutros strašno pogriješio. Ali sada kada sam se smirila nekako ne mogu prestati razmišljati o izrazu njegovog lica kada sam ga izbacila iz kuće, i osjećam... - Glasno je uzdahnula. - O, Bože, to je tako apsurdno.

- Osjećáš se kriva - rekao je Luke.

- Da! Osjećaš li se i ti tako?

- O, da. - Pogledom ju je prikovao na mjestu. - Ali ne toliko da bih odustao od tebe.

- I bolje ti je da ne odustaneš. To je posljednje što želim. - Nasmijala se, no u njezinom smijehu nije bilo radosti. - Valjda želim imati sve i želim da sve bude lako. Izgleda da ne mogu imati obojicu. - Približila mu se. - Ali ako budem morala birati, izabrat ću tebe, Luke. Hoću. Ovog popodneva sam samo bila malo zbunjena.

- Nećeš morati birati između nas dvojice, mala. Nikada do toga neće doći. Beau će se predomisliti, obećavam ti. - Povukao se u sjenu dorskog stupa i privukao ju u svoj zagrljaj. - Ali jedno mi moraš obećati: Ne skrivaj se od mene ako te nešto muči. To me izluđuje. - Još jače ju je zagrlio i bradom pritisnuo vrh njezine glave. - Isuse, Jose, kako si mi se tako brzo uvukla pod kožu?

- Misliš da je to bilo brzo? Čudno, jer meni se čini da čitav život tebe čekam. - Snažno ga je stisnula. - I sada si službeno moj, znaš. Pred Constance si jasno pokazao svoje namjere. - Zabacila je glavu unatrag i nasmijala mu se. - Do kraja radnog vremena svi će u zgradi znati za nas.

Juliet je bila u dubokom snu kad je zvonjava počela. Bio je to isprekidan ali uporan zvuk, srećom dovoljno prigušen da se na njega ne obazire. Iscrpljenost je vrebala na rubovima njezine svijesti kao podvodna struja u dubokome moru. Skoro je ponovno utonula u dubine zaborava kad se Beau pomaknuo. Tiho je opsovao, maknuo ju sa svojih prsa i otkotrljao se do ruba kreveta. Kad je zvuk naglo utihnuo zaključila je u nekom udaljenom kutku svoje svijesti da je to sigurno bio njegov dojavljivač.

Već je ponovno tonula u san kad je on počeo okretati brojeve telefona. Prva riječ koju je izgovorio natjerala ju je na naglo buđenje.

- Anabel? Bolje da je nešto važno, slatkice. Jedan je ujutro. - Trenutak je slušao, a onda s dubokom nevjericom rekao: — U tvojoj sobi je što? Za Boga miloga, draga, radim! Uzmi metlu! Što? Ne, Ana, riješi to sama. Da, da možeš. Onda zatvori prokleta vrata i spavaj na kauču... Dobro... dobro! Duboko udahni i smiri se. Samo drži vrata zatvorena dok ne dođem. Evo krećem.

Dok se on preokrenuo i sjeo na rub kreveta Juliet je već bila maknula kosu s lica i nalaktila se. Glas mu je bio protkan prisnošću dugogodišnje povezanosti, pa joj je glavom prošla strašna misao.

- Jesi li oženjen, Beauregarde? - Glas joj je bio kreštav. Pročistila je grlo, leđa prislonila uz uzglavlje kreveta, povukla plahtu i čvrsto ju zataknila ispod pazuha.

Bezobrazno je otpuhnuo i okrenuo se prema njoj. - Ne, nisam oženjen i nemoj misliti da će se u skorijoj budućnosti promijeniti. Od svoje dvadeset i četvrte godine bavim se samo ženskim problemima i stvarno je vrijeme da s time prekinem. - Ustao je i navukao gaće.

- Vjerojatno ti ne pada na pamet da me vrijeđa tvoja pretpostavka kako ja želim prekinuti tvoje momaštvo samo zato što sam nekoliko puta s tobom spavala. - Glas joj je ostao blag. Zapravo je u tom trenutku bila jednostavno preumorna da bi se vrijeđala.

- Ej, što da ti kažem, izgubio sam glavu. Znam da bogatašica kao ti nema dugoročne planove s nekim kao što sam ja. - A iz nekog razloga to nije dobro primio. Srdito ju je pogledao. - Oblači se. Moramo izvaditi krokodilovu bebu iz spavaće sobe.

Blijedo ga je pogledala, a on je ironično dodao: - Dobrodošla u moj svijet.

Deset minuta kasnije ukrcali su se u njegov auto. Beau je upalio motor. Juliet je pričvrstila pojas i zavalila se u sjedalo, rukom pristojno prikrivajući zijevanje.

Posljednjih nekoliko dana radili su od jutra pa skoro do ponoći i premda je željela dobiti neke odgovore - kao na primjer kamo idu - nije se mogla dovoljno razbuditi da bi izrekla pitanje. Poznata grmljavina motora ju je uspavljivala, a mekana, pohabana koža prostranih sportskih sjedala obgrlila je njezino tijelo. Sljedeće čega se sjećala bilo je kako Beau parkira u nekoj tihoj sporednoj ulici, čuči pred otvorenim vratima suvozača i masira njezino rame i vrat.

- Probudi se, Juliet Rose - mrmljao je. - Hajde, zlato, stigli smo.

- Gdje smo? - Otkopčala je pojas i izvukla jednu nogu iz auta. Iznenadio ju je veliki zijev. Ovaj put si je dala oduška i nije se gnjavila pokrivanjem usta. Dobro se proteгла. Osovila se na noge i pospano prislonila na njega. - Tko te to zove u jedan sat ujutro da joj istjeraš krokodila iz spavaće sobe?

- Moja sestra Anabel. - Zalupio je suvozačeva vrata iza nje i otpratio ju u dvorište. - Ona misli da je moja jedina zadaća u životu da uklonim sve neugodnosti koje joj se nađu na putu.

- Ja bih rekla da je krokodil u spavaćoj sobi malo veća neugodnost.

Beau je slegnuo ramenima. - Kako god ti kažeš. - Zaustavio se pred kraljevski plavim vratima i pokucao.

*Pompea*

Odmah im je otvorila sitna brineta. - Hvala Bogu što si ovdje, Beau. - Iznenađeno je pogledala Juliet. - O! Zdravo.

- Zdravo.

- Juliet, ovo je moja sestra Anabel. Anabel, Juliet Astor Lowell.

- O-ho? - Anabel je podigla jednu tamnu obrvu kao da se pita koju ulogu ova neočekivana gošća ima u životu njezinog brata. Oči su joj se razgoračile kad je shvatila. - Oo! Dama o čijoj sigurnosti brineš!

Beau je pogurao Juliet preko praga, ušao za njom i zatvorio vrata. - Rekao sam ti da radim, Ana. Kada si probudila mene, probudila si i nju. Nadam se da ćeš nam barem ponuditi svoje praline.

Zvučao je mrzovoljno, no Juliet je čitava situacija bila dražesna. Pokušala je zamisliti svoga oca kako ustaje iz kreveta usred noći i vozi preko pola grada da bi ju spasio... ali jednostavno nije mogla. On bi vjerojatno unajmio nekoga da riješi problem.

- Trebam jastučnicu - rekao je Beau. Kad ju je Anabel donijela zapovijedio je: -Vas dvije idite u kuhinju dok ja ovo ne riješim. - Zatim je prislonio glavu na glavu svoje sestre. -Jesi li dobro, Anabel? Kako je krokodil uopće ušao u tvoju sobu?

- Ne znam kako drukčije nego kroz odvodne cijevi u kupatnici. Ili tako ili kroz vrata dok su bila otvorena. - Zadrhtala je i dodirnula njegov čekinjama pokriveni obraz. - Hvala što si došao, Beau. Oprosti što sam te izvukla iz kreveta, ali skroz sam poludila kada sam vidjela to čudovište kako se kreće sobom.

- Da, da, da - gundao je on, ali ju je privukao u kratak, utješan zagrljaj. Pustio ju je, otkrnuo vrata sobe, kliznuo unutra i zatvorio vrata za sobom.

Anabel se okrenula prema Juliet. - Tako mi je žao što sam te izvukla iz kreveta prije zore. Sigurno misliš da sam luda.

- Zapravo mislim da si sretna što imaš nekoga tko će dotrčati usred noći ako stvari krenu krivo.

- Da, Beau je naš vitez zaštitnik. Mrzovoljan, u hrđavom oklopu i sve to. - Anabelin osmijeh bio je pun ljubavi. - Dođi u kuhinju. Napraviti ću ti čaj.



Pile su čaj i jele Anabeline domaće praline. Njihov neobavezni razgovor prekidali su s vremena na vrijeme udarci i psovke koji su dopirali iz sobe. Malo kasnije pojavio se Beau. Jastučnica u njegovoj ruci bila je otežala na dnu i blago se njihala. Efikasnost i hrabrost s kojima je izvršio svoju misiju natjerali su Juliet da pomisli na druge stvari koje je radio s istom izuzetnom vještinom. Izgledao je tako samouvjereno dok je hodao kratkim hodnikom, tako tamno, muževno i samodopadno da su joj se obrazi zarumenjeli, a nožni prsti zgrčili u sandalama.

Nacerio se kad je ušao u kuhinju i pobjednički podigao jastučnicu u zrak. Drugom rukom udario je po prsima. Anabel se nasmijala i skočila sa stolice da mu čestita. Juliet je sjedila prikovana za stolicu, paralizirana iznenađujućom željom da ga posjeduje.

Nikada u životu nije žudjela da posjeduje nekog muškarca, ali željela je posjedovati Beua Dupreeja. Najgore je bilo što mu je željela pripadati, biti među odabranima za koje će on usred noći ustati iz kreveta i doći ih spasiti. Promatrajući ga poželjela je da je uzrok tomu njegova smionost, njegova izuzetna karizmatična seksualna privlačnost koja ju je vukla njemu.

Ali nije bilo samo to i ona je to znala. Bilo je toga više. Simpatičan način na koji je brinuo za svoje sestre, način na koji joj je poklanjao svu svoju pažnju dok su vodili ljubav, njegova očigledna ljubav prema poslu, smisao za humor - o, Bože, mora prestati okolišati kao što je radila posljednjih nekoliko dana i priznati samoj sebi da se zaljubila u njega.

Beau je izvukao jednu stolicu, okrenuo je i zajahao. Jastučnicu, iz koje je dopiralo ljutito šuškanje, spustio je pored nogu. Anabel je vrisnula i poskočila, što je on popratio osmijehom.

- Sve je u redu, zavezao sam ju na vrhu. Neće izići. - Položio je dlanove na vrh stola. - Gdje je moja nagrada?

Anabel je gurnula tanjur s pralinama prema njemu. - Želiš li uz to kavu ili mlijeko?

- Mlijeko. - Pogledao je Juliet. - A što je s tobom, ružice, nećeš me pohvaliti što sam takav junak? - Podigao je ruke pokazujući da očekuje pohvale. - 'Ajde, mogu ja to podnijeti.

Osjećajući se neobično smeteno zagladila je svoju raščupanu kosu i bez razmišljanja ju skupila u francusku punđu. Onda je crpeći posljednje mrvice prisebnosti zatreptala očima. - O, Beauregarde, tako si velik i snažan.

- Prokleta si u pravu, šećeru. Baš sam ulovio krokodila. - No drski osmijeh nestao je s njegovog lica, zamijenio ga je smrknut i napet izraz. Oči su mu ostale prikovane za njezin vrat.

- Što je? - Bojažljivo se uspravila na stolici. Spustila je ruke kojima je pridržavala kosu koja je pala preko vrata i pokrila ono što je zaokupilo njegovu pažnju.

Ipak, nedovoljno brzo. Anabel se nagnula naprijed i prstom maknula kosu s Julietinog vrata. Trenutak je promatrala izloženu kožu, a onda s nevjericom pogledala brata. Pustila je da Julietina kosa padne i optužujući uperila prst u Beau.

Juliet je rukom opipala vrat, ali nije osjetila ništa neobično. - Što je? - zahtijevala je odgovor. - Što to vas dvoje gledate?

Beau je prekrižio ruke na prsima prkoseći sestri. Mahala je prstom prema njemu kao kakva ljutita majka. Juliet je posegnula za torbicom u namjeri da pronađe džepno ogledalce i sama se uvjeri što je privuklo toliku pažnju.

- Beauregarec Butler Dupree! - povikala je Anabel. - Kad si rekao da sam vas oboje probudila nisam mislila da zajedno spavate. - I dalje je tražeći objašnjenje mahala prstom pred njegovim nosom. - Znači ti si odgovoran za sve ove ljubavne ugrize na njezinom vratu, je li?

Juliet je prestala gledati u ogledalo i rukom je pokrila grlo. Užasnuto je promatrala brata i sestru. - Odgovoran za što?

Celeste je provirila u Julietin ured. - Zdravo, draga - rekla je ne obazirući se na narednika koji se raširio na stolici u kutu. Bila je itekako svjesna da se on, nakon što ju je prostrijelio kratkim, prodornim pogledom, vratio čitanju svog kompjuterskog ispisa. No ona se posvetila Juliet.

Malo ju je iznenadilo kad je vidjela da je Juliet kosu nosila raspuštenu. Nikada ju još nije vidjela takvu i izgledala joj je prilično... nemarno. U stvari vrlo priprosto. Gusti valovi kose pos-

kakivali su i njihali se sa svakim pokretom Julietine glave. Juliet je podigla pogled, a Celeste je odvojila oči od njezine primitivne frizure i usredotočila se na Julietine oči, koje su barem bile prikladno neutralne boje, makar joj je šarenice okruživao napadan, kao ugljen crn porub. - Svratila sam da porazgovaramo o koktel-zabavi u petak - afektirala je Celeste. - Mislila sam da bi bilo dobro da se upoznam s planom.

Juliet se toplo nasmijala. - Uđite, molim vas. Znam da je Roxanne tu negdje ostavila jedan. - Prekapala je po hrpi papira na svome stolu.

Celeste je prešla na drugu stranu sobe. - Drago mi je što mogu reći da sam primila potvrdu dolaska od ljudi za koje se nisam usudila ni sanjati da će doći. Članova Bostonskog kluba. Ne bi bilo dobro da vas njima planiram predstaviti u vrijeme koje je već predviđeno za nešto drugo.

- Mislim da je jedino moj govor zahvale predviđen za točno određeno vrijeme, ali samo da nađem... - Juliet joj je pružila list papira. - Evo ga. Beau? - Kada je podigao pogled dala mu je znak da donese stolicu ispred njezinog stola. - Bi li donio stolicu za Celeste tako da nas dvije ovo zajedno prođemo?

Ustao je i došetao do stola. Stolicu je nosio u jednoj ruci i glasno ju spustio pored stola. Pokazao je Celesti rukom da sjedne, a onda se okrenuo i vratio do svoje stolice.

Celeste se prenerazila kada je pomislila da tako neodgojen mladić može prouzrokovati njezinu i Edwardovu propast. No potisnula je osjećaje i zauzela mjesto.

Završavale su sastanak kada je Celeste primjetila mrlje na Julietinom vratu. Kosa mlade žene na trenutak je otkrila tamne mrlje na vratu. Celeste se ogorčeno ukočila. Znala je što je to. Bili su to ljubavni ugrizi, šljivice, kako su ih mladi vulgarno nazivali. Oh! Kad se samo sjeti da ta mala drolja upravlja njezinim domom. E, pa, možda gospođica Astor Lowell ima besprijekorno rodoslovlje, ali jasno je da ju je ta seljačina niskog roda što sjedi u kutu odvukla s pravog puta.

Celeste se uspjela još samo pristojno ispričati. Za razliku od nekih koje bi mogla imenovati ona je znala svoje dužnosti i le-

deno se držala pravila uljudnog ponašanja. Zatim je bijesnila čitavim putem do svojih i Edwardovih soba. Čim je ušla u njihov apartman otišla je do zvona i odrješito ga povukla.

Sad je točno znala što treba učiniti i kada to mora biti učinjeno. Bila je to ironija sudbine da joj je sama Juliet dala svoj raspored. Celeste je sada samo trebala pronaći sredstvo.

Kada smo već kod toga, gdje je ta Lily? U zadnje vrijeme bila je tako odvratno spora. Vrijeme je bilo ograničeno, a Celeste je imala zadatak za nju. No nikako ju nije mogla poslati da to učini, ako joj treba toliko vremena da odgovori na njezin poziv. Čim stigne Lily se može odmah okrenuti i odšetati do vrtnog spremišta. Celeste je trebala pilu.

Dva dana kasnije Beaua je još uvijek izjedao osjećaj koji ga je prožeo kada je ugledao ljubavne ugrize na Julietinom vratu. Osjećao je nelagodu i sram kad je shvatio koliko mu djetinjeg zadovoljstva pruža to što ju je na taj način označio. Ljutilo ga je što se tako dobro može sjetiti kakav je osjećaj ležati na njoj, primiti njezine dlanove i podići joj ruke iznad glave, zalijepiti usta na njezino grlo. Bila je tu i činjenica da mu po prvi put nije važno što misli jedna od njegovih sestara. U stvari, kad se Anabel usudila prekoriti ga kao kakvog pohotnog tinejdžera došlo mu je da zareži na nju da ga ostavi na miru. Jedva se uspio suzdržati i zaustaviti na tome da joj samo uputi pogled koji je jamčio da se više neće miješati u njegove poslove.

Tiho se posprdno nasmijao. Da, svakako. Kao da će ju jedan hladan pogled zaustaviti. Sigurno već pola New Orleansa zna za šljivice na Julietinom vratu.

Ali tko još ima vremena zbog toga brinuti? Ono malo slobodnog vremena što su imali proveo je pokušavajući laskanjem umiriti Julietinu hladnu i suzdržanu ljutnju. Ona nije vrištala ili lupala vratima kao njegove sestre, no znala je pokazati nevjerojatnu količinu negodovanja a da je uopće nije podizala glas.

Promatrao ju je kako sjedi u kutu pored automata sa hladnom vodom. S obzirom da nije bilo sigurnijeg mjesta od policijske stanice zadnja dva dana dovodio ju je sa sobom. Danas je

sa sobom dovukla i Roxanne kako bi njih dvije mogle sređivati poslove vezane za hotel dok on pretražuje računalne baze podataka tražeći slučajeve u kojima su korišteni antikni pištolji. Primjetio je, međutim, da Roxanne danas nije bila efikasna kao obično. Činilo se da više vremena provodi koketirajući s Bettencourtom nego radeći s Juliet. Juliet očito nije marila za to. Otkada su došli provela je gotovo čitavo vrijeme radeći bilješke i telefonirajući.

Tragovi na njezinom vratu bili su već toliko izbledjeli da je ponovno mogla podići kosu u svoju kraljevsku, francusku punđu, makar je sve do toga jutra kosu nosila raspuštenu. Beau se opet posvetio kompjuteru i namrgođeno pregledavao ekran pred sobom. Nije osjećao potrebu da ponovno ostavi tragove poljubaca na njoj.

- Namjeravaš izbjegavati sestru i mene zauvijek, Dupree?

Beau je podigao glavu i ugledao Lukea kako stoji pored njegovog stola. Izgledao je agresivno i nemirno. Beau se zavalio u stolici i pogledao svoga negdašnjeg prijatelja u oči. - Ne izbjegavam ni nju ni tebe.

- Vraga ne izbjegavaš. Nisi se pojavio kod kuće, koliko već, četiri dana? Svratio si ovdje nekoliko puta, ali niti si razgovarao sa mnom, niti si otišao vidjeti Josie Lee. - Luke je suzio oči. - Ja mogu živjeti s tvojom ljutnjom, Beau. Ali njoj nedostaješ.

- Čisto sumnjam. — Beau je znao da su mu oči izgubile sjaj i da je sada gledao Lukea svojim policijskim nemoj-se-sa-mnom-zajebavati pogledom, ali nije si mogao pomoći. Zapravo je i Josie Lee njemu nedostajala, samo nije mogao iz glave izbaciti sliku nje i svog bivšeg najboljeg prijatelja. - Siguran sam da s tobom ima pune ruke posla.

- Što bi to trebalo značiti? Misliš u krevetu? K vragu Beau, nema više trinaest godina!

Odjednom je Beau bio na nogama. Okomili su se jedan na drugoga i ratoborno se unijeli jedan drugome u lice. Beauov glas ostao je tih. - Znam da joj nije trinaest - procjedio je kroz stisnute zube. - Ali još uvijek je dovoljno mlada da ju iskoristi netko tko je dovoljno star i trebao bi biti pametniji, zar ne?

- Ti nemaš pojma o svojoj sestri, ako misliš da bi ju netko mogao iskoristiti. - Luke je još malo više približio lice Beauvom. - Ali isto bi se moglo reći i za tebe Dupree, je l' tako? - Glavom je pokazao na Juliet. - Je li ona već upoznata sa tvojim planom da poševiš pola slobodnih žena u gradu? Zašto joj ne šapneš to sljedeći put kada budeš sisao njezin vrat? Ili ju možda namjeravaš ševiti sve dok njezin posao ne bude gotov i ne budeš ju mogao otpremiti na prvi zrakoplov za Boston, ha?

Napravio je veliki korak natrag i rukom prešao preko svoje čelave glave. - Sranje. Zakleo sam se da se neću u ovo upuštati. Ionako ne znam zašto se uopće trudim. Tako si slijep za sve drugo kada jednom nešto odlučiš. - Okrenuo se i otišao.

Beau je ponovno sjeo, no kada je pogledao ekran računala sve su se riječi stopile u izmaglicu. Disao je prebrzo i svjesno se trudio duboko udisati, zadržavajući zrak u plućima nekoliko trenutaka prije izdisaja. Bilo mu je teško racionalno razmišljati kada mu je od bijesa srce htjelo iskočiti iz grudiju.

Bilo je jasno da se Anabel izbrbljala. Vrlo važno, do vraga. Njegov seksualni život bio je tako pust da je veza s bilo kojom ženom, a kamoli ne sa ženom s kojom je trebao biti samo u profesionalnom odnosu, u obitelji Dupree sigurno bila vruća tema. Od Lukea je mogao i očekivati da će to spomenuti kako bi njegova vlastita dvoličnost postala prihvatljivija.

E, pa Beau nije nasjeo. Nitko nije mogao reći da on iskorištava Juliet na isti način na koji Luke iskorištava Josie Lee. Juliet je znala na čemu je: ona je bila tridesetdvođodišnjakinja, ne klinika koja je tek završila fakultet. Možda joj i nije riječ po riječ objasnio prirodu njihove veze, ali ona ionako nije očekivala vječnu ljubav od dugovima opterećenog južnjačkog murjaka iz srednje klase. Kad njezin posao ovdje bude gotov vratit će u svoje društvene krugove i vjerojatno biti presretna što to može učiniti. A on će se konačno moći posvetiti ostvarenju svog dugogodišnjeg sna.

Zbog toga ni u kom slučaju nije bio licemjer kakvim ga je Luke htio prikazati. Bio je samo realan.

**H**otel Garden Crown blistao je u svjetlu i bio pretrpan ljudima. Juliet je konačno pronašla slobodan trenutak da dođe do daha. Celeste ju je čitavu večer vukla od jednog gosta do drugog. Juliet je bila sigurna da su članovi Bostonskog kluba krasni ljudi, ali nisu se puno razlikovali od društva u kakvom se čitavog života kretala. To je možda objašnjavalo zašto nije dijelila Celestino oduševljenje. Više ju je zanimalo kako će koktel koji je prethodio otvorenju proći i ovo joj je bila prva prilika da procijeni rezultate njihovog truda.

Dok je promatrala lijepo odjevenu gomilu koja se kretala prizemljem hotela i diskretnu posluhu koja je kružila među njima noseći pladnjeve sa šampanjcem i predjelima zaključila je da mogu biti sretne što im je večer tako dobro uspjela. Radnici su do zadnjeg trenutka postavljali pločice na podu ženskog WC-a, a oni koji su postavljali privremeni plesni podij čitav su dan ulazili i izlazili, natječući se za njezinu pažnju s dobavljačima hrane, cvijeća i vina. Hvala Bogu što je imala Roxanne. Dok je Juliet bila zaokupljena članovima Bostonskog kluba vidjela je kako njezina asistentica daje upute posluzi i brine o mnoštvu detalja koje je u posljednji trenutak trebalo riješiti.

- Predivna zabava, gospođice Lowell.

Juliet se okrenula. - Zapovjedniče Pfeffer. — Potpuno je za boravila poslati mu pozivnicu, ali mu je pružila ruku s uvježbanom uljudnošću. - Baš lijepo što ste došli. A ovo je sigurno gospoda Pfeffer.

- Da, ovo je moja bolja polovica. - Predstavio ih je jednu drugoj.

Juliet je osjetila da netko stoji pored nje. I prije nego što se okrenula znala je da je to Beau. Gurnula ga je naprijed. - Poz-

naješ, naravno, zamjenika zapovjednika. Jesi li već upoznao gospođu Pfeffer?

Bože, izgledao je ubojito. Nitko ne bi rekao da je smoking naslijedio od oca, jer mu je savršeno pristajao. Besprijeekorna bjelina uškrobljcnih prsa njegove košulje isticala mu je crnomanjasti ten. Čak se obrijao malo prije početka svečanosti, pa su njegovi mršavi obrazi svjetlucali glatkim, satenskim sjajem.

Šarm koji je upotrijebio s gospodom Pfeffer natjerao je ženu da počne mucati, ali oči bi mu postale hladne kad bi pogledao njezinog muža. - Stvarno imate petlje pojaviti se ovdje nakon što ste odbacili moje zahtjeve za dodatnim ljudstvom - zarežao je tako tihim glasom da ni gospođa Pfeffer nije mogla čuti što govori. - Ovdje smo zadnjih nekoliko dana imali pravu logističku noćnu moru pokušavajući pratiti tko sve ulazi i izlazi iz hotela.

Zapovjednik Pfeffer nije se obazirao na ovaj prigovor. Obratio se Juliet. - Možemo li večeras očekivati i vašeg oca?

Njegovo pitanje izazvalo je u njoj napetost, no potrudila se ležerno odgovoriti. - Ne, otac je trenutno zauzet drugim projektom.

Beauova topla ruka dodirnula joj je leđa. - Jesi li za ples, draga?

- Da, molim, vrlo rado. - Osmijehnula se Pfefferu i njegovoj gospođi. - Još nisam imala priliku provjeriti kakav je bend. Ispričajte nas.

- Glupi kurvin sin - promrmljao je Beau kad ju je doveo na plesni podij i okrenuo prema sebi. - Zbog idiota kao što je Popišani svi pričaju o korupciji u policiji New Orleansa.

Juliet je podigla glavu. - Rekao si New Orleans.

- Naravno da sam rekao New Orleans. Što sam trebao reći, St. Louis?

- N'Awlins.

Pogledao je dolje prema njezinom licu. - Samo turisti kažu N'Awlins, zlato.

- Ali uvijek si govorio... - Nije trebala čekati da on ljutito podigne obrvu da bi se prekinula usred rečenice. - Ah, naravno.



Sve je to bila gluma u stilu joj-mogli-bi-glupoj-Jenkijevki-malo-sipati-pijesak-u-oči.

- Ne, to sam glumio dok sam još glupo vjerovao da bi stvarno mogla tražiti moju smjenu. - Rukom je kliznuo preko njezinog boka. - Također prije nego što sam shvatio da ti prijeti stvarna opasnost. - Njegovo rame se pomaknulo pod njezinim dlanom. - Ili odmah nakon toga. - Spustio je pogled na nju i napadno promijenio temu. - I tako je tatica zauzet drugim projektom, ha?

- O, da.

- Inače bi došao na tvoje veliko otvorenje?

Cinični smijeh joj je pobjegao prije nego što ga je uspjela ugušiti.

Beau joj se približio malo bliže i malo čvršće ovio joj ruku oko struka dok su se njihali uz glazbu seksteta. - Ne bi došao?

- Nije došao na moj prvi solo koncert na klaviru, ni kada sam maturirala i diplomirala. - Potrudila se zadržati spokojan izraz.

- Ne, mislim da sa sigurnošću mogu reći da ne bi bio ovdje.

- Koji jadni kurvin sin. - Izgledalo je da je njega to više razbijesnulo nego nju, a iz nekog razloga njegove čvrsto stegnute vilice natjerale su njezino srce da zakuca brže. Ljutnja mu je zalim nestala s lica. Stavio joj je desnu ruku, koji je dotada držao u propisnom položaju za valcer, na svoje rame, zagrlio ju i bliže privukao. - Jesam li ti rekao da si večeras jako, jako lijepa?

- Hvala, Beau.

- Sviđa mi se ova haljina. Čak otkriva malo kože.

Preokrenula je očima.

- Ej, moraš priznati da je puno više seksi nego haljine za dobre djevojčice koje inače nosiš. Sada svijet zna da zapravo imaš noge. - Iskrivio je glavu da pogleda njezine noge i blijedo se nasmijao. - Dobre noge.

- Što fali haljinama koje obično nosim?

- Ništa, valjda. Samo što u njima izgledaš kao dobra, mala curica.

Pomalo uvrijeđena arogantno je podigla obrvu. - Možda samo nosim ono što jesam.

*Pompea*

- Ne tvrdim suprotno, slatkice. Bog zna da si jako, *jako*... dobra. — Glas mu je bio dubok i sugestivan. - U to nema sumnje.

Krv joj se užarila. Bože, uz njega se osjećala tako seksi. Naglo je podigla glavu i utisnula mu poljubac u vrat. Kad se odmaknula vidjela je da mu je ostavila otisak usana na vratu i pomaknula je ruku da ga obriše.

Zaustavila se s palcem podignutim iznad mrlje u obliku usana. Onda je, smijući se sama sebi, vratila ruku oko njegovog vrata.

Zabacio je glavu unatrag i promotrio ju s iznenadnim oprezom. - Što je?

- Hmmm? - Rubovi usana su joj se izvili u blagi osmijeh.

- Čovječe, hvata me panika kad se žene ovako smiju. To uvijek znači da ću dobiti što me ide.

Juliet se nasmijala. - Kakvu samo maštu imaš, Beauregarde.

- Ma vraga je to mašta. Ti nešto smjeraš, šećeru.

- Pojma nemam o čemu govoriš. - Sada je, doduše, počela shvaćati njegovu potrebu da ju obilježi poljupcima. Možda nisu samo niži društveni slojevi imali potrebu ostaviti svoj trag. Uzdahnula je i prislonila čelo na njegov vrat.

- Jesi li nervozna, ružice?

- U vezi čega?

- Tvog govora.

- Ma ne. Za to su me odgajali.

Kao da je usporio korak za dijelić sekunde, no možda joj se to samo učinilo, jer ju je već u sljedećem trenutku okrenuo. - Da? U kojem smislu odgajali?

- O, Bože, u svakom smislu. Otkad znam za sebe, sve do odlaska na fakultet, svaki sam dan provodila dva sata na čaju kod bake, gdje je ona ispitivala moje govorničke sposobnosti, moju pristojnost, moje poznavanje pravila ponašanja, što god želiš.

- Koliko ti je bilo godina?

- Ne znam, čim sam prohodala. Kad sam rekla otkad znam za sebe, mislila sam doslovno.

Beau se namrštio. - I svaki si prokleti dan dva sata izigravala malu lady Astor Lowell?

U glasu mu se čula potpuna nevjerica, pa mu je bez razmišljanja priznala. - Ponekad bi mi došlo da skočim i trčim u krug sve dok mi se ne zavrti u glavi i ne srušim se na pod. Stvarno sam zavidjela vrtlarovoj djeci, jer su se smjela vani igrati igara koje su mi se činile strašno zabavne.

Poluglasno je promrmljao nešto što nije razumjela, a kad ga je pitala da ponovi zbunio ju je svojim osmijehom i rekao da nije važno.

Sljedeći sat bio je čaroban. Osjećala se lijepom, privlačnom i puno duhovitijom nego što je znala da je. I bila je zaljubljena. Bože, tako duboko, očajnički, mahnito zaljubljena. Stvarno je trebala reći Beauregardu, no nikako nije mogla pronaći pravi trenutak. No to je bilo u redu. U tom trenutku bilo je zabavno vući ga od jedne skupine do druge, predstavljati ga svima, smijati se, koketirati i plesati s njim.

U jedanaest sati se uspela veličanstvenim, otvorenim stubama do galerije s koje se pružao pogled na lobi. Uzela je malo zvonce koje ju je čekalo na malenom stolu i zazvonila pozivajući goste da joj posvete malo pažnje.

Kad se stišala vrema odložila je zvonce i uzela mikrofon. - Obećajem da neću prekidati zabavu dulje od par minuta - rekla je sa smiješkom pogledavajući lica koja su se podigla prema njoj. - Ali bila bih strašno nemarna kada ne bih iskoristila ovu priliku da vam svima zahvalim što ste došli. Korporacija Crown je ponosna što će uskoro otvoriti ovaj novi hotel u vašem lijepom gradu. Sigurno znate da je za pokretanje projekta ove veličine potreban zajednički rad većeg broja ljudi. Od početne zamisli do skorog otvorenja Garden Crown je moje dijete. Imala sam veliku sreću što su mi u vašem gradu pomogli divni ljudi. Edward i Celeste Haynes uložili su veliki trud kako bi me predstavili svima koji su se večeras ovdje okupili. - Nastavila je sa zahvalama pojedincima i organizacijama koji su bili domaćini na zabavama na kojima je upoznala kremu grada. Zatim je stigla do zahvale koja joj je bila posebno važna. - Stvari su ponekad znale izmaknuti kontroli - rekla je aludirajući na pokušaj vlas-

titog javnog smaknuća. - Posebno vam želim predstaviti ženu koja je bila moja desna ruka i u dobru i u zlu. Roxanne, bi li, molim te, došla ovdje?

Juliet je vidjela smeteno lice svoje asistentice u gomili, vese- lo joj se nasmijala i pokazala joj znak da dođe. Dok se Roxanne probijala kroz gužvu i uspinjala stepenicama Juliet je objasnila okupljenima: - Kod ovakvih pothvata uvijek se pojavljuje mnoštvo pojedinosti od kojih svaka traži posebnu pažnju, a samo su rijetki pojedinci spremni i sposobni uskočiti a da se to od njih posebno ne zatraži i pobrinuti se za svaku od njih. - Beau se sklonio u stranu da propusti Roxanne. Juliet se okrenula i is- pružila ruku kako bi zagrlila svoju asistenticu oko ramena i pri- vukla ju naprijed. - Roxanne nije samo s radošću i učinkovi- tošću odradila svoj dio posla, već mi je pritekla u pomoć i pob- rinula se i za moj dio kad ja to nisam mogla. Zato vas molim da pozdravite Roxanne Davies. - Postavila je Roxanne malo ispred sebe i zapljeskala. Spustivši mikrofon šapnula je svojoj asisten- tici. - Hvala ti, Roxanne, od svega srca. Sam mi te Bog poslao. - Pružila joj je mikrofon. - Želiš li reći nekoliko riječi ljudima?

Roxanne je bila tako rumena da se na njezinom licu više uopće nisu razaznavale crvenkaste pjegice. Juliet se prekasno sjetila da je asistentici možda strašno neugodno. O, k vragu, zašto nije bolje promislila? Sudeći po tome kako je Roxanne čvrsto zgrabila ogradu galerije bila je izuzetno zbuñjena što je dospjela u centar pažnje.

Pljesak je zamro i Juliet je ponovno približila mikrofon us- nama. - Hvala vam što ste došli. Molim vas da nastavite uživa- ti u hrani, piću i izvrsnoj glazbi. - Položila je mikrofon na sto- lić i obratila se svojoj asistentici, koja se objesila na ogradu. - Roxanne, tako mi je žao, nisam razmišljala. Stvarno nisam že- ljela da ti bude neugodno.

Još uvijek rumena Roxanne se okrenula prema Juliet. - Čov- ječe, ne ispričavaj se. - Plaho se nasmijala. - Tako sam ponosna što si mi ukazala takvu čast. Stvarno je smiješno kako se smrznem kada nešto moram reći pred ljudima. Nisi mogla znati. U normalnim okolnostima ne ostajem bez teksta. - Uspravila se i

namrštena ponovno okrenula prema ogradi. Položila je ruku na ogradu i čvrsto ju i nestrpljivo protresla. - Što je s ovim? Čini se strašno. - Ograda je pukla u njezinoj ruci, ostavljajući iznenađujuću pukotinu široku jedan metar na mjestu gdje je još prije nekoliko sekundi bila sigurnosna pregrada.

Izgubila je ravnotežu i Juliet je užasnuto promatrala kako se njezina asistentica njiše na rubu otvora. Onda je Roxannina desna noga sklznula s ruba, a Juliet je poletjela naprijed da ju uhvati. Rukama je stegnula Roxanninu podlakticu u trenutku kad se lijeva noga asistentice prcvrnula u ponor. Iznenađujuća težina koju je držala povukla je i Juliet munjevitom brzinom prema ponoru.

- Ne! - Među vriskom koja je uslijedila u ušima joj je odjekivao Beauov krik. Osjetila je njegovu mišićavu ruku kako se ovija oko njezinog struka i kako ju s trzajem privlači uza sebe. Presavinula se, a ramena su joj vrištala pod težinom koja je odjednom prijetila da će joj izvući zglobove ruku iz čašica.

Roxannino bijelo lice piljilo je u nju dok joj se tijelo njihalo u zraku. Izvijala se polukružno i zatim opet vrtila natrag. Juliet je bila prestravljena kad je shvatila da asistenticu od pada na mramorni pod lobija zadržava samo još slaba snaga njezinih ruku. Još nije ni dovršila tu misao, a Roxannina ruka je kliznula nekoliko centimetara iz njezinog stiska.

- Ne! - Oči su joj se ispunile suzama nemoći i straha i zamaglile pogled na Roxannino lice. Ruke su joj ubrzano gubile snagu i Roxanne je još malo sklznula iz njezinog stiska.

Onda je Beau posegnuo preko njezinih leđa i svojim dugim prstima stisnuo Roxanninu podlakticu odmah iznad njezinog stiska. Osjetila je kako mu se napinju mišići na bedrima dok je skupljao snagu.

- Pusti ju i...

- Ne!

- Juliet, slušaj me - zapovjedio je glasom koji nije trpio prigovor. - Pusti ju i pomakni se sa strane. Imam ju, kunem se da ju imam. Ali dok si mi na putu ne mogu izvući gore.

Još joj nikada ništa nije bilo tako teško kao pustiti Roxanninu ruku. Jedan po jedan ispravljala je prste. Kad je vidjela da Roxanne neće istog trenutka pasti u sigurnu smrt Juliet se iskoprcala na jednu stranu i ostavila Beauregardu dovoljno prostora. Klečala je na jednom mjestu i pokušavala doći do daha. Vidjela je kako se on snažno napregnuo i uspravio na koljena.

- Gospođice Roxanne, čujete li me? - rekao je. - Pogledajte me, slatkice. Tako je dobro, dobro je, gledajte gore. Hoću da sada ispružite drugu ruku. Ne, ne gledajte dolje! Samo mi dajte drugu ruku i izvući ću vas iz ovoga za sekundu, ok?

Roxanne nije odgovorila, ali je prst po prst otpuštala grčeviti stisak oko ograde koja je otpala, sve dok se oграда nije stro-poštala u bezdan.

- Ne, nemojte gledati kako pada - zapovijedao je Beau dok se oграда u dodiru sa tlom razlomila na komadiće. - Samo mi dajte ruku, Roxanne. Hajde, sada, to je to, šećeru, to je to, držim vas! - Njegova ramena, leđa i mišići nadlaktica napeli su se ispod smokinga dok ju je vukao u sigurnost.

Predao ju je Juliet čim ju je povukao kroz otvor u ogradi. Dvije žene su klečale zagrljene privijajući se jedna uz drugu. Juliet je bila jedva svjesna Beauovc zapovijedi da se zagradi pukotina. Odmaknula se dovoljno daleko i nježno Roxanni maknula kosu s lica.

- Jesi li dobro? Moj, Bože, tako mi je žao, Roxanne, tako mi je, tako žao.

- Nisi... ti... kriva - soptala je Roxanne.

- Ja sam kriva. Očito je netko meni to namijenio. Sigurno je mislio da ću se za vrijeme govora nasloniti na ogradu.

- Pojma oni nemaju o tome što te baka učila, je li? - Roxanne je iskrivila usta. - Kao da bi se jedan Astor Lowell ikada na nešto naslonio.

Histeričan hihot provalio je iz Julietinog grla. - Prije bi umro. O, Bože, oprost.

- Hej. - Roxanne ju je strogo pogledala. - Znam da vi Astor Lowellovi mislite da sjedite s desne Bogu, ali daj se skuliraj, cu-ro, samo je Bog ovo mogao predvidjeti.

- Imaš pravo. Nisam tu ja u pitanju. Ne samo da sam arogantna, već i mislim samo na sebe. - Juliet je lagano stisnula Roxannina ramena i ispitivački ju promatrala. - Kako se osjećaš? Možeš li stajati?

S mukom su ustale. Juliet je popravljala Roxanninu svečanu haljinu. - Znaš što nam sada treba?

- Možda tablete za smirenje?

- Da, ali što bi nam osim desetak miligrama valija još dobro došlo? Velika čaša šampanjca. Divovska čaša, ako se mene pita.

- Ili možda cijela boca - složila se Roxanne. Pogledala je dolje na mnoštvo koje je zamorilo i miljelo, a onda vratila pogled na Juliet. - E, pa jedno je sigurno - hladno je rekla. - Kladim se da će Garden Crown biti pravi hit. Možda neće baš biti ono što tvoj tata očekuje, ali publicitet, koji ćemo zbog ove epizodice dobiti, ničimc ne bismo mogle kupiti. Posebno nakon što su na tebe prošli tjedan pucali.

**B**ijes je gorio u Beauovim žilama. Nikako nije bilo slučajno što se ograda tako slomila. Čak i da vjeruje u slučajnosti samo jedan pogled bio bi dovoljan da ga razuvjeri. Ograda je bila prepiljena. Netko je unaprijed isplanirao da Juliet Rose Astor Lowell padne za vrijeme svoje zahvale.

Nikako se nije mogao dosjetiti zašto bi to netko želio. Ali, tako mu Boga, pronaći će osobu koja je za to odgovorna i strpati ju u zatvor.

To, naravno, neće biti lako s obzirom na broj ljudi koji su tog tjedna prošli kroz hotel. Raspored zabave nije bio izvješten u predvorju da ga svi vide, ali osoblje ga je znalo, a stanovnici New Orleansa najviše su voljeli brbljati. Ako je nekoga nešto uistinu zanimalo, na raspolaganju je imao bezbroj mogućnosti da to iz njih izvuče.

S obzirom da su statistički gledano počinitelji najčešće članovi obitelji ili bračni partneri žrtve, možda bi trebao krenuti od tatice i vidjeti ima li on motiv. Bilo je sasvim sigurno da njegova ružica ima vlastitu zakladu, a financijska korist bila je najjači poticaj za zločin. Bilo je lako moguće da Thomas Lowell hitno treba novac svoje djevojčice kako bi se izvukao iz lošeg ulaganja. Bilo bi zanimljivo vidjeti tko bi naslijedio Julietin novac. Svi su znali da njezin stari nije bio najuzoritiji otac na svijetu. Također, nije shvaćao ni njezinu dobru staru bakicu.

Čim je izvukao Roxanne iz pogibelji krenuo je tražiti odgovore. Prvo je potražio Popišanog, kojega je uobičajeno neefikasnog pronašao u lobiju. Zgrabio ga je za lakat i povukao na stranu, ne mareći za važne stupove društva čiji je razgovor prekinuo. - Hoću da Gardnera stavite na slučaj - procijedio je zahjev kroz zube - i to odmah.



Pfeffer se mudro nije upustio u svađu s njim, vjerojatno zato što bi njegova glava pala, ako bi Beau odlučio progovoriti kako je Pfeffer zadnjih tjedana ignorirao njegove brojne zahtjeve za dodatnim ljudstvom, što bi možda spriječilo situaciju u kojoj su se nalazili. Pfeffer je iz unutrašnjeg džepa smokinga izvuкао mali mobitel. Tri minute kasnije zaklopio je mobitel i vratio ga u džep. - Doći će za deset minuta.

Beau mu se nije potrudio zahvaliti. Okrenuo se na peti i otišao potražiti dvojicu najkрупnijih konobara koji će pokrivati izlaze dok ne stignu profesionalci. Ako se njega pita nitko od gostiju nije smio otići prije nego on ili Luke stignu s njim ili njom porazgovarati.

Pokazalo se da nitko nije imao namjeru otići. Na pladnjevi- ma više nije bilo šampanjca, a uzbuđeni žamor pojačao se za nekoliko decibela. Očito se bilo jako važno pokazati na zabavi na kojoj je netko skoro poginuo, važnije čak nego pojaviti se na Comusovom karnevalskom balu, za koji je do večeras u društvenim krugovima New Orleansa bilo najteže dobiti ulaznicu.

Svejedno je malo kasnije osjetio olakšanje kad je vidio Lukea i tri uniformirana policajca kako ulaze kroz glavni ulaz. Dvojicu policajca poslao je da zamijene konobare koje je postavio na izlaze, a jednoga da čuva Juliet i Roxanne. Onda je obavijestio Lukea o večerašnjim događajima.

- Ovo je beno nije normalno - zbunjeno je zaključio Luke.

- Da, i ja tako mislim - složio se Beau. - Ako je ovo djelo nekog fanatičnog zagovornika očuvanja povijesnih spomenika koji misli da će spriječiti otvaranje Garden Crowna, to mu nikada neće uspjeti. Do vraga, ovakva sranja garantirano donose veći publicitet, nikako manji. Možda hotel neće dospjeti na društvene ili poslovne stranice, gdje bi korporacija Crown željela da bude, ali kakvi ljudi već jesu, masovno će navaliti na hotel samo da sretnu Juliet i vide ženu koja izaziva tako neobične strasti. A ako nije riječ o luđaku koji želi očuvati povijesne spomenike... pa, sutra ću provjeriti njezinu obitelj.

- Misliš da je tatica u frei s lovom?

- Ne znam što bih u ovom trenutku mislio, ali ću se pobri-  
nuti da ispitam sve mogućnosti. Znam da se antikni pištolj ne-  
kako uklapa u čitavu priču, Luke. Imam osjećaj da je pištolj  
ključ svega i ja ću ga pronaći makar mi to bilo zadnje što ću  
učiniti. Ima nešto u čitavoj ovoj priči što mi gadno smrdi.

- Znam - složio se Luke. - Ni sam ne znam što bi to bilo, ali  
nešto definitivno ne valja.

- Hvala ti, Luke. Znao sam da je najbolje da ti radiš sa mnom  
na ovom slučaju. - Beau je oklijevao, a onda nevoljko rekao: -  
Čuj... u vezi Josie Lee. Možda sam preburno reagirao na vašu  
vezu.

- Misliš? - Luke je prezirno puhnuo. - Koji eufemizam.  
Stvarno si pretjerao.

Beau se namrgodio. - Možda sam se neprimjereno ponio.

-Jebeno si skroz popizdio, kompa.

Beau mu se unio u lice. - Slušaj, seronjo, pokušavam se  
ispričati.

- Ti ovo zovčš isprikom? - I Luke se njemu unio u lice. -  
Čujem samo možda ovo, možda ono. Slomio si joj srce, kenja-  
toru, i to ne jednom. Misliš da sam ja planirao da se nešto do-  
godi između mene i Josie Lee? Daj, razmisli ponovno. Samo  
što sam tako lud za njom da ne mogu normalno razmišljati i ne  
mogu podnijeti da ona zbog tebe plače.

- Vraga ona plače. - Beau je bio zgađen prijateljevim napa-  
dom. - Ne vrijeđaj moju inteligenciju, Gardneru. Napala me  
jebenom tavom.

- Isuse, Beau, za frajera koji je inače bistar ovih si dana stva-  
rno tup. Josie Lee te obožava. Želi tvoje odobravanje, čovječe,  
ali *zaljubljena* je u mene, shvaćaš? Nije to mladenačka ljubav ili  
tinejdžerska zaljubljenost, nego prava ljubav dvoje odraslih lju-  
di koji jedno drugo prihvaćaju sa svim manama i vrlinama.  
Ona. Više. Nije. Klinka. - Luke je naglasio svaku pojedinu ri-  
ječ. - Shvaćaš?

- Da, dobro, shvaćam, u redu - mrmljao je Beau. I stvarno je  
počeo shvaćati, no u sebi je osjećao bol.

- Onda shvati i ovo. Stavio si ju između dvije vatre, jer koliko god te ona voli i želi tvoje odobravanje, ne namjerava odustati od mene zato što ti odbijaš priznati da je postala žena. Ako ti je to teško shvatiti, onda se sjeti, da, k vragu, barem *mene* poznaješ. Jako dobro znaš da nikada u životu nisam trčao za mladim ženama. Meni ne treba tinejdžerica da bi se osjećao kao muškarčina, a sasvim sigurno ne tražim nekakvu balavicu nad kojom mogu dominirati.

Ove riječi izmamile su Beauov posrpan osmijeh. - Kao da bi itko mogao kontrolirati Josie Lee. To bih baš volio vidjeti.

Luke se nacerio. - Da, i ja.

Beau je slegnuo ramenima. - Svratit ću onda sutra do kuće i porazgovarati s njom. - Bilo je to bolno, no poznavao je i Lukea i svoju sestru. Duboko je udahnuo i rekao: - Reci joj da ima moje odobravanje.

- Mudra odluka.

Beau je na tren pogledao svog partnera. - Ali ako ju povrijeđiš, Gardneru, ubit ću te.

- Drugo ni ne očekujem, Dupree.

- Onda, dobro. - Beau je napeto pogledavao po napućenom lobiju. Izgleda da je ovih dana sve izmicalo njegovoj kontroli. - Vratimo se poslu. Moram ovo riješiti i vratiti svoj život u normalu.

Način na koji ga je Luke pogledao učinio mu se sumnjivo pun sažaljenja, kao da njegov partner zna nešto što bi Beau trebao znati. Beau se uspravo i kao da se brani rekao: - Vratit ću ga u normalu.

- Naravno da hoćeš. Ako tako misliš, kompa, samo ti daj.

Celeste nije bila sretna. Kiselo je promatrala Juliet, koja se još uvijek vrzerala oko svoje asistentice skorojevičke. Dobri Bože, vidjela je ušljivc ulične mačke s manje života od te jenkijevske fufice. I tko je mogao očekivati da će se njezina šugava tipkačica nasloniti na ogradu za vrijeme govora i sve pokvariti? Nije lako biti okružen nesposobnjakovićima.

## *Pompea*

Nakon što su njih dvije i Dupree, kao kakvi jeftini cirkusanti, uprizzorili onaj bijedni prizor i nakon što je taj policajac niskog roda mahnitao među uvaženim gostima kao slon u trgovini porculana nije li Celeste barem trebala uživati u tome što će svi zgađeno pobjeći i nikada više neće prekoračiti prag Garden Crown hotela. Naposljetku krema društva koju je te večeri Celeste okupila bili su mahom osjetljivi ljudi koji su se strogo pridržavali normi i pravila. Ali iz nekog čudnog razloga svi su se ponašali kao da je večerašnji incident nekakva šala odglumljena njima za zabavu. Od članova Bostonskog kluba očekivala je više, puno više.

Jedina svijetla točka čitave ove grozne večeri bilo je to što njezin položaj ne samo da ovim incidentom nije bio okaljšan, čega se prilično bojala iako se upustila u rizik, već ju je nekoliko ljudi potražilo kako bi joj zahvalili što im je poslala pozivnice i nagovijestili da bi rado došli i na samo veliko otvorenje. Čak je bilo naznaka da Celeste zauzvrat može očekivati poziv na Comusov bal. Trebala je biti ushićena, jer to je bila neslućena nagrada, nešto čemu je čitavog života stremila. Bože dragi, ona i Edward su se upravo popeli jednu stepenicu više. I točno tako je i trebalo biti. Bilo je to predivno. Jedino što...

Njezina propast će biti utoliko strašnija.

Juliet je već mislila kako večer nikada neće završiti kad je odjednom došao kraj. Gledala je kako se vrata zatvaraju za posljednjim gostom i istog trenutka se srušila u naslonjač. - Konačno - promrmljala je. Držanje joj više nije bilo tako uspravno. Sasvim je klonula.

- E, da nemaš takvu puritansku radnu etiku - korila ju je Roxanne sjedajući na susjednu stolicu - mogla si se povući još prije nekoliko sati i pustiti da zabava završi bez tebe.

- Tko mi se javlja. - Pogledala je svoju asistenticu. Zbog iscrpljenosti i napetosti koža joj je poprimila sivkastu boju. - Žao mi je što si zaglavila u svoj ovoj gužvi, Roxanne. Ni najmanje ti ne bih zamjerila ako se prvim zrakoplovom vratiš u Boston.

- Što? Da propustim ono najbolje? - Roxanne je stisnula Julietinu ruku. - Bojim se da si osuđena na moje društvo. Bože, kao da smo likovi u gotskoj drami. Koliko god da je strašno toliko je i uzbudljivo. Osim toga - osmijeh joj je bio umoran, ali još uvijek neustrašiv - sutra navečer imam vrući spoj sa slatkim policajcem Bettencourtom, a to mi je prva prilika da se očešem o malo mišićavog testosterona otkada smo došle. Nema šanse da propustim tu priliku.

Juliet je zauzvrat stegnula Roxanninu ruku. - Ti si najbolja, znaš? Nisi dobitak samo za korporaciju. Zabavna si, pametna i pronicava, i meni bi stvarno, iskreno bila čast kad bi me smatrala prijateljicom. Ti si meni sasvim sigurno dobra prijateljica.

Roxanne ju je jedan trenutak nijemo promatrala. Onda je briznula u plač.

Juliet je užasnuta skočila prema njoj i zagrlila ju u svoj ukočen ali iskren zagrljaj. - O, Bože, tako mi je žao. Nisam te željela dovesti u tešku situaciju. - Tapšala je Roxannino rame. - To sam tako nespretno rekla. Tvoj posao ne podrazumijeva da mi budeš prijateljica.

Roxanne se prigušeno nasmijala i oslobodila Julietinog zagrljaja. - Ma, nije to, Juliet!

- Nije? - Hvala ti, Bože.

- Naravno da nije. O sranje, koja sam ja glupača. - Roxanne je obrisala suze koje su joj navrle na oči. - Znaš da me ništa ne može slomiti. Baciš me, recimo, s balkona i ja sam ok. Čelični živci. Ali čim mi kažeš nešto lijepo, ja se raspadnem. - Pogledala je Juliet, koja je vrlo uspravna sjedila na rubu svoje stolice. Roxanne je nježno dodala: - A ovo što si rekla bilo je jako lijepo. Stvarno ništa ne bih željela više nego biti tvoja prijateljica. - Kut usana zatitrao joj je u bezobrazan osmijeh. - Osim možda poševiti se prije kraja ovog tisućljeća.

Juliet se nasmijala toliko sjajnim osmijehom da je Roxanne počela treptati. - Uou - uzviknula je. - A ja zaboravila sunčane naočale. Ako na mene tako reagiraš onda sigurno nemaš puno prijatelja.

- I nemam - priznala je Juliet. - Imam hrpu poznanika koje je odabrala moja baka. Znaš, sve su to krasne žene, ali uvijek sam osjećala da sam nekako, ne znam, drukčija od njih. - Šakom je lagano udarala po svojim prsima.

- Vjerojatno zato što si čitav život potiskivala gomilu strasti, kakvu većina tih finih cura ne bi prepoznala ni da ih ugrizu za njihove plemenite guzice.

- Ma, ne, mislim da to nije raz... ali, da, pretpostavljam da sam puno, hm, strasnija nego što bi čovjek očekivao. - Prekinula je rečenicu, a na licu joj se pojavio osmijeh oduševljenja. - Fine cure?

- Oo, da, definitivno.

- Što znači da sam ja... ?

- Komad. Profinjena, ali ništa manje vatrena. - Gledajući svoju prijateljicu u elegantnoj večernjoj haljini, s rumenim obrazima i neposlušnom kosom Roxanne je bila sasvim ozbiljna.

- O, moj Bože. - Julietin nenadani smijeh odražavao je smetenost, ali i zadovoljstvo. - O, moj Bože. - Zatim se naglo raztriježnila. - Ne smijem uživati u svom tom laskanju, Rox - osjećala je krivnju. - Netko me želi ubiti. - Dlan položen u krilo stegnuo joj se u šaku. Piljala je u Roxanne. - Bože, ne mogu to shvatiti.

- To me ne iznenađuje. Mogu misliti kako se sada osjećaš.

- Posramljeno - brzo je objasnila Juliet. - Kao da sam pred ljudima napravila nekakvu veliku grešku.

- Za Boga, Juliet. - Roxanne je osjetila kako joj se oči izvrću. - Moramo poraditi na tvom stavu. Zar stvarno želiš da ti na grobu piše: 'Ovdje počiva Juliet. Ispričava se što je ubijena? '

- Ubojstvo bih radije izbjegla, ako nemaš ništa protiv.

- Mislila sam upravo na ovakvu promjenu stava. Bolje je osjetiti malo ljutnje nego se stalno ispričavati. Ti nisi ništa loše učinila - odlučno je zaključila Roxanne. - To si dobro utuvi u glavu. - Podigla je pogled i vidjela Beau kako im se približava turoban i odlučan. - A evo i frajera koji će konačno razmrsiti ovu zbrku. Ako itko može dokučiti što se događa, Juliet, onda je to narednik Slatki.

Bilo je kasno kad je Beau odlučio otići na spavanje i uspeo se do Julietine sobe. Postavio je jednog čovjeka pored Roxanninih vrata da stražari između soba dviju žena i ušao u Julietinu sobu.

Očekivao je da Juliet već spava, no čim je stupio u sobu ona se uspravila na krevetu. Odbacio je sako smokinga, izuo cipele i odvezujući leptir mašnu prišao krevetu. Juliet je sada već klečala na koljenima i pružila ruke kako bi mu otkopčala dugmad za manšete. Čim su ga zajedničkim naporima oslobodili odjeće privila se uz njegova prsa i ovila mu vitke ruke oko vrata. - Zagrlj me, Beau, molim te.

Učinio je što je željela, no ubrzo je postalo jasno da ne žudi samo za njegovim zagrljajem. Stiskala se uz njega, utiskivala mu nemirne poljupce na vrat i prsa, pa ju je on nakon nekoliko trenutaka položio na madrac predajući se istom slatkom zaboravu kao i ona.

Predigra je bila kratka. Uskoro je bio u njoj. Bilo je grubo, vruće i brzo, a napetost koju je čitave večeri osjećao u vratu i ramenima konačno je počela popuštati kad je začuo Julietin priгуšeni glas kako nježno pjevuši. Budeći se iz njihove tople i bezumne provale strasti obratio je pažnju njezinim riječima.

Volim te, Beau - mrmljala je lica prislonjenog uz njegovo tijelo. - Volim te, volim te, volim te.

Napetost se u tren oka vratila.

**B**eau je provirio kroz vrata ureda. - Dobar dan, moje dame. Juliet i Roxanne su podigle glave od papira koje su pregledavale na Julietinom stolu i uzvratile pozdrav. Juliet je osjetila kako joj srce počinje brže kucati. Brzo ga je i diskretno odmjerila. Poželjela je da mu može pročitati misli. Prošle noći je s njom vodio ljubav sa žestokom strašću, nakon čega je opušteno utonula u san. No ovog jutra osjetila je za njega neobičnu rezerviranost kojoj nije mogla odrediti uzrok. Željela ga je pitati što nije u redu, ali na tako ludo pitanje vjerojatno bi samo prezirno otpuhnuo i odgovorio u otkud-da-počnem stilu. Život joj je bio kao kakva neuspjela komedija i naravno da nešto nije bilo u redu.

Ovog popodneva navukao je, također, svoju masku profesionalnosti. Ali ne, mora prestati s tim paranoičnim razmišljanjima. On vjerojatno samo ima puno briga.

- Jesi li spremna? - Zakoračio je unutra. - Pregledao sam sve računalne dosjee tražeći antikni pištolj, pa danas idemo u centralu da provjerimo arhivu.

Iznenadeno se nasmijala. - Centrala?

- Policijski stožer. Idete s nama, gospođice Roxanne?

- Ne, moram ovdje nešto završiti.

- Svakako. - Držeći ruke u džepovima slegnuo je ramenima.

- U slučaju da se zabrinete što smo vas ostavili ovdje samu znajte da sam ispred vašeg ureda postavio čovjeka. Ne očekujem poteškoće, ali sada kada sam napokon dobio potrebne ljude želim biti oprezan.

- Hvala, naredniče. Baš ste zlatni.

Juliet je oklijevala, a onda se prisilila da kaže: - Ako si postavio nekog da nas čuva, Beau, možda bih i ja trebala ostati. - Bi-



lo je to zapravo zadnje što je željela, ali ipak... - Zatrpane smo poslom oko priprema za svečano otvorenje i moram provjeriti još sto sitnica.

Beau je osjetio poriv da joj kratko i jasno kaže da to može zaboraviti. Onda je pomislio kako se njegovi dugogodišnji planovi sve više udaljavaju od ostvarenja i sjetio se straha koji je prošle noći osjetio u dubini utrobe, kao da se za njim zatvaraju teška čelična vrata, i učinio korak natrag, trljajući ruke o bedra.

- Da, dobro, kako hoćeš. Pod uvjetom da se ne mičeš iz ureda bez pratnje. - K vragu, konačno će imati malo mira da nesmetano radi svoj posao. Bilo je to baš ono što mu je trebalo. - Izadite samo na minutu na hodnik da vas upoznam s vašim čuvarom.

Nakon što je upoznavanje bilo gotovo Roxanne se vratila u ured, a Juliet je otpratila Beua do ulaza u hotel.

- Pa, onda — rekao je i krenuo prema vratima - vidimo se kas...

- Bi li nešto za mene učinio?

Iznenadio se što ga je Juliet Rose Astor Lowell prekinula u pola rečenice, spustio ruku kojom je već primio kvaku i pogledao ju.

- Svakako. Reci.

- Željela bih pozvati tvoje sestre na otvorenje...

- Oo. Ali stvarno, draga, to nije potrebno. - Pri samoj pomisli osjetio je oštri ubod panike.

- Molim te. To bih stvarno jako željela, a sada je kasno da im šaljem pozivnice. Ispričavam se što se toga nisam ranije sjetila, ali... bi li ih ti pozvao umjesto mene? Ili mi daj njihove brojeve da ih mogu nazvati.

- Da, naravno, dobro. - Pogledala ga je svojim ozbiljnim sivim očima i osjetio je kako mu se ramena trzaju. - Prenijet ću im tvoj poziv, dobro? Čuj, sada moram ići.

- Znam.

- Kreni onda natrag, šećeru. Ne mičem se dok se ne vratiš u vidokrug svog psa čuvara.

- On ima ime, Beau.

- Znam kako se zove. Benton, dobro? Vрати se u ured, gdje te on ima pod nadzorom, anđele, da se mogu vratiti svom poslu.

Nagnula se prema njemu da ga poljubi za rastanak, no on se izmaknuo misleći kako će ju lakše vratiti na distancu ako izbjegne njezin poljubac. - Vidimo se večeras.

Malčice je podigla bradu i dostojanstveno ga pogledala. Osjećao se kao crv. Onda se bez riječi okrenula i otišla. Gledao je za njom sve dok kao kraljica nije prošla pored Bentona i zatvorila za sobom vrata svog ureda. Zatim je krenuo prema autu.

Bit će ona dobro, uvjeravao je sam sebe dok je napredovao kroz promet u centru grada, i ona i Roxanne. Sam je odabrao Bentona, osim toga trebao je malo slobode.

Bio je svejedno napet i zovoljan kad je stigao u arhiv na drugom katu policijskog stožera. Sati koje je proveo pregledavajući metre i metre mikrofilma nisu mu poboljšali raspoloženje. Svejedno nije odustao. Uporno je uzimao nove role filma i letimice čitao podatke koji su se vrtjeli na ekranu sve dok ga oči nisu zapekle.

Ništa nije našao.

Malo prije šest sati odmaknuo se od ekrana i dlanovima pokrio oči. Zabilježio je zadnji pregledani datum, pokupio posljednju hrpu filmova i vratio ih dežurnom službeniku.

Vraćajući se u Garden District odlučio je svratiti kući. Rekao je Lukeu da će se pomiriti sa sestrom i sada je iznenada osjetio da se mora vratiti svom životu.

Kuća je bila zatvorena. Unutra je bilo toplije nego u predvorju pakla. Josie Lee se još nije vratila kući, pa je uzeo posljednju bocu piva iz hladnjaka, upalio stropne ventilatore i pustio glazbu T-Bone Walkera. Onda se ispružio na kauču, noge stavio na stolić za kavu i počeo pregledavati pristiglu poštu.

Odložio je račune kada se iz zvučnika začuo plačljivi zvuk gitare, tenor saksofona i pulsirajući ritam bubnjeva 'Blues Rocka'. Uz ovaj instrumental uvijek bi zaboravio na brige. Razmišljao je o striptiz klubovima što ga je neminovno dovelo do Juliet. Osvrnuo se po dnevnom boravku pitajući se što bi ona mislila

o ovom stanu, koji teško da je bio palača na kakvu je ona bila naučena.

S treskom je spustio noge na pod i uspravno sjeo. Sranje. Ot- kud mu takve misli? Bilo je to glupo i beskorisno nagađanje. Ona nikada neće vidjeti njegov stan. Uostalom, on to ionako nije želio. Mnoštvo drugih žena moglo bi ga vidjeti i njima bi se itekako svidio. Nagnuo je bocu piva i iskapio ju do dna.

Zaštitna vrata su zaškripala i zalupila se iza njegove sestre i Lukea. Beau se lecnuo zbog opreza koji se pojavio u njezinim tamnim očima čim ga je ugledala.

Na svoj nenadmašiv način Josie Lee se brzo pribrala. -Vidi, vidi, tko nam je to došao. Što je, Beau, došao si provjeriti lokot na mom pojasu nevinosti?

-Josie - Luke se pokušao umiješati, no Beau mu je glavom dao znak i ustao.

Vidio je da je zauzela borbeni stav i oprezno joj prišao. - Ne. Kuhinja nije daleko, pa bih mogao stradati. - Zabio je ruke u džepove, nakrivio glavu na jednu stranu i prišao joj. - Prizna- jem, zlato, da bi dočekala starost kao djevica, da se mene pita. Ne mogu si pomoći, tako se osjećam. Ali Luke mi je rekao da se opametim ili ću te otjerati od sebe, pa sam se došao ispričati.

Pogledala ga je smeteno i nepovjerljivo. Laktom joj je gurnuo njezinu ruku. - Daj, Josie, 'ajmo se izljubiti i pomiriti. Što kažeš na to?

Zatreptalajc svojim crnim trepavicama. -Jesam li ja to dob- ro shvatila? Ti se ispričavaš?

-A-ha.

- Meni?

Nakostriješio se. - Ponašaš se kao da nikada prije nisam pri- znao da sam pogriješio.

Usta su joj se rastvorila. - Kažeš da si *pogriješio*?

Počeo se osjećati ozbiljno uvrijeđen. Zaustio je da ju oštro napadne, no ona se tada nestašno nasmijala i bacila mu se u za- grljaj. Zateturao je unatrag, izvukao ruke iz džepova i zagrlio je. Bradu je zabio u njezinu glavu i promrmljao: - Pretjerao sam Josie, oprosti mi.

- Da, bio si idiot.
- Znam, rekao mi je Luke.

Odjednom se uozbiljila i zagledala mu se u lice. - Volim ga otkad znam za sebe, Beau.

- Stvarno? Mogla si, valjda, i gore proći. On je u redu.
- U redu! - Udarila ga je šakom. - On je najbolji.
- Da, on je dobar čovjek.

-Joj, kako ću preživjeti sve te pretjerane pohvale - hladno je komentirao Luke. - Tako sam sjajan da zaslužujem pivo. Ispričajte me, idem ga potražiti.

- Teško ćeš ga naći, jer sam ga ja popio - rekao je Beau.
- Popio si moje zadnje pivo?

Beau se namrštio. - Koliko se sjećam kuća glasi na mene. S obzirom da Josie pije samo hladni čaj morat ćeš mi oprostiti što sam pretpostavio da sam bocu piva koju sam popio kupio ja prije nego što sam lansiran u visoko društvo hotela Garden Crown.

- Kad smo već kod toga - pitala je Josie Lee - kako tvoj ljubavni život?

*Volim te, Beau.* Izbacio je Julietin glas iz svojih misli i pokušao se riješiti sestrine znatiželje. - To se tebe ne tiče.

- Daj, Beau! Ti si mogao kritizirati moj ljubavni život, bilo bi fer da mi otkriješ svoj.

- Da, samo što se moram sada vratiti u Garden Crown. Inače bi ti rado otvorio srce. Moram ti nešto drugo reći. - Pokupio je račune i stavio ih u džep hlača. Onda se zaustavio i pogledao Josie Lee. - Juliet vas sve poziva na otvorenje hotela sljedeći tjedan, pa ćeš imati priliku pitati ju o mom ljubavnom životu. Puno sreće, sestrice. - Mogao se pouzdati u Julietin besprijekoran odgoj i hladan pogled kojim će spriječiti postavljanje neugodnih pitanja.

Baš kao što se i nadao uspio je odvratiti sestru od daljnjeg ispitivanja. - Pozvane smo na otvorenje? Ooo! Hoće li biti svečano? Sto posto će biti svečano.

- Da, imat ćete priliku pokazati se u najboljem svjetlu. Obavijesti Camillu i Anabel.

- Idem ih odmah nazvati. - Podigla se na vrhove prstiju i poljubila ga u obraz, a onda je odjurila na telefon.

Luke se zadivljeno nasmijao. - Lijepo si to obavio. Kako ti uspijeva?

- Ne možeš opstati u kući punoj žena a da ne naučiš par trikova. - Otvorio je zaštitna vrata. - Pozdravi mi Josie. Moram obaviti nešto što sam već ranije trebao učiniti. Vidimo se.

Cim je Juliet ugledala Beauovo lice znala je da će joj reći nešto što nije željela čuti. Želudac joj se stegnuo makar je još od trenutka kad je odbio njezin poljubac u dubini duše znala da nešto ne valja. Beau Dupree, koji valjda nikada u životu nije propustio priliku za tjelesnom bliskošću, izmiče se poljupcu? O, da, nešto nije valjalo.

- Moramo razgovarati - rekao je.

Juliet je provirila na hodnik pogledom tražeći policajca koji ju je čuvao. - Gdje je Benton? - Kada su maloprije ona i Roxanne odlučile završiti s poslom za taj dan policajac je bio ustrajao u svom zahtjevu da ju prati do sobe i ostane stražariti.

- Poslao sam ga po večeru.

- Oo. - Učinila je korak natrag. - Uđi.

Pošao je za njom u dnevni boravak. Kad se okrenula prema njemu vidjela je da je zabio ruke u džepove i nemirno se premeštao s noge na nogu.

- Zar se nešto dogodilo? - Instinkt joj je govorio da se radi o osobnoj stvari, no još uvijek se nadala da griješi. Bila je, doduše, sigurna da se njegovo raspoloženje počelo odražavati i na nju. Srce joj je snažno udaralo dok je postavljala pitanje: -Jesi li u centrali pronašao podatke koje si tražio?

- Nisam. Ovo nema nikakve veze sa slučajem. Samo... ti i ja nikada nismo razgovarali o tome što očekujemo od naše veze, Juliet, i ja... hm, danas sam shvatio da moramo o tome popričati.

- A ti izgledaš kao da ti je netko upravo zgazio kućnog ljubimca zato što... ?

*Pompea*

Uputio joj je nedokučiv pogled. - Slušaj, samo mislim daj e važno da nemaš pogrešna očekivanja.

Prvi put otkad je stupila nogom u Louisianu osjetila je hladnoću, hladnoću koja joj je prodirala do kostiju. Oduprla se porivu da ovije ruke oko tijela i hladno zapitala - A koje bi to bilo pogrešno očekivanje, Beau? Da ti je stalo?

- Ne, kvragu! Stalo mi je. Samo što...

- Hoćeš li prestati to govoriti?

-Što?

- 'Samo'. 'Samo' nikada nismo razgovarali o tome u kojem će se smjeru razvijati naša veza. Ti 'samo' misliš da ja ne smijem imati pogrešna očekivanja. Tebi je stalo, 'samo' što...

- Oprostite mi, gospođo. Ja nisam imao priliku biti otmjeno odgojen kao vi. Je li te baka svaki dan na čaju učila da se ne ponavljaš?

Bože, kako mu je malo trebalo da joj to predbaci. E, pa ona mu neće dopustiti da ju vidi kako krvari. Neće. Podigla je bradu. - Znaš što, Beau, samo reci štogod već želiš reći.

Prošao je rukom kroz kosu i zagladio ju na stranu. -Vidi... - Duboko je udahnuo pogledavajući stvari po sobi i izbjegavajući pogledati u nju. Onda je odjednom izdahnuo i pogledao ravno u nju. - Preuzeo sam brigu o svojim sestrama kad mi je bilo dvadeset i četiri, Juliet. Htio sam prema njima postupiti ispravno, pa sam, osim u nekoliko rijetkih slučajeva, uglavnom odustao od ljubavnog života. Ljubavnice baš i ne možeš dovoditi u kuću u kojoj žive tvoje male sestre.

- I to je za svaku pohvalu — rekla je. - Premda nisam sigurna da shvaćam kakve to ima veze s našom vezom. - No duboko u sebi bojala se da ipak razumije.

- Ima veze, jer dok je moj seksualni život bio siromašan smišljao sam što ću sve raditi kad ponovno budem slobodan. I da ti iskreno kažem, taj moj plan mi je pomogao u noćima kad nisam imao pojma što u stvari radim.

- A taj plan pretpostavljam uključuje malu knjižicu s telefonskim brojevima koje si skupio?

- Da, oduvijek sam planirao živjeti punim plućima čim se Jo-  
--- Lee odseli, svake večeri izlaziti s drugom ženom i nadokna-  
diti propušteno.

Najstrašnije je bilo što je imala razumijevanja za njegov plan. Zasluzio je da mu se obistini. Ali to nije umanjivalo razarajuću bol koja joj je probijala srce. - Zašto mi sada to govoriš? Meni se čini da ti sa mnom nije loše. Redoviti seks bez ikakvih pritisaka. Ili... o, Bože. - Odjednom ga je užasnuto pogledala. - Više ti se ne sviđa. Dosadilo ti je?

- Ne! - Krenuo je prema njoj, no onda se ipak zaustavio. - Znaš da nije tako. Znaš da mi je s tobom sjajno.

- Zašto jednostavno nisi pričekao da se vratim u Boston? Mogao si nas oboje poštedjeti ovoga.

- K vragu, Ružice, prošle si mi noći rekla da me voliš!

Sledila se. - Što? - Već se nekoliko dana suzdržavala da mu to kaže i bila je sigurna da mu ni prošle noći ništa nije rekla. - Nisam.

- Da. Jesi. Dok smo vodili ljubav. Rekla si da me voliš.

- Ah, da? - Hladno ga je pogledala. - Šaputanje na jastuku.

Učinio je još jedan korak prema njoj. - Lažeš.

- Bila je to stresna večer.

- Da, je. Ali mislila si ozbiljno.

- Jesam li? Pa, ti si svakako stručnjak na tom području, zar ne? Ali uzmi u obzir da si me ti naučio da u seksu kažem sve što mi padne na pamet, pa tako i stvari koje u normalnim okolnostima nikada ne bih rekla.

Bože, bila je tako umorna. Činilo se da čitavog života traži nečije odobravanje: očevo, bakino, ... k vragu, društveno. E, pa bilo joj je dosta. Ovaj put ništa nije tražila, ni jednu jedinu sitnicu, ali ni to nije bilo dobro.

- Znaš što, Beau? Ja ti ne želim biti na teret i možeš smatrati da si, što se mene tiče, slobodan kao ptičica. - Uхватила ga je za ruku i povela prema vratima. - Stvarno. Bilo je zabavno i hvala ti na prekrasnom iskustvu. - Otvorila je vrata i gurnula ga preko praga. - Sve najbolje ti želim. - Zalupila mu je vrata u lice. Opet je ostala sama, kao što je čitavog života bila sama.

Okrenula se i leđima naslonila na čvrstu plohu vrata. Polako je tonula dolje klizeći leđima niz vrata. Lice je zarila u koljena, a gorke suze su joj nijemo klizile niz obraze.



Već treći dan za redom Beau je sjedio u arhivu centrale i pregledavao stara policijska izvješća. Taj nezahvalni posao zahijevao je pažnju, a donosio frustraciju. Misli bi mu često odlutale od dokumenata koje je pregledavao. Nažalost, najčešće su se vraćale na Juliet.

Trebao je biti zadovoljan, ma trebao je, k vragu, osjetiti olakšanje što mu je dopusti da se povuče. Učinila mu je uslugu. Dobro, možda se ne bi moglo reći da se povukao kad su se vrata za njim zalupila nakon što ga je izgurala preko praga. I nije li malo prebrzo odustala od njihove veze? Prebrzo za nekoga tko tvrdi da ga voli.

*Isuse.* Dlanovima je prešao preko lica prije nego što je uzeo sljedeću špulu filma i namjestio ju u uređaj. Mora prestati razmišljati o njoj. To ga je izluđivalo. Ona je prekinula s njim, a on je upravo to i želio. Točno tako. Kraj priče.

Svejedno je nastavio prežvakavati priču, pa je skoro prevrtio čitav jedan dosje prije nego što je postao svjestan da je okom preletio preko dva navoda vezana za antikne pištolje. Vratio se na vrh i vidio da se radi o izvještaju o krađi otprije nekoliko godina. Među nestalim predmetima bio je i par jednakih džepnih pištolja marke Colt iz 1849. godine. Prema nalazima forenzičara olovno zrno kalibra 31 pronađeno u drvetu nakon vrtne zabave odgovaralo je upravo ovom modelu revolvera. Potražio je ime policajca koji je napisao izvještaj.

Ime mu nije bilo poznato, no izvještaj je bio napisan u Garden Districtu. Ako bude imao sreće, pronaći će dotičnog policajca koji se možda sjeća koje pojedinosti u vezi slučaja. Bilo je to malo vjerovatno, ali od nekuda je trebalo krenuti.

K vragu, žrtva krađe bit će još bolji izvor podataka. Događaj koji je za policajca bio rutina ostat će bolje sačuvan u sjećanju žrtve. Brzo je preletio izvještaj u potrazi za imenom žrtve.

Tiho je opsovao kad ga je našao, jer krađu je prijavio izvjesni Edward Haynes, čiju je adresu Beau i predobro znao.

Na Julietinom stolu oglasio se interfon. Ne podižući glavu od posla pritisnula je dugme. - Da?

- Tvoj otac je na liniji dva, Juliet - rekla je Roxanne.

- O, savršeno - prošaputala je. Duboko je udahnula da se smiri, izdahnula i oprezno položila svoju kemijsku olovku pored faktura koje je proučavala.

Roxannin glas bio je profesionalan, ali suosjećajan. - Da mu kažem da nazove kasnije?

- Hvala, Rox, cijenim ponudu, ali... ne. Spoji ga.

- Sigurna si?

- Da. - Bilo joj je drago čuti brigu u Roxanninom glasu. Pritisnula je dugme i javila se. Zdravo, oče. Čemu mogu zahvaliti ovu čast?

- Čujem li ja to drskost u tvom glasu, Juliet Rose? - Njegov glas bio je hladno zovoljan.

Nikada se nije prestajala čuditi s koliko ju je malo truda znao pretvoriti u djevojčicu koja mu želi ugoditi. Shvatila je da se uspravila kao da je on ovdje s njom u sobi i zamjera joj što joj držanje nije savršeno. - Ne, oče. - Prigušila je uzdah i rekla jednoličnim glasom: - Samo sam pretrpana poslovima vezanim za otvorenje, pa bi mogli prijeći na stvar.

- Ispred sebe imam članak iz novina, Juliet. Zanima li te o čemu se radi?

Prikrla je svoju znatiželju. - Bojim se da nisam imala vremena pratiti Boston Globe.

- Ovo nije Globe, Juliet Rose, ovo je New Orleans Times-Picayune, u kojem imamo jako lijep opis zabave pred otvorenje hotela Garden Crown.

- Da... dobro.

- Da, većinom je dobro. Ali na duplerici je slika koja me strašno uzrujala.

- O, Bože, nemoj reći da su fotografirali Roxannu kako visi s galerije. - Uzdahnula je. - Da, to baš i nije publicitet kakvom sam se nadala, ali to nije njezina greška.

- Ovo nema nikakve veze s tvojom neodgojenom malom asistenticom, Juliet. Na ovoj fotografiji, i to prilično istaknutoj fotografiji, ste ti i čovjek koji je navodno tvoj tjelohranitelj. Za moj ukus ste preintimni.

- Narednik Dupree? - Kao da joj je netko ponovno raskrvorio tek zacijeljenu ranu. Posljednja dva dana nastojala je što manje o njemu razmišljati. Trudila se iz petnih žila.

- Da, Dupree. Na slici se vidi kako te vulgarno primio. Ne trebam ti reći da ja to ne odobravam, Juliet. Zapovjednik Pfeffer mi je rekao par stvari o tom čovjeku iz kojih je jasno da on nije našeg kova.

- Sa Pfefferom si razgovarao o naredniku Dupreeju? S tim nesposobnim ulizicom? Jeste li i o meni razgovarali? - U njoj se probudila ogorčenost, no nastojala je da se to ne čuje u njenom glasu. - Je li ti Pfeffer poslao članak, oče, ili su to učinili tvoji drugi špijuni?

- Nije važno tko mi ga je poslao. I ne sviđa mi se tvoj ton, mlada damo.

- Ne želim da se tebe izvještava o mom životu. Nisam dijete koje možeš kazniti kad učini nešto što mu roditelji ne odobravaju.

- Možda nisi, ali si luda ako misliš da će vaša veza uspjeti. On je niskog roda, prezadužen je i sigurno ga zanima samo tvoj novac.

Mogla ga je umiriti i reći mu da je veza s Beauom stvar prošlosti.

- Hvala ti, oče. Stvarno si laskavo procijenio moju poželjnost. Ako uzmemo u obzir da nikada nisi upoznao čovjeka i da vjeruješ Pfefferu, shvatit ćeš da nisam impresionirana tvojim sudom. Ali da ti kažem nešto drugo: meni su trideset i dvije godine i moj ljubavni život te se ne tiče. Ne miješaj se. - Nagnu-

la se naprijed, spustila slušalicu i ponovno pritisnula dugme interfona. - Ako moj otac opet nazove - odrješito je rekla čim se Roxanne javila - nema me.

- Kužim. Pretpostavljam da te oko nečega gnjavio.

- Reći ću samo ovo: Još mi samo nedostaje da dobijem mje-sečnicu i onda sam za danas stvarno dotučena.

- Ne mogu vjerovati da nisam provjerio ono najočitije - rekao je Beau i bacio kopiju izvještaja o krađi na Lukeov stol.

Luke je podigao pogled s dokumenata koje je upravo čitao i zagundao. - Znam da ćeš se iznenaditi kad ti kažem da sam pre-trpan vlastitim slučajevima, kojih ima popriličan broj. - Beau ga je pogledao, pa je Luke ipak podigao izvještaj i pročitao ga. — Hoćeš li mi reći što bih trebao vidjeti?

- Prokleti Edward Haynes.

- Tko je...?

- Da, to je pitanje za milijun. - Beau se kratko i oštro nasmi-jao. - Malo sam kopao i pronašao da su Haynes i njegova žena, inače velika dama, kojih tridesetak godina Garden Crown sma-trali svojim domom. Izgleda da je palača bila nasljeđe gospođe Haynes, samo što u njezinoj obitelji žene ne mogu nasljeđivati. Zato su Haynesovi imenovani paziteljima, a zauzvrat su bespla-tno živjeli u palači. Sve dok korporacija Crown nije otkupila imanje i pretvorila ga u hotel. - Položio je šake na Lukeov stol i naslonio se svom težinom. - Počinješ li nazirati motiv, kompa?

- Da. Ono prvo pismo počinje dobijati smisao, zar ne?

- Da ne spominjemo da je Haynes bio na mjestu događaja svaki put kada bi se dogodila neka od tih usranih 'nezgoda' ili kada bi netko ugrozio Julietin život.

- A antikni pištolj?

Beau se bacio na stolicu i sjeo podigavši gležanj jedne noge na koljeno druge. Tresao je podignutom nogom. - Da se kladi-mo da pištolji nikada nisu bili ukradeni? Mislim da je Haynes prijavio krađu samo zbog osiguranja.

- Sigurno si u pravu, ali samo pretpostavka nije dovoljna za nalog.

- Znam, ali tražit ću dalje i naći potrebne dokaze. Trebalo mi je, doduše, par sati da dođem do ovih podataka o naslijeđu.

Luke ga je znatiželjno pogledao. - Zašto nisi jednostavno pitao Juliet? Ona to sigurno zna.

Beauov entuzijazam je splasnulo. Promeškoljio se na svom sjedalu. - Pa, trenutno baš i ne razgovaramo.

- Stvarno? - Luke se uspravio. - Što si učinio?

- Zašto misliš da sam ja nešto učinio? Ništa nisam učinio - Beau je glatko odbio tvrdnju svog bivšeg partnera. Kad ga je Luke pogledao Beau je samo nelagodno trznulo ramenima. - Ne želim o tome razgovarati, ok?

- Dupree, kurvin sine, to baš i nije fer. Ti o mome ljubavnom životu znaš sve što se može znati.

Beau ga je pogledao ispod obrva. - Ne podsjećaj me - zlovoljno je rekao. - Još uvijek se nisam s tim sasvim pomirio.

- Ali si sve bliže tome. Vidiš kako si samo jučer bio dobar s Josie Lee. Ponosim se s tobom, kompa.

- Da, sad mogu mirno spavati. - Beau ga je ogorčeno pogledao. - Nije ti slučajno palo na pamet da lažem kako se Josie više na mene ne bi ljutila.

- Ma ne! Priznaj da ti se sve više sviđa što smo zajedno.

- Priznajem da mi se od toga manje povraća nego prije.

- Vidiš? Dolaziš pameti. I prije nego što se snađeš vodit ćeš ju do oltara, a ja ću te zvati tata.

- Samo probaj, Gardneru, i postat će udovica.

Lukcovi zubi bljesnuli su pored njegove kozje bradice. - Stvarno si komičan.

- Da, stvarno sam zabavan, da umreš od smijeha. - Prstom je udario po izvješću na Lukeovom stolu. - Misliš cijeli dan bacati fore ili ćeš mi pomoći?

Luke je isprepleo prste na potiljku i zavalio se u stolicu. - Što si tako nestrpljiv. Reci što trebaš, tu sam.

Posljednja dva dana Juliet je radila sve kako bi izbjegla Beaua. Zato nije bila oduševljena kad ga je zatekla kako ju čeka nakon

razgovora s upraviteljem restorana i glavnim kuharom o meniju za subotnje veliko otvorenje.

Odgurnuo se od mramornog stupa na koji je bio naslonjen.

- Moramo se nešto dogovoriti.

Rado bi bila pronašla ispriku da izbjegne razgovor s njim, no odbacila je svoj poriv u stilu Astor Lowellovih. U svakom slučaju rekao je da se moraju dogovoriti, ne da moraju razgovarati, pa vjerojatno ni on kao ni ona nije žudio za intimnim razgovorom u četiri oka. S time se mogu nositi. Mogla se nositi sa svime što nije bilo osobno.

- Baš sam krenula provjeriti kako napreduju pripreme u Plavoj sobi. Možemo tamo razgovarati ako želiš.

- Može. - S rukama u džepovima polagano je šetao uz nju.

Lice mu je imalo suzdržan policijski izraz. Inače je bio savršeno opušten kao da šeće s jednom od svojih sestara. A to ju je boljelo. Izgledao je isto, jednako se kretao i ona se sjetila svega što su zajedno radili. Svih stvari koje nikada neće ponovno učiniti. No činilo se da njemu to baš ništa ne znači.

E, pa dobro. Prije će pojesti živog žohara nego mu pokazati da se zbog njega raspada na bezbroj komadića.

Pomoglo bi joj da je znala da Beau nije ni približno bezbrižan kako je izgledao. Juliet mu je bila dovoljno blizu da osjeti njezin miris od kojega su ga zasvrbjeli dlanovi. Jako dobro je znao da se podaci koje je trebao nalaze u njezinom uredu, ali nije tražio da odu tamo. Bog zna zašto.

Krišom ju je sa strane pogledao dok su se približavali Plavoj sobi. Bila je tako prokleta smirena i tako se uspravno držala da ga je to izluđivalo makar na to nije imao nikakva prava. Nosila je svoj fini odgoj kao neprobojni oklop. Došlo mu je da ju protrese i izmami reakciju kakvu njezina baka nikada ne bi odobrila. Još je dublje zabio ruke u džepove i stisnuo usne kako bi spriječio da ne učini ili ne kaže nešto nepopravljivo glupo.

No sa svakim nijemim korakom koji su napravili živci su mu bivali sve tanji.

Čim su ušli u Plavu sobu udaljio se od nje sretan što može pobjeći od njezinog mirisa. Zaustavio se ispred zida sa karnevalskim maskama i počeo ih proučavati.

Zbirka bi mogla biti dobra poveznica s Haynesom, jer nije smio ugroziti slučaj time što bi ukazao Juliet na njega. Ako bi se njezino ponašanje prema Haynesu iznenada promijenilo to bi ga moglo upozoriti da njegov identitet više nije tajna. Beau je pogledao prema njoj. - Prekrasna zbirka.

- Da - složila se s distance. Kretala se sobom i bilježila nešto na podlozi za pisanje koju je nosila. - Trenutno ju unajmljujemo od Haynesovih, a kad oni odu zamijenit ćemo ju. Jasno je da zamjena neće uključivati ovako rijetke izložke. Cjelokupni dojam koji stvara toliko podsjeća na New Orleans da mi je teško rasti se od ove zbirke.

- Zašto bi Haynesovi otišli? Mislio sam da rade za tebe.

- Samo privremeno. - Sa suzdržanom pristojnošću, a bez da ijednom pogleda u njegovom smjeru, ukratko je objasnila na koji su način Haynesovi povezani s korporacijom Crown. Ovi podaci su im svima mogli uštedjeti trud da je za njih ranije saznao. - Iselit će prvoga sljedećeg mjeseca - zaključila je. Kad ga je konačno udostojila pogledati njezine su oči gledale kroz njega. - O tome ste željeli razgovarati, naredniče?

*Naredniče?* Njezina ledena pristojnost pogodila ga je na način koji nije htio analizirati. Napravio je veliki korak prema njoj. - Ne. Moram saznati tko je fotografirao koktel zabavu.

- Taj podatak je u mom uredu. Ako biste se obratili Roxanne...? - Nastavila je praviti bilješke.

- K vragu, Ružice!

- Nemoj - vidjelo se da nastoji ostati smirena. Ublažila je svoj oštri ton i blago završila: - Nemoj me tako zvati. - Zaustavila se da pregleda zemlju u lončiću s biljkama.

Napravio je još jedan korak prema njoj. Krv mu je ključala u žilama. - Kako da te onda zovem, draga? Gospođice Astor Lowell?

- Da. To bi bilo u redu.

-Vraga bi bilo u redu! - Napravio je još jedan korak i nadvio se nad nju. - Ne misliš li da je to ipak mrvicu preformalno za nekoga tko te tako često gledao golu kao što sam ja?

Pogledala ga je s hladnom prisebnošću. - Složila bih se s vama, naredniče, kada bi to bio netko tko bi se mogao nadati da

*Pompea*

će me ponovno vidjeti голу. - Prostrijelila ga je svojim kišnosivim očima. - No mi govorimo o vama.

Potreba da zaniječe ovu činjenicu kao zvijer se propela na stražnje noge i rikala kao pobješnjeli medvjed. Primio ju je i naglo povukao prema sebi. Unio joj se u lice. - Bože, kako ste samo prisebni — glas mu je bio promukao. - Nisu za gospođicu Astor Lowell prokleti i razuzdani osjećaji koji upravljaju svima nama. Baš me zanima kako je živjeti u tvom svijetu? - Znao je da nije pravedan, ali nije ga bilo briga. *Nikad više, nikad više, nikad više* odjekivalo je u njegovoj glavi. Želio je izbrisati te riječi, iskorijeniti ih iz jezika. - Osjećaš li se ikada usamljeno, Juliet Rose? Zar ti nikada ne dosadi čitavo vrijeme biti dobra tatina curica, biti prefina da bi uzela ono što stvarno želiš?

*Kako se usuđuje, o, Bože, kako se usuđuje?* Gnjev je eksplodirao u njezinoj glavi. Svom snagom ga je odgurnula od sebe i osjetila gorko zadovoljstvo kada je stisak njegovih ruku popustio, a on posrnuo par koraka natrag.

- *Prefina?* - procijedila je kroz zube. - Kao da nije dovoljno što si me odbacio kako bi mogao spavati sa svakom sisatom ženom u gradu, sad još tvrdiš da se nisam *dovoljno* ponizila za tebe? - Šakom gaje snažno udarila u prsa.

- Ne... Juliet... draga... nisam to mi... - Udaljavao se korak po korak. Ruke je raširio zaklinjući je.

- Što je, Beauregarde, jesam li sada preemotivna? - Napredovala je korak po korak, a on se povlačio natrag. - Licemjeru. Ne želiš ti moje osjećaje. Pobjegao si glavom bez obzira kad sam ti rekla da te volim. - Gorko se nasmijala. - Bože, mora da si umro od straha pri pomisli da zaglaviš u monogamnoj vezi.

Leđima je došao do zida, a ona mu je zabila prst u prsa. - Ali nije dosta što sam te oslobodila obaveza prema meni? A, ne, nije to dosta velikom ljubavniku Dupreeju. - Vrlo neodgojeno mu se unijela u lice. - Zašto? Treba ti malo drame? Daj, reci, Beau, što si očekivao da učinim? Trčim za tobom? Plačem? Molim te da me voliš? E, pa, jebi se, Dupree.

Maknuo joj je ruku, primio za vilicu, podigao joj glavu i čvrsto ju držeći položio svoje usne na njezine.



Bože, kako je to bilo dobro. Juliet je uzvratila poljubac, ali je očajnički nastojala ostati bar malo suzdržana. Kad je podigao glavu obuzdala je svoje podivljale hormone i zagledala se u njega.

Palcem joj je protrljao donju usnu. - Oprosti, ružice, pogriješio sam...

- Ne, ja sam pogriješila. - Maknula mu je ruke i odmaknula se od njega. - Već sam ti rekla, ali očito nisi slušao. Ne-želim-ti-biti-teret-oko-vrata - izgovorila je kratko i jasno. -I ne želim se čitav život iskupljivati što nekoga volim. I zato idi i radi sve o čemu si čitavog života sanjao. Valjaj se u ženskom mesu, ako te to veseli. Samo se drži dalje od mene.

-Juliet, čekaj...

- Neću. - Napravila je jedan korak natrag, zatim još jedan. Kad je zaustio da nešto kaže podigla je ruku. - Kod ljudi za čijom sam ljubavlju najviše čeznula nikada nisam bila na prvom mjestu. E, pa znaš što? Neka sam prokleta ako se i s tobom time zadovoljim. Zaslužujem bolje. Trebalo mi je malo više da shvatim, ali sada to znam. Zato idi radi svoj posao i miči mi se s puta. I samo da znaš, Beau, kad je tatica tvrdio da ti nisi našeg kova rekla sam mu da se ne miješa. - Sagnula se, podigla svoju podlogu za pisanje i izašla na način na kojem bi joj i baka čestitala.

A ako joj se srce sve više lomilo svakim učinjenim korakom, barem on to nikada neće znati.

Beau je osjećao i ljutnju i samosažaljenje. U takvom raspoloženju je ušao u lokal. Izvukao je stolicu za prvim slobodnim stolom, sjeo i bacio svoj fascikl na minijaturnu površinu stola.

Ovo baš i nije bilo najzgodnije mjesto za bilo koju vrstu rada i toga je bio svjestan. Svjetlo je bilo slabo, glazba glasna, a ručica koja je gledala striptiz izvikivala je raskalašene, uglavnom ilegalne prijedloge. Na ovom je mjestu također Kradljivac Gaćica odabrao tri svoje žrtve uključujući i Josie Lee. Bez puno razmišljanja Beau se mogao sjetiti desetak drugih mjesta prikladnijih za proučavanje dokaza koje je prikupljao protiv Haynesa.

Međutim bilo mu je vruće, bio je umoran i frustriran i dovezao se do ovog mjesta a da nije ni uključio mozak. Posljednja dva dana ubijao se pokušavajući izvući nešto bitno iz ovog slučaja, no rezultati su najblaže rečeno bili skromni.

Ovo mjesto je bilo zadnja rupetina, sumnjiv lokal, a baš takav lokal odgovarao je njegovom raspoloženju.

Podmetač za čaše sletio je pored njegovog fascikla praćen mi-lozvučnim glasom koji ga je pitao: - Čime vas mogu poslužiti?

Beau je podigao pogled i ugledao ženu koja je bila san svakog muškarca. Nosila je cipele sa šiljastim petama i oskudne gaćice pokrivenne šljokicama. Bila je plava, dobro građena, a izraz njezinog lica govorio je da nije ništa bolja nego što bi trebala biti. Ukratko bila je točno tip žene o kojem je proteklih deset godina maštao. Obuhvatila ga je velika nervoza kad je shvatio da ga ni najmanje ne uzbuđuje. Kako bi to nadoknadio uputio joj je svoj najubojitiji osmijeh. - Daj mi bocu Dixieja, zlato.

Kad je duboko udahнула vidjelo se da njezina kratka podre-zana majica nije dorasla zadatku pokrivanja bujnih prsa. Gur-

nula mu je grudi pod nos *i* uzvratila grabežljivim osmijehom. - Zašto ne pokupiš svoje papiriće, dušo, da ti obrišem taj ljepljivi stol.

Poslušno je podigao fascikl. Konobarica se nagnula preko njega tako da ga je njezina lijeva dojka izazivački dodirivala po licu sa svakim pokretom ruke. Na njegovo iznenađenje nije osjetio iskonsku mušku želju da povali novu partnericu. Umjesto toga u misli mu se vratila Juliet i njezine riječi *kod ljudi za čijom sam ljubavlju najviše čeznula nikada nisam bila na prvom mjestu.*

Prokleta bila. Žmirkao je očima pokušavajući otjerati tu prikazu i uspravno sjeo. Braneći se od duha koji ga nije htio ostaviti na miru posegnuo je rukom i primio konobaricu za mjesto na kojem se njezin struk slijevao u goli, raskošni kuk. - Kladam se da ti i plešeš, je l' tako?

- Tako je, dušo. Ako me želiš gledati rado ću ti odmah plesati u krilu.

Beau je iznenada osjetio umor. - Možda poslije. - Maknuo je ruku s njezinog kuka i potapšao fascikl pred sobom. - Stvarno bih to želio vidjeti, ali me ovdje čeka hrpa posla koju moram obaviti.

Njezin pogled govorio je da sumnja u njegovu seksualnost. Heteroseksualac koji bi odbio pogledati svu raskoš njezinog tijela zbog tanašne omotnice još se nije rodio. No samo je slegnula ramenima i rekla: - Razmisli, dušo. Vraćam se za minutu s tvojim pivom.

Čim je otišla za njega je prestala postojati. Otvorio je fascikl i rasporedio njegov sadržaj po stolu. Odložio je izvještaj forenzičara koji je skoro već znao napamet. Poredao je crnobijele fotografije koje je prije pola sata bio pokupio kod fotografa, makar je znao da je upitno hoće li iz njih nakon toliko vremena išta novo doznati.

Svejedno se razočarao što ništa novo nije otkrio. Prvo je proučio fotografije s vrtne zabave. Na njima je bio označen da--- i vrijeme. Na dvije fotografije je pronašao Edwarda, ali ni ti jedna fotografija nije pokazivala da je u vrijeme pucnjave

Edward bio u blizini maslinika. Beau je prešao na slike s koktel zabave.

Izdvojio je jasnu snimku Edwarda i Celeste i na brzinu prošao ostale fotografije da vidi je li nešto propustio. Zadržao se na fotografiji Juliet i sebe, uhvatio se kako prstom miluje njezino dvodimenzionaino crnobijelo lice i nestrpljivo umetnuo tu fotografiju na dno kupa. Proučio je ostale i sve ih vratio u omotnicu osim tri fotografije koje su prikazivale Edwarda.

- Evo tvog Dixieja, dušo. - Konobarica je nezainteresirano bacila letimičan pogled na slike dok je stavljala bocu piva na podmetač. - Pa to je... - Glas joj je utihnuo. Sagnula se da bolje vidi. - Hej, pa to je kicoš Dan. - Okrenula se prema Beau-regardu. - Što će ti njegova slika, zlato? Što si ti? Fotograf?

Beauovo je srce brže zakucalo. - Poznaješ ovog tipa?

- Pa, sad, nije baš da ga poznajem, dušo. Ali on ponekad ovdje dolazi. - Uspravila se. - Duguješ mi četiri i četrdeset za pivo.

Beau je izvukao novčanik iz stražnjeg džepa hlača i izvukao dvadeseticu. Pružio joj je novac. - Kažeš da se zove Dan, je li?

- Pojma nemam, zlato. Mi ga tako zovemo, kicoš Dan. Evo, pogledaj sam. - Dugačkim, kao krv crvenim noktom dodirнула je Edwardovu sliku. Nosio je smoking na koktelu pred veliko otvorenje Garden Crowna. - Zato što se tako oblači, kužiš? I zbog ponašanja. Stvarno je pristojan. - Povukla se, ubacila dvadeseticu u novčanik i potražila sitniš koji je vratila Beauregardu.

Široko joj se nasmijao. Mogao bi ju izljubiti. Do vraga, stvarno je imao dobre predosjećaje. Kako drukčije objasniti poriv da ode baš u taj lokal? *Edward je bio jebeni Kradljivac Gaćica*. Odmahnuo je rukom. - Zadrži ostatak.

- Hvala, zlato. - Ostatak je stavila u poseban pretinac novčanika.

- Nema na čemu, slatkice, već ćeš ti to zaraditi. Evo - izvukao je stolicu pored sebe - sjedni. Imam još pitanja za tebe.

\* \* \*

Roxanne ga je odmjerila s hladnim neodobravanjem kada je nekoliko sati kasnije ušao u ured. - Što hoćeš, Dupree? - U njezinom glasu nije bilo ni lažne pristojnosti.

Dobro pitanje. Da je na bilo koji drugi način mogao doći do podataka koje je trebao ne bi došao ni blizu Julietinom uredu.

- Moram razgovarati s Juliet. Je li tu?

- Za tebe nije.

Osjetio je jaku potrebu da se brani što ga je učinilo kivnim.

- Oprostite, ali ne vjerujem vam. - Strogo jc pokazao na dugme interfona. - Pitajte ju. Trebam ju vezano za posao.

Roxanne jc podigla gornju usnicu, ali jc uzela slušalicu i pritisnula dugme interfona. - Juliet? Narednik Dupree želi te vidjeti. Kaže da ima veze s poslom. - Nekoliko trenutaka jc slušala, a zatim suzdržano rekla. - Može - i spustila slušalicu. Pogledala ga je i pustila da se nekoliko trenutaka muči, a onda rekla: - Možeš ući.

Iznenadio se kada je otkrio da mu srce ubrzano kuca. Zauštavio se na putu do Julietinc sobe, okrenuo i pogledao Roxanne. Izdržala jc njegov pogled. Da ga je mogla ubiti prezirom, Beau bi se na mjestu srušio mrtav. No još uvijek je bio na nogama, pa je okrenuo kvaku i otvorio Julietina vrata.

Juliet je podigla pogled, ali nije se uspravila ili ustala. Sklopila je ruke na vrhu hrpe papira pred sobom i promatrala ga s rezerviranom, strpljivom pristojnošću kao da je stranac koji je slučajno zalutao.

Nije mislio da će ga toliko pogoditi njezina hladnoća. Polizao je donju usnu. -Hm, dobro izgledaš. -I izgledala je. Bilo je jasno da je vratila svoj uštogljeni imidž. Sparina New Orleansa ipak jc donekle ublažila njezinu oštrinu. Bila je vlažna i zgužvana, a jedan neposlušni, valoviti uvojak ovio joj se oko vrata. Ostavljala je dojam ranjivosti.

- Hvala - hladno je odgovorila. - Ali sigurno nisi došao da mi to kažeš, a kako oboje imamo posla...

- Dobro. - Stavio je ruke u džepove. Željela je profesionalca, pa će to i dobiti. Može on biti profesionalan. - Mislim da sam postigao određeni napredak u istrazi.

- Čestitam.

- Hm, da, hvala. Trebam, međutim, tvoju pomoć.

Jedna njezina smeđezlatna obrva se podigla. - Ne znam kako bih ti ja mogla pomoći?

- Možeš mi dati potrebne informacije. Reci mi ima li Edward Haynes neku omiljenu prostoriju u hotelu ili svo vrijeme provodi u svom apartmanu. - A u tom slučaju propada čitav Beauov slučaj.

Na trenutak je primjetio napuklinu u njezinom neprobojnom oklopu kad ga je ošinula pogledom koji je očito propitivao njegovo mentalno zdravlje. - Kako, molim?

- Čula si me, dušo.

- Zašto te, za Boga, zanima gdje Edward provodi slobodno vrijeme?

- To ti ne mogu reći. - Ponovno se čudio njezinom strogom, uspravnom držanju.

- Dobro. Znaš gdje su vrata.

- Do vraga, Juliet!

- Nemoj me psovati Beauregare Dupree! - Ustala je od stola opet pokazujući svoj dobar odgoj. - Ako želiš da ti dam informacije, moraš mi objasniti zašto. Ako mi nisi voljan reći zašto odvuci svoju arogantnu guzicu iz mog ureda i ne troši više moje vrijeme. Imam posla.

Beau nije bio navikao da se netko opire njegovom autoritetu. U normalnim okolnostima civilu ne bi rekao ni riječi. Prije bi dao da mu iščupaju nokte nego dozvolio da netko određuje kako će se razvijati njegova istraga.

No ovaj put je očajnički tražio opravdanu sumnju. U suprotnom će se Edward Haynes nekažnjeno izvući. Osim toga, shvatio je da vjeruje Julietinom sudu.

Nije znao zašto se tome uopće čudi. Nije li joj sam, glup kakav je već bio, pričao o svojoj dugogodišnjoj maštariji da poševi svaku za seks voljnu ženu u gradu? Nikome drugome to nije povjerio osim Lukeu. Također, ovdje je morao prigušiti ciničan osmijeh, barem je njezina diskrecija bila zajamčena. Da ju je netko sada vidio kako ga gleda s visoka nikada ne bi pomislio

da je još nedavno ležala u njegovom zagrljaju i u uho mu šaptala mračne, sirove naredbe. Dakle, ona sasvim sigurno neće ništa otkriti o Haynesu, prije nego što Beau bude spreman povući potez.

- Dobro - rekao je. - Nekoliko tragova povezuju Edwarda ne samo s napadima na tebe, nego i sa slučajem Kradljivca Gaćica.

Val zaprepaštenja prošao joj je duž čitavog tijela. Dobri, dragi Edward? Odmahnula je glavom. - Ne mogu vjerovati.

- Povezali smo ga s parom antiknih pištolja, koji odgovaraju pištolju iz kojega je na tebe pucano.

- Odgovaraju?

- Moja sestra je također taj pištolj prepoznala kao oružje kojim ju je prisilio da se svuč.

- I riječ je o istom pištolju?

- Ne, ali što misliš koliko starinskih pištolja je korišteno u dva različita slučaja?

- On je kolekcionar. To ne mora biti isti pištolj.

- Konobarica u lokalu koji smo povezali s nekoliko napada Kradljivca Gaćica prepoznala ga je na slici, Juliet.

- Za Boga miloga, svratio je na piće. Znači li to da je kriminalac?

- Do vraga, misliš da je meni zabavno baviti se tim sranjima?

- Odjednom joj se previše približio. Njegove tamne oči su ju bijesno promatrale. - Godinama radim ovaj posao. Vjeruj malo mojim prokletim nagonima.

Ogorčenje je u njoj kuhalo. - Osjetila sam ja tvoje nagone na svojoj koži - okomila se na njega.

- Oprosti, ali nisi me dirnula.

Njegovo lice odjednom je bilo tako blizu njezinog da je mogla na usnama osjetiti njegov topli dah. - Mislila sam na profesionalne instinkte, a ne... - Odmaknuo se i prošao rukom kroz kosu. Promasirao si je vrat, izdahnuo i tiho rekao: - Pokazao sam njegovu fotografiju na još tri mjesta na kojima su žrtve radile ili bile i sva tri puta je pozitivno identificiran. A ta četiri mjesta su obične rupetine, Juliet. Striptiz klubovi najniže kvali-

tete. Stvarno možeš zamisliti Edwarda da u uobičajenim okolnostima posjećuje takva mjesta?

Njegov profesionalizam lišen svih emocija bio je zastrašujuće uvjerljiv, makar ga je frustriralo njezino ponašanje. -Ali to su samo indicije. - Mrzila je svoj ton, kojim ga je doslovce preklinjala da kaže da se prevario.

- Trenutno to jesu indicije. Zato moram saznati postoji li mjesto u hotelu osim njegovog stana gdje provodi puno vremena.

Njegova iznenadna živahnost bila je znak da ju je nešto u izrazu njenog lica odalo. - Pokaži mi - rekao je. - Trebam i tvoju dozvolu za pretres.

- Varaš se, Beau.

- Onda mi to dokaži i više neću istraživati u tom smjeru. Sjeti se ipak da je tvoja korporacija izbacila Edwarda i njegovu ženu iz kuće u kojoj su živjeli preko dvadeset i pet godina, što si mi trebala reći prije. Nedugo nakon toga netko ti je počeo prijetiti.

- Ovo je ludo.

- Kao što sam rekao, dokaži da griješim.

- Dobro. Hoću. - Prošla je pored njega. U predsoblju se zastavila kod Roxanninog stola. - Imamo li ključ Plave sobe?

- Da vidim. - Roxanne ih je krišom pogledala i sagnula se do najniže ladice svoga stola. - Celeste nam je sve predala kad smo stigle. - Tražila je među ključevima nanizanim na privjesku. - A, evo ga. - Uspravila se i pružila privjesak na kojem su bila dva univerzalna ključa.

Juliet je čekala da se dovoljno udalje od Roxanne prije nego što je rekla: - Edward zapravo većinu vremena provodi na dva mjesta. U vrtnoj kućici i u Plavoj sobi.

Beau je na trenutak bio tih. - On skuplja suvenire - konačno je rekao. - I želi ih očuvati netaknute. Idemo u Plavu sobu.

Čitavim putem do Plave sobe bila je svjesna njegove blizine. Oko sebe je širio određenu napetost, iščekivanje nabijeno energijom. Pretpostavljala je da tako zrače policajci na tragu počinici-



telju. Grč u želucu samo joj je djelomično bio posljedica njegove blizine i njihovog zamršenog odnosa.

Plava soba bila je prazna. Beau se zaustavio na vratima i razgledao prostoriju. - Imam li tvoju izričitu dozvolu da prekopam sobu?

Progutala je veliku knedlu. - Da.

- Onda otvorimo sve zaključane ormare i ladice. Previše ljudi prolazi Plavom sobom da bi Edward bilo što inkriminirajući ostavio na vidljivom mjestu.

Htjela ga je ponovno pokušati uvjeriti u Edwardovu nevinnost, ali je odlučila radije držati jezik za zubima. Dala mu je ključeve. Ozbiljno ju je shvatio kad je odbila otkriti mu Edwardove tajne bez ikakvog objašnjenja te joj je povjerio osjetljive podatke premda je znao da je ljuta na njega. Nije bila navikla da joj se ukazuje toliko povjerenje, pa je smatrala da i on zaslužuje jednako poštovanje.

Jedan od ključeva otvarao je ormariće između kojih je bio ugrađen bogato ukrašen ormar s knjigama, Beau ni u jednom od njih nije pronašao ono što je tražio. Preostali ključ gurnuo je u bravu ladice malog antiknog stola. Juliet je zadržala dah kad je otvorio ladicu.

- Sranje.

- To nije on - nastavila je disati.

-Je, Juliet. Osjećam da je.

- E, pa osjećaj te vara.

Beau je samo zagunđao i počeo micati knjige. Uskoro su bili okruženi kupovima knjiga, no nisu otkrili ništa osim praznih polica. Beau je opsovao i dlanom udario po jednom od izrezbarenih ukrasa.

Ploča u zidu se tiho otvorila.

Oboje su nekoliko trenutaka piljili u mračni otvor. Onda je Beau prasnuo u zaprepašten likujućim smijehom. Snažno je utisnuo poljubac na njezina nijema usta i uputio joj svoj iskrivljeni, samoironični osmijeh. - Nije li divan ovaj detektivski posao? Da vidimo možemo li upotrijebiti onu malu lampu.

*Pompea*

Kada su približili lampu Juliet je provirila preko njegovog ramena u sada osvijetljeni otvor. Srce joj se steglo.

Unutra se nalazio starinski pištolj ostavljen na vrhu poveće hrpe ženskih gaćica.

Celeste je završila s uređivanjem i sada je promatrala svoj lik u ogledalu. Uzela je Butlerove bisere i stavila ih oko vrata. Nije se obazirala na korake i glasove u hodniku ispred njezinog i Edwardovog apartmana.

Bal povodom velikog otvorenja trebao je početi za jedan sat, no već u četiri popodne počela je gungula kad su se sobe na njihovom katu počele puniti. Čula je kako Juliet spominje da je za ovu večer popunjeno osamdeset posto kapaciteta hotela, a Celeste je i sama vidjela koliko rezervacija ima. Okupila se stvarno sama društvena krema. Čak su i neki članovi Bostonskog kluba namjeravali prespavati u hotelu makar su imali savršeno otmjenе kuće u gradu.

Nije znala što bi o tome mislila. Otpila je gutljaj šerija iz male čašice koju je držala na toaletnom stoliću i udobno se naslonila. Premda je jednim dijelom bila presretna što će po drugi put u tako kratkom vremenu biti okružena tako istaknutim osobama, ovo više nije bio njezin dom. Ali ipak...

Kad se sve skupa uzme u obzir osjećala se prilično... euforično.

Juliet je trebala uskoro otići. Celeste nije čula da se spominje neki određeni datum, ali kad ova večer završi Julietin posao bit će završen. Ako ima Boga, možda ode već sutra. Još važnije je bilo da se ona neodgojena mlada bitanga od policajca u zadnje vrijeme nije tako često pojavljivala. Lily joj je rekla da se među poslugom priča kako one noći koje provodi u hotelu spava u svojoj sobi. Činilo se da se bez razloga izjedala od brige.

Ona i Edward imaju vremena do kraja mjeseca prije nego što će morati napustiti svoj apartman. Možda sutra počne tražiti novi stan. Nešto malo, a ipak elegantno, i, naravno, u dobrom

dijelu grada. Ova večer bit će savršena prilika da od ljudi koji nešto znače sazna gdje bi bilo najbolje početi potragu.

S novcem koji je korporacija *Crown* pristala platiti njoj i Edwardu za iseljenje i za njihove usluge uvođenja Juliet u odgovarajuće društvo stvorila se zgodna ušteđevina. Kad bi barem još mogla uvjeriti Edwarda da proda svoju zbirku maski ili barem jedan njezin dio, nikada više ne bi trebali brinuti o novcu.

Popila je još jedan gutljaj šerija, uzela svoje biserne naušnice, stavila ih na uši i s odobravanjem kimnula svom odrazu u ogledalu. Predstojeću promjenu promatrat će kao pustolovinu. Jer koliko god da je bilo bolno izgubiti imanje Butlerovih, život se sastojao od niza kompromisa. Ranije su živjeli na odgovarajućoj adresi, ali nisu imali novac koji uz to ide. Sada ne samo da si mogu priuštiti sve čari koje život pruža, već je i jedina stvar od presudnog značaja za kvalitetu njihovih života bila čvrsto uspostavljena. Bio je to njihov položaj u društvu. Štoviše, ugled im je porastao. Život je nekad stvarno bio čudan. Čovjek bi se našao pred divovskim problemom, a onda bi se sve sredilo na neočekivani način.

Ako se sve uzme u obzir njezina budućnost je bila blistava.

Juliet je odložila maskaru, po zadnji put zagladila kosu i provjerila ruž. Prelazila je rukama po naramenicama svoje brončane večernje haljine sve do uske vrpce koja je na vratu povezivala naramenice. Provjerila je da svih šest niski jantarnih perlica pravilno padaju od vrpce oko vrata, preko golih leđa, pa sve do kopči na leđima jako dekoltirane haljine. Podigla je ručno ogledalo i provjerila je li sve u redu.

Nanizane perlice bile su savršeno poredane, no znala je da mora požuriti. Bal počinje za manje od jednog sata, a još se za toliko detalja morala pobrinuti. Ali umjesto toga zatekla je sebe kako radi nešto što je u zadnje vrijeme i prečesto radila: piljila je negdje u daljinu i razmišljala o Beauregardu.

Bože, što će s njim učiniti? Da je imalo pametna sutra ujutro bi uskočila u prvi zrakoplov i vratila se u Boston, gdje je zna-

la pravila igre. No nije se potrudila niti raspitati za raspored letova.

U glavi joj je vladala zbrka. Nije znala kako to riješiti. Beau joj je otvoreno rekao da sanja o slobodnom i lagodnom životu koji nije uključivao nju, pa zašto onda razmišlja o ostanku u New Orleansu kao kakva zaljubljena glupača? Imala je ona više ponosa, barem je tako bilo u prošlosti.

A ipak...

Bila je zaljubljena, a on joj je dao toliko proturječnih signala. Ako stvarno ne želi više ništa imati s njom, zašto ju onda stalno ljubi? Kako će podviti rep i pobjeći ako za njih još ima nade? Zapravo joj se sviđalo što ne poznaje sva pravila kad je riječ o njemu, premda je to bilo stresno.

Bila je dodatno razdražena zato što nije znala što Beau smjera u vezi Edwarda Haynesa. Neizvjesnost o točnom vremenu dolaska policije s nalozima za pretres i uhićenje, koje je Beau jučer otišao nabaviti, sličila je napetosti koju je osjećala kad bi gledala Hitchcockove filmove. Bilo je to nešto čega bi radije bila pošteđena.

Beauregarda nije vidjela otkad je tražio da mu pokaže vrtlarske škare koje je Edward obično koristio. Spremio ih je u vrećicu i odnio na provjeru otisaka prstiju. Nije odgovorio na dvije poruke koje mu je ostavila na poslu, a ako se prošle noći i vratio u hotel bilo je to dugo nakon što je odustala od čekanja i zaspala. Čak nije znala namjerava li se on pojaviti na večerašnjem balu.

Odbacila je ove misli i uspravila se. Mogla je ovako razbijati glavu čitavu noć bez da bi išta time postigla. Morala je otvoriti večerašnji bal i otvoriti hotel, čemu je stremila čitavog svog profesionalnog života. Bit će bolje da se opameti i pobrine za to.

O svom ljubavnom životu brinut će sutra.

Bal je bio u punom jeku i Juliet konačno ništa više nije morala učiniti. Čula je kad ju je pozvala neka žena.

-Juliet, zdravo. Sjećaš li me se?

Okrenula se od Roxanne kojoj je davala posljednje upute i ugledala Beauovu sitnu sestru koja joj se približavala zajedno s Josie Lee, Lukeom i još jednim parom. - Anabel! Naravno da te se sjećam. Kako si? Nadam se da ti reptili više nisu dolazili u sobu. - Nasmijala se nepoznatoj ženi i muškarcu, a onda pozdravila i Lukea i Josie Lee. Samo na trenutak, prije nego što se svjesno u tome prekinula bacila je pogled iza ove male grupe tražeći Beaua.

- Još nisi upoznala moju sestru Camillu, zar ne? - pitala je Anabel. - A ovo je njezin suprug Ned Fortenay.

Camilla se nasmijala i pružila joj ruku. - Baš mi je drago da smo se konačno upoznale. Hvala ti što si nas pozvala. Zabava je stvarno predivna.

Juliet je preplavila toplina. Uputila je Beauovoj sestri iskren osmijeh, za kakve te večeri i nije imala puno prilike. - Hvala što tako mislite. Moja asistentica i ja skoro smo poludjele pokušavajući urediti svaku i najmanju sitnicu, tako da nismo stigle ocijeniti jesmo li uspjele. Divno je čuti da sve funkcionira.

- Sve je savršeno - uvjerala ju je Josie Lee. Uzela je čašu šampanjca od konobara, koji je vrludao među gostima, i nazdravila Juliet. - Fantastična zabava. Hrana je odlična, a glazba je sjajna čak i po mjerilima New Orleansa. Nevjerojatno je vidjeti toliko božanstvenih haljina na jednom mjestu.

- Tvoja haljina je svakako predivna. - Julietinc usne su se izvile u osmijeh dok se divila Josienoj uskoj haljini boje rajčice koja je sezala do poda. - Voljela bih imati ono što je potrebno da pridržava haljinu bez naramenica - dodala je s iskrenošću koju je bila naučena prikrivati.

- I ja - sumorno se složila Anabel. - Ove dvije su naslijedile sve sise u obitelji. Baš je to nepošteno. A gdje je Beau?

Tri para znatiželjnih tamnih očiju promatrala su Juliet, koja je bila zahvalna Lukeu kada je rekao: - Beau je večeras na zadatku.

- Mislila sam da je Juliet njegov zadatak - pobunila se Camilla.

- Ne večeras. Uletjelo je nešto drugo.

- Ali, Luke, što ako ju opet netko napadne -Josie Lee se namrštila svjesna svoje neobazrivosti. - Oprosti, Juliet. Nekad mi je jezik brži od pameti.

- Nitko joj se ne može približiti. Pogledaj oko sebe, malena. Tvoj brat se pobrinuo da sve bude puno murje. Vjerojatno ih nisi prepoznala, jer nose smokinge. A i ja sam ovdje - dodao je i zauzeo smiješnu mačo pozu. - Kad smo već kod toga - prešao je dlanom po Josienoj goljoj ruci - smijem li zamoliti našu do- maćicu za ples?

- Naravno da smiješ.

Luke se obratio Juliet. -Jesi li za ples?

- Vrlo rado - rekla je i ispričala se Beauovim sestrama. S olakšanjem je dopustila Lukeu da ju dovede do plesnog podija.

Luke ju je s poštovanjem držao desetak centimetara od sebe. Dok su plesali spustio je pogled na njezino lice. -Jesi li dobro?

Pogledala ga je. - O, Bože, ti znaš, zar ne?

- Ne znam detalje. Beau je samo rekao da ne razgovaraš s njim.

Skoro ju je zagušio njezin gorki smijeh. - Da, baš sam glupa. Obično postajem mrzovoljna kad me muškarac nogira da bi ispunio svoj san i spavao sa svim ženama u gradu.

Luke se istog trena zaustavio. - To ti je rekao?

Ljudi oko njih počeli su ih diskretno odmjeravati na svoj pristojan način, pa je Luke ponovno uhvatio ritam. Zatresao je glavom. Činilo se da je duboko zamišljen. - Ne mogu vjerovati da ti je to rekao. Nikada nikome nije o tome govorio osim meni.

- Stvarno imam sreće.

- Oprosti - skrušeno je rekao. - Samo sve pogoršavam.

- Ne, oprosti ti meni. Bio si diskretan pred Beauovom obitelji i stvarno si drag. Ja se ponašam odvratno.

- Ne - Luke je bio nepopustljiv. - Idiot Dupree se ponio odvratno.

Nasmijala se. - Dobar si čovjek Luke Gardneru. Josie Lee je stvarno imala sreće.

Iznenada je pored njih došlo do blagog komešanja. To čak nije bio zvuk već šuštanje koraka. Juliet se osvrkala da vidi što je

bilo tomu uzrok. Sledila se kada je ugledala Beaua kako im se približava.

Oči su mu bile krvave, a zbog sjene na vilicama, strogog izraza lica, starih iznošenih traperica i traper košulje čije je ruke zavrnuo izgledao je mračno, ljutito i neprimjereno. Prve riječi iz njegovih usta nisu raspršile ovu predodžbu.

- Kog vruga plešeš s Juliet Rose, Gardncru? Mislio sam da umireš od ljubavi za mojom sestrom.

Iako je Beau bio naoružan i u žurbi, kada je vidio kako se Juliet osmjehuje njegovom najboljem prijatelju iz njega je provalila dotada nepoznata bujica ljubomore. Prisilio se da ju potisne. - Žao mi je, uopće to nisam želio reći. Zapravo mi je drago da si ovdje, Luke. Bit će ozbiljnih sranja večeras.

Prešao je prstom po glatkoj koži Julietinog ramena. Izgledala je prekrasno u svojoj maloj izazovnoj haljini i bilo mu je žao što joj se nema vremena diviti. Zbog mnogo stvari mu je bilo žao. - Oprosti draga. Nikako ti ne bih želio upropastiti ovu večer, ali Popišani je nanjušio kuda se kreće moja istraga i odlučio ju pretvoriti u pravu predstavu.

- O čemu ti to dovruga govoriš, Dupree? - Luke ih je s podija usmjerio prema mirnom kutku.

- Govorim da sam došao možda kojih deset minuta prije njega, Luke. Pfeffer je pokupio rezultate moje istrage i namjerava na osnovi njih javno izvršiti pretres Plave sobe i uhititi Edwarda Haynesa. Ovdje. Večeras. Kurvin sin će upropastiti zabavu samo da bi dospio na večernje vijesti. - Protrljao je lice dlanovima, a zatim spustio ruke. - Maloprije sam ga zatekao kako telefonira lokalnim televizijskim postajama. Prekinuo sam njegov razgovor s Channel Eight, ali sto posto ih je ponovno nazvao čim sam otišao, a onda nazvao i Channel Four i Six.

- Uhitit će Edwarda ovdje večeras? - Krv se naglo povukla iz njezinog lica. - Na mom velikom otvorenju?

- Da.

- Zašto?

- Zato što je pompozni birokrat s političkim ambicijama.

- Ali... mislila sam da je tako oduševljen mojim ocem.



- To je bilo jučer, anđele. Danas tatica nije jedan od registriranih birača na širem gradskom području New Orleansa. - Izraz njezinog lica ga je ubijao. - Žao mi je. Namjeravao sam ovo učiniti prošle noći na manje upadljiv način, ali dok smo Haynesove otiske povezali s onima nađenim na mjestu zločina nisam više mogao pronaći suca koji bi potpisao naloge. Čuj, znaš li gdje je Edward? Imam naloge i ako požurimo možda uspijem sve učiniti prije nego što dođe Pfeffer.

- Ali kako će se to odraziti na tvoju karijeru, Beau?

- Baš nikako. - Barem se nadao da neće. U svakom slučaju, toliko joj je dugovao. Zagorčavao joj je život otkad je stigla u grad. - Pronađimo samo Haynesa.

Ipak nisu bili dovoljno brzi.

Beau je upravo ugledao Edwarda i Celeste, koji su stajali na ulazu u blagovaonicu, i pozvao Lukea i Juliet kada su se naglo otvorila glavna vrata. Skupina predvođena Peterom Pfefferom nahrupila je unutra praćena metežom bliceva i glasnih povika. Pfeffer je zastao na pragu i osmotrio prostoriju. Spazio je Edwarda Haynesa i najkraćim putem krenuo prema njemu.

- Kurvin sin. - Beau se na mjestu zaustavio i okrenuo prema Juliet. Želudac mu se zgrčio, a ruke postale ledeno hladne zbog iznenadne spoznaje.

Čovječe, volio ju je. Nakon što je učinio sve moguće kako bi zatomio svoje osjećaje shvatio je da ju voli.

Usprkos njenoj blijedoj, bezizražajnoj pribranosti znao je da se u sebi slama. Znao je i da bi sve učinio, sve dao samo da njoj bude dobro. Zašto mu je toliko trebalo da shvati da njegovi mački dani puno bolje izgledaju u sjećanju nego u stvarnosti? Sada je vjerojatno upropastio jedinu priliku za vezu s nekim stvarno posebnim.

Ovio joj je prste oko zatiljka i nježno podigao lice. - Moram smanjiti štetu koliko mogu. Žao mi je što je ovako propala tvoja velika večer, Juliet Rose.

Ništa nije rekla, samo je trepnula tim velikim sivim očima dok je piljila u njega.

Iznenada je osjetio da više nema puno vremena. - Slušaj, draga, ne napuštaj grad, ok? Obećaj mi da se nećeš vratiti u Boston prije nego što porazgovaramo.

- Edwarde Haynes - začuo se glasan Pfefferov povik - uhićeni ste zbog provale i seksualnog zlostavljanja. Imate pravo braniti se šutnjom. Imate pravo...

Beau je žestoko opsovao i snažno poljubio Juliet. Pustio ju je, naredio joj: - Ne idi - i odjurio.

Nije se osvrtao dok se probijao kroz gomilu prema prizoru koji se odigravao pred ulazom u blagovaonicu.

Juliet je nekoliko dugih trenutaka ostala tupo i nepomično stajati. Onda je konačno duboko udahnula i protresla ruke. Oko sebe je čula uzbuđeno brbljanje, pa je prišla šefu orkestra i zamolila ga da nastavi svirati. Ulovila je najbližeg konobara, koji je kao i svi ostali stajao i buljio u ono što se događalo, i podsjetila ga da nastavi kružiti sa šampanjcem.

Prišla joj je Roxanne. - Mogu li što učiniti?

- Pazi da konobari kruže. Pokušajmo nadoknaditi gubitke kako najbolje znamo.

- Kažu da loš publicitet ne postoji - Roxanne joj je ponudila utjehu.

- To si stalno ponavljam. - Juliet je dodirnula ruku svoje prijateljice. - Vidjela sam kako Beau odlazi u Plavu sobu. Htjela bih pogledati što se događa i možda saznati kad možemo očekivati da će policija otići.

- Samo idi. Ja ću ovo držati pod kontrolom.

- Hvala, Rox.

Prošla je pored Edwarda okruženog policajcima i Celeste, koja je blijeda stajala pred falangom policajaca u smokinzima. Sve kamere bile su uperene na ovu dramatičnu situaciju. Pfeffer je pozirao medijima. Prije nego što mu je Juliet uspjela prići Beau se progurao kroz gomilu i blokirao vrata Plave sobe. Nosio je plastični paketić u kojem su bili pištolj i gaćice, koje su pronašli prethodnog dana.

Mediji su istog trenutka kamere usmjerili na njega, no on ih je onemogućio tako što je spremio paketić ispod košulje. Ne obazirući se na Pfeffera progurao se kroz red policajaca i stao pred Edwarda.

- Gospodine Haynes, sada ću vas odvesti u stanicu.

Edward ga je kratko promatrao, a onda kimnuo.

- Neću vam staviti lisice dok ne izidemo. - Pažljivo je primio lakat starog gospodina i krenuo prema vratima.

Juliet ih je gledala kako odlaze, a zatim se okrenula prema Pfefferu, koji je nastavio svoju konferenciju.

- Teškim detektivskim radom ponovno smo uspjeli učiniti ulice ovog grada malo sigurnijima - cjepidlačio je. - Imamo razloga vjerovati daje Edward Haynes počinitelj koji je proteklih mjeseci mučio ovaj grad nizom...

Juliet se ubacila između njega i kamera izgarajući od želje da im kaže kako taj težak detektivski posao nije obavio Pfeffer. - Niste ovdje dobrodošli, gospodine. Molim vas da odete.

Pfefferova koža je poprimila tamnu boju. - Mi ovdje obavljamo policijsku istragu, mlada damo.

- S obzirom da su svi dokazi i vaš osumnjičenik odvezeni u stanicu, gospodine, vi ovdje više nemate što istraživati, zar ne? Idite, molim.

- Mislio sam da je vaša ustanova otvorena javnosti.

- Dobro ste mislili. Mi si, međutim, zadržavamo pravo da uskratimo usluge izvjesnim osobama. Ovdje više niste dobrodošli. - Okrenula se novinarima. - Isključite kamere. Želim da odmah svi odete.

Nisu imali drugog izbora nego udovoljiti njezinoj želji. Stražarila je sve dok posljednji novinar nije izišao. Onda je, prigušivši uzdah, krenula spasiti večer koliko je to bilo moguće.

Luke je pronašao Josie Lee kako stoji okružena svojim sestrama. Anabel se na nju oslonila sjedne strane, Camilla ju je s druge strane zagrlila oko ramena, Ned je stajao iza nje. Luke se zaustavio pred njom. - Jesi li dobro, Jose?

- Jesam. - Kliznula mu je u zagrljaj. - To je znači stvarno bio Kradljivac Gaćica?

Privio ju je k sebi. - Da.

- I mislila sam da je, samo nisam bila sigurna. — Drhtala je u njegovom čvrstom zagrljaju.

- Žao mi je, malena. Nisam imao pojma da će se to večeras dogoditi. Nije ni Beau. Sigurno ti je bilo teško što si ovo morala proći nepripremljena, je li?

- Uvijek sam zamišljala da bi ga, ako ga ikada nađem, mogla zadaviti golim rukama, ali sada vidim da je on samo smeteni starac, Luke.

- Znam. Valjda nikada ne bude onako kako smo planirali.

- Kad smo već kod toga, jadna Juliet! Pfeffer je pokvario veliko otvorenje. Zar taj idiot nije mogao pričekati do sutra?

- Beau je sigurno sav zelen od bijesa - Anabel se uplela u razgovor. - Ipak je Juliet njegova draga i to sve.

Luke nije želio ulaziti u složeni odnos između Beua i Juliet. - Da, sigurno nije oduševljen.

- A kad čovjek čuje kako onaj zamjenik zapovjednika govori novinarima pomisli da je on sam napravio čitav detektivski posao — ogorčeno je rekla Camilla. - Ja baš i ne bih rekla da je tako. Muž je dlanom trljao njezinu голу ruku.

- Zašto je to ovako izveo, Luke? - Anabel je zahtijevala odgovor. - Činilo se prilično nepotrebno.

- Pa, krajem mjeseca se vraća naš zapovjednik, a Beau misli da Pfeffer ima političke ambicije.

- Ma, krasno - zlovoljno je komentirala Josie Lee. - Upravo to i treba ovome gradu, još jedan političar koji misli samo na sebe. - Vidjelo se da se trudi vratiti dobro raspoloženje. - Ali nemojmo dozvoliti da nam ovo upropasti večer.

- Slažem se - pristala je Anabel. - Nemamo svaki dan priliku ovako se urediti, zar ne?

- Tako je. 'Ajmo pronaći Juliet da vidimo možemo li što učiniti da spasimo njezinu zabavu.

Pojedini okruzi više nisu imali vlastite ćelije za pritvor, pa je Beau odvezao Edwarda do glavnog stožera kako bi ga ispitao i dao dokazni materijal na obradu. Zatvorio je za njima vrata sobe za razgovore i izvukao stolicu za malim stolom u sredini. - Sjednite, gospodine Haynes.

Edward je sjeo i odsutno se ogledavao oko sebe. Beau mu je skinuo lisice i obišao stol. Izvukao je stolicu za sebe, okrenuo je i zajahao tako da je ruke prekrizio na naslonu.

- Želite li šalicu kave ili nešto drugo?

Edwardov pogled vratio se na Beaua. - Ne, hvala.

- Hoćete li mi red zašto ste provaljivali ženama u kuće i pištoljem ih prisiljavali da se skidaju?

- Volim gledati gole cure - odgovorio je Edward kao da je to sasvim razumno objašnjenje. -Jako to volim, a Celeste mi nikada ne bi dozvolila da nju gledam. Cure su tako lijepe, zar ne? Sviđa mi se njihova koža. I njihov miris.

Sveta majko Marijo. -Jeste li se ikada zapitali žele li se one skidati pred nepoznatom osobom?

Edward je trepnuo. - Zašto? Sve su one radile u zabavnim klubovima ili su ih posjećivale. Mislio sam da vole kada ih se promatra. Nikada nijednu nisam povrijedio, naredniče. Samo sam ih htio proučiti na nekom mjestu koje nudi više privatnosti od bara. - Onda se slatko nasmijao. - Uživao bih ja i da sam učinio više, ali znao sam da bi to bilo neprilično.

- Ako ste ih samo htjeli gledati gole mogli ste kupiti časopis sa slikama golih žena - odrješito je rekao Beau.

Edward je odmahnuo glavom. - Celeste nikada ne bi dopustila da donesem takav časopis u kuću - rekao je sa sjetom.

Začulo se kucanje po zidu i Beau je pogledao prema zrcalu iza kojega je pomoćnik okružnog tužitelja pratio razgovor. Gurnuo je blok i olovku preko stola. - Moram nakratko izići. Dok me nema želim da napišete sve čega se sjećate o djevojkama koje ste bili 'zamolili' da se pred vama skinu. Detaljno mi opišite kako ste ušli u njihove domove i što se dogodilo nakon što ste ušli. - Jedan trenutak je ostao promatrati Edwarda, koji je uzeo olovku i počeo pisati po žutom papiru s crticama. - Odmah se vraćam.

Na hodniku se pridružio pomoćniku okružnog tužitelja, koji ga je odmah upitao: - I, što vi mislite?

- Uopće nije tražio odvjetnika - priznao je Beau. - A sada upravo piše svoje priznanje. Moguće je da se priprema braniti neuračunljivošću, ali sumnjam da je tako. Trebalo bi ispitati njegovu mentalnu sposobnost.

Zamjenik tužitelja je uzdahnuo. - Da, i ja tako mislim. Dogovorit ću pregled kod našeg psihijatra. - Odmahnuo je glavom. - Svakako bi nam koristilo da oko ovog uhićenja nije bilo toliko publiciteta, Dupree.

- Pričajte mi o tome. Zapovjednik Taylor se vraća početkom mjeseca i ja osobno jedva čekam da se vrati. - Glasno je uzdahnuo. - Još moram ispitati Haynesa o napadima na njegovu poslodavku.

Tužitelj je pogledao u svoje papire. - Ovdje ne vidim optužbe te vrste.

- Ne, u ovom trenutku nemamo baš nikakvih dokaza. Ali izgleda da je sada susretljivo raspoložen, pa da vidimo što još možemo saznati. - S nelagodom je pomislio na razliku između nenasilnog pojavljivanja Kradljivca Gaćica i agresije usmjerene na Juliet. Ipak, zločine je povezivao antikni pištolj. Bilo bi stvarno nevjerojatno kada bi se radilo o slučajnosti. Nagon mu je bez obzira na sve govorio da nastavi ispitivati Edwarda. - Bolje da se vratim unutra. Kad budem gotov sastavit ću uhiđbeni zapisnik i pritvoriti ga.

- Zvuči dobro. - Tužitelj je sklopio svoj fascikl. - Vidjet ću mogu li dogovoriti pregled kod psihijatrice za sutra ujutro.

- Bit će presretna što mora doći u nedjelju ujutro - Beau je rekao ironično, a mladi se tužitelj nasmijao.

- Znam. To će mi biti vrhunac večeri. - Otišao je fućkajući neku neodređenu melodiju.

Beau se vratio u sobu za razgovore. - Kako napredujete gospodine Haynes?

Edward je podigao pogled, a onda se vratio pisanju. - Uskoro ću biti gotov.

- Ne žurite.

Sjedili su u tišini koju je prekidalo samo struganje Edwardove olovke po papiru. Malo kasnije Edward je odložio olovku i uspravno sjeo. Otvarao je i zatvarao dlan ruke s kojom je pisao kao da se želi riješiti grča.

Beau je posegnuo preko stola kako bi pokupio hrpu rukom ispisanih stranica. - Jeste li gotovi?

Edward je kimnuo.

- Potpišite se. - Čim ga je Edward poslušao privukao je papire na svoju stranu stola i počeo čitati. Čvrsto je stegnuo vilice kada je pročitao Haynesov pohvalni komentar o grudima njegove sestre, no odhrvao se porivu da ga napadne. Trenutak kasnije odložio je papire. - Razgovarajmo malo o Juliet Astor Lowell.

Edward se slatko nasmijao. - Prekrasna mlada žena.

- Da, je. Zašto ste joj onda poslali prijeteće pismo u vezi Garden Crowna?

Edward je oborio pogled. - O, Bože, stvarno smo pretjerali, zar ne? Ali Celeste se uzrujala što mora iseliti s imanja Butlerovih. A to, znate, u stvari i nije bila prijatna. - Podigao je pogled i susreo se s Beauovim očima. Izravnao je rukave svoga smokinga. - To je bila samo mala rasprava protiv gubitka još jednog povijesnog spomenika u korist potpune komercijalizacije. I, naravno, to je bilo prije nego što smo upoznali tu dragu djevojku.

Nama. Mi. Beau je odjednom imao jako loš osjećaj.

- A pretpostavljam da niste ni pokvarili kočnice na mom autu. Ili pucali na nju na vrtnoj zabavi. Ili prepilili ogradu na galeriji u nadi da će pasti tijekom pozdravnog govora na koktelu.

Edward se ukočeno uspravio pokazujući koliko je uvrijeđen.

- Svakako nisam.

- Tko je onda to učinio, gospodine Haynes?

Roxanne, znaš li gdje je Celeste otišla? Imala sam toliko posla da nisam primjetila da se ta sirota žena iskrala.

Roxanne je skeptično podigla obrve i bezobrazno rekla: - Vraga je ona sirota.

- Znam da se prema tebi baš i nije lijepo ponašala. -Juliet je dodirnula ruku svoje asistentice. -Ali ona se toliko ponosi svojim položajem u društvu da je Edwardovo uhićenje sigurno bilo strašan udarac.

- Kao da to nije zaslužila - Roxanne se prekinula usred rečenice i napravila skrušenu grimasu. - Oprosti. Edwarda mi je ipak žao. Štogod da je učinio sigurna sam da ga je na to natjerala žena-zmaj.

Juliet se suzdržavala da se ne nasmije. Od Roxanne se uvijek mogla očekivati nemilosrdna istina. Celeste stvarno jest bila teška. Ali nitko ne zaslužuje javno poniženje kakvom je ona večeras bila izložena. Sa stanovišta te starije gospođe sve se to nije moglo dogoditi u nepovoljnijem trenutku. - Provjerit ću je li u svojem apartmanu.

Gledala je zabavu. Vino se točilo, ljudi su plesali, a glasnoća stalne vreve glasova koji su se smijali i ogovarali nije opadala. - Izgleda da smo se ipak prerano počele brinuti da će gosti početi masovno odlaziti. - Protresla je glavom. - Žao mi je novog upravitelja, jer će zbog skandala i senzacionalizma teško nadmašiti naša dva posljednja događanja.

Pogled joj se susreo s Roxanninim i obje su prasnule u histeričan smijeh. Juliet se trudila obuzdati svoje veselje, jer ono za sigurno nije bilo primjereno, no usprkos njezinim najodlučnijim nastojanjima usne su joj se i dalje smiješile. -Bože, obožavam, ovaj grad - priznala je. - On je svijet za sebe.



- Onda bi možda trebale ostati.

Juliet se umirila, svaki djelić njezinog bića slagao se s time. - Misliš da bi mogle započeti vlastiti posao i postati jaka konkurencija mom ocu?

- Da, zašto ne? Ja, doduše, i ne mogu puno pomoći.

- Ne bih se složila. Možeš mi strašno puno pomoći.

-Juliet...

- Možda ne novčano, Roxanne. Ali ti imaš takav smisao za organizaciju. Ti uvijek sve konce držiš u svojim rukama. A ja imam veze i zakladu koju nitko još nije ni taknuo. - Čitava zamisao potaknula joj je maštu. - Ozbiljno ću o ovome razmisliti. To je... - Dobacila je svojoj prijateljici nesiguran pogled. - Stvarno si *ozbiljno* mislila?

Mali smiješak pojavio se na Roxanninom licu. - O, da, ako i ti misliš ozbiljno.

- O, Bože, mislim da sam ozbiljna. - Nasmijala se, jer joj se čitava zamisao učinila ispravnom. - Morat ćemo onda o tome ozbiljnije popričati. Bolje da sada odem provjeriti kako je Celeste.

Dok se probijala kroz bučne goste prema otvorenom stepeništu i dalje je razmišljala o ovoj posljednjoj zamisli. Tijekom boravka u New Orleansu pretvorila se u osobu koja joj se zapravo sviđala. Iako je veliki dio stvari koje joj je baka utuvala u glavu imao svoju vrijednost, mnoga od pravila koja je naučila služila su samo očuvanju vanjskog privida. Juliet je konačno počela učiti ono što je većina njezinih vršnjaka bez sumnje shvatila još u pubertetu, a to je bilo kako uzeti samo najbolje što ti tvoj odgoj pruža i odbaciti ostalo.

A ako se Beauregardu ne sviđa njezina odluka da ostane kad za nju sazna? Ipak, koliko god ga je voljela, nije joj bio potreban muškarac da bi bila cjelovita. Ovaj grad je bio dovoljno velik za njih oboje. A ako on tako ne misli, uvijek se može odseliti.

Uništena. Celeste je piljila u ogledalo iznad svoga toaletnog stolića. Bila je uništena. Nakon ovoga neće moći povratiti svoj položaj u društvu. Onaj užasni čovjek koji je govorio novinari-

ma prikazao je Edwardov mali hobi kao nešto nastrano. Za Boga miloga, mogla je čuti kako joj se sva vrata u gradu zatvaraju pred nosom.

E, pa bit će njima žao. Iskapila je prst šerija, otvorila ladicu toaletnog stolića i izvukla pištolj. Punila je pištolj streljivom gurajući metak šipkom za nabijanje. Zatim je namjestila udarnu iglu. Pištolj je primao šest metaka, no njoj je za njezin naum bio dovoljan samo jedan. Napela je oroz i prislonila cijev na sljepoočnicu.

Onda je odložila pištolj na mramornu površinu stolića i natočila si još šerija iz boce koja joj je bila nadohvat ruke. Otvorila je drugu ladicu i izvadila blok papira i olovku.

*Za onoga tko pronađe ovo pismo, napisala je.*

Ona kučka Juliet je bila kriva što joj se ovo dogodilo. Kao da nije bilo dovoljno što im je oduzela dom, još je morala dovesti i onog neodgojenog policajca u njihove živote. Nakon što je to napisala u svojoj poruci Celeste je zgužvala papir i bacila ga na pod. Nitko ne suosjeća sa cmizdravcima, a ona je željela da svatko tko nešto znači osjeti griznju savjesti zbog njezine smrti.

Popila je svoj šeri i natočila još jednu čašicu. Trebala joj je nekakva snažna poruka koje će čak i njezine najupornije neprijatelje natjerati u plač. Opet je podigla olovku i napisala: *Više ne mogu nastaviti dalje nakon sramote koju mi je Edward nanio...*

Ovo je bilo bolje, ali još uvijek je nedostajao patos. Trebalo joj je nešto što će sasvim zaokupiti pažnju čitatelja, nešto... Oo! Znala je što.

*Okrutni svijete,* napisala je na vrhu stranice. Nakon što je dodala još nekoliko fraza koje su natjerale suze u njezine oči potpisala se, presavinula papir na pola i ponovno podigla džepni pištolj. Podizala ga je prema svojoj glavi kada je začula kucanje na vratima.

*Što je sada?* Uzdahnula je i spustila pištolj. - Tko je?

- Juliet je, Celeste. Smijem li ući?

Istog se trenutka Celestin plan promijenio. Okrenula se prema vratima, spustila pištolj na sjedalo svog toaletnog stolića i preko njega prebacila uškrobljenu suknju od tafta. Lakim pok-

retom je priljubila koljena jedno uz drugo i prekrížila ruke u krilu. - Svakako - oštro je povikala prema zatvorenim vratima.  
- Uđite, molim.

Juliet je otvorila vrata i provirila unutra. - Tako mi je žao zbog Edwarda - rekla je, ušla u sobu i zatvorila za sobom vrata. Oprezno se krećući između obiteljskih starina koje su zauzimale svaku mrvicu slobodnog prostora prilazila je Celesti, koja je kao kakva ostarjela kraljica sjedila za toaletnim stolićem.

Stroga šutnja starije žene stvorila je kod Juliet osjećaj nelagode, pa je nastavila govoriti: - Ovakvo javno uhićenje je neoprostivo, i bilo bi stvarno glupo da vas pitam jeste li dobro. Mogu li nekoga pozvati da bude uz vas?

Skoro se zaustavila kad je vidjela izraz koji se na trenutak pojavio na Celestinom licu, no ipak se približila i ispružila ruku prema Celeste.

- Nisi trebala doći - odlučno je rekla Celeste.

Juliet je spustila ruku. - Oprostite - rekla je i prekora samu sebe što se osjeća odbačeno. - Neću vam se nametati, ako želite biti sami. Samo mi se ne sviđa što ste ovdje sasvim sami. Peter Pfeffer je večeras neodgovorno postupio. Jeste li zvali svog odvjetnika?

- I dalje izigravaš nevinašce, je li, ti izvještačena mala djevojčuro?

Juliet je stresao šok. - Molim?

- Čula si me. Ne budi licemjer, Juliet. Nemoj se praviti da si zabrinuta kada nisi.

—ja *jesam* zabrinuta.

Celeste je elegantno prezirno puhнула. - Molim te. Da ste ti i tvoji dragi hoteli Crown ostali u Bostonu gdje vam je i mjesto, sve se ovo ne bi dogodilo.

Julietino suosjećanje raspršilo se brže nego jutarnja magla pod suncem Louisiane. - Ni ja ni korporacija Crown nemamo nikakve veze s tim što je Edward prisiljavao mlade žene da se skidaju, Celeste. To je počelo puno prije našeg dolaska. - Podigla je bradu nesvjesno imitirajući svoju baku. - Očito je među-

tim da ovdje nisam dobrodošla. Više vam se neću nametati. - Okrenula se da ode.

- Sjedni.

Juliet se ponosno uspravila i još jednom okrenula. - Kako molim?

Celestina ruka je kliznula pod suknju i pojavila se držeći pištolj koji je uperila ravno u Juliet. - Rekla sam da sjedneš.

Juliet je osjetila kako joj koljena popuštaju i sjela.

- Ponavljam, gospodine Haynes, ako vi niste pokušali učiniti nešto nažao Juliet, tko je onda?

- Nemam pojma.

Promatrajući ga Beau je zaključio da vjerojatno i nije imao. - Je li to bila vaša zamisao da joj pošaljete prvo pismo?

- Ne, za Boga miloga, dragi moj dečko, to je Celeste smislila. Nikada se nije pomirila sa činjenicom da žene u njezinoj obitelji nemaju pravo nasljeđivanja...

- Gdje je drugi pištolj, gospodine Haynes?

Edward je trepnuo. - Drugi... ?

- Pištolj. Onaj pronađen u vašem skrovištu je dio para. Što se s drugim dogodilo?

- Ne znam, siguran sam da je tu negdje.

Beau je ustao i otišao do telefona u uglu. Utipkao je brojeve i nestrpljivo slušao kako zvoni jednom, dva puta, tri puta. - Ovdje narednik Dupree iz osme postaje - rekao je čim je netko podigao slušalicu. - Maloprije sam poslao određen broj dokaza na testiranje, a među njima i antikni ručni pištolj. Jeste li već provjerili je li iz njega nedavno pucano? - Njegov bijes je rastao dok je slušao birokratske pritužbe s druge strane linije. - Znam daje vaše radno vrijeme završeno, k vragu. I znam da imate puno posla, ali ja imam ženu čiji je život možda u neposrednoj opasnosti ako iz toga pištolja nije pucano. Nemojte da dolazim dolje. Da, dobro. Ovo je moj broj mobitela. Očekujem da mi se javite u sljedećih pola sata.

Suzdržao se da ne zalupi slušalicom, blago ju poklopio i okrenuo se Edwardu. - Sada ćemo sastaviti zapisnik, gospodine Haynes.

Prošao je s Edwardom čitav postupak i nakon dvadeset i pet minuta odveo ga je u pritvor. Makar je tip bio perverznojak i napao njegovu sestru izgubljeni izraz na licu starijeg čovjeka pokolebao je Beaua. -Vraćam se za minutu - rekao je.

U jednoj od soba pronašao je detektiva koji je tipkao izvješće. - Čita li netko ovdje golišave časopise?

Policajac je podigao glavu. - Što kažeš?

- Novine s golim curama. - Osjećao se kao budala, a bilo kakvo objašnjenje zvučalo bi neuvjerljivo. Zato je samo rekao:

- Imam pritvorenika koji vam čitavu noć neće dati mira, ako mu ne dam nešto što će ga zaokupiti.

- O, Isuse, bukač? - Beauovo slijeganje ramenima detektiv je protumačio kao potvrdni odgovor. - Da, pogledaj u Playdelov stol. Četvrti s ove strane. Donja desna ladica.

Playdel je imao poveću zbirku. Beau je uzeo dva najpitomija. - Hvala.

Beau je bez sumnje bio budala, no kada je nekoliko minuta kasnije nakon što je odnio časopise pritvoreniku odlazio iz zgrade sa sobom je ponio Edwardov ljupki osmijeh oduševljenja.

Dugačkim koracima spuštao se niz stepenice kada mu je zazvonio mobitel. - Da, ovdje Dupree.

- Naredniče, ovdje Maxwell iz laboratorija. Ispitali smo pištolj kako ste tražili. Iz njega već dugo nitko nije pucao.

-Jebemu. - Beau je prekinuo vezu i trčeci prema garaži gdje je bio ostavio svoj auto nazvao Lukeov broj.

Sekundu kasnije veza je uspostavljena. - Hej - Luke se veselo javio. U pozadini su se čuli glazba i smijeh.

- Čovječe, imamo frku. - Beau je uputio prijatelja u situaciju. -Ja sada krećem - rekao je, otključao auto i kliznuo unutra.

- Samo nadi Juliet i reci joj da se drži podalje od Celeste dok ja ne dođem.

26.

Juliet je piljila u cijev Celestinog pištolja. Mogla se zakleti da je velika kao topovska cijev. Usta su joj se sasvim osušila. Nekoliko puta je oblizala usne, no jezik joj je bio potpuno suh.

Celeste se promatrajući je neugodno nasmijala. - Ponudila bih ti malo šerija, ali imam samo jednu čašu.

-Jebeš čašu. - Onda mi dajte bocu. - Neće se riječima izvući iz ove gužve ako ne bude mogla odlijepiti usne od zubiju.

Starija žena je iskrivila usta u znak neodobravanja, no držeći pištolj čvrsto uperen u Juliet, nagnula se naprijed i pružila joj bocu.

Juliet ju je primila i prinijela ustima. Uzela je veliki gutljaj i osjetila kako ju preplavljuje zahvalnost za toplinu koja joj je eksplodirala u želucu. Spustila je bocu, ovila prste oko grlića vrata i prislonila ju na prsa.

Celeste ju je promatrala s gađenjem. - Kad toliko vremena provodiš s nižim slojevima počneš se ponašati kao oni.

*Misliš za razliku od dobrog odgoja koji pokazuješ držeći nekoga na nišanu?* Nije bila ni glupa ni spremna umrijeti, pa je radije prešutjela ovu misao.

Celeste je stisnula usne i zajedljivo rekla: - Nisam ti planirala nauditi, znaš. Sama si kriva što je do ovoga došlo.

Juliet je osjetila bijes kakav osjeća silovana žena kada joj kažu da je zbog svoje prekratke i preuske suknje dobila što je zaslužila. Otpila je mali gutljaj šerija i rekla pažljivim, pomirljivim glasom: - Zašto sam sama kriva?

- Zato što nisi htjela otići! Nije ti bilo dosta što si mi uzela kuću i pretvorila ju u obični pansion...

Bez ikakvog pretjerivanja Juliet je bila iskreno zapanjena ženinom logikom. - Ali Celeste, palača bi bez obzira na mene bi-

la prodana. Ljudi iz Butlerovc zaklade su došli nama, ne mi njima.

Kao da ništa nije rekla, starija žena je nastavila. - Nisi pokazala ni toliko finoće da odeš nakon podmetnutog žohara.

Juliet se ukočila. - *Vi* ste mi to stavili u krevet?

- Naravno da nisam. Ta odvratna stvorenja. - Celeste se stresla. - Rekla sam Lily da ga stavi. - Vidjela je kako Juliet ponovno diže bocu i bijesno ju ošinula pogledom. - Pogledaj se! Ti si sramota. Ali dala sam ti priliku da mirno odeš. Čak sam ti poslala pismo upozorenja.

Juliet se zavrtjelo u glavi. Premda nije bila sigurna je li to od alkohola kojeg je pila na prazan želudac. Pažljivo je odložila bocu na pod pored stolice.

- Ali jesi li ti marila za to? - ogorčeno je upitala Celeste. - A, ne, svejedno si došla. Pa čak i to je moglo dobro proći, no onda si morala uvući onu seljačinu u naše živote.

- Zapravo - blago je rekla Juliet - Beau se pojavio zbog pisma.

Celeste je trepnula. - Molim?

-Vaše prijeteće, oprostite, *upozoravajuće* pismo. Zbog njega je moj otac za mene zatražio policijsku zaštitu.

Celestino lice izobličilo se od čistog gnjeva. Juliet je osjetila kako joj se steže želudac. Otkrila je istinu koju je puno, puno prije trebala vidjeti. - O, moj Bože. - Disala je polako kroz nos boreći se nekoliko trenutaka s mučninom. - Vi ste me pokušali ubiti. Kočnice, pucanj iz pištolja...

- Ma ne budite gluplji nego što stvarno jeste - prasnula je Celeste. Juliet je s olakšanjem duboko udahnula. Shvatila je koliko su njezine optužbe budalaste. Starija žena je otrovno dodala: - Htjela sam se riješiti onog odvratnog narednika Dupreeja. Ti si mi se jednostavno našla na putu.

- Htjeli ste ubiti Beaua?

Celeste je poput kraljice ljubazno kimnula glavom.

-Zašto? - U tom je trenutku sve shvatila. - Pa naravno, zbog Edwarda.

- Da. Bilo je izuzetno važno da ljudi koji nešto znače ništa ne saznaju o Edwardovom malom hobiju.

A sada kada znaju Edward očito više nije bio važan. Stara kraljica niti jednom nije pitala za svog muža.

U njoj se skupljala ljutnja. Proučavala je pištolj koji je sada ležao u Celestinom krilu, ali je još uvijek bio usmjeren ravno prema njoj. Izgledao je star. Nisu li ti stari pištolji imali samo jedan metak? Ne, imao je cijev kao revolver, što je značilo da u svaki otvor bubnja ide jedan metak. Nažalost nije mogla odrediti jesu li svi otvori puni.

Toliko se bila usredotočila na pištolj da je, kada se iznenada začulo oštro kucanje na vratima, pomislila da je pištolj opalio. Zacicikala je i refleksno pritisnula ruku na svoje bubnjajuće srce.

Celeste nije ni trepnula. - Tko je? - razdraženo je upitala.

- Narednik Gardner, gospodo Haynes. Moram razgovarati s Juliet.

Stigla je konjica! U Juliet se pobudila nada, koju je Celeste ubrzo razorila kada je zapovjednički povikala: - Odlazite!

- Oprostite, ali to ne mogu učiniti. Juliet, jesi li dobro?

- Hm, baš i nisam.

- Ulazim.

Celeste je opalila hitac prema vratima.

- Dobri Bože! - Juliet je skočila na noge. - Luke! Jesi li ranjen? - Odahnula je kada je čula niz psovki s druge strane vrata što je značilo da nije mrtav. Ipak, možda je ozbiljno povrijeđen.

Onda se oglasio Luke. - Ne, dobro sam, u redu je. - Podigavši glas dodao je: - Gospođo, niste ovo smjeli učiniti, jer ste me sad raspizdili. A s policijom New Orleansa se ne valja zaje-  
bavati.

Celeste je izgledala potpuno luda i Juliet se bojala da bi svakog trena mogli početi frcati meci. Nije htjela samo sjediti i čekati da ju koji pogodi. Podigla je vinsku bocu i oprezno napravila nekoliko koraka prema Celeste. Celeste je još uvijek bila zaokupljena Lukeom pred vratima, pa je ispustila Juliet iz vida.



Celeste je sigurno krajičkom oka opazila kretanje pored sebe i iznenada se okrenula. Juliet se sledila i ostala piljiti u cijev upe-  
renu točno u njezino srce. Bila je tek djelomično svjesna kora-  
ka na hodniku. Pažnju je usmjerila na Celeste koja je napela  
oroz.

- Samo daj, beskorisna mala balavice - rekla je Celeste lede-  
nim glasom. - Samo mi daj razlog da povučem obarač.

- *Ružice!* - Povik je zvučao kao primitivna rika.

- *Beau?* - Juliet se okrenula prema vratima. O, Bože, on je  
ovdje, on je ovdje, on je ovdje.

I Celeste se okrenula prema vratima. Lice joj je bilo maska  
bijesa. Podigla je pištolj. Njezinim venama prošaran prst pritis-  
kao je obarač.

- *Ne!* — Začuli su se prazni škljocaji pištolja. Juliet je zamah-  
nula bocom po Celestinom zatiljku i besprijekornoj bijeloj fri-  
zuri. Usljedio je strašan tresak, a pištolj je uz zveket pao na  
pod. Celeste se također sekundu kasnije skljojala na pod.

Stenjući - o, Bože, o, Bože, o, Bože - Juliet se nadvila nad  
nju, sagnula se i pažljivo podigla pištolj pridržavajući ga palcem  
i kažiprstom. Držeći pištolj na pristojnoj udaljenosti ispred se-  
be odjurila je do vrata. Protrnula je kada je začula užasnu buku  
nastalu zbog neumoljivog nabijanja po drvenim pločama vrata.

- Juliet Rose! - urlao je Beau. - Reci nešto! Što se, do vraga,  
unutra događa?

Naglo je povukla vrata i skoro dobila šaku u lice. Na vrijeme  
je spriječio udarac. Oči su mu bile divlje, a pogledom je mah-  
nito prelazio njezinim tijelom.

- Nema krvi - zakriještao je. - Bože, hvala ti. - Pružio je ru-  
ku, maknuo revolver koji je držala i predao ga Lukeu. Slobod-  
nom rukom ju je privio u zagrljaj. Sekundu kasnije zagrlio ju je  
s obje ruke.

Tako ju je jako stisnuo da je jedva mogla disati, ali nije se bu-  
nila. Zarila je nos u njegov vrat i udisala njegov miris. Osjećala  
je kako njegova toplina prodire u nju. Udarci njegovog srca ši-  
rili su joj se kao valovi kroz odjeću do kože.

- To je bila ona, Beau. To je bila ona otpočетка. - Njezine riječi saplitala su se jedna o drugu dok mu je promuklo šaptala detalje.

Beau je primjetio njezino drhtanje i rukom joj milovao leđa. Smetale su mu niske perlica na leđima haljine, pa je zavukao ruku ispod njih. Zatvorio je oči kad je osjetio njezinu toplu, svilenkastu kožu. - Šššš - neprekidno je pjevušio hipnotizirajuću melodiju. Desnom rukom prelazio joj je od njezinog zatiljka do dna leđa. Zglobovima njegovih prstiju lagano je dodirivao perlice. - Sve je u redu, draga, ovdje sam. Sve je u redu.

Nije znao koga zapravo nastoji utješiti, sebe ili nju. Pri pomisli na onu staru vješticu kako divlje maše pištoljem ciljajući Juliet Rose došlo mu je da plače. Licem joj je protrljao sljepoočnicu. - Volim te, anđele. Više nisi sama. Ovdje sam i volim te.

Iznenada ga je odgurnula od sebe, tako da je skoro istrgnuo niske perlica iz kopči. Pojačao je pritisak na meku kožu njezinih leđa i zagledao joj se u njezino lice. Oči su joj gnjevno gorjele.

- Ne ponašaj se pokroviteljski, Beau - okomila se na njega. - Imala sam tešku večer i stvarno nisam raspoložena.

- Ha? - Nije pojma imao o čemu ona govori. Potapšao ju je pokušavajući ju smiriti. - Sve je u redu, draga - uvjeravao ju je. - Nije važno što govoriš besmislice. Znam koliko čovjeka može potresti kad mu netko uperi pištolj u lice.

Zapištala je kao čajnik. - Bravo! Odlično! Samo što ja nisam psić kome ćeš dobaciti kost, pa svoje lažne izljeve ljubavi možeš zadržati za sebe.

Smiješak mu je zatitrao u kutu usana. - Bojim se da to nije moguće. Tatica će sigurno raspisati nagradu za moju glavu kada čuje vijesti. Bog zna da nikada nisam zamišljao da ću se zaljubiti u oholu jenkijevsku princezu, ali vjeruj mi, slatkice, moje ljubavne izjave su stvarne.

- Pff. - Napučila je lijepe usne. Nije mogla jasnije pokazati sumnjičavost. Primjetio je, međutim, da se više nije opirala njegovom stisku.

Sagnuo je glavu kako bi je poljubio u vrat. Ohrabrilo ga je njezino drhtanje i privijanje.

No Juliet Rose Astor Lowell nije bila ničija igračka. Ponovno se odgurnula od njega. - A što je sa svim onim ženama koje si namjeravao odvesti u krevet, Beauregarde?

- Više ih ne želim.

- Ne noćas dok si još pod dojmom svih emocija i svih današnjih događaja, možda...

Ispustio je uzdah. Dobro, morao je priznati da nije mogao očekivati da će samo tako ušetati natrag u njezin život, ne nakon što se onako prema njoj ponio. Dovoljno je dugo živio sa ženama i znao je da će prvo morati malo puzati kako bi ona uopće razmotrila mogućnost da ga primi natrag. Ali kud puklo da puklo, odlučio je natjerati ju da to učini. Oslobodio je jednu ruku, a drugom ju je još uvijek držao u zagrljaju. Provirio je u apartman Haynesovih. - Luke, držiš li sve pod kontrolom?

- Bez pol muke, kompa.

- Dobro. Bit ću dolje...

- Jc li gospođa Haynes dobro? - Juliet je istezala vrat da baci pogled u sobu. - Nisam ju valjda ubila?

Celeste je sjedila na podu i rukom se držala za zatiljak. Beau je osjetio Julietino olakšanje i doviknuo Lukeu: - Bit ću u Julietinoj sobi, ako me trebaš.

- Neću te trebati, kompa. - Luke ih je pogledao i nasmijao se.

Beau mu je uzvratio osmijeh. - Dobro. - Okrenuo je Juliet u pravcu sobe i krenuo. - Imaš li ključ?

Izvukla je ključ iz malog džepića ušivenog s unutrašnje strane haljine između dojki.

Beau je osjetio kako mu temperatura raste. - Možda bi te trebalo pretresti da vidim imaš li kakvo skriveno oružje.

Podigla je nos. - Kao da bi moje sićušno oružje zanimalo čovjeka koji voli bazuke.

- Povrijedio sam te draga i žao mi je zbog toga. Daj mi priliku da ti objasnim.

Slegnula je jednim krhkim ramenom i uvela ih u dnevni boravak pazeći da ga drži na udaljenosti.

Promatrao ju je. Njezinu zlatnosmeđu kožu i hladnu drskost u maloj izazovnoj haljini, i osjetio da ju želi do bola. Pogledao ju je u oči i bez zadržke rekao: -Volim te. Da to odmah razjasnimo.

- Sigurna sam da večeras u to vjeruješ - opet je podigla ramena -jer se osjećaš kriv.

Nije volio da mu govore što osjeća i na trenutak je zaboravio da je namjeravao biti nježan i uvjerljiv. - Da? A kog bi se ja to vraga trebao osjećati kriv?

- Što si upropastio, kako si ono rekao, moju veliku večer.

Bezobrazno je otpuhnuo. - Nisam ja upropastio tvoju veliku večer, to je učinio Popišani. Osim toga - krenuo je prema njoj i bio presretan što ona nervozno uzmiče -ja sam sebični kurvin sin koji ne osjeća krivnju.

Leđima je došla do zida. Kralježnica joj je ostala uspravna, a brada podignuta. - Da si tako grozno sebičan nikada ne bi bio prihvatio odgovornost za podizanje svojih sestara. - Mekim prstima okrnula je njegovo lice, povukla ruku natrag i hladno zaključila: - A sada konačno imaš mogućnost ostvariti svoj san.

- A-ha. - Prislonio je ruke na zidove i nadvio se nad nju. - A ti odobravaš da se ubijem od seksa s beskrajnim nizom fufica, je li?

Pogledala ga je kao da sumnja u njegovu inteligenciju. - Naravno da ne. Mislim da je to glupo.

- Ne znam je li *glupo* prava riječ, ali večeras sam shvatio da me ta zamisao ne uzbuđuje kao što sam očekivao.

- Točno - bila je uporna, kao da on zagovara njezinu tezu. - Shvatio si *večeras*.

- K vragu, Ružice, da sam stvarno htio naganjati pič... - ovaj, ženske po čitavom gradu, imao sam za to godine i godine.

- Tvoje sestre...

- Uglavnom nisu imale pojma o mom rasporedu. Mogao sam biti s tisućama žena, one ne bi imale pojma.

- To nekidan nisi spomenuo.

- Da, pa, još sam se držao svog zastarjelog cilja. Ali ostaje činjenica da sam mogao naći vremena za žene da sam to stvarno želio.

- Hoćeš reći da si sve te godine živio u celibatu zato što... -

- Ne baš u celibatu. Samo sam bio... izbirljiv. - Poljubio ju je u sljepoočnicu. - A tvoje oružje samo izgleda sićušno. - Ruka mu je kliznula na njezinu lijevu dojku. - Ali je, vjeruj mi, ubojito.

Njezina ukočenost je malo popustila, no još uvijek nije bila svladana. Prikovala ga je na mjesto svojim velikim očima i zahltjevala odgovor. - Znači više te ne zanimaju velike grudi?

- Draga, grudi će me zanimati do kraja života. - Usne su mu se iskrivile u osmijeh. - Velike, male, sve ću ih gledati. Muškarcima je to ugrađeno u gene, ali kunem ti se Bogom da niti jedne osim tvojih neću dodirnuti. - Palcem joj je milovao bradavicu. Osjećala mu je dah u na uhu. - Reci da me voliš.

- Ne. - No u glasu joj se čula zadihanost dok se nemirno vrpaljila naslonjena na zid.

- Reci mi, Juliet Rose.

Ostala je nijema.

- Bože, što si tvrdoglava. Dobro, onda ću ja tebi reći. Volim te. - Zagledao se u njezine oči. - Shvatio sam to večeras baš prije ovih sranja s Edwardovim uhićenjem. Kao da me netko odaljamio po glavi. A kada sam shvatio da bi mogla otići iz grada prije nego što ti to budem imao prilike reći uhvatila me panika, Juliet.

Šakama ga je udarila u prsa. - Ne znam što želiš od mene - jaukala je.

- Želim da mi ponovno vjeruješ. Želim da kažeš da me voliš i da bi se mogla odreći raskoši na koju si navikla i biti moja, postati moja žena, možda čak roditi moju djecu.

- Ne želim te vezivati. Podigao si sestre. Sada želiš spavati s dvije žene odjednom.

- O, draga. - Prislonio je čelo na njezino. - Nemoj mi stalno prebacivati tu glupost. Bio sam stvarno prestrašen kada sam preuzeo odgoj svojih sestara. Bojao sam se da neću moći i da ću

ih upropastiti svojom nesposobnošću. Mašta mi je omogućavala bijeg u noćima kad sam mislio da ću se udaviti pod teretom dužnosti. Ali to nije ono što stvarno želim. - Spretno je izvuкао ččšljíc s dugim zubima i ukosnice iz njezine francuske punđe. Sa zadovoljstvom je gledao kako joj masa kose istog trenutka počinje bujati u medenosmeđim valovima. - Moja maštarija me ne grije noću, ružice. Ne tjera me na smijeh, ne ubrzava rad mog srca i sasvim sigurno me ne izluđuje kao što me ti izluđuješ. U jednom trenutku najradije bih te zadavio, a već u sljedećem te želim svući do gola.

-Volim te, Beau. - Glas joj je bio slab, jer je znala da se ovim priznanjem izlaže opasnosti, no više se nije mogla suzdržavati. Vidjela mu je sjaj u tamnim očima i bljesak osmijeha na tamnom licu.

— Stvarno? - Duboko je udahnuo i prsima dodirnuo njena.

— Da, stvarno. - Zagrlila ga je oko vrata. - Toliko da me to straši.

— Ali, slatkice, nemoj se bojati. Ti i ja ćemo se ludo provoditi. - Zabacio je glavu natrag i nasmijao se. Zabio joj je dugačke prste u kosu, poljubio ju, a onda upitao: — Udat ćeš se onda za mene, zar ne?

Progutala je knedlu i odgovorila na jedini mogući način. - Da.

— To! Čak nisam morao izvaditi svoje oružje da te uvjerim.

— Oružje?

— Da, draga. Jedino koje imam u svom arsenalu.

— Aa. - Kukom je okrnula njegovu erekciju. — Budi bez brige. Imat ćeš i više nego dovoljno prilika da ga upotrijebiš.

— Računam na to, anđele. - Nasmijao se, a u očima mu se pojavio zločest sjaj. -Ali sjetio sam se i svih nepristojnih mjesta u Francuskoj četvrti koja ti tek moram pokazati.

Iznenađeno je otvorila usta. - Zašto misliš da bi me to uvjeralo?

— Nemoj meni muljati, draga. Ta mjesta te fasciniraju.

Podigla je nos. - Rekla bih da su mi umjereno zanimljiva.

-Ja bih rekao da su potpuno stimulativna.

-Joj! Baš si gad. -Vrućina joj je udarila u lice koje mu je zabila u vrat. Onda se počela smijati.

- Zbog ovoga ću te pustiti da obavijestiš mog oca.

- Nema problema. Ali nemoj očekivati da tražim njegovo dopuštenje. Ja ću mu samo *reći* što planiramo.

Juliet je znala da Beau neće ni trepnuti na očeve prazne prijetnje. Prožeta radošću i do sada nepoznatim osjećajem sigurnosti podigla je lice prema njemu i nasmijala se. - Imaš apsolutno pravo, Beau. Ti i ja ćemo se stvarno ludo provoditi, zar ne?

To je prokleta istina, medena. - Snažno ju je poljubio i ubojito joj se nasmijao. - Hoćemo.

## EPILOG

**B**ila je večer crvenog graha i riže u Beauovoj i Julietinoj ma-  
loj kreolskoj kućici u Bywateru. Kuća je pucala po šavovi-  
ma. Anabel i Roxanne su se naguravale oko štednjaka, Josie Lee  
i Camilla raspravljale su o sastojcima salate koju su zajedno pri-  
premale na malom stolu u kutu, a Luke je dobio zadatak da pre-  
kopa hladnjak u potrazi za svim namirnicama koje su smatrali  
nužnim za uspjeh svoje misije. Juliet je nanosila debeli premaz  
maslaca s češnjakom na francuski kruh, koji je Beau zatim re-  
zao, a Ned slagao na aluminijsku foliju. Iz dnevnog boravka  
čuo se CD Aarona Nevilla i Linde Ronstadt, a jesenji vjetar je  
štropotao po zamagljenim prozorima.

Juliet je rukom otrla znoj sa čela i zaobišla Beua kako bi pos-  
tavila tanjure i srebrni pribor. - Izvadi začin za salatu kad si već  
ovdje - uputila je Lukea koji je u hladnjaku tražio mladi luk. -  
Josie, dodaj mi ubruse. - Prihvatila je hrpicu ubrusa koje joj je  
dodala šogorica i postavila stol u dnevnom boravku.

- Ej, Juliet - pozvao ju je Luke iz kuhinje. - Danas sam čuo  
da je odlučeno da je Celeste Haynes ipak sposobna za suđenje.  
Pozivanje na neuračunljivost nije upalilo.

Juliet se vratila do kuhinjskih vrata gdje ju je dočekao Beau.  
Svaki put kada bi netko spomenuo Celeste osjećao je potrebu  
da ju zaštiti. Postavio ju je pred sebe, privukao bliže i ovio joj  
ruke oko struka. - Dobro - zarežao je. - Edwardu je valjda mje-  
sto u ludnici, ali uvijek mi se činilo da ga je ta luda baba tamo  
smjestila.

- Amen - složila se Roxanne.

- Vas dvoje ste pristrani - hladno je zaključila Juliet. - Tebi se  
žena od početka nije sviđala, Rox, a Beau misli da je seksualna



uskraćenost legitimna obrana prilikom utvrđivanja sposobnosti za suđenje.

Stisak Beauovih ruku se pojačao, a čekinje na bradi zapetljale u njezinu kosu dok joj je bradom trljao sljepoočnicu. - To je prokleta točno, slatkice. I ja bih poludio kad mi praktički od prvog dana braka ne bi dala. Ali Celeste je jako dobro znala što radi kad nas je pokušala pobiti kako bi sačuvala svoje dragocjeno mjesto u društvu. Vjerojatno ju čeka zatvor Orange. Ako ima pravde u zatvoru ju čeka i kakva Velika Berta koja će joj se razveseliti.

Malo kasnije svi su se stisnuli za stolom. Juliet je ponekad još uvijek bila začuđena tijesnim stanom u kojem su živjeli, no to je bila mala žrtva koju je bila spremna podnijeti da bi sudjelovala u ovakvoj izmjeni mišljenja Beauovc bučne obitelji.

- Imam vijesti za vas - rekla je Camille kada su svi utažili početnu glad. Malčice se odmaknula od sestre. - Josie Lee, makni svoj lakat od mojih rebara!

- Oprosti, a gdje da ga stavim? - Onda se nasmijala i dodala.  
- Ne moraš odgovoriti.

- Možda bi sljedeći put mogli večerati kod tebe - predložio je Beau i posegnuo za zdjelom riže.

- Ma da, pa moj stan je još manji od vašega. Mogli bi drugi put večerati u Julietinom i Roxanninom novom hotelu.

-Još nismo osposobili kuhinju. Čitavo mjesto je još uvijek dosta uništeno. -Juliet je pogledala preko stola prema Camilli.

- Kakvu vijest imaš?

- Ned i ja ćemo dobiti bebu.

Anabel i Josie Lee su zavrištale, Juliet se nasmijala, Luke je potapšao Neda po ramenu, a Beau je usrdno zamolio - Molim te, Isuse, čitavog sam života bio u manjini, daj da to dijete piša stoječki.

- Daj se saberi, Beau - rekla je Anabel. - Nitko ne suosjeća s tobom. Osim toga, nećeš ostati u manjini.

Juliet je postala prilično tiha nakon toga, a Beau je želio znati zašto. Vrata jedva da su se zatvorila za posljednjim gostom kada ju je Beau upitao: - Nešto nije u redu, draga?

Trepnula je očima. - Sve je u redu.

- Bože, što mrzim kada žene to rade. Tipično ženski odgovor. Smeta ti što je kuća tako skućena? - Njihova kuća bila je obična kutija šibica u odnosu na palaču u kojoj je ona odrasla.

- Ne. Svakih nekoliko tjedana postanem klaustrofobična, ali me prođe. Sviđa mi se. A i ti si u njoj.

- Znači brak ti još nije dosadio?

- Ne! - Gurnula ga je na kauč i zajahala mu u krilo. Bože, Beau, pa mi smo praktički još uvijek na medenom mjesecu. Otкуда ti ta luda ideja?

- Vidim da te nešto muči. Jesi li danas razgovarala sa bakom?

- Stara vještica nije bila najugodnija osoba koju je Beau upoznao, kao uostalom ni Julietin otac. Juliet je odmahнула glavom, ali nije ulazila u pojedinosti. - Nemoj da to moram iz tebe izvlačiti, anđele - zarežao je.

- Stvarno si pravi murjak. Tako si sumnjičav. - Stegnula je njegov biceps. - Sve je u redu, Beau. Samo sam razmišljala o djeci.

Beau se sledio. - Što? - Pogled mu se spustio na njezin trbuh. - Jesi li...?

- Ne! Nisam. - Juliet se nasmijala. - Samo sam se nakon što je Camilla objavila da će postati mama zapitala kakva bih ja majka bila.

- Izvrsna.

- Misliš? Znam da bi ti bio dobar roditelj, ali ja nemam iskustva s malom djecom i užasno se bojim da bih bila totalni promašaj.

- Vjeruj mi, draga. Ti ljudima dopuštaš da budu ono što jesu i prema svima se odnosiš s jednakim poštovanjem. Bila bi stvarno divna majka. Želiš dijete? Dat ću ti dijete, samo ti reci.

- Kada bi ona poželjela Beau bi skinuo i zvijezde s neba.

- Ne, još nisam spremna. Još uvijek se predobro zabavljam da bih se skrasila. Samo sam se pitala kako bi to bilo.

- Reći ću ti ja što bismo onda mogli. - Prevalio ju je na jastuke na kauču i legao na nju. - Što kažeš na to da vježbamo kako ćemo napraviti dijete? - Njegove ruke su ju brzo i spretno

počele svlačiti. - Tako ćemo, kada budeš spremna, točno znati što trebamo učiniti.

- Uvijek je važno znati kako nešto učiniti - svečano se složila dok mu je raskopčavala košulju i povlačila s ramena.

- O, da. Apsolutno. I ja tako mislim.

## SVRŠETAK